தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
15 OCT 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS

INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

THIRD SESSION OF THE FOURTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

14TH TO 16TH, 18TH AND 19TH MARCH 1968

Volume XI (Nos. 1 to 5)

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1970

LEGISLATIVE ASSEMBLY DEPARTMENT
MADRAS-9.

PRICE 35 *Paise*]

15 OCT 1970
STATE LEGISLATURE, MADRAS

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates.

THIRD SESSION OF THE FOURTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

14th to 16th, 18th and 19th March 1968.

Volume XI (Nos. 1 to 5).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGES
Thursday, 14th March 1968.	
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	iii-iv
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly	v
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their Constituencies	vi–xi
1. Questions and Answers	1–25
2. Adjournment Motions—	
(i) Decision of Mill owners to close down the Spinning Mills at Coimbatore	26–27
(ii) Shifting of studios to other States due to non-release of Hindi Films	27-28
(iii) "Thamizhar Palai's" activities in Coimbatore and Erode towns	28
3. Calling Attention—	
Failure of monsoon in Kadambuliyur firka and post-ponement of collection of loans granted for soil conservation schemes	28–30
4. Government Motion—	
Election to the Committee of Privileges ...	30
5. Announcement—	
Election to the Committee of Privileges ...	30

PAGES

Thursday, 14*th March* 1968—cont.

6. Voting on Demands for Grants for 1968–69—*cont*.
Demand No. 16—Agriculture
Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture 31–126

7. Papers laid on the Table of the House 127

Friday, 15*th March* 1968.

1. Questions and Answers 129–152

2. Privilege Matter—
Publication in the weekly "Silamboli" *re*. the Legislative Assembly 152

3. Announcements—
(i) Adjournment Motions 153
(ii) Election to the Committee on Estimates 155–156
(iii) Election to the Committee on Public Accounts. 156
(iv) One found-out hundred-rupee currency note. 180

4. Calling Attention—
Famine conditions in West Ramanathapuram District, grant of remission of land tax and postponement of collection of loan 153–155

5. Government Motions—
(i) Election to the Committee on Estimates 155
(ii) Election to the Committee on Public Accounts. 156

6. Voting on Demands for Grants for 1968–69—*cont*.
Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes 156–180, 180–254

7. Papers laid on the Table of the House 254–255

Saturday, 16*th March* 1968.

1. Questions and Answers 275–297

2. Privilege Matter—
Publication in the weekly "Silamboli" *re*. the Legislative Assembly 298

3. Point of Order—
Consent for Adjournment Motions ... 299–30

PAGES

Saturday, 16*th* *March* 1968—cont.

4. Calling Attention—
 Refusal to take back the workers in Coimbatore Textool Company 301–304

5. Voting on Demands for Grants for 1968–69—*cont*.
 Demand No. 2—Motor Vehicles Acts—Administration
 Demand No. 30—Road Transport Schemes ...
 Demand No. 43.—Capital Outlay on Transport Schemes 304–379

6. Papers laid on the Table of the House 380

Monday, 18*th* *March* 1968.

1. Questions and Answers 427–448

2. Government Bill—
 The Madras City Municipal Corporation, District Municipalities and Panchayats (Amendment) Bill, 1968 449

3. Voting on Demands for Grants for 1968–69—*cont*.
 Demand No. 3—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration ...
 Demand No. 1—Land Revenue Department
 Demand No. 31—Famine Relief 449–552

4. Papers laid on the Table of the House 533

Tuesday, 19*th* *March* 1968.

1. Questions and Answers 553–573

2. Presentation of Report—
 Report of the Committee on Estimates (action taken on the recommendations of the Committee contained in the Report on 'Police' 574

3. Voting on Demands for Grants for 1968–69—*cont*.
 Demand No. 24—Labour including Factories 574–648

4. Papers laid on the Table of the House 648

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

உள்ளடக்கம்

பக்கங்கள்

Personnel of the Government of Madras.

தமிழக அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும் iii–iv

தமிழக சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவல்கள் .. v

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழக சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் (ஆங்கில அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல் vi–xi

1. வினாக்கள்—விடைகள் 1–25

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்— 127–128

(i) கோவையில் பஞ்சாலைகளை மூட ஆலை முதலாளிகளின் முடிவு 26–27

(ii) இந்திப் படங்களைத் திரையிட இயலாமையும் படப்பிடிப்பு நிலையங்கள் பிற மாநிலங்களுக்கு மாற்றமும் 27–28

(iii) கோவை, ஈரோடு நகரங்களில் 'தமிழர் படை' யின் நடவடிக்கைகள் 28

3. கவன ஈர்ப்பு—

கடம்புலியூர் உள்வட்டத்தில் பருவமழையின்மையும், மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கு வழங்கிய கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பும் .. 28–30

4. அரசினர் தீர்மானம்—

அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல் .. 30

5. அறிவிப்பு—

அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல் .. 30

6. 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி 31

கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை

கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள் 127

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

LIBRARY
25 NOV 1968
STATE LEGISLATURE MADRAS

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

Governor of Madras

SARDAR UJJAL SINGH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI (*Chief Minister*): *Minister in-charge of Public, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors, Finance, Planning, Police, Elections, Prohibition, Indian Overseas, Refugees and Evacuees and Food production.*

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIYAN (*Minister for Education and Industries*): *Minister in-charge of Education (including Technical Education), Official Language, Industries, Textiles, Yarn, Handlooms, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Electricity, Employment and Training, Companies, Religious Endowment and Legislature.*

3. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI (*Minister for Public Works*): *Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including S.M.I.P. Works, Highways, Transport, Nationalised Transport and Ports.*

4. THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN (*Minister for Food and Revenue*): *Minister in-charge of Food, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments and Commercial Taxes.*

5. THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY (*Minister for Agriculture*): *Minister in-charge of Agriculture, Animal Husbandry, Fisheries, Forests and Cinchona.*

6. THE HON. DR. (THIRUMATHI) SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare and Information*): *Minister in-charge of Harijan Welfare, Information and Publicity, Stationery and Printing, Government Press, Cinematograph Act, Women's and Children's Welfare.*

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN (*Minister for Law and Co-operation*): *Minister in-charge of Law, Co-operation, Courts, Prisons, Registration, Approved Schools and Vigilance Services, Passports, Legislation on Chits, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness), Legislation on Weights and Measures, Labour and Housing.*

8. THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Health*) : *Minister in-charge of Public Health, Medicine, Accommodation Control, Orphanages, Beggars, Newsprint Control, wakf, Prices and Supplies of Goods Act.*

9. THE HON. THIRU M. MUTHUSWAMY (*Minister for Local Administration*) : *Minister in-charge of Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries, Rural Industries Project and Ex-servicemen.*

தமிழக சட்டப் பேரவை.

—————

வியாழக்கிழமை, 1968 மார்ச் 14.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், **திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்** அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள் – விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள் 11, 12 தள்ளிவைக்கப்படுகின்றன.

எஸ். எஸ். எல். ஸி. தேர்வு

*** 210 வின.—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா:—

1965–66, 1966–67-ல் S.S.L.C. தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்கள் முறையே எத்தனை சத வீதம் ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 1966 மார்ச் திங்களிலும் (பள்ளி ஆண்டு 1965–66), 1967 மார்ச் திங்களிலும் (பள்ளி ஆண்டு 1966–67) எஸ். எஸ். எல். சி. பொதுத் தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் சத விகிதம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	1966 மார்ச்.	1967 மார்ச்.
பள்ளிகளின் மூலம் தேர்வெழுதிய மாணவர்கள் ..	55·5%	51·5%
தனியாகத் தேர்வெழுதியவர்கள் ..	29·7%	21·8%

1965 நவம்பரிலும், 1966 அக்டோபரிலும் நடந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பொதுத் தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்பட்ட மாணவர்களின் சத விகிதம் பின்வருமாறு :—

	1965 நவம்பர்.	1966 அக்டோபர்.
தனியாகத் தேர்வெழுதியவர்கள் ..	29%	34·7%

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : 1966-ல் நடந்த தேர்வைவிட 1967-ம் ஆண்டில் நடந்த தேர்வில் குறைந்த அளவு விகிதம்தான் தேர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணங்கள் என்ன ? நம் மாநிலத்தில் இப்போது அதிக அளவில். அதிக எண்ணிக்கையில் மாணவர்கள் எஸ். எஸ். எல். ஸி. தேர்வுப் பரீட்சை எழுதிவருகிறார்கள். அதன் அலுவலகத்தைச் சென்னையில்மட்டும் வைத்திருப்பதால் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழகப் பகுதியில் உட்பட்ட பகுதிகளுக்கு என்று தனியாக ஒரு அலுவலகம், அதை மதுரை அல்லது வேறு இடத்தில் வைத்து இந்த மார்க் பட்டியல், புத்தகங்கள் போன்றவற்றை அளித்தால் எளிதாக இருக்கும். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 5% அல்லது 6% ஏறுவது அல்லது இறங்குவது இருக்கலாம். அதற்கான காரணங்கள் என்ன வென்று திட்டவட்டமாகக் கண்டுபிடிப்பதற்கில்லை. இந்த மாநிலம் முழுவதிலும் ஒரேவகையில்தான் தேர்வு நடைபெறுகிற முறை ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதைத் தனியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமா, அதற்கென்று தனிப் புத்தகங்கள் போன்றவற்றை வைக்கவேண்டுமென்பது பொருத்தமானது என்பதுபற்றிய யோசனை இப்போது இல்லை. பொறுத்திருந்துதான் அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : In the S.S.L.C. examination, one of the chronic problems every year is that the question papers become known before the examination. Another chronic problem associated with it is that the number of boys and girls who come out of these examinations is greater than the number of seats available in the Colleges. Will this Government come forward to exactly assess the probable number of students who will come out successful in the S.S.L.C. examination and the actual number of seats available in the colleges and make suitable adjustments so that this chronic problem of the mad rush of students to the colleges can be effectively and satisfactorily solved at that stage itself?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: கேள்வித்தாள்கள் முன் கூட்டியே வெளிவராமல் இருக்க முன்கூட்டி நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு முயற்சி செய்திருக்கிறது. ஆனால் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் என்பதுபற்றி எடுத்துச் சொல்வது பொருத்தமுடையதாக இருக்காது. ஆனால் இப்போது பாஸ், ஃபெயில் என்றுகூடப் போடுவதில்லை. எலிஜிபிளிட்டி ஃபார் காலேஜ் கோர்ஸ் என்ற அளவிற்குத்தான் கல்லூரியில் புகத் தகுதி படைத்தவர்கள் என்ற முறையில்தான் மார்க்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அதைக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் வைத்து முடிவு எடுக்கலாம் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. பாஸ் என்ற வகையில் வைத்துக் கல்லூரியில் புகத் தனித் தகுதி வைத்து அதிகமான எண் வைத்து வைக்கலாம் என்ற யோசனையும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் வைத்துத் தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. கல்லூரிகளில் உள்ள இடத்திற்குத் தக்க அளவிற்குத்தான் மாணவர்களைத் தேர்வு பெற வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் எல்லோருமே கல்லூரிக்குப் போவது என்றிருக்கமாட்டார்கள். எஸ். எஸ். எல். ஸி. தேர்வு பெற்ற மாணவர்கள் வேறு துறைகளுக்கும் செல்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 55 அவன்யூஸ் இருக்கின்றன என்று சென்ற ஆண்டு பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. இதுபற்றி ஆலோசனைக் குழு ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகள் எடுக்கப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : Is it a fact that the S.S.L.C. Examination Board sets a limit that 50 per cent of the students, whether they are below the standard or above the standard, must pass and with a view to achieve this kind of objective they used to constitute what is known as a Moderation Board which used to sit after the answer papers were valued and then add marks and thus raise the percentage of passes to 50 if unfortunately for some reason or other the percentage of passes was below 50. There used to be such a system. May I know whether this system is still in vogue?

Secondly, last time just before the examinations commenced, I handed over a bundle of question papers to the Hon. the Chief Minister and told him that those papers related to the examinations

that were to take place some days later. I told him that those question papers were available for boys and girls just before the examination. After the examination I verified and found out that the same questions in the question papers I handed over to the Hon. the Chief Minister were given in the actual examination question papers. I told the Hon. the Chief Minister that the question papers that I gave him were in respect of the examinations to be conducted a few days later. May I know whether the Hon. the Chief Minister also verified whether my statement was correct and if so, what was the result of his verification. I, for my part, found out after verification that the question papers were the same. May I know what steps the Government propose to take to check this leakage, if any, so that the students may be judged on their own merits and are made to pass in the examination on the basis of their performance instead of by virtue of adopting some such sneaky methods?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, the hon. Member has clubbed two questions. I hope in future he need not do this. Taking up the last question first, I may tell the hon. Member that the papers that were handed over by him to me were verified and were found to be somewhat correct and departmental action has been taken. That is why this year certain modifications have been made.

As regards the first question put by the hon. Member, I would first of all like to know the source of the information of this kind, for the hon. Member. Because, this is a scheme which I do not know of. So, I do not know wherefrom he has got the information like that, namely, that 50 per cent of the students should pass whether they are below the standard or above the standard. I do not know what interest the Board has got about the percentage of passes in the examination. I do not expect the hon. Members to give such information on the floor of the House before verification and before being satisfied themselves about the correctness of their statements.

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of personal explanation, I would like to state that our Hon. the Chief Minister and myself once used to the students in the S.S.L.C. classes. In those days, the Moderation Board used to sit at Ootacamund and they used to manipulate the S.S.L.C. results. Evidently the Chief Minister has forgotten that system. Some years before, some such system was in practice. That was only my source of information. I do not know whether it is in practice now or not. That is why I have asked in my question, "Whether that system is in vogue now? Anyway, that system was in vague when we were students in high schools and colleges.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I should think the hon. Member forgets the fact that during the period in which we were students, we were not aware of where the question papers were sent for valuation. It is only now-a-days everything is being manipulated. That apart, to make the examinations foolproof, this

year we are contemplating a scheme wherein the answer papers to the questions will not be sent to the Examiners direct to their places, but the Examiners will be asked to come to a particular place where they will be given the answer papers and asked to value them in a week's time and after correcting the answer papers they can go away to their respective places.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: சார், இரண்டு வருஷத்திலும் ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் போதுமான மார்க்குகள் வாங்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் தவறியவர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும். மாடரேஷன்பற்றி ஒரு போர்டு இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகம் அதற்கான விதிகளை வகுக்கிறது. அந்த விதிகளின் அடிப்படையிலே மாடரேஷன் போர்டு அதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். எந்தெந்தப் பாடங்களில் எவ்வளவு எவ்வளவு மார்க்குகள் வாங்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதில் ஏதாவது மாடரேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளை மீறி யாரும், எதையும் செய்துவிட முடியாது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: கேள்வித்தாள்கள் வெளியாகிறதைக்குக் கிடைத்தும் அப்படிப் பரீட்சை எழுதிய மாணவர்கள் தேறியது மிகவும் குறைந்த சத விகிதமாக இருப்பதற்குக் காரணம் எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சை எழுதக்கூடிய மாணவர்கள் ஒரு சப்ஜெக்டை காலையிலும், ஒரு சப்ஜெக்டை மாலையிலும் எழுதுவதால்தான். அதனால் தான் இவ்வளவு குறைந்த அளவில் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இனிமேலாவது ஒரு தினத்திற்கு ஒரு சப்ஜெக்ட் பரீட்சைமட்டும் எழுதக் கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் பரீட்சை எழுதிய காலத்திலிருந்து அப்படியேதான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. உறுப்பினர் கூறுவதுபோல் ஏற்படுத்தினால் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் 8 நாட்கள், 10 நாட்கள் தங்க நேரிடும். அதனால் உணவு வசதி மற்ற வசதிகள் ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவேண்டிவரும். ஆகவே அதே முறை தொடர்ந்து கையாளப்படுகிறது. இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, முன்பெல்லாம் ஆங்கிலத்திற்கும், தமிழுக்கும் மட்டும்தான் நோட்ஸ் இருந்தது. இன்று சமூகப் பாடங்களுக்கெல்லாம்கூட நோட்ஸ் இருக்கிறது. இத்தகைய நோட்ஸ்களை ட்யூட்டோரியல் காலேஜிலும் போடுகிறார்கள். மாணவர்கள் அதைமட்டும் படிப்பதால் அவர்களுக்கு ஒரிஜினல் திங்கிங் இருக்காது. உதாரணமாக நான் ஆசிரியர் பொறுக்குக் குழுவிலே இருந்தபொழுது மாணவர்களைப் பார்த்து 'How old are you', என்று கேட்டால் **'My old is 18'** என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் 'ஒரிஜினல் திங்கிங்' போய்விடுகிறது. எனவே நோட்ஸ்களைத் தடைப்படுத்தும் முறையில் ஏதாவது திட்டம் அரசாங்கத்திடம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நோட்ஸ் போடுவதைத் தடுத்து நிறுத்தச் சட்டம் இல்லை. சில ஆசிரியர்களுக்கே அத்தகைய நோட்ஸ்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் நோட்ஸ்களைப் படிக்காமல் 'ஒரிஜினலிடி', தன்னிறைவு பெற்ற அறிவைச் சோதிக்கும் அளவிற்கு நிலைமை இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்துப் பரவலாக இருக்கிறது. எந்த முறையிலே பயிற்சியையும், பாடத்திட்டத்தையும், தேர்வையும் வைக்கலாம் என்று கல்வி நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1968 மார்ச் 14]

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, முதல் தடவை பரீட்சை எழுதித் தேர்வு பெற்றவர்களின் சத விகிதம் அதிகமாகவும், அடுத்து 2, 3 தடவைகள் முயற்சி செய்து தேறிய மாணவர்களின் சத விகிதம் குறைவாகவும் இருக்கிறதே. முதல் தடவை எழுதும்போது ஏதோ தவறியிருக்கலாம். அடுத்த 2-வது, 3-வது தடவை எழுதும்போது சத விகிதம் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவர்களுடைய திறமைக் குறைவுதான காரணம். திறமையுடையவர்கள் முதல் தடவையிலேயே வெற்றிபெற்றுவிடுகிறார்கள். 2-வது, 3-வது தடவை எழுதுபவர்கள் எட்டிப்பிடிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : With regard to percentage of passes in the S.S.L.C. Examination I wish to know whether the percentage is better in the City high schools or in the rural high schools ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதைப் பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவரவர்களே, 1965–66, 1966–67 ஆண்டுகளில் எஸ். எஸ். எல். சி.-யில் தேறிய மாணவர்களுக்கும், இவ் வாண்டு தேர்வு பெற்ற மாணவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க என்ன திட்டம் அரசாங்கத்திடம் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது பொதுப்படையான கேள்வி. தேறிவருகின்ற அத்தனைபேருக்கும் வேலைவாய்ப்பு தேடித் தருவதற்கு எந்த அரசாங்கத்தாலும் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியாது. வேலைவாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தலாம் என்பதில் தனியாகக் கவனம் எடுக்கப் பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு எழுதியவுடன் மாணவர்கள் மதிப்பெண்கள் போடும் ஆசிரியரைத் தேடிச் செல்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சென்று பாஸ் செய்து வந்திருக் கிறார்கள். இந்த முறையை மாற்ற தமிழக அரசு எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வுக்கு மதிப்பெண் போடும் முறையை வேறு முறையில் மாற்ற உத்தேசமுண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதுபற்றி ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது மார்க் அதிகம் வாங்க வேண்டுமென் பதற்காக ஆசிரியர்களைத் தேடி மாணவர்களுக்குப் பதிலாக பெற்றோர்கள் போவதாகத்தான் கேள்வி.

திரு. டி. மார்டின் : சார், இந்த ஆண்டு நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் காரணமாக பல பள்ளிகள் மூடப்பட்டதால் மாணவர்கள் கல்வி வசதியைப் பெற முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால் இவ்வாண்டு தேர்வு எண்களின் அடிப்படையை ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 25 வாங்கினால் போதும் என்று அறிவிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மாணவர்கள் பாதிக்கப் படாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கையாளலாம் என்பதைப் பற்றி நாம் யோசிக்கலாம். அதற்காக அந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட் டத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள் 25 மார்க்குகள் வாங்கினால் போதுமென்று அவர்களின் தரத்தை நம்முடைய மார்டின் குறைவாக மதிப்பிடுவதற்கு நான் வருந்துகிறேன்.

* 211 வினா.—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : திரு. வை. சுவாமிநாதன் : } மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) 1967 மார்ச்சில் தமிழ் நாட்டில் நடந்த S. S. L. C. பரீட்சை எழுதிய மாணவ, மாணவியர்கள் மொத்தம் எத்தனை பேர்கள் ?

(இ) அவர்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவியர்கள் எத்தனை பேர்கள் ?

(உ) தேறிய மாணவ, மாணவியர்கள் எத்தனை பேர்கள் ?

(எ) அவர்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவ, மாணவியர்கள் எத்தனை பேர்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்:

(அ)	மாணவர்கள்	133,592
	மாணவியர்கள்	49,541
	மொத்தம் ..	183,133
(இ)	மாணவர்கள்	16,207
	மாணவியர்கள்	4,501
	மொத்தம் ..	20,708
(உ)	மாணவர்கள்	60,480
	மாணவியர்கள்	25,747
	மொத்தம் ..	86,227
(எ)	மாணவர்கள்	5,032
	மாணவியர்கள் — .. —	1,534
	மொத்தம் ..	6,566

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு S.S.L.C. பரீட்சை எந்த மாதத்தில் நடக்க இருக்கிறது ? அத்துடன் இந்த S.S.L.C. பரீட்சையில் மற்றவர்களுக்குப் போடும் மார்க்குகள் தான் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் போடப்படுகிறதா ? அல்லது அவர்களுக்கு வேறு சலுகை அளிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாணவர்களைச் சேர்ப்பதிலேதான் சலுகைகள் மற்றவைகள் தரப்படுகின்றன. மற்றபடி அவர்களுடைய அறிவு, திறமையைப் பொறுத்த வரையில் யாருக்கும் வேறுபாடு காட்டுவதில்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டு தேறிய எஸ். எஸ். எல். சி. மாணவர்களில் கல்லூரிக்கு வந்து படிக்கின்ற மாணவர்களின் சதவிகிதம் என்ன ?

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. வி.டி. அண்ணாமலை : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தற்போது பள்ளியிலே சேர்ந்து படிக்கும் மாணவர்கள் 15-வது வயதிலே பரீட்சைக்கு செல்லலாம். தனியாகப் படிக்கின்றவர்களுக்கு 20 வயது அல்லது 18 வயது இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கூறுகிறது. தனியாகப் படிக்கும் மாண வர்களும் பள்ளியிலே படிக்கும் மாணவர்கள் எந்த வயதிலே பரீட்சைக்குச் செல்லலாமோ அந்த வயதிலேயே பரீட்சை எழுதுவதற்கு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பள்ளிகளிலே சேர்ந்து படித்தால் 'டிவிஷனின்' பெற முடியுமென்ற அடிப்படையிலே தான் அவ்வாறு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரீட்சையில் தவறி விடுபவர்களும் ஏதோ காரணத்தினால் முடியாதவர்களும் பரீட்சை எழுதுவதற்காகத்தான் தனியாக எழுத வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு 18 வயது, 20 வயது இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது மாணவர்கள் அதிக நாட்கள் தங்கவேண்டியிருப்பதால் அதிகச் செலவாகும் காரணத்தால் இரண்டு வேளைகளிலும் பரீட்சைகள் நடத்தப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். வருஷம் பூராவும் செலவு செய்து படிப்பவர்களுக்கு இவ்வாறு பத்து நாட்களுக்கு செலவு செய்வது அவ்வளவு அதிகமாக இருக்காது. ஒரு வேளை சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் மறுநாள் காலை நடக்கும் பரீட்சைக்கான குறிப்புகளைப் பார்க்க வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே பரீட்சையை ஒரு வேளை மட்டும் நடத்த அரசாங்கம் ஏதேனும் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலேயே கூறிய படி இதுவரை அந்த முறைதான் இருந்து வந்திருக்கிறது. இதுபற்றி கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே வைத்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, இந்த வருடம் இந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருந்ததால் மாணவர்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு எப்பொழுது நடைபெறும் என்று தெரிய முடியாததால் சில மாணவர்கள் பணம் கட்டுவதிலே தவறி விட்டார்கள். அவர்களும் இந்த பரீட்சை எழுதக்கூடிய முறையிலே இந்தப் பணம் கட்டுவதற்கு உள்ள காலத்தை நீட்டித்துக் கொடுக்க அரசு முயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பணம் கட்டுகிற காலத்திற்குப் பிறகுதான் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டமே தொடங்கிற்று. அக்டோபர் 31-ந் தேதிக்குள் கட்ட வேண்டுமென்பதுதான் முறை. ஆகவே அதற்கு முன்னாலே கட்டி இருக்க வேண்டும். நவம்பரிலே தேர்வு எழுதுவதற்குத் தான் ஜனவரி மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தேர்வுக்குப் போதுமான காலம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை இப்பொழுது ஒன்றும் நீட்டிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இனிமேல் நீட்டிப்பதற்கும் வழி ஒன்றும் கிடையாது.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை நடத்தும் தேர்வை நீக்கி, காலாண்டு, அரையாண்டுகளில் நடக்கின்ற தேர்வின் மதிப்பெண்களை வைத்து அவர்களை மேல் வகுப்புக்கு அனுப்புகின்ற கருத்தை அரசு ஆராயுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தும் நிலவுகிறது. பள்ளித் தேர்வுகளிலே அவனுக்கு இருக்கின்ற தகுதியையும் திறமையையும் கணக்கெடுத்து, ஆண்டு இறுதியிலே நடைபெறுகின்ற தேர்விலே எடுக்கின்ற மதிப்பெண்களையும் கணக்கெடுத்து, அதற்கு 50 சத விகிதம், இதற்கு 50 சதவிகிதம் என்று கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. அதுபற்றி ஆராய்ந்து அரசினர் தக்க முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகுதான் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்குகள் வாங்கினால்தான் தேர்ச்சி பெற முடியும், எலிஜிபில் ஃபார் காலேஜ் கோர்ஸ் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் சில கல்லூரிகளில் மொத்தம் 400 மார்க்குகள் வேண்டும்; ஆங்கிலத்தில் 60 மார்க்குகள் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் கல்லூரியில் அனுமதி கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. சில கல்லூரிகளோடு ஹைஸ்கூலும் சேர்ந்து இருக்கிறது. அந்த ஹைஸ்கூலிலே 6 வருடம் படித்த பிறகுகூட, அதே கல்லூரியில் சேர வேண்டுமானால் மொத்தம் 400 மார்க்குகள் வாங்கவேண்டுமென்றும் ஆங்கிலத்தில் 60 மார்க்குகள் வாங்கவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்துகிறார்கள். இதை மாற்றி, இப்படி கட்டாயம் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்கின்ற ஒரு எண்ணம் அரசாங்கத்துக்கு உண்டா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக இவ்வளவு மார்க்குதான் வேண்டுமென்று பிராஸ்பெக்டஸிலே குறிப்பிடுவதில்லை. வருகிற மாணவர்களிலே அதிக மார்க்குகள் பெற்றவர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அடிப்படையில் ஆங்காங்கு மாணவர்களை சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவர் அவர்களே, நர்ஸஸ் கோர்ஸ், பாலிடெக்னிக் போன்ற சில பள்ளிகளில் சேருவதற்குத் தகுதியுள்ள மாணவர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட சப்ஜெக்டிலே அதிக மார்க்குகள் பெற்று, ஆங்கிலம் அல்லது இதர சப்ஜெக்டிலே ஒன்றிரண்டு மார்க்குகள் குறைவாகப் பெற்றாலும் அந்த மாணவர்களை அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த குறிப்பிட்ட பாலிடெக்னிக் போன்றவைகளுக்கு என்னென்ன தகுதிகள், திறமைகள் தேவைப்படுகிறதோ, அந்த அளவு போதுமான திறமை பெற்றவர்கள் போதுமான அளவுக்கு வருகின்ற காலத்தில் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன முறையை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதில்லை. ஆனால் இதிலே ஓரளவுக்கு மாணவர்கள் வராத நிலைமை ஏற்படுமானால் விதிகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்கின்ற முறை மேற்கொள்ளப்படும். அந்த வகையிலேதான் சென்ற ஆண்டுகூட, 100 மார்க்குகள் என்பதை 90 என்று ஆக்கி இந்த பிரிவுகளில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஐயா, எஸ். எஸ். எல். சி. படித்து தேர்வு பெற்றும் பல மாணவர்கள் வேலையில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள் ஆனால் அவர்கள் கைத்தொழில்களை செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது சில பள்ளிகளிலே ஆரம்பத்திலேயே கைத்தொழில்களிலே பயிற்சி கொடுக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனல் முறைக்காக இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் தொழில் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. ஆகவே, ஹைஸ்கூலிலிருந்து அவர்களுக்கு கைத்தொழிலைக் கட்டாயமாகப் பயிற்றுவிக்கிற, அதை ஒரு உப கல்வி ஆக்குகிற புதிய திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு முயலுமா?

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையிலேதான் இப்பொழுது ஜூனியர் டெக்னிகல் ஸ்கூல்களிலே 8-வது வகுப்பிலிருந்து தொழில் கல்வியையும் பயிற்றுவிக்கின்ற வழி வகைகள் உள்ளன. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் பாலிடெக்னிக்குகள் உள்ளன. அதிலே சேரலாம். கூடுதல் ஆங்கில அறிவையும் தமிழ் அறிவையும் சேர்த்து, தொழிலையும் கற்றுத் தருகிற ஜூனியர் டெக்னிக்கல் ஸ்கூல்களும் ஆங்காங்கு வைக்கப்பட்டு உள்ளன. ஆனால், இது எல்லா பள்ளிகளிலும் எல்லா இடங்களிலும் வைக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுள்ள ஒன்றாக இல்லை. ஆனால் அதை விரிவுபடுத்துகின்ற முயற்சிகள் மட்டும் நடைபெறுகின்றன.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, நகர்ப்புறத்து மாணவர்களையும் கிராமப்புறத்து மாணவர்களையும் நோக்குகிறபோது, கிராமப்புறத்து மாணவர்களுக்கு ஸ்டாண்டர்டு, தகுதி குறைவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்விலே கிராமப்புறத்து மாணவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் தகுதியிலும் திறமையிலும் அதிகமாக வராமல் இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லை. இதைப்பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க ஆங்காங்கு இருக்கிற ஆசிரியர்களும், ஆசிரியர் குழுவினரும், கல்விக் குழுவினரும் தக்க யோசனைகளைக் கூறுவார்களானால் அதுபற்றி அரசு கவனிக்க இயலும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், மாணவர்களைவிட படித்த, அதிக சதவிகிதம் பாஸ் செய்திருக்கக்கூடியவர்கள் மாணவிகள் என்று சொல்லப்படுகிறதே அது எத்தனை சதவிகிதம் என்பதைச் சொல்ல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்குப்படி மாணவிகளுடைய எண்ணிக்கைதான் குறைவாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், 1967-ல் நடந்த தேர்வில் எழுதியவர்களில் மாணவர்கள் 133,592 பேர், மாணவிகள் 49,491 பேர்தான். ஆகவே, மாணவிகளுடைய எண்ணிக்கைதான் குறைவாக இருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, whereas the intention of this Government should be more to improve the quality rather than the quantity and whereas methods like the fixation of certain marks for different subjects will only impair the efficiency of the students who come out of the schools and whereas the quality of the modern S.S.L.C. student when compared to the S.S.L.C. student of our Hon. Chief Minister's time or the Hon. Education Minister's time about 30 years ago—has considerably gone down in spite of whatever the Government might say, will the Government reinstate the old method wherein every student must secure at least 40 per cent in English and Tamil and 35 per cent in other subjects and no concession should be shown in that respect? Also, the wording of the main question itself will have to be changed. The term 'depressed classes' has been mentioned in the question. Even a Brahmin can be a depressed man. So, the term 'depressed classes' must be changed into 'Scheduled Castes'. Will the Hon. Minister make that change ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிக் கல்வி நிபுணர்களும், மற்றவர்களும் திறமையை உயர்த்து வதற்கும் தகுதியை உயர்த்துவதற்கும் உண்மையான முறையில் மாணவர்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதற்கான முறைகளையும் அவ்வப்பொழுது ஆராய்ந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னென்ன வழிகளைக் கொண்டு படிக்கலாம் என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பல்வேறு அரங்குகள் எல்லாம்கூட நடத்தப்பட்டன. கணக்கியலிலும், தாவர இயலிலும், விலங்கியலிலும், தனித்தனியாக அரங்குகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதிலே, எந்தெந்த வகைகளிலே மார்க்குகளைப் பார்க்கலாம் என்பதைப்பற்றி யோசனைகள் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றிப் பல்கலைக் கழகம்கூட சில பல யோசனைகள் கூறி இருக்கிறது. கல்விக் குழுவிலே வைக்கிறபொழுது மார்க்குகளைப்பற்றி யோசித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பரீட்சை வைப்பதினால், மாணவர்கள் பரீட்சைக்குத்தான் படிக்கிறார்கள் என்னும்படியான நிலை இருப்பதனாலே, இந்தப் பரீட்சைகளையெல்லாம் எடுத்துவிட்டு, மாணவர்களுக்கு வாராவாரம் ஒழுங்காக டெஸ்டுகள் வைத்து, அதன்மூலம் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தும் உண்டு என்று குறிப்பிட்டேன். இந்த வாரத் தேர்வுகளையும் ஆண்டு இறுதியில் வைக்கின்ற தேர்வுகளையும் கணக்கிடவேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு. வாராவாரம் நடத்துகிற தேர்வுகளின் நிலைமைகள் எப்படி இருக்கின்றன? அந்தத் தேர்வுகளினுடைய முடிவு அந்த ஆசிரியர்க்கும் மாணவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட மாணவன் ஆசிரியருக்கு ஏதோ காரணத்தினால் பகைவனாக மாறிவிடுவானானால் அவனைக் கடைசிவரையில் வெற்றிபெறச் செய்யாமல் தோற்கச் செய்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, கடைசியிலே எழுதுகின்ற பரீட்சை மார்க்கையும் கணக்கிட்டு இரண்டுக்கும் 50 சத விகிதம், 50 சத விகிதம் ஒதுக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் வைத்து, ஆலோசித்து அடுத்த ஆண்டிலிருந்து அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவது எப்படி என்ற ஒரு யோசனை இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ஒவ்வொரு கிழமையும் மாணவர்கள் படித்ததை வைத்து மாணவர்கள் எந்த அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து. ஆண்டு இறுதியிலே அவர்களை மேல் வகுப்புக்கு அனுப்புகிற முறை நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமானால் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இப்பொழுது இருப்பதைவிட நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 15-லிருந்து 20-க்கு மேற்படாமல் மாணவர்கள் இருக்கிற நிலை ஏற்படுமானால் ஆசிரியர்கள் அந்த நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும். அந்த இலட்சிய இலக்கை அடைவதற்கு வெகு நாள் பிடிக்கும்.

Police Officers.

* 11 *Q.*—Thiru G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether any Deputy Commissioner of Police, Madras City, has been kept in Madras for more than ten years; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை :(அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை

திரு. டி. மார்டின் : ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மாநிலத்தில் இதுகாறும் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ் ஆகப் பணியாற்றி வந்த * * * *

முற் பக. 19-30

MR. SPEAKER : You should not mention names as per rule 31 (2).

திரு. டி. மார்டின் : அதை நீக்கிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நடவடிக்கைக் குறிப்பில் வரக் கூடாது.

திரு. டி. மார்டின் : இந்த மாநிலத்தில் இதுகாறும் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆ.'.ப் போலீஸ் ஆகப் பணியாற்றிவந்த ஒரு அதிகாரி அவர்கள் திடீர் என்று மத்திய அரசின் உளவு இலாகா இயக்குநர் ஆகச் செல்வ தாகப் பத்திரிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சேவையை மத்திய அரசாங்கம் வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டு, அவர்கள் அங்கு செல்கிறார்களா, அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்துக்காக அவர்கள் மத்திய அரசின் ஊழியத்திற்குச் செல்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்பு கிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : வேறு ஏதாவது காரணங் கள் இருக்கின்றனவா என்று உறுப்பினர் அவர்கள் தம் மனத்தை குழப்பிக்கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து பாஸ் செய்து கான்ஸ்டபிள்கள், 10 ஆண்டு சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் இருந்தும் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் படிக்காமலும், அதிக ஆண்டுகள் சர்வீஸ் இல்லாமலும் இருப்பவர்களை ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களாகவும் எஸ்.ஐ. ஆகவும் வேலையில் உயர்த்துகிறார்கள் என்று பேசப்படுகிறதே, அது உண்மையா ? ஆம் எனில் அதற்கு காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கேள்வி டிப்டி கமிஷனர் ஆ.'.ப் போலீஸ்பற்றியது. உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள விரும்புவார்களானால் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, is there any specific rule that that the Deputy Commissioner of Police should be of the I.P.S. rank, is it a fact that we are not having I.P.S. Officers and, if so, what are the reasons for it ?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : It is but natural that after Independence the I.C.S. Officer cadre will get reduced. The information that the hon. Member wants is not available with me at present.

* பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பட்டது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் சென்னையில் துணை ஆணையர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பொதுவாகக் காவல் துறையில் 3 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒருவர் ஒரு இடத்தில் இல்லாமல் இருக்கும் முறை இருந்தது. அந்த முறையைத் தொடர்ந்து பின்பற்ற ஆவன செய்யும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்ற விதி இல்லை. பொதுவாக மூன்று ஆண்டு களுக்கு மேல் அவர்களை வேறு இடங்களுக்கு அனுப்புவது பழக்கத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சில தேவைகளை உத்தேசித்து சில அதிகாரிகள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலும் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

* 12. *Q*—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of Police Officers of this State deputed to serve the border Police as on 31st August 1967 categorywise ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இவ்வினாவுக்கு விடை அளிப்பது பொது நலனுக்கு ஏற்றதல்ல என்று அரசாங்கம் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறது.

State Transport

* 212 *Q*.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is proposed to constitute a Committee of private bus operators to advise the Government on the working of the State Transport system ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. கே. விநாயகம் : சார், சரியோ, தப்போ, நம் பேருந்து வண்டி களை எல்லாம் நடத்துவது என்று அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. அந்த நேரத்தில், அரசாங்கத்தைவிடத் தனிப்பட்டவர்களுக்கே அதிகமாக அனுபவம் இருக்கிறது, நல்ல முறையில் லாபமும் சம்பாதிக்கமுடியும், அதே நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கும் நல்ல பணி செய்யமுடியும், இந்தத் துறையில் என்று கருதப்படுகிறது. நான் பேசிய பேச்சுக்குப் பிறகுதான் அமைச்சரவர்கள் எங்கோ ஒரு இடத்தில் ப்ரெஸ் ஸ்டேட்மெண்ட் விட்டார் கள். தனியார் முதலாளிகளை வைத்து அவர்கள் அனுபவத்தைப் பெற்று அவர்கள் யோசனையையும் கேட்டு நம்முடைய சர்க்கார் பஸ்களை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் நான் பார்த்தேன். அது உண்மையா? அப்படி இருந்தால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு போர்ட் ஆஃப் ப்ரைவேட் ஆபரேடர்ஸ் போடுவதில் என்ன தப்பு இருக்கமுடியும்? அது நமக்குத்தானே லாபம், அதனால் நாம் என்ன குறைந்தா போவோம்? நம்மைவிட அவர்கள் பெருத்த அனுபவ சாலிகள் என்று அவர்களுக்குப் பெயர் போகுமா என்பதுபற்றி விளக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தச் சொற்பொழிவுக்கு ஒரே ஒரு பதில்தான் தனியார்துறை முதலாளிகள் அனைவரையும்கொண்ட ஒரு தனிப்பட்ட குழு அல்லது தனியார் துறையில் இருக்கிற அதிபர்களை நாம் அமைக்கிற பல்வேறு குழுக்களில் இடம் பெறச் செய்வது என்ற அடிப் படையில் ஒன்றிரண்டு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

1968 மார்ச் 14]

DR. H. V. HANDE : Sir, when the Members of the present Government were in the Opposition, they were making a number of charges pinpointing the exact reasons for the loss in the State Transport. After this Ministry has come to power, have they found out where exactly the losses occurred and have they succeeded at least to a certain extent in plugging the loopholes ?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : We are in the process of finding out the loopholes and also in plugging them.

லாரி விபத்துகள்

* 213 வினு—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்:
திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : } மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1960 முதல் 1966 வரை இரவு நேரத்தில் லாரிப் போக்குவரத்து காரணமாக எத்தனை விபத்துகள் ஏற்பட்டன?

(இ) அதனுல் எத்தனை பேர்கள் மாண்டனர்?

(எ) இவ்விபத்துகளைத் தடுக்க சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணுநிதி : (அ), (இ) & (உ) : சபைமுன் விவர "அறிக்கை" [a] ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார் இந்த விவர அறிக்கையில் 1960-ல் இருந்து 1966 வரை 6,634 விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் 1,166 பேர்கள் மாண்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்காக இதில் 7 அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு அறிக்கையும் உள்ளது. இதை வைத்து இதுவரையில் எந்தவிதத்திலும் இந்த விபத்துகளைத் தடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு எதும் நடக்கவில்லையே, ஆகவே ஜனத்தொகையைக் குறைக்கக்கூடிய தன்மையில் இந்த விபத்துக்கள் தொடர்ந்து ஏற்பட வேண்டும் என்ற திட்டத்தில் அதுவும் ஒன்ரு? அப்படி இல்லையென்ருல் இரவு 12 மணிக்கு எந்த லாரி எந்த இடத்துக்குப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே நின்று அதற்குப் பிறகு காலை 4 மணிக்குத் தொடர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு விதி பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணுநிதி : அப்படி முன் இருந்த அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்து அதன் காரணமாகப் போக்குவரத்தில் பெரும் இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுவதாகவும், வாணிபத்துறையில் பலவித இடுக்கண்கள் ஏற்படுவதாகவும் முறையீடுகள் வந்ததன் காரணமாக அதைப் பழைய அரசாங்கமே மறுபடியும் திரும்பப்பெற்றுக்கொண்டது. ஆனுல் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதை மீண்டும் பரிசீலிப்பதற்கு நம் போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழு அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. சொ. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, நாள்முழுவதும் 8 மணி நேரம் அல்லது 24 மணி நேரமும், 2, 3 நாட்கள் கூட லாரி டிரைவர்கள் லாரியை ஓட்டுகிருர்கள். இதற்கு அந்த லாரி ஓனர்கள்தான் பொறுப்பாளிகள் என்று தெரியவருகிறது. இந்த விபத்துக்கள் இதனுல் தான் அதிகமாக எற்படுகிறது. எனவே லாரி டிரைவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட மணி நேரத்துக்குமேல் வேலை வாங்கக்கூடாது என்ற முறையில் சட்டம் இருந்தாலும்கூட அதை மீறிச் செய்கிருர்கள். அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

a 127–128-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாலை 6 மணியில் இருந்து மறு நாள் காலை 6 மணி வரையில் இந்த லாரிகளை ஓட்டுகின்ற வலவர்கள் ஓய்வின்மை காரணமாக லாரிகள் விபத்துக்களுக்கு ஆளாக நேரிடுகின்றன என்பதை மனதில்கொண்டு 160 (ஏ) விதிப்படி ஒரு வரைவு திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இடையில் அதற்கான வலவர்களை மாற்றவேண்டும் என்பதற்கான அந்தத் திருத்தத்தை வருகிற போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுவில் வைத்து அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பிறகு அந்தத் திருத்தம் அமலுக்கு வரும்.

திரு. எம். எஸ். மணி : ஏற்கனவே இருந்த போக்குவரத்து அமைச்சரவர்கள் லாரிகளில் இரண்டு டிரைவர்களை வைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதாகக் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தை இந்த அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் இப்போது சொன்னேன். அந்தக் கருத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிற வகையில் விரைவில் அடுத்த திங்களில் நடைபெற இருக்கிற போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுவில் அந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அந்தக் கருத்து விரைவில் நடைமுறைக்கு வர ஏதுவாக இருக்கும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : லாரிகளில் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதால் தான் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்று கூறப்படுகிறது. இருந்தாலும் சமீபகாலங்களில் அதிகமான ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் பல இடங்களில் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதை அரசாங்கம் அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சாமான்கள் ஏற்றிச் செல்வதை விட ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கிற நிலையில் அதன் எடை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அதனால் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. வலவர்கள் தங்கள் பொறுப்புணர்ச்சியை நழுவவிடுவதால், அவர்களைத் தடுக்க வேண்டிய அளவுக்குக் கடமை ஆற்ற வேண்டிய அதிகாரிகள் இன்னும் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்யவேண்டிய நிலை இருப்பதால்தான் இந்த விபத்துக்கள் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. நா. காசிராமன்: நான் இப்பொழுது சொல்வது வேடிக்கையாகக் கூட இருக்கும். லாரி, பஸ்களில் பார்த்தோமானால் டிரைவர்கள் கழுத்திலே ஒரு துண்டை மப்ளர்போல் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர்களை எவ்வளவு கண்டித்தாலும் கேட்பதில்லை. வண்டி போகும்பொழுது துண்டு காற்றில் பறந்து, கண்ணை மூடுவதால், சில விபத்துக்கள் நடந்திருக்கின்றன. நான் சொந்த அனுபவத்தில் பார்த்ததை வைத்துச் சொல்கிறேன். அம்மாதிரி டிரைவர்கள் போகாமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க, அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இது கேட்பதற்கு என்னவோ வேடிக்கையாக இருக்கலாம். இது நடைமுறையில் நடந்த அனுபவத்தின் காரணமாகச் சொல்கிறேன். இதற்கு ஒரு விதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதனால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றனவா, விபத்துகளுக்குக் காரணம் என்ன, சுமார் 6,000 விபத்துக்கள் என்னென்ன காரணங்களால் ஏற்பட்டன என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தபிறகுதான் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது சரியா, இல்லையா என்பது தெரியும்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம்: ஒரு முறைக்கு மேல் விபத்துக்களை உண்டாக்கும் லாரி ஓட்டுநர்களுடைய லைசென்ஸைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: விபத்துக்கள் எந்தக் காரணத்தினால் ஏற்பட்டன, லாரியை ஓட்டிய அந்த வலவராலே ஏற்பட்டதா அல்லது எதிரிலே வந்தவர்களால் ஏற்பட்டதா என்ற ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகுதான் அவர்கள் எத்தனை முறை விபத்துக்கள் ஏற்படுத்துவதில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை எண்ணிடவேண்டும். ஆகவே, ஒரு முறையா, இரு முறையா என்பதெல்லாம் பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்.

திரு. சி. வீரமணி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் ஒரு கார் விபத்திற்கு உள்ளானதற்கு முழுக் காரணம் என்ன என்பது ஆராயப்பட்டதா? அத்தோடு அப்படிப்பட்ட விபத்துக்களைத் தடுக்க எடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருக்கு ஏற்பட்ட விபத்தைப்பற்றிச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி: தலைவர் அவர்களே, பல இடங்களில் ரோடுகள் அகலம் இல்லாமல் ரொம்பவும் குறுகியிருப்பதால், இந்த மாதிரி விபத்துகள் ஏற்படுவதற்கு முக்கியக் காரணமாக இருக்கிறது. அப்படியுள்ள இடங்களில், இடத்தை அகலப்படுத்துவதற்கும், அதாவது நெடுஞ்சாலையில் பல இடங்களில் பல பேர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதால் அந்த இடம் குறுகலாக இருக்கிறது, அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த ரோடுகளை அகலப்படுத்துவதற்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆங்காங்கு குறுகிய சாலைகள் இருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால், அவைகள் குறுகிய சாலைகளாக இருக்கும் காரணத்தினால் மாத்திரம் விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன என்பது அல்ல. குறுகிய சாலைகளாக இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் வலவர்கள் தங்கள் வேகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டுபோனால். அந்த இடங்களில விபத்துக்களை தடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. எம். கண்ணப்பன்: போக்குவரத்து விதிகளுக்குப் புறம்பாக ஓட்டக்கூடியவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பறக்கும் போலீஸ் படை ஒன்று முன்பு இருந்ததாக அறிகிறேன். தற்சமயம் அது இயங்காத காரணத்தினால் பல விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அந்தப் படையை மீண்டும் இயங்கச் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்தப் பறக்கும் படை என்பது வேகமாக ஓட்டிச் செல்பவர்களைப் பிடிப்பதற்கு மாத்திரம் அல்லாமல் வரி ஏய்ப்பவர்களை போன்றவர்களையும் கண்டுபிடிப்பதற்காக இருந்தது. இப்பொழுது ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அளவில் இருக்கிற எல்லா அதிகாரிகளும் இப்படிப்பட்ட வேகமாக ஓட்டுகிற லாரிகளை ஆங்காங்கு நிறுத்தி, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதனால் இதைத் தடுக்கிற முறை பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்தப் பறக்கும் படை எடுக்கப்பட்டது. அதை மறுபடியும் கொண்டுவரும் உத்தேசம் இப்பொழுது இல்லை.

திரு. நா. காசிராமன்: லாரிகளில் அளவுக்கு மீறிய பாரங்களையும் ஏற்றி, அனுமதிக்கப்பட் அளவுக்கும் அதிகமாக நீளமாக உள்ள சரக்குகளையும் ஏற்றி, அதாவது 30, 35 அடி சரக்குகளை ஏற்றி, ஒரு சிவப்புக் கொடியை மாத்திரம் பின்னால் போட்டுவிட்டால் போதும் என்று நினைப்பதால், வண்டி போகும் வேகத்தில் திரும்பும்பொழுது அல்லது டயர் பர்ஸ்ட் ஆகும்பொழுது லாரி கவிழ்ந்து, அதனால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அதைக் கட்டுபடுத்த இந்த அளவுக்கு மேல் சரக்குகளை ஏற்றக் கூடாது, மிகவும் உயரமாகச் சரக்குகளை ஏற்றக்கூடாது என்று விதிகள் கொண்டுவந்து, இப்படிப்பட்ட விபத்துக்களைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்பொழுதே லாரிகள், வண்டிகள் கனத்தையும் ஏறத்தாழ 5 டன் சேர்த்து 12 டன்தான் அதனுடைய பாரம் இருக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதையும் மீறி ஏற்றுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. விபத்துகளுக்குக் காரணம் அது மாத்திரம அல்ல. சில லாரிகளில் வைக்கோல் ஏற்றி திருவாரூர் தேர் மாதிரிக் கொண்டுபோவதை நமது நண்பர் பார்த்திருக்கக்கூடும். இவற்றையெல்லாம் கண்டுபிடித்து ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் விரைவு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இங்கு கேட்கப்படுகிற கேள்விகள் பயன் அளிக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. சொ. கோவிந்தராசன்: பஸ்கள்மேல் இப்பொழுது சாமான்கள் ஏற்றிக்கொண்டு செல்கிறார்களே, அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எல்லாவற்றையும் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்

திரு கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் போக்குவரத்து அதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் விபத்துகள் அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அதனால் ஒரு வழிப் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்தினால், இந்த விபத்துகளைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதைச் செய்வதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஒருவழிப் போக்குவரத்து பெரிய நகரங்களைப் பொறுத்த அளவிலே அமைய முடியுமே தவிர, இங்கு இருந்து திருச்சிக்குச் செல்லும் பாதைக்கு ஒரு வழியும், அங்கிருந்து சென்னைக்கு வருவதற்கு வேறு ஒரு வழியும் என்ற அளவில் நாம் போக்குவரத்தை அமைக்க முடியாது. நெரிசல் மிகுந்த பெரிய நகரங்களில் முன்னாலேயே நிலைமையை அனுசரித்து எங்கெங்கு சாத்தியமோ, அங்கெல்லாம் ஒருவழிப் போக்குவரத்து ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: கார், லாரிகளைக் கட்டாயம் இன்ஷூர் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் இருப்பது போல், லாரி டிரைவர்களுக்கு ஏற்படுகிற விபத்துகளுக்காகவும் இன்ஷூர் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வலவர்கள் மீது அனுதாபத்தோடு கேட்கிற கேள்வி இது. இப்பொழுது பேசப்படுவது, அவர்கள் ஏற்படுத்துகிற விபத்துகளைத் தடுப்பது எப்படி என்பதுபற்றி.

திரு. பொளத்தூர் கோதண்டம்: ஒரு டிரைவருக்கு லைசென்ஸ் வழங்கிய ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் அவருக்கு ஹெவி வெகிகிள்ஸ் ஓட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் உடனடியாக வழங்கப்படுகிறது அதை மாற்றி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் ஹெவி வெகிகிள்ஸ் லைசென்ஸ் வழங்குகிற உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உறுப்பினர் சொல்வதுபோல இப்பொழுது அந்த முறைதான் இருக்கிறது. அதாவது ஓர் ஆண்டிற்குள்ளாகவே இப்படிப்பட்ட ஹெவி வெகிகிள்ஸ் ஓட்டுவதற்கான லைசென்ஸ் வழங்கப்படுகிறது. இப்பொழுது அதுபற்றிக் கடந்த வாரத்தில் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அப்படிப்பட்ட லைசென்ஸ் வழங்குவதற்கு இரண்டு ஆண்டுக் காலம் இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த லாரிகள் வருகிறபொழுது விபத்துகள் ஏற்படுவதற்கு முக்கியமான காரணம் டிரைவர்கள் வேகமாகப் போவதுதான். ஆகவே,

வேகத்தைக் கண்டு பிடிக்கின்ற கருவியைப் பொருத்தி, இந்த அளவு வேகத்திற்கு மேல் ஓட்டுகின்றவர்களுக்கு இன்ன தண்டனை கொடுப்பது என்று கண்டிப்பாக வைத்துக்கொண்டால், பெரும் பகுதி ஆக்ஸிடெண்டுகள் தடுக்கப்பட்டுவிடும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்களா? அதைச் செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது ஒரு நல்ல யோசனை. 25 மைல் வேகத்திற்கு மேல் போகக்கூடாது என்பதுதான் விதி. அதற்கு மேல் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஏப்ரல் திங்களில் நடைபெற இருக்கிற போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுவில் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய யோசனையை எடுத்துக்கொண்டு, தனிப்பட்ட எல்லா லாரிச் சொந்தக்காரர்களும் தங்களுடைய லாரிகளில அப்படி ஒரு மீட்டர் வைப்பதற்கு சம்மதிக்கிறார்களா என்றெல்லாம் ஆராயப்படும்.

திரு. எம். எஸ். மணி: இந்த லாரி விபத்துகள் ஏற்படுவதற்கு வேகமாகப் போவது மாத்திரம் காரணம் அல்ல. அதிகமாக ஓவர்லோடு ஏற்றிக்கொண்டு செல்வதினாலும் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி ஓவர்லோடு ஏற்றுவதற்குப் பொறுப்பு முதலாளிகள்தான், தொழிலாளர்கள் அல்ல. ஓவர்லோடு ஏற்றிக்கொள்ளாவிட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை என்ற நிர்ப்பந்தம் காரணமாக ஓவர்லோடு ஏற்றவேண்டியிருப்பதால், ஓவர்லோடுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் பொழுது லாரி ஓனர்கள்மீது எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசு அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சில முதலாளிகள் இந்தத் தவறினைத் தொடக்கத்திலே செய்கிறார்கள். சில தொழிலாளிகள் இந்தத் தவறினை இடைவழியில் செய்கிறார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: இந்த விபத்துகள் பாதிக்கு மேல் அதிகப்படியான விபத்துகள் ஏற்படுவது ராணிப்பேட்டையிலிருந்து சென்னைக்கு வரக்கூடிய ரோடில் தான். அதற்கான காரணம் ஓட்டுபவர்கள் மத்தியிலேயே தூங்கக்கூடிய நிலைமையினால் தான். ஆகவே, இந்த ரோடுகளிலாவது விசேஷ கவனம் செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ராணிப்பேட்டையிலிருந்து சென்னைக்கு வரக்கூடிய ரோடில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவை அநேகமாக பெங்களூரிலிருந்து வருகிற வண்டிகள்தான்.

திரு. கே. விநாயகம்: சார், அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த கணக்கு சென்ற ஆறு ஆண்டுகளுக்கானது. இந்த ஆண்டு அதிகமாக விபத்துக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதன் எண்ணிக்கையைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இந்த அரசு வந்துவிட்ட பிறகு விபத்துக்கள் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. பெருகிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அப்படி ஏற்படும் விபத்துக்களை தடுப்பது நம் அனைவருடைய கடமையும் பொறுப்பும் என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். வலவர்களும், அதிகாரிகளும் சிரத்தையோடு இவற்றைக் குறைக்க பாடுபடவேண்டும். அதற்கு இங்கே கேட்கப்படும் கேள்விகளும், கொடுக்கப்படும் பதில்களும் பயன்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: ஆண்டுக்காண்டு எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டு வரும் விபத்துக்களுக்கும், ஆட்சிக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்துவது கணக்குத் தெரிந்தவர்கள் செய்யும் காரியம் இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். 'வலவர்', 'வலவர்' என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார்களே, அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இலக்கியத்தில், 'வலவர்கள் இல்லா வானூர்தி' என்று வருகிறது. ஆகவே 'வலவர்' என்றால் ஓட்டுனர் என்று பொருள். (சிரிப்பு).

Rice mills in Tiruchirappalli and Thanjavur districts

* 214 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the rice mill industry in Tiruchirappalli and Thanjavur districts is facing a crisis since paddy procured in those districts is sent to other districts by the Government for milling ;

(*b*) whether procurement of paddy is done at the producers level or at millers level ; and

(c) whether the rice millers associations of these districts represented their grievances to the Government and if so, the action taken to redress them ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இம் மாநிலத்தில் நெல் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதேயன்றி, ஆலை உரிமையாளர்களிடமிருந்து செய்யப்படுவதில்லை.

(உ) ஆம். அரிசி ஆலை உரிமையாளர்களின் முறையீடுகள் அவ்வப்போதே ஆய்வு செய்யப்பட்டு, அவசியமான நேர்வுகளில் அவர்களது குறைகளைப் போக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, is it not a fact that procurement was done to a larger extent in Tiruchirappalli and Thanjavur districts, that the mills in those districts could not cope up with the milling of the procured paddy and hence it was sent to other districts and did not the Hon. Minister issue a statement to this effect ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுப்பினரவர்கள் கூறுவது உண்மை. அதே மாதிரி அங்கே நெருக்கடி எதுவும் ஏற்படவில்லை என்பதும் உண்மை. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 10, 11 லட்சம் டன் ரைஸ் உற்பத்தியாகின்றது. அந்த மாவட்டத்தில் அரிசி ஆலைகளின் கபாசிடி, திறன் 6 லட்சம் டன்தான் அரைக்கலாம். ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 4. 5 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்கிறோம் அங்கே அரைக்கக்கூடிய 6 லட்சம் டன்னுக்கு மேல் இருப்பதை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். தஞ்சாவூரிலிருந்து சென்னைக்கு வேண்டிய அரிசி அரைப்பதை தஞ்சாவூர் மில்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது 20,000 டன் குறுவை பயிரில் திருச்சிக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அந்த ஆலைக்காரர்களே கூட பர்சேஸிங் ஏஜெண்டுகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களே கூட வெளியே அனுப்புகிறார்கள்.

திரு. சா. மெய்யப்பன்: ஏ.டி.டி. 27 தஞ்சாவூர் பக்கத்திலிருந்து மற்ற பகுதிகளுக்கு வந்தது. 64 சத வீதம் அரிசி காணவேண்டும் என்று விதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த நெல் ராமநாதபுரம், காரைக்குடிக்கு வந்த போது, கருக்காய் அதிகமாக இருந்து, தண்ணீர் போட்டு, பதப்படுத்தி, அவற்றை அதிக லாபம் அடைவதற்காகச் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப் படுகிறதே. அது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பெரிய நடவடிக்கையாக எடுக்க வேண்டும் என்றுதான், நவீன அரிசி அரைக்கும் ஆலைகளை, கூடுமான வரையில் தஞ்சாவூரிலேயே அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. 70 சத வீதம் அவுட்டர்ன் அரிசி இருக்கும் வகையில் ஆறு ஆலைகளையாவது துவங்க முயற்சிகள் மும்முரமாக எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சிறிய கிராமங்களில் சில மில் சொந்தக்காரர்கள், சர்க்கார் விதித்திருக்கும் விலையைவிட ரூ. 2 அல்லது $2\frac{1}{2}$ அதிகமாகக் கொடுத்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? அப்படித் தெரிந் திருந்தால், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: இந்தவிதமான நடவடிக்கை களெல்லாம், சர்க்காருக்குத் தெரியும்படியாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது உறுப்பினருக்கே தெரியும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக அரிசி அவுட்டர்ன் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால், மேல் தவிட்டை போக்காத தால்தான். அப்படி தவிட்டோடு கொடுக்கும் அரிசியை பொதுமக்கள் எப்படி உபயோகிக்கிறார்கள் என்றால், திரும்பவும் தீட்டி, தவிட்டைப் போக்கி விட்டுத்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, தவிட்டோடு சேர்ந்து அவுட்டர்ன் அதிகம் கிடைக்கிறது என்பதில் நாட்டுக்கு பலன் இல்லை என்பதை சர்க்கார் உணர்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவுட்டர்ன் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அந்த அந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆலை முதலாளிகள் அதிகமாக லாபம் அடையவேண்டும் என்று பார்க்கிறார்கள், அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று செய் கிறார்கள். நமக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள ஓயாத போராட்டம் அது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் சொல்லும் போது, 70 சத வீதம் அவுட்டர்ன் என்று சொன்னார்கள். ஏ.டி.டி. 27 குறுவைக்கும் அது பொருந்துமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: குறுவையிலும் அந்த அளவு எடுக்க முடியும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி கூறுகையில், மூட்டைக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாக

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யார் ? எந்தக் கிருஷ்ணமூர்த்தி ?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: கொடவாசல் கிருஷ்ணமூர்த்தி.........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் அமைச்சர் கொடுத்த விடைக்கு விளக்கம் கேட்கும் வகையில் துணை வினாவைக் கேட்க வேண்டுமே தவிர, வேறொரு உறுப்பினர் சொன்னதை வைத்துக் கேட்கக்கூடாது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை: அதைத்தான் கேட்கிறேன்............

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் அமைச்சரில்லையே. அமைச்சர் விடையை ஒட்டிக் கேள்வியைக் கேட்கலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : புட் கார்ப்பொரேஷன், சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டார், தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் வியாபாரிகள் மேற் குறிப்பிட்டவர்களிடம் இருந்து அப்படி வாங்கும்போது, கொள்முதல் விலைக்கு அதிகமாக இரண்டு ரூபாய் கமிஷன் கொடுக்கிறார்கள், இந்தப் பணம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்பது ஒன்று. மேலும் ஒரு மூட்டைக்கு 57 கிலோ என்றாலும், லாரியில் ஏற்றும்போது 90 கிலோ என்று அதிகமாக ஒரு மூட்டைக்குப் போட்டு ஏற்றுகிறார்கள். ஒரு லோடு 120 மூட்டை அங்கே போய் 57 கிலோவாகப் பிரிக்கும்பொழுது மொத்தத்தில் 30, 40 மூட்டைகள் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொரு செக்போஸ்டிலும், ஓரிரு மூட்டைகளை எடுத்துப் பிரித்து, எடை போட்டுப் பார்த்தால், அரசாங்கததிற்கு உண்மை தெரியும். அப்படி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுப்படையாகக் குற்றம் சாட்டக் கூடாது. எந்த இடத்தில் எந்த லாரியில் இப்படி நடந்தது என்று அறிவித்தால், அந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இல்லாதவரையில், இது வெறும் பிரசாரத்திற்குத்தான் செய்யப்பட்டதாக இருக்கும்.

திரு. எம். எஸ் மணி : தலைவர் அவர்களே, உணவுக் கார்ப்பொரேஷன் வடாற்காடு நெல்லை கோவைக்குக் கொண்டு போய் அரைப்பதும், தஞ்சாவூர் நெல்லை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு போவதினால், செலவு அதிகமாகிறது என்பதைக் குறித்து அரசாங்கத்திற்கு புகார் வந்திருக்கிறதா ? அதன் மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்று தெரிவிக்கலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கம் எந்தெந்த நேரத்தில் எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று நெருக்கடியை உணர்ந்து காரியங்கள் செய்கின்றன. முழு விவரங்களையும் சபைக்குக் கொடுப்பது பொதுமக்கள் நன்மைக்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதால் சொல்ல முடியவில்லை. சில வேளைகளில் சென்னைக்கு கோவையிலிருந்து பெறவேண்டி வந்தது. பொதுவாக இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகு, காரியங்கள் செய்வதில எவ்வளவுதூரம் செலவினங்களைக் குறைக்கலாமோ அந்தவகையில செயல்பட்டு வருகிறது. நேற்றையதினம் கூட, பத்து லட்சம் ரூபாய் மிச்சமாகும் அளவிற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அரசாங்கம் எப்பொழுதும் செலவினங்களில் விழிப்பாகவும் உன்னிப்பாகவும் இருக்கிறது என்கிற நம்பிக்கையை வைக்கலாம்.

முற்பகல் 10-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் மீண்டும் ஒரு துணை வினா கேட்க விருப்பம் தெரிவிக்கிறபடியினால், அவரை ஒரு துணை வினா கேட்க அனுமதிக்கிறேன். ஆனால், 38-வது விதியின்படி, மூல வினாவுக்கு அமைச்சர் கொடுத்த விடைக்கு விளக்கம் கேட்பதாக மட்டும் அவருடைய துணை வினா இருக்கவேண்டும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தஞ்சையிலிருந்து வெளியூர்களுக்கு, குறிப்பாக கோயம்புத்தூருக்கு, ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு போகிற லாரிகளைச் செக் செய்து பார்த்தால் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு மூட்டையிலும் 57 கிலோவுக்கு மேல், 90 கிலோ வரையிலும் இருப்பதை ஓரளவு பிடித்துத் தர முடியும். அதைக் கவனிக்காவிட்டால் வியாபாரிகள் அதிகமாக லாபம் அடையக் கூடிய நிலையில் பிளாக் மார்க்கெட்டுக்கு அரசாங்கம் ஒத்துழைப்பதாக இருக்கும் என்பதை, நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'பிடித்துத் தருவதாக' நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். இதையெல்லாம் நீங்கள் வினா நேரத்தில் சொல்லக் கூடாது. விவாதத்தின்போது வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். பிடித்துத் தருவதாகச் சொல்லுவதை விட்டுவிட்டு, அருள் கூர்ந்து வினாவை மட்டும் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மெனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மீண்டும் சொல்கிறேன். பொறுப்புணர்ச்சியோடு இந்த மன்றத்தில் பேசவேண்டிய நிலை உறுப் பினர்களுக்கு இருக்கிறது. அம்மாதிரி ஒரு பெரிய அபவாதத்தைச் சொல்லக் கூடாது. 'எந்த லாரி' என்று சொன்னால், அதைக் கவனிக்க லாம், ஒவ்வொரு செக் போஸ்டையும் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லாமல், இந்த அரசாங்கத்தின்மீது ஒரு தவறான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கத்தோடு சொல்வது உறுப்பினருக்கு இருக்கவேண்டிய பொறுப் புணர்ச்சிக்கு உகந்ததாகாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், அரசாங்கத்தின்மீது அபவாதத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொன்னதாக நான் நினைக்கவில்லை. செக் போஸ்டுகளில் இன்னும் சற்று ஜாக்கிரதையான முறைகளைப் பின்பற்றவேண்டும் என்று சொல்லு கிறார்கள். அந்தச் சிறிய யோசனை தக்க முறையில் கவனிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா-விடை நேரம் முடிவடைய இருக்கும் இத் தருணத்தில், சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை ஒரு துணை வினா கேட்க அனுமதிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister for Food, I would like to know the exact role played by the Food Corporation in the Madras State and the Civil Supplies Department of the Government of Madras. What is the quantity collected by the Food Corporation, what is the quantity collected by the Civil Supplies Department, what is the outturn fixed for the private mills and what is the outturn fixed for the Government mills ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 'அவுட்டர்ன்' பற்றித் தனி யாகக் கேள்வி கேட்கலாம். உணவுக் கார்ப்பரேஷன் என்பது நம்முடைய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புடையதல்ல. அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனமாகும். ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையில் உணவு விநியோக முறைகளை அது கவனித்துக்கொள்ளுகிறது. அங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வருவதற்கும், இங்கிருந்து கேரளம் போன்ற மாநிலத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போவதற்குமான முறையில் அது இயங்கி வருகிறது இணைப்பு ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில இடங்களில் அவர்கள் நம்முடைய ப்ரொக்யூர்மென்ட் ஏஜெண்டாகவும் இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனம் நம்முடைய உணவு வழங்குத்துறையோடு சேர்ந்ததல்ல. இரண்டு மாநிலங் களிடையே தொடர்புக்கான இந்திய அரசினுடைய நிறுவனமாகும்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் செக் போஸ்ட்களினுடைய நடவடிக்கைகள் இன்னும் கடுமை யாக்கப்படவேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் சிலர் கருத்துத் தெரிவித் தார்கள் இந்த மாதம் 9-ந் தேதி, ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நடைபெற்ற விவசாயிகள் மாநாட்டில்—காங்கிரஸ் மாநாட்டில்—செக்போஸ்ட்டை அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : செக்போஸ்ட்களில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று உறுப்பினர்கள் யோசனை சொல்லவில்லை. சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொன்னார்கள். செக்போஸ்ட்டை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டது, அது அவர்களுக்கிருக்கும் சில அரசியல் கோட்பாட்டின் காரணமாக இருக்கலாம். அதற்கும் இந்த யோசனைக்கும் முரண்பாடு ஏதும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : மாடர்ன் ரைஸ் மில்லில் அதிக அவுட்டர்ன் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஆந்திராவில் ஒரு காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரியாக, பம்ப் செட் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களெல்லாம் ஒரு ஹல்லர் வைத்து, அதிக உற்பத்திக்கு வழி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நாமும் நம்முடைய மாநிலத்தில் ஃப்ரீ லைசென்ஸ் கொடுப்பதன் மூலமாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நல்லது. ப்ரொட்யூசருக்குக்கூட நல்ல அரிசி தயார் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைச் சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றி ஏற்கெனவே பரிசீலனை செய்ததில் அது நல்ல நிலைமை இல்லை என்பதனால் இப்பொழுது இந்தப் புதிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஓப்பன் மார்க்கெட்டில் அரிசி அதிகப்படியான விலைக்கு விற்பதற்கான பல காரணங்களில் ஒன்று, அதிகாரிகள் ஆலைகளிடம் வாங்கிக்கொள்ளும்படி உத்தரவிட்டதற்குப் பிறகு, அந்த ஆலைகளில் பில் போடுவது ஒரு தொகை, அதைவிட அதிகப்படியாக வாங்குவது என்ற நிலைதான் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? ஆகவே, நேரடியாக விவசாயிகளிடத்திலேயே கொள்முதல் செய்து, வியாபாரிகளுக்குப் பங்கீடு செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்து இன்னும் சில பேருக்குக்கூட இருக்கிறது. ஆனால், அந்தக் கருத்துக்கள் நடைமுறைக்கு எந்த அளவுக்கு ஒத்து வரும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

செந்துறையில் அரசினர் மாணவர் இல்லம்

* 215 வினா.—திரு. பெ. மலைச்சாமி: மாண்புமிகு தாழ்த்தப்பட்டோர் நல, செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், மேலூர் வட்டத்தைச் சார்ந்த செந்துறையில் அரசினர் மாணவர் இல்லம் ஒன்று நிறுவுவதற்குரிய செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது முதல் அமுல்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து :

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பகுதியின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு காரணமாக அங்கிருக்கும் ஏழை மக்கள் உயர் கல்வி பெற வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. எனவே, மீண்டும் ஆய்வு செய்து, நடப்பு ஆண்டிலாவது ஒரு விடுதி திறக்க அரசு முன்வருமா ?

1968 மார்ச் 14]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நடப்பு ஆண்டில் 12 மாணவர்கள் இல்லங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே இரண்டு மதுரை மாவட்டத்தில்—மாணவிகளுக்காக கன்னிசேர்வைப் பட்டியிலும், மாணவர்களுக்காக ஜக்கம்பட்டியிலும் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், தங்களுடைய தொகுதியில் செந்துறையில் ஒரு அரசினர் மாணவர் இல்லம் துவக்கவேண்டும் என்று மனு தந்தார்கள். அதை அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. தேவைப்படுமானால், அடுத்த ஆண்டில்தான் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும்.

கூலி நிர்ணயக் குழுக்கள்

*216 வின.—**திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்:** மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதி அமைக்கப்படும் சம்பளம் அல்லது கூலி நிர்ணயக் கமிட்டிகளில் முதலாளி, தொழிலாளி பிரதிநிதிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்களா ?

(இ) ஆம் எனில், எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் ?

(உ) நியமனம் செய்வதற்கு முன்னால் யார் யாரிடம் ஆலோசனை கேட்கப்படுகிறது ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) ஆம்.

(இ) 1948-ம் ஆண்டு குறைந்தளவுக் கூலிச் சட்டத்தின் 5 (1) (a) பிரிவையொட்டிப் பட்டியலில் கண்ட வேலையின் குறைந்தளவுக் கூலி வீதங்களை உறுதிப்படுத்த அல்லது திருத்தியமைக்க அரசு ஒரு குழுவை அமைத்தது ; இக்குழுவில், தொழிலதிபர்களும் பட்டியலில் கண்ட வேலையில் உள்ள தொழிலாளர்களும் பங்கு பெறும் வகையில் அந்தந்த மாநில அரசு நியமிக்கக்கூடியவர்கள் உறுப்பினராக இருப்பர் ; தொழிலதிபர்களும் தொழிலாளர்களும் இதில் சம எண்ணிக்கையிலிருப்பர் ; அக்குழுவிலுள்ள மொத்த உறுப்பினர்களில் 1/3 பங்குக்கு மேற்படாத தனிப்பட்டவர்கள் அதன் உறுப்பினர்களாயிருப்பர். அத்தகைய தனிப்பட்டவர்களில் ஒருவர் 1948-ம் ஆண்டு குறைந்தளவுக் கூலிச் சட்டத்தின் 9-வது பிரிவையொட்டி இக் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்படுவார்.

(உ) இக்குழுவின் தலைவர் உட்பட இதன் உறுப்பினர்கள் பொதுவாகத் தொழிலாளர் ஆணையரின் பரிவுரையின்மீது நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பல தொழிற்சங்கப் பிரிவுகள் இருக்கின்றனவே, அத்தனைத் தொழிற்சங்கப் பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களையும் இதில் பிரதிநிதிகளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதற்கான நடவடிக்கை ஏதாவது உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும், அது பற்றி ஆராயும்போது, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்கள் பலதரப்பட்டவர்களையும் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. மாநில அளவில் உள்ள குழுக்களைப் பொறுத்தவரையில், பல தரப்பட்டவர்களுக்கும் அதில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, will the Government give representation to all the Labour Unions in this Committee because there is no question of one union for one industry had as there are different kinds of unions with different party affiliations ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதைத்தான் முதலில் சொன்னேன். மாநில அளவில் உள்ள கமிட்டியில் தொழிற்சங்கத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகளில் பலதரப்பட்டவர்களுக்கும் இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஏ.ஐ.டி.யு.சி., ஐ.என்.டி.யு.சி., எச்.எம்.எஸ். ஆகிய இவைபோன்ற சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கக் குழு அமைக்கும்போது, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்கள் யார் என்று ஆராய்ந்து, அதிலே பலதரப்பட்ட கருத்து உள்ளவர்களுக்கும் இடம் தரப்படுகிறது.

Dr. H. V. HANDE : Sir, In this Wage Committee, how many members are there and who are they ? Also, for how many days did the Committee meet and what are the recommendations made by this Committee. Will the Hon. Minister give us details about this matter ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது பொதுவாகக் கேட்கப்படுகிற கேள்வி. ஸ்டேட் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் அவ்வப்போது பீடித் தொழில், சுருட்டுத் தொழில், தையல் தொழில், இப்படிப்பட்ட தொழில்களில் உள்ளவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பாக ஆராய்ந்து, அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதிலே அடிக்கடி சந்தித்து அப்போதைக்கப்போது முடிவுகள் எடுக்கிறார்கள். ஏதாவது குறிப்பிட்டு அவர்கள் தனியாகக் கேட்டால் அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்படும். ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்டைப் பொறுத்தவரையில், மொத்தம் 21 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பட்டியலைப் படிப்பதற்கு அதிக நேரம் ஆகும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக ஐ.என் டி யு.சி., ஏ.ஐ.டி.யு.சி. ஆகியவற்றில் உள்ளவர்களுக்கும், டானரி ஒர்க்கர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஒர்க்கர்ஸ் லேபர் யூனியனுக்கும் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது இப்படிப் பலதரப்பட்டவர்களுக்கும் அமைப்பிலே இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி: தலைவர் அவர்களே, பலதரப்பட்ட தொழிலாளர்கள், பலதரப்பட்ட தொழில்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பதற்குப் பதிலாக, தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கப்பட்ட சம்மேளனத்திலிருந்து ஒருவரை, ஒரு முக்கியஸ்தரைச் சேர்த்துவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும் அல்லவா? உதாரணமாக, ஏ.ஐ.டி.யு.சி., ஐ.என்.டி.யு.சி. போன்றவற்றிலிருந்து பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத்தான் சொன்னேன். குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு பிரதிநிதித்துவம் என்று கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கெல்லாம் அளிப்பது இல்லை.

திரு. இல. பலராமன்: தலைவர் அவர்களே, விவசாயக் கூலிகளுக்கு, கூலி நிர்ணயிப்பது எந்த அடிப்படையில்? ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா இந்தக் கூலி வித்தியாசமாக இருப்பதால், அந்தந்த ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடியவர்களை அணுகி இதை நிர்ணயிக்க உத்தேசமா? அல்லது வேறு எந்த முறையில் இந்தக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சட்டத்தின் கீழ் விவசாயக் கூலிகளுக்கு கூலி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த மாவட்டங்களுக்கு எவ்வெப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டது என்ற விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

1968 மார்ச் 14]

சீர்காழி மிட்டாய் தொழிற்சாலே

* 217 வின.—திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மாண்புமிகு மருத்துவத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சீர்காழியில் உள்ள மிட்டாய் தொழிற் சாலேயில் கலப்படம் செய்யப்படுவதாக அரசினருக்குப் புகார் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) & (இ) ஆம். அந்த தொழிற்சாலேயில் தயாரிக்கப்பட்ட மிட்டாய்களில் நான்கு வகைகளே பரி சோதனே செய்ததில் அவை கலப்படமற்றவை என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: தலேவர் அவர்களே, அங்கே இரண்டு தொழிற்சாலேகள் இருக்கின்றன பாரத் கன்ஃபெக்ஷனரி, சக்தி கன்ஃபெக்ஷனரி என்ற இரண்டு மிட்டாய்க் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன.

MR. SPEAKER: Under Rule 31 (2) a question must not publish any name not strictly necessary to make the question intelligible. கூடியவரையில் பெயர்களேக் குறிப்பிடாமல் கேள்வி கேட்பது நல்லது. இரண்டு கடைகள் என்று சொல்லுங்கள். கனம் உறுப்பினரை 31(2) விதியின்படி கேள்வி கேட்குமாறு கூறுகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: ஐயா, இரண்டு மிட்டாய்க் கம்பெனிகள் அங்கு இருக்கின்றன. அவைகளில் அவற்றில் எந்தக் கம்பெனியில் கலப் படம் செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இங்கு புகார் வந்திருப்பது நவசக்தி மிட்டாய்க் கம்பெனியைப்பற்றி.

THIRU K. VINAYAKAM: What were the repercussions of the consumption of this adulterated confectionary? Were there fatal accidents or were there only passing changes in health?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: அங்கே எடுக்கப்பட்ட மிட் டாய்கள் கலப்படமற்றவை என்று ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: தலேவர் அவர்களே, கலப்படம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருவதால் விபரீதமான ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. காரைக்குடியில் விஷம் கலந்த உணவை 300 பேர் அருந்தியதில், 2 பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியான நிலேமை நாட்டில் இருப்பதால் பயங்கரமான விளேவுகள் ஏற்படும். ஆகவே, கலப்படம் செய்பவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனே கொடுத்து, வேண்டுமானுல் தூக்குத் தண்டனேயாவது கொடுத்து, கலப்படம் ஏற்படாமல் தடுக்க அரசு வழி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: காரைக்குடியில் ஏற்பட்ட விபத்து கலப்படம் செய்த காரணத்தால் ஏற்பட்டதல்ல. ஒரு திருவிழா விற்கு செய்யப்பட்ட பிரியாணியை மறுநாள் சாப்பிட்டதால் அதில் விஷப்பொருள்கள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று கூறப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலேவர்: வினக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்

(i) கோவையில் பஞ்சாலைகளை மூட ஆலை முதலாளிகள் முடிவு

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை 42-வது விதியின்படி, பொது ஜனமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த கீழ்க்கண்ட விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டி, பேரவையை ஒற்றிவைக்கக் கோரி ஒரு அறிவிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.—

"நமது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாப் பஞ்சாலைகளையும் 15 தினங்கள் மூடப்போவதாகவும், 15 தினங்களுக்குப் பிறகும் அடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசிக்கப்படுமென்றும், தென்னிந்திய மில் முதலாளிகள் முடிவு செய்துள்ளதால், இதனால் பஞ்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகையால் இந்த மிக அவசர அவசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க, சபையை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென கோருகிறேன்."

தலைவர் அவர்களே, இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஏற்கனவே எங்கு பார்த்தாலும் கதவடைப்புகள் நடைபெற்று, அதனால் பத்தாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வந்திருக்கும் நேரத்திலே, ஏதோ மத்திய சர்க்காரை எதிர்ப்பதுபோல் பாவனை காட்டி, இந்தச் சர்க்காருக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பஞ்சாலைகளில் தேக்கம் இருக்கிறது, விற்பனையாகவில்லை என்று காரணங்களைக் காட்டித் தொல்லை தரும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இதன் காரணமாகப் பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்படும். அதன் காரணமாகப் பெரிய அளவில் விளைவுகள் ஏற்படும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் இது சம்பந்தமாக அவசரமும், அவசியமும், முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த சபையை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. எம். பூபதி முதலியவர்களும் இதே காரணத்தையொட்டி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் எடுத்த முடிவு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் 15 நாட்களுக்கு மில்களை மூடிவிட்டு நூல் உற்பத்தியைக் குறைக்கலாமா என்று யோசித்து வருவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நூல் பிரச்னை, மற்றப் பிரச்னைகள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. நூல் விலை திடீரென்று குறைந்துவிட்டதன் காரணமாகவும் இம் மாதிரியான பிரச்னைகள் தோன்றுகின்றன. 175 ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் சவுத் இண்டியன் மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷன் சார்பாக ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 56,400 பேல்கள் நூல் தேக்கமுற்றிருக்கிறது. இதன் மதிப்பு $9\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது. மற்றச் செலவினங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. 1964-ல் 4,654 மில்லியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தியானது. 1966-லே 4,239 மில்லியன் மீட்டருக்குக் குறைந்து விட்டது. ஆனால் திட்டப் பிரகாரம் 4,900 மில்லியன் மீட்டர் துணி உற்பத்தி

மில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது, ஆகையால் இந்தத் திட்ட உற்பத்தியை மாற்றியமைக்க அவர்கள் ஒரு திட்டம் காணவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி டெக்ஸ்டைல் கமிஷனருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாதவகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கைத்தறி இயக்குநர் அவர்கள் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளார். அவர் கோவை சென்று நல்ல முடிவு எடுக்க அனுப்பப்பட்டார். அந்த வகையில் தொழிலாளர் நலன் பாதிக்கப்படாமல் எல்லா வழிவகைகளையும் காண முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுபற்றி டெக்ஸ்டைல் கமிஷனருக்கும் மத்திய அரசுக்கும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறோம். இதற்காக இந்தச் சபையை ஒற்றிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இது சாதாரண நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட விஷயம். இந்த அரசு தக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறி, இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்கச் சபையை ஒற்றிவைக்க வேண்டியதில்லையென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மில்களை மூடிவிடப்போவதாக மில் அதிபர்கள் அறிவிப்புச் செய்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கூறியபடி, மில் அதிபர்கள், மில்களை மூடுவதாக அறிவித்தாலும், அல்லது அப்படியே மில்களை மூடிவிட்டாலும் அது அவசரமும் அவசியமும் வாய்ந்த பிரச்சினையல்ல. இது சாதாரண அன்றாட நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட பிரச்சினை. ஆகவே, விதி 50, உள் விதி (8)-ன்படி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(ii) இந்திப் படங்கள் திரையிட இயலாமையும், படப்பிடிப்பு நிலையங்கள் பிற மாநிலங்களுக்கு மாற்றமும்

THIRU K. RAMAMOORTHI: Sir, I have given notice of the following adjournment motion :—

"That the business of this House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the shifting of the A.V.M. and other studios from Madras to places outside our State, being the outcome of the non-release of Hindi films in this State."

இந்த மாநிலத்தில் இருந்து வேறு மாநிலத்திற்கு இந்த ஸ்டுடியோக்களை மாற்றுவதன் காரணமாகப் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்க நேரிடும். காரணம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்திப் படங்களைத் திரையிட முடியாது இருக்கிற காரணத்தினால், சென்னையில் தயாரிக்கப்படுகிற இந்திப் படங்களை மகாராஷ்டிரா போன்ற பிற மாநிலங்களில் திரையிடக் கூடாது என்று எடுக்கப்படுகிற நடவடிக்கையின் விளைவாக இது எழுந்துள்ளது. இதுசம்பந்தமாகச் சென்னையிலும் இந்திப் படங்களைத் திரையிட அனுமதிப்பதுபற்றி சமீபத்தில் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் முடிவு என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 15 இந்திப் படப்பிடிப்பில் வேலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன, மத்திய அரசையோ அல்லது மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநில அரசுகளையோ அணுகி இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா, தமிழகத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள இந்த முக்கியமான, அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை எப்படித் தீர்க்கப்படும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுக்காட்டிய பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த அரசு ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முனைந்திருக்கிறது இந்த நேரத்தில் இந்த அவையை ஒத்தி வைத்து, இதைப்பற்றி விவாதிக்க

வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தப் பிரச்சினை சர்க்கார் கவனத்தில் இருக்கிறது. எந்த முறையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ராம மூர்த்தி கொண்டுவந்துள்ள பிரச்சினை ஏற்கனவே நிகழ்ந்துவிட்ட காரியம் அல்ல. நிகழ்ந்து விடுமோ என்று அச்சப்படுவதான ஒன்று. நம்முடைய விதி 50 (3)-இன்படி,

"The motion must be restricted to a specific matter of recent occurrence."

எனவே இது நிகழ்ந்துவிட்ட காரியமாக இல்லையாதலால் இது ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு உரியதல்ல என்று தீர்ப்புச்சொல்லக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

(iii) கோவை, ஈரோடு நகரங்களில் 'தமிழர் படை'யின் நடவடிக்கைகள்

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஐயா, சட்டப்பேரவை 42-வது விதி யின்படி கீழ்க்காணும் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைபற்றி விவாதிக்கச் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்கக் கோரி ஓர் அறிவிக்கையைக் கொடுத்துள்ளேன்:—

"ஈரோடு, கோவை ஆகிய நகரங்களில் தமிழர் படை (ஈரோடு) என்கிற பெயரால் "தனித் தமிழ்நாடு காண்போம் வாரீர்", "இந்தியனே வெளியேறு", "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்கிற கோஷங்கள் அடங்கிய சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டு நாட்டின் ஐக்கியத்துக்கே ஏற்பட்டிருக்கும் ஆபத்துப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும். தலைவர் அவர்களே, இது எப்படி பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். கோவையில், ஈரோட்டில் தனித் தமிழ்நாடு இயக்கம் நடந்தது, தமிழ் நாட்டுக் கொடி என்று ஏற்றப்பட்டது. நாம் எல்லாம் தேசத்தின் ஐக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதாகப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டு இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறோம். ஆனால் தேச ஐக்கியத்தையே பெரும் அளவில் கெடுக்கக்கூடிய அளவில் இந்த இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கி றது. இதற்குப் பின்னால் வெளிநாட்டுத் தூண்டுதல் சக்திகூட இருக்கிற தென்று நினைக்கிறேன். இதைவிட வேறு பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் எதுவும் இருக்க முடியாது. ஆகவே இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறேன்."

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதுகுறித்துப் போலீஸ் இலாக்காவினர் தகவல்கள் சேகரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நாட்டின் ஐக்கியத்தைக் கெடுக்கும்படியான எந்தக் காரியத்தையும் இந்தச் சர்க்கார் அனுமதிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அன்றாட நடைமுறையை ஒட்டித்தகுந்த ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்ட காரியம் அரசின் சாதாரண நிர்வாகத்துக்கு மிஞ்சிய காரியமாகக் கருத முடியாததால் இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

கடம்புலியூர் உள் வட்டத்தில் பருவமழையின்மையும், மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கு வழங்கிய கடன் வசூல் ஒற்றிவைப்பும்

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, 41-வது விதியின் கீழ், தென்னாற்காடு மாவட்டம், பண்ருட்டித் தொகுதியில் கடம்புலியூர் உள் வட்டத்தில் மண் அரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கட்டிய அணைகளுக்கான

1968 மார்ச் 14] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

செலவை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதால் வெறும் காட்டுப் பகுதியான இப்பகுதியில் வான் மழையையே நம்பி வாழ்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் அத் தொகையைக் கட்ட வழியின்றி மிக்க அல்லல்படுவதால் பணம் வசூலிப்பதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற அவசரமும், பொதுமுக்கியமுமான காரியத்தை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பண்ருட்டி துணை வட்டத்தில் கடம்புலியூர் பிர்க்காவில் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் 1956–57-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் வேலை முடிந்தவுடன் அப்பணியை நிறைவேற்றியதற்கான மொத்தச் செலவு வேளாண்மைத் துறையினால் கணக்கிடப்பட்டு உரிமைகள் பொறுப்புகள் குறித்த பதிவேடுகள் தயாரிக்கப்பட்டன. குடியானவர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் வசூலிக்கப்பட வேண்டிய வீதாச்சார தொகை இப்பதிவேடுகளில் குறிக்கப்பட்டது. 1957–58 முதல் 1959–60 வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகளுக்கான முதற்பதிவேடுகள், கடலூர் தாசில்தாருக்கு 1964, பிப்ரவரித் திங்களில் கிடைத்தன. 1960–61-ம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது தொகுதிப் பதிவேடுகள் 1967 ஜனவரியில் கிடைத்தன. மூன்றாவது தொகுதிப் பதிவேடுகள் அண்மையில் கிடைத்தன. இந்த நேர்வுகளிலெல்லாம் பேரேடுகள் எழுதப்பட்டு நிலுவைகளை வசூலிப்பதற்காகக் குடியானவர்களுக்கு அண்மையில்தான் அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டது.

1967-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி வரையில் சேர்ந்து வந்த ரூ. 4,29,377–35 நிலுவைத் தொகையில் இதுவரையில் ரூ. 60 369–16 மட்டுமே வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய நிலுவை ரூ. 3,69,008–19 ஆகும். மேலும் இப் பசலியாண்டிற்காக ரூ. 1,39,122–10 சேர்ந்து வந்துள்ளது. இதில் ரூ. 3,184–10 வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய நிலுவைத் தொகை ரூ. 1,35,935 ஆகும். இவ்வாறாக 1968-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 20-ம் தேதி அன்று மொத்த நிலுவைத் தொகை ரூ. 5 04,943–19 ஆகும். கேட்புத் தொகையை ஒத்திப்போடவோ அல்லது அதனை எளிய தவணைகளில் வசூலிக்கவோ வேண்டி குடியானவர்களிடமிருந்து எந்த முறையீடும் வரவில்லை.

இந்நிலுவை குறித்து ஆண்டுவாரியான தொகைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

பசலி.	நிலுவை.	
(1)	(2)	
	ரூபாய்	பைசா
1371	11,927	83
1372	35,358	65
1373	51,851	90
1374	67,148	51
1375	62,263	51
1376	1,40,457	79
சேர்ந்துவந்த மொத்த நிலுவைத் தொகை.	3,69,008	19
1377	1,35,935	00
	5,04,943	19

TRUTH ALONE TRIUMPHS

நில நேர்வுகளில் குடியானவர்கள் 7 தவணைகள் நிலுவை செலுத்த வேண்டும். இவர்களுக்கெல்லாம் 1968 ஜனவரித் திங்களில் முதல் கேட்பு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

வசூலை ஒத்திவைக்கும் அளவுக்குப் பருவமழை தவறிவிடவில்லை. இப்பகுதியில் கணிசமான பரப்பளவு நிலத்தில் முந்திரி மரங்கள் அல்லது பலா மரங்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. பிற வட்டங்களில் இத்தகைய நிலங்களிலிருந்து குடியானவர் ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் வருவாயைவிட மேற்சொன்ன வாயில்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் அதிகமாகும். எனவே, கடம்புலியூர் பகுதிவாழ் மக்கள் கடன் தவணைகளைச் செலுத்த முடியாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஒரே தடவையில் பல தவணைகளைச் செலுத்த வேண்டிய நிலையிலுள்ள குடியானவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை காட்ட வேண்டுமா என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

முற்பகல் 10–30

4. அரசினர் தீர்மானம்

அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையுரிமைக் குழுவிற்கு பன்னிரண்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது பற்றிய அரசினர் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை விதிகளைச் சேர்ந்த 183-வது விதியின்கீழ், 1968–69-ம் நிதியாண்டுக்குரிய அவையுரிமைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும் படி பன்னிரண்டு உறுப்பினர்களை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் நிச்சயிக்கும் தேதியன்று இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்கும்" என்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. அறிவிப்பு

அவையுரிமைக் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்பொழுது அதைப்பற்றிய அறிவிப்பு. ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைமை வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின்கீழ், அவையுரிமைக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 1968-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 19-ம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 2 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள் 1968-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 20-ம் தேதி புதன்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 1968-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 22-ம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது, பன்னிரண்டுக்கு மேற்படுமாயின், 25–3–1968 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, நிதிக் கோரிக்கை எண் : 16, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,48,76,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

திரு. கே. என். குமாரசாமி : ஐயா, காலாகாலத்தில் விவசாயத்திற்கு உரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதாலும் கூட்டுறவுத் துறையில் உரம் சரியானபடி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கிடைக்காததாலும் இயற்கை உரம் தயாரிப்பதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. BOJAN : Sir, to discuss about the distribution of seeds, manure and insecticides to agriculturists, I move the following cut motion—

"That the allotments of Rs. 14,48,76,700 under Demand No. 16—Agriculture be reduced by Rs. 100."

திரு சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பொறுக்கு விதைகளை எல்லாம் தயாரித்து மலிவான விலையில் கொடுக்க பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒன்று வீதம் அரசாங்க விதைப்பண்ணைகள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு ஏ. அ. சுப்பராஜா : ஐயா, அரசினர் விதைப் பண்ணைகள், பசுந்தழை உரம், பொறுக்கு விதைகள் வழங்குதல், தாவரப் பாதுகாப்பு, மருந்து தூவும் கருவிகள், மண்வளப் பாதுகாப்பு தவணைகளின்பேரில் இயந்திரக் கலப்பைகள், விசையேற்றம், விவசாயக் கருவிகளைக் குறைந்த வாடகைக்கு விடுதல் போன்றவைகள் செய்ய விவசாய வாரியம் அமைப்பது பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு செ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஐயா, பயிர் இன்சூரன்சுத் திட்டத்தை அமலாக்குவதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு கே. பி. எஸ். மணி : ஐயா, வேளாண்மை சீரமைப்புப்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், கிணறுவெட்டி, பம்புசெட்டு வைத்து மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தி இரண்டாவது போகம் மூன்றாவது போகம் நெல் விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு மின்சார ரிபேட் கொடுக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு ஆ. கு சுப்பையா : ஐயா, வேளாண்மைத் துறையில் புதிய மாற்றத்தைச் செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48.76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு தோ. மு. நல்லசாமி : ஐயா, விவசாய உற்பத்திப் பொருள் களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுப்பதுபற்றி விவாதிகக—

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு கே. எம். ராமசாமிக் கவுண்டர் : சார்,

(to discuss the precarious conditions of the small ryots in the State.)

"கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 14,48,76,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்" என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, நிதிக் கோரிக்கை எண். 39, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 45,30,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

THIRU K. RAMAMOORTHI : Sir, to discuss policy, I move the following cut motion—

'That the allotment of Rs. 45,30,000 under Demand No. 39—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100.'

1968 மார்ச் 14]

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : என்னுடைய பெயரால் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற 456-வது வெட்டுத் தீர்மானம்........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 456-வது எண்ணுள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் போன டிமாண்டைச் சேர்ந்தது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : ஐயா, கொள்கைபற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 45,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : ஐயா, வேளாண்மைச் செலவு பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 45,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், மண் பரிசோதனை நிலையங்களை அதிகப்படுத்தாததைப் பற்றியும், சென்ற ஆண்டைவிட குறைத்துள்ளதைப் பற்றியும் விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண். 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 45,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, உப்புத் தண்ணீர் உள்ள இடத்தில் ஒரு வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைத்து, உப்புத் தண்ணீர் உள்ள இடங்களில் என்னென்ன பயிர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியுமென்பதை ஆராய வேண்டியதைப்பற்றி விவாதிக்க—

"கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 45,30,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உதவித் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையில் நாம் சென்ற ஆண்டு அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் குறித்தும், இந்த ஆண்டு நாம் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைக் குறித்தும் இதன் மூலமாக வேளாண்மைத் துறையில் கணிசமான அளவுக்கு வெற்றி காண்பதற்காக கனம் உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக விளக்க உரை ஒன்று அச்சிடப்பட்டு அதை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறேன். கனம் உறுப்பினர்கள் அந்த விளக்க உரையின்மீது அவர்களுடைய சீரிய கருத்துக்களைச் சொல்வார்களேயானால், இறுதியாக என்னுடைய பதிலைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் கடைசியாக நான் பேச இருக்கிறேன். அதற்காகக் கடைசியில் குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது ஒதுக்கித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அச்சிடப்பட்டு இருக்கிற புத்தகத்தை இந்த மன்றத்தில் நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* உணவு உற்பத்தி, வாணிபப் பயிர்கள், வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி போன்ற வேளாண்மை வளர்ச்சியில் இம் மாநிலம் எய்திய முன்னேற்றம் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான மறு ஆய்வும் 1968–69-ம் ஆண்டிற்கான திட்டப் பணிகளின் சுருக்கமும் ஈண்டு கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

பொதுவாக வேளாண்மை உற்பத்தியையும் குறிப்பாக உணவு உற்பத்தியையும், மிகக் குறைந்த காலத்தில், மிக அதிக அளவிற்குப் பெருக்குவதே இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும். கடந்த ஆண்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குறிப்பிலே 1967–68-ம் ஆண்டுக்கான வேலைத் திட்டங்களின் விவரங்கள் சாற்றப்பட்டன. நிலைமை நமக்கு வாய்ப்பாக இராத போதிலும், சென்ற ஆண்டில் நமது குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதில் நாம் பெருமளவு வெற்றி கண்டோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில், இந்த ஆண்டின் கார்ப் பருவத்தைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். இரண்டு பருவங்களிலும் போதிய அளவு மழையின்மையாலும், பெய்த நாட்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்ததன் காரணத்தாலும் மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது நிலைமை மன நிறைவு அளிக்கத்தக்கதாக இல்லை என்பதையும், 1965–66-ம் ஆண்டு நிலைமையோடு ஒப்பிடும் வண்ணம் இருந்தது என்றும் கடந்த ஆண்டைப் போல் நிலைமை வசதியாக இல்லை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார். தென் மேற்குப் பருவ மழை காலம் கடந்து பெய்தது. பெய்த மழையும் வழக்கம் போல் இராமல் குறைவாகவே இருந்தது. இதனால் நமது வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எவ்வாறு இடையூறடைந்தன என்பது பின்னர் விளக்கப்படும். கால் நிலை இவ்வாறிருப்பினும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே குறுவைப் பயிரும், ஏனைய இடங்களில் குறுகிய கால முதற் பயிரும் நன்கு விளைந்தன. தென் மேற்குப் பருவ மழை போதிய அளவு பெய்யாததால் நீர்த்தேக்கங்களின் நீரளவு குறைந்தது. இதன் காரணமாகவும், வட கிழக்குப் பருவ மழையின் நிலை மாறிய போக்கினாலும், முக்கிய சம்பாப் பயிரின் பாசனம் பாதிக்கப்பட்டது. சமனற்றுப் பெய்த பருவ மழையின் விளைவால் சம்பாப் பயிர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் டிசம்பர் திங்களில் பெய்த மழை பெரும்பகுதிக்குப் பயனுள்ளதாய் இருந்ததென்றாலும், எல்லா இடங்களிலும் அது உதவியாய் இல்லை. வானம் பார்த்த புன்செய்ப் பயிர்களும் வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறியதால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. தஞ்சாவூர் சம்பாப் பயிர் வழக்கத்தை விட ஓரளவு குறைவாகவே விளைந்தது. மழையின்மையாலும், நீர்த் தேக்கங்களில் போதிய அளவு நீர் இன்மையாலும், முறை மாற்றுப் பாசன ஏற்பாட்டினைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த பின்னரும் இரண்டாவது குறுகிய கால அல்லது நடுத்தரப் பயிர், குறிப்பாக தஞ்சாவூர் சங்கமுகப் பகுதியின் தாளடிப் பயிர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. கிடைக்கக்கூடிய நீர் நிலைகளிலிருந்து துறையின் விசையேற்றங்களைப் பயன்படுத்தி பொதுப் பணித் துறையும், வேளாண்மைத் துறையும், வருவாய்த் துறையும் பயிர்களைக் காக்கப் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டன. இவ்வாறு பெரு முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருந்தும் தாளடிப் பயிரில் 50 சத வீதத்திற்கு மேற்பட்ட பகுதியில் விளைவு குறைவாகவே இருக்குமெனத் தெரிகிறது. கீழ்ப்பவானி நீர்த் தேக்கத்தில் குறைந்த அளவே நீர் இருந்தமையால், இரண்டாம் போகத்திற்குப் பாசன வசதி அளிக்க முடியவில்லை. எனினும், டிசம்பர் திங்களில் பெய்த மழையால் செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள ஏரி குளங்களில் நீர் நிறைந்துள்ளமையால் நவரைப் பயிர் விளைச்சல் நல்ல வகையில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. என்றாலும், முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, குறிப்பாக திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே மானவாரி புன்செய்ப் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளன.

* அச்சிட்டு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உரை.

2. இத்தகைய இடர்ப்பாடுகள் பல இருந்த போதிலும், இந்த ஆண்டிலே இம் மாநிலத்தின் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தி சுமார் 60 லட்சம் டன் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒப்பு நோக்கின் இந்த உற்பத்தி யளவு 1966–67-ம் ஆண்டைக் காட்டிலும் 2 லட்சம் டன் அதிக மாகவும், 1965–66-ம் ஆண்டைக் காட்டிலும் 7.4 லட்சம் டன் அதிக மாகவும் இருக்கும். மிகு பயன் தரும் உணவு தானியங்களை விளைவிப்ப தற்காகவும், ஒரு போக நிலங்களை, இரு போக நிலங்களாக மாற்று வதற்கும் மேற்கொண்ட திட்டங்கள் நல்ல வெற்றியடைந்ததாலேயே இவ்வாறு உணவு உற்பத்தி பெருகியது. பருவ நிலைமை வாய்ப்பாக அமையாத இந்த ஆண்டில் இவ்வாறு உணவு உற்பத்தி பெருகியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

2-A. உழவர்களுக்கு சிக்கல்கள் என்ன என்பதையும், அந்த சிக்கல்களை தீர்க்க அரசாங்கம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க் கிறார்கள் என்பதையும் நன்கு கண்டறியும் பொருட்டும், வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க அவர்களுக்கு உதவும் பொருட்டும், உழவர்களுக்கான கருத்தரங்குகள் மாவட்டங்களில் இம் மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நடத்தப்பட்டன. மாண்புமிகு முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் மாண்புமிகு வேளாண்மை துறை அமைச்சரும், வேளாண்மைதுறை அதிகாரி களும் அவை அனைத்திலும் பங்கு கொண்டனர். உழவர்களின் வேண்டு கோள்களை கவனிப்பதற்கென எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

3. இம்மாநிலத்திலே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக வேளாண்மைத் துறை, (1) மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டம், (2) ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக்கும் திட்டம், (3) சிறு பாசன வசதிகளைப் பெருக்கும் வேலைத் திட்டம் ஆகிய மூன்று திட்டங்களைச் சிறப்பாக மேற்கொண்டது. கீழ்வரும் பத்திகளில் இவை விவரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

4. மிகுபயன் தரும் தானிய வகைத் திட்டம்.—அதிகப் பரப்பளவில் ஆடுதுறை 27 வகை நெல்லினை விளைவிப்பதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகும். ஆடுதுறை 27 வகை நெல்லினையும் மிகு பயன்தரும் ஏனைய நெல் வகைகளையும் மொத்தம் 16·66 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் விளை விப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கம். குறுவை, கார் அல்லது சொர்ணவாரிப் பட்டத்தில் 12·16 லட்சம் ஏக்கராவிலும், சம்பா, நவரை பட்டத்தில் 4·5 லட்சம் ஏக்கராவிலும் இவ்வாறு பயிரிடப்படும். குறுவை, கார் அல்லது சொர்னவாரி பருவத்தில் மட்டும் 8·65 லட்சம் ஏக்கரா பரப்பில் இவ்வகை உணவு தானியங்கள் பயிரிடப்பட்டன. இதில் ஆடுதுறை 27 வகையைச் சேர்ந்த நெல் 8·22 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் பயிரிடப்பட்டது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வழக்கமாக சம்பா நெல் பயிடப்படும் 2·1 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் ஆடுதுறை 27 வகை நெல் பயிரிடப்பட்டது. இதனால் அம் மாவட்டத்தில் மட்டும் மொத்தம் 4·8 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் இவ்வகை நெல் பயிரிடப்பட்டது. சம்பா, நவரைப் பருவங்களில் மிகு பயன்தரும் நெல் வகைகளை உத்தேசமாக 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் பயிரிட வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் கணிசமான அளவு நிறைவுறும் என்று நம்பப்படுகிறது. ஆடுதுறை 27 நெல் வகை பயிரிடப்பட்ட எல்லா இடங்களிலுமே அதிக விளைச்சலைக் கொடுத்துள்ளது. டான்சுங் நேட்டிவ் I என்ற நெல்வகையும் I.R. 8 என்ற நெல் வகையும் பல இடங்களில் சோதித்தும் பார்க்கப்பட்டன. இவ்வகை நெல், குறிப்பாக I. R. 8 நெல் வகை அதிகமாக விளைந்த போதிலும், போதிய அளவு பாசன வசதி இல்லா நிலைமைகளிலும், மழைக் காலத்தில் பயிரிட்டாலும் வாடல் நோய்க்கு மிகுதியும் இரையாவதாகத் தெரிய வந்தது. எனவே, இந்த நெல் வகைகள் சங்கமுகப் பகுதிகளில், சம்பா பருவத்தில் பயிரிடுவதற்கு ஏற்றவையல்ல. இம் மாநிலத்தின் மேல் குதியிலும், நல்ல வடிகால் வசதியுள்ள பகுதிகளிலும், நவரைப் ருவத்தில் மட்டும் I.R. 8 வகை நெல்லினை விளைவிப்பதென முடிவு சய்யப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறையிலுள்ள வல்லுனர்களின்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [1968 மார்ச் 14

ஆலோசனையின் மேல் இம்மாநிலத்தில் தாய்சுங் நேட்டிவ் I வகை நெல்லை பயிரிடவேண்டாமென உழவர்களுக்கு கூறுவதெனவும் முடிவு செய்யப் பட்டது.

மிகு பயன்தரும் கலப்புவகை சோளம், கம்பு, மக்காச்சோளம் போன்ற சிறுதானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், முதல் பருவத்தில் 19 ஆயிரம் எக்கர் பரப்பில் இவற்றைப் பயிரிடுவதென எண்ணப்பட்டதற்கு மாறாக, 29,000 எக்கர் பரப்பில் இவை பயிரிடப்பட்டன. இந்தப் பருவத்தில் பாசன வசதியுடன் அதிக அளவில் புன்செய்ப் பயிர்கள் பயிரிடப்படவில்லை. எனவேதான், குறிக்கோளளவு குறைவாக உள்ளது. இரண்டாவது பருவத்திலும், கோடைப் பருவத்திலும் இந்த தானியங்களை 73 ஆயிரம் எக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடுவதெனக் குறிக்கோளளவு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள. இக் குறிக்கோள் அளவினை எய்த முனைப்பான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

1968-69-ம் ஆண்டில் 25 லட்சம் எக்கர் பரப்பில் மிகு பயன்தரும் நெல் வகைகளைப் பயிரிடத் திட்டமிட்டுள்ளது. சற்றேறக்குறைய 20 லட்சம் எக்கரில் ஆடுதுறை 27 நெல் வகையும், எஞ்சிய பரப்பில் கோயம்பத்தூர் 25, கோயம்பத்தூர் 29, I. R. 8 முதலான நெல் வகைகளும் பயிரிடப்படும். கலப்பின சிறு தானியங்களை ஒரு லட்சம் எக்கர் பரப்பில் பயிரிடுவதாகவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இதுவே நமது முக்கிய முயற்சியாக இருக்கும்.

5. ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றுதல்.—அதிக அளவில் ஒருபோக நன்செய் நிலங்களை இருபோக நன்செய் நிலங்களாக மாற்றுவதற்கு இந்த ஆண்டில் திட்ட வட்டமான வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒருபோக சம்பா நிலங்களில் இருபோகம் விளைவிப்பது இந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். முதல் போகமாக ஆடுதுறை 27 வகை நெல் ஜூலையில் விளைவிக்கப்படும். அதன் பின்னர் இரண்டாவது பயிர் நவம்பரில் விளை விக்கப்படும். 6 லட்சம் எக்கர் சம்பா நிலத்தை இவ்வாறு இருபோக நிலமாக்குவது நமது குறிக்கோளாகும். இந்த ஆண்டு தென் மேற்குப் பருவமழை காலந்தாழ்த்தியதால் மேட்டூரிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவதும் தாமதப்பட்டது. இதனால் இயல்பான குறுவைப் பயிர் விற்பது தடைப்பட்டது. இதுவுமின்றி, கல்லணையில் உடைப்பேற் பட்டதால் நிலைமை மேலும் சீர்கேடுற்றது. ஒருபோக நிலத்தை இரு போகமாக மாற்றுவது புதியதாக உள்ளதால் குடியானவர்களிடையே இது இன்றும் சூடுபிடிக்காத நிலையும் இவற்றுடன் சேர்ந்து கொண்டது. இத்தகைய இடர்பாடுகள் பல இருந்தபோதிலும், 2·1 லட்சம் எக்கர் பரப்புள்ள சம்பா நிலத்தை, இருபோக நிலமாக மாற்ற முடிந்துள்ளது. இது கணிசமான சாதனையாகும். ஏனெனில், பன்னெடுங்காலமாகக் குடியானவர்களிடையே இருந்துவரும் பழக்கத்தை இது மாற்றுவதாகும். பழைமையிலேயே ஊறிப்போன வழக்கம் என்றும், மாறுதல்களை எளிதில் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் என்றும், குடியானவர்களை குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆனால், இம் மாற்றத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு நல்ல வகையில் செயலாற்றியதற்காக, தஞ்சாவூர் மாவட்டக் குடியானவர்களின் ஊக்கத்தையும், முயற்சியையும் நாம் பாராட்ட வேண்டும். வேளாண்மை, பாசனம் வருவாய்த் துறைகளைச் சேர்ந்த அலுவலர்களும் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்குக் கடுமையாக உழைத்தனர். அவர்களுக்கும் நமது பாராட்டுதல்கள் உரித்தாகும். பருவநிலை வாய்ப்பாக அமையாத இந்த ஆண்டிலேயே நாம் இந்த அளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம் என்றால், அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் நாம் அடையக்கூடிய முன்னேற்றத்திற்கு இது நல்லதோர் அறிகுறியாகும். ஒரு போக நிலத்தில் இருபோகம் பயிரிட்ட தஞ்சாவூர்க் குடியானவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில், அத்தகைய நிலங்களில் இரண்டாம் போகப் பாசனப் பயிருக்குரிய தண்ணீர்த் தீர்வையைச் செலுத்த வேண்டியதில்லை என அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது.

1968 மார்ச் 14] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

இந்த ஆண்டிலே சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி, மஞ்சளாறு நீர்த் தேக்கங்களில் உள்ளம் ஆறுதல் பெறும் வகையில் நீர் நிரம்பி இருந்ததால், முன்னர் ஒருபோகம் பயிரிடப்பட்ட பகுதிகளில் இந்த நீர்த் தேக்கங்களின் நீரைக் கொண்டு இரண்டாவது பயிரும் செய்ய முடிந்தது. இவ்வகையில் வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சாத்தனூர்த் திட்டப் பகுதியில் 5,700 ஏக்கராவிலும், தருமபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத் திட்டப் பகுதியின் கீழ் 10,270 ஏக்கராவிலும், மதுரை மாவட்டம் மஞ்சளாறு திட்டப் பகுதியின் கீழ் 1,000 ஏக்கரிலும் இவ்வாறு இரண்டாம் போகப் பயிர் விளைவிக்கப்பட்டது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாமிரவருணி ஆயக்கட்டின் கீழ் வழக்கமாக இருபோகம் பயிரிடப்படும் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இவ்வாண்டு மூன்றும் போகமும் விளைவிக்கப்பட்டது. எனவே இந்த ஆண்டில் சற்றேறக் குறைய 2·30 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பில் மற்றொரு போகம் விளைவிக்கப்பட்டது.

அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் அதிக உணவு உற்பத்திக்கு நாம் எடுக்கும் முயற்சியில் இது மிக முக்கியமான வேலைத் திட்டமாக இருக்கும். ஆனால் இதில் ஒரு சிக்கல் எழுந்துள்ளது. புதிய இருபோக நிலத்தில் வழக்கமான சம்பா தாளடி வகையை எவ்வாறு பயிரிடுவது என்பது இப்போது எழுந்துள்ள சிக்கலாகும். பன்னெடுங்காலமாகச் சம்பா நெல் பயிரிடப்பட்டுவரும் நிலம் இருபோக நிலமாக மாற்றப்பட்டு ஜூலை-நவம்பருக்கிடையில் ஆடுதுறை 27 வகை நெல் விளைவிக்கப்பட்டால், அதே நிலத்தில் நவம்பர் முதற் கொண்டு குறுகிய காலப் பயிரோ, நடுத்தரக்காலப் பயிரோதான் அதில் வெற்றிகரமாக விளைவிக்க முடியும். அந்த நிலத்தில் கோயம்புத்தூர் 25 போன்ற நீண்டகால தாளடி நெல் வகைப் பயிரிடப்பட்டால், அந்தப் பயிருக்கு மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து பாசனம் இயல்பாக நிறுத்தப்படும் தேதிக்குப் பின்னரும் பாசன வசதி வேண்டி இருக்கிறது. இதுவே நம்முன் உள்ள பெரும் சிக்கலாகும். தங்கள் ஒரு போக சம்பா நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக மாற்றுகிற நிலக்கிழார்களுக்குள்ள இச் சிக்கலைத் தவிர்ப்பதற்காக கோயம்புத்தூர்-32, அம்பாசமுத்திரம்-5 போன்ற குறுகிய, நடுத்தரகால நெல் விதைகள், அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கப்படும். இவ்வகை நெல் விதைகளை இப் பருவத்திலேயே வாங்கி தஞ்சாவூர் மாவட்டக் குடியானவர்களுக்கு இந்த ஆண்டின் பிற்பகுதியில் வழங்குமாறு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக ஏராளமான சம்பா நிலக் குடியானவர்கள் சம்பா பருவத்தின் முதல் பகுதியில் ஆடுதுறை 27 நெல் பயிரிட்டு விட்டு, இக் குறுகிய கால அல்லது நடுத்தரக்கால நெல் வகையினை நவம்பர் முதற்கொண்டு, இரண்டாம் தாளடிப் பயிராகப் பயிரிடத் தொடங்குவர் என நம்பப்படுகிறது.

6. **சிறுபாசன வசதிகளை முனைப்பாக்குதல்.**—வேளாண்மைத் துறையில் அரசாங்க வேலைத் திட்டத்தின் மூன்றாவது முக்கியமான கூறு பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதாகும். தமிழ் நாட்டில் பெரும் பாசனத் திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள நிலையில், பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் உள்ள சிறுபாசன வசதிகளை நாம் மேம்படுத்தியாகவேண்டும். ஏரி, குளங்கள், சமுதாயக் கிணறுகள் முதலியவை பொதுத்துறையிலுள்ள சிறுபாசன வசதிகளாகும்; கவலைக் கிணறு, குழாய்க் கிணறு, வடிமுனைக் கிணறு முதலானவை தனியார் துறையிலுள்ள சிறுபாசன வசதிகளாகும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான, குறிப்பாக ஒருபோக நிலங்களில் இரண்டாவது நன்செய்ப் பயிர் விளைவிப்பதற்கான வேலைத் திட்டம் வெற்றியடைவது சிறுபாசன வசதிகளை மேம்படுத்துவதையே பொறுத்திருக்கும். இதற்கு இறைவைப்பாசன வசதிகளை மேம்படுத்த வேண்டும். கவலைக் கிணறுகளை அதிக அளவில் தோண்ட வேண்டும். குழாய்க் கிணறுகளையும், துளைக் கிணறுகளையும், வடிமுனை கிணறுகளையும் அமைக்கவேண்டும். இக் கிணறுகளில் நீர் இறைக்க மின்வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒரு போகத்திற்கு மட்டுமே பாசன வசதி அளிக்கும் பாசன வாயில்களின் ஆயக்

கட்டில் கிணறுகள் தோண்டுவதன்மூலம், அந்த ஒரு போகத்திற்குப் பாசனத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன், கிணற்று நீரைக்கொண்டு கூடுதல் பயிர் ஒன்றை விளைவிக்க முடியும். இவ்வாறு எக்கர் அடித்துக்கிடக்கும் ஏரிகளில் தூர் எடுத்தும், பழைய ஏரிகளின் நீர் கொள்ளளவை மீட்பித்தும், இயன்ற இடங்களில் புதிய ஏரிகள் அமைத்தும், பாசன வசதிகளைக் கூடுதல் பரப்புள்ள நிலங்களுக்கு அதிகப்படுத்த முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இந்த வேலைத் திட்டங்களை முனைந்து செய்வது அவசியமாகும் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தின்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பிய குறிப்பில், ! ம் மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, உணவு உற்பத்தி ஆணையர் தயாரித்தனுப்பிய அறிக்கை பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் சிறு பாசனத் திட்டச் செலவினை அதிக அளவு உயர்த்துவதே அவருடைய முதன்மையான செயற் குறிப்பாகும். இச் செயற்குறிப்பினை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனை இந்த ஆண்டு செயல்படுத்துவதற்காக, 20 கோடி ரூபாய் சிறப்பு உதவி அளிக்குமாறு இந்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தது. இந்த உதவியை இந்திய அரசு இதுவரை தருவதற்கு முன்வர இயலவில்லை. என்றாலும், தனியார் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக நிறுவனங்கள் தரும் நிதி உதவியை இயன்றளவு அதிகம் பயன் படுத்திக் கொள்ளும்படி இந்திய அரசு ஆலோசனை நல்கியது. இதற்கு வேண்டிய தொகையினை நிதி உதவும் நிறுவனங்கள் கொடுக்குமாறு தாங்கள் பார்த்துக் கொள்வதாகவும் இந்திய அரசினர் உறுதி கூறினர். முதலமைச்சரவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்தும், ஆயுள் ஈட்டுறுதி கழகத்திடமிருந்தும், வணிக வங்கிகளிடமிருந்தும் நிதி உதவி கிடைக்கும். இது கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தரப்படும். எனவே, தனியார் சிறுபாசனத் திட்டங்களின் பெரும் பகுதிக்கு அதாவது தரைமட்டக் கிணறுகள் அமைக்கும் பணிக்கும், விசையேற்றங்களை நிறுவும் பணிக்கும் அடுத்த ஆண்டு முதல் நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் கடனுதவி கொண்டே நிதி வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டின்படி குடியானவர்கள் தரைமட்டக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், அவற்றில் விசையேற்றங்கள் அமைப்பதற்கும் புதிய கடன்கள் நில அடைமான வங்கிகள் மூலமாகவே கொடுக்கப்படும். புதுக் கிணறு மானியத் திட்டத்தின் கீழும், விசையேற்றத் திட்டத்தின் கீழும் அரசாங்கம் இனி நேரிடையாகக் கடன் கொடுக்காது. பெருமளவில் நிதி உதவி செய்வதற்காக மத்திய நில அடைமான வங்கிகள் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களை வெளியிடும். இம் மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசும், நிதி உதவும் நிறுவனங்களும் இவற்றை வாங்கும். நில அடைமான வங்கிகளைத் தவிர ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டு விரைவிலே செயலாற்றத் தொடங்கவிருக்கிற வேளாண்மைத் தொழிற் கழகமும், விசையேற்றங்களை வாங்குவதற்காகக் கடன் வசதியளிக்கும். இந்தக் கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் இம் மாநில அரசாங்கமும், மத்திய அரசும் பங்கு பெறும். கடன் ஆவணங்களின் அடிப்படையில் இந்தக் கழகம் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து அதிக அளவில் பணம் திரட்ட முடியும். விசையேற்றங்களைத் தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் வாங்குவதற்காக இக் கழகம் கடன் வசதியளிக்கும். தரைமட்டக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும், விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும் கடன் வழங்கும் இயல்பான வேலைத் திட்டத்துடன்கூட, நில அடைமான வங்கிகள் வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் இம் மாநிலம் எங்கணும் அடைவாக உள்ள வட்டாரங்களில் குறிப்பாகப் பெரிய பாசன ஏற்பாடுகள் உள்ள பகுதிகளில் இரண்டாம் போகம் பயிரிடும் பரப்பினை அதிகப்படுத்துகின்ற நோக்கத்துடன் இந்த வசதிகளை அதிக அளவில் அளித்து வரும். இவ் வகையில் இரண்டு வேலைத் திட்டங்களுக்கு இக் கழகம் ஏற்கெனவே ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. புதுக்கோட்டை

பகுதியில் ரூ. 92·50 லட்சம் செலவில் 2,000 கிணறுகளையும், 500 விசை யேற்றங்களையும் அமைப்பது ஒரு திட்டமாகும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் தொண்டாமுத்தூர், பெரிய நாயக்கன்பாளையம் வட்டாரங் களில் ரூ. 168 லட்சம் செலவில் 1,000 கிணறுகளையும், 1,000 விசை யேற்றங்களையும் அமைப்பது மற்றொரு திட்டமாகும். இத் திட்டங்கள் இப் பகுதிகளில் நில அடைமான வங்கிகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படும். மேலும் ஐந்து திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகத்தால் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இவை பின் வருமாறு :—

(i) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் அமராவதி திட்டப் பகுதியில் ரூ. 160 லட்சம் செலவில் 2,000 கிணறுகளையும், 2,000 விசையேற்றங் களையும் அமைத்தல்.

(ii) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரியாறு விரிவுப் பகுதியில் ரூ. 45 லட்சம் செலவில் 900 கிணறுகளையும், 900 மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்களையும் அமைத்தல்.

(iii) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் புதிய கட்டளை–புள்ளம்பாடி கால்வாய் பகுதிகளில் ரூ. 145·50 லட்சம் செலவில் 2,450 கிணறுகளையும் 4,000 விசையேற்றங்களையும் அமைத்தல்.

(iv) மதுரை மாவட்டத்தின் மதுரை, மேலூர் வட்டங்களில் ரூ. 100 லட்சம் செலவில் 2,000 கிணறுகளையும், 2,000 விசையேற்றங்களையும் அமைத்தல்.

(v) தருமபுரி மாவட்டத்தின் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் ரூ. 100 லட்சம் செலவில் 2,000 கிணறுகளையும், 1,000 விசையேற்றங்களையும் அமைத்தல்.

இத் திட்டங்கள் 1968-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30-ம் தேதிக்கு முன் ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பெறுமாயின், மத்திய நில அடைமான வங்கிகள் வெளியிடும் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களில் 10 சத வீதமுள்ளவற்றை மாநில அரசாங்கம் வாங்க வேண்டுமென வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக் கழகம் வற்புறுத்தும். இத் தேதிக்குள் இத் திட்டங்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பெறும் எனவும், இவை விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும் எனவும் நம்பப்படுகிறது.

முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் குறிப் பிட்டுள்ளவாறு, இத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு, நில அடைமான வங்கிகளில் நிலவி வருகின்ற நடைமுறைகளும் மரபுகளும் பெருமளவில் திருத்தியமைத்துச் சீராக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, வில்லங்கச் சான்றிதழ் எக்கால அளவுக்குப் பெறப்பட வேண்டுமென்பதை மாற்றி யமைக்க வேண்டும். இவை ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டம் தங்கு தடையின்றி, இடர்ப்பாடு எதுவுமின்றி நிறைவேறுவதற்கு அவசியமான மாறுதல்கள் செய்யப்படுமென நம்பப்படுகிறது. தரை மட்டக் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஏற்கெனவே முதல் தவணைத் தொகை அளிக்கப்பட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளில், புதிய கொள்கையின் விளைவாக இரண்டாவது, மூன்றாவது தவணைத் தொகை அளிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கு வதற்கே வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. துளைக் கிணறுகள் அமைத்தல், வடிமுனைக் கிணறுகள் அமைத்தல், பாறைகளை வெடி வைத்துத் தகர்க்கும் பிரிவு கிணறுகளை ஆழப்படுத்தல் முதலிய தனியார் சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டம், ஏரிகளில் தூர் எடுத்துச் செம்மைப்படுத்தல் போன்ற பொதுத் துறை சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கம் வழக்கம்போல் நேரிடையாகக் கடன் கொடுத்துவரும்.

1967–68-ல் தனியார் பாசனத் திட்டங்களுக்காக மொத்தம் ரூ. 7·25 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டில் இதே காரியத்திற்காக நில அடைமான வங்கிகள் ரூ. 3 கோடி வழங்குமென எதிர்பார்க்கப்

படுகிறது. ஆனால், வரும் ஆண்டில் இத்தகைய திட்டங்களுக்காகக் குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் தொகை ரூ. 11·6 கோடியாக இருக்கும். இதில், அரசாங்கம் நேரிடையாகக் கடன் கொடுப்பதற்காக, ரூ. 3·9 கோடி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன்கூட, மத்திய நில அடைமான வங்கியின் கடன் ஈட்டுறுதி ஆவணங்களை ரூ. 1 கோடிக்கு வாங்குவதன் வாயிலாகவும், வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்தில் ரூ. 20 லட்சம் பங்கு பெறுவதன் மூலமாகவும், இந்த நிறுவனங்கள் மொத்தம் ரூ. 7·7 கோடி திரட்டி, கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் விசையேற்றங்கள் அமைப்பதற்கும் குடியானவர்களுக்குக் கடன் வழங்கும் வசதியை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். எனவே, அரசாங்கத்தின் புதிய கொள்கையின் பயனாகக் குடியானவர்களுக்கு இம் மாநிலத்தில் பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்குக் கிடைக்கும் நிதி உதவி கூடுமேயன்றிக் குறையாது. ட்ராக்டர்களைத் தவணைக் கொள்முதல் செய்வதற்குக் கடன் வழங்கும் பணியை இதுவரை அரசாங்கம் கவனித்து வந்தது. இப் பணியை இப்போது வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் மேற்கொள்ளும். இவ் வகையிலும், குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நிதி உதவி கணிசமாகக் கூடுமேயன்றிக் குறையாது.

பெரும் பாசன ஏற்பாடுகளின் ஆயக்கட்டில் புதிய கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் விசையேற்றங்களை அமைப்பதற்கும் உள்ள கட்டுப்பாடுகளே அந்த ஆயக்கட்டுகளிலுள்ள நில நீரினைப் பெருமளவு பயன்படுத்துவதிலுள்ள இடர்ப்பாடாகும். பாசனப் பகுதிகளில் போதிய அளவு நீரைச் சேமித்து வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே இக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. உணவு உற்பத்தியைப் பல்லாற்றானும் பெருக்க வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிற இக் காலத்தே, இக் கட்டுப்பாடுகளை இயன்ற அதிக அளவு தளர்த்துவது அவசியமும் விரும்பத்தக்கதும் ஆகுமெனக் கருதப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தி ஆணையரும் தனது அறிக்கையில் இவ்வாறே பரிவுரை செய்துள்ளார். முதன்மைக் கால்வாய்கள், கிளைக் கால்வாய் ஆகியவற்றின் கரையிலிருந்து இரண்டு பர்லாங் தொலைவிற்குள்ளும் பங்கிட்டுக் கால்வாய்களின் கரையிலிருந்து ஒரு பர்லாங் தொலைவிற்குள்ளும் பாசனத் திட்ட ஆயக்கட்டில் புதிய கிணறுகள் வெட்டக் கூடாதெனவும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தக் கூடாதெனவும் விசையேற்றங்களை அமைக்கக்கூடாதெனவும் முன்னர் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இத் தொலைவினை முறையே 50 மீட்டர், 25 மீட்டர் என அரசாங்கம் 1967 நவம்பர் திங்களில் குறைத்தமைத்துத் தடையினைத் தளர்த்தியுள்ளது. இவற்றிலிருந்து நீர் இறைக்க மின் விசையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால், பாசன வசதியுள்ள காலத்து மட்டுமே இவ்வாறு மின் விசையைப் பயன்படுத்தலாமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பயன்படுத்தும் மோட்டாரின் பரித்திறனும் குறிப்பிட்ட அளவுக்குள் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தியது, கீழ்ப் பவானி, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டப் பகுதிகள் நீங்கலாக ஏனைய திட்டப் பகுதிகள் அனைத்திற்கும் பொருந்தும். இந்த இரு பகுதிகளிலும்கூட, இத்தகைய சலுகைகள் பின்னர் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பாசனப் பணிகளை, குறிப்பாக சிறு பாசனப் பணிகளைப் பல நிறுவனங்கள் கவனித்து வருவதால், குழப்பம் ஏற்படுகிறதென்றும், இதனால் குடியானவர்கள் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆட்பட நேருகின்றது என்றும் பொதுமக்கள் குறை கூறுவதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். இம் மாநிலத்தில் எல்லா நிலையிலும் பாசனப் பணிகளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கு ஒரு நிறுவனமே இருக்க வேண்டுமென அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. இத்தகைய நிறுவனத்தை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளுக்கு இது உறுதுணையாயிருக்குமென்பது உறுதி.

1968 மார்ச் 14] [திரு எ. கோவிந்தசாமி]

7. வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மேற்கொண்டுள்ள முக்கியமான வேலைத் திட்டங்களின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன :—

I. பெரும் பாசனம்.

இப்போதுள்ள நிலையில், நம் மாநிலத்தில் பெரும் பாசனத் திட்டங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கோ புதிய பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கோ உள்ள வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. தற்போதுள்ள பாசனத் திட்டப் பகுதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான பணி விழிப்புடனும் ஆர்வத்துடனும் மேற் கொள்ளப்படும்.

II. சிறு பாசனம்.

(i) **சிறு பாசன சிறப்புத் திட்டம்.**—இது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வேலைத் திட்டமாகும். விரைந்து பயன் அளிக்கத்தக்க ரூ. 15 லட்சத்துக்குமேல் செலவு மேற்படாத சிறு பாசனத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ், பின்வரும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன :—

(1) உடைப்பெடுத்த, கைவிடப்பட்ட ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல் ;

(2) புதிய ஏரிகள் அமைத்தல் ; அடைபட்டுப்போன ஊற்றுக் கால்களைப் புதுப்பித்தல் ; ஆறுகளிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் வெள்ளக் கால்களில் எக்கர் அடித்திருப்பதை நீக்கி, அவற்றை மீட்பித்தல் ;

(3) பாசன ஏரிகளுக்கு நீர் வழங்குவதற்காக, வடிகால் நீர் நிலை களுக்குக் குறுக்கே திருப்பு மடை அமைத்தல் அல்லது ஆறுகளுக்குக் குறுக்கே அணை கட்டுதல் ;

(4) கடற்கரை அண்மையில் உப்பங்கழியால் பாதிக்கப்பட்ட சதுப்பு நிலங்களை ஏற்புடைய வடிகால் வசதி அமைத்து மீட்டுப் பண்படுத்தல் ;

(5) ஆற்று நீர் இறைவைத் திட்டங்கள் ;

(6) குட்டையின்கீழ் 3,000 அடிக்குள் அமைந்துள்ள நீர் மட்டத்தை மேலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக, கோயம்புத்தூர், சேலம், தருமபுரி, மதுரை மாவட்டங்களில் குட்டைகள் அமைத்தல் ;

(7) ஓடைகளுக்குக் குறுக்கே புதிய அணைகள் கட்டுதல்.

1966–67-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 324·99 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. இதனால், 73,909 எக்கர் நிலப் பரப்பிற்குப் பாசன வசதி உறுதிப் படுத்தவும், 23,059 எக்கர் பரப்பிற்குப் புதிதாகப் பாசன வசதி அளிக்கவும் பாசனத் திறன் ஏற்பட்டது. அமிழ்ந்து போவதிலிருந்து 3,416 எக்கர் பரப்பினைக் காக்கவும் முடிந்தது. இதனால், 23,004 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தித் திறன் ஏற்பட்டது 1967–68-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 247·61 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதில், 1967 டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் தேதி வரை, ரூ. 223·10 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது. இதனால், 30,349 எக்கர் பரப்பிற்குப் பாசன வசதி உறுதிப்படுத்தவும், 12,714 எக்கர் பரப்பிற்குப் புதிதாகப் பாசன வசதி ஏற்படுத்தவும் பாசனத் திறன் ஏற்பட்டது; அமிழ்ந்து போவதிலிருந்து 594 எக்கர் பரப்பினைக் காக்கவும் முடிந்தது. இதனால், 10,211 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தித் திறன் ஏற்பட்டது.

1968–69-ம் ஆண்டுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 253 லட்சம் ஆகும். 83,500 எக்கர் பரப்பிற்குப் பயனளிக்கவல்ல 580 பணிகளை நிறைவேற்ற எண்ணியுள்ளது. இதில், 21,500 எக்கர் பரப்பு புதிதாகப் பாசன வசதி பெறும்.

மொத்தமுள்ள 14,400 முன்னுள் ஜமீன் பாசன வாயில்களில், சுமார் 5,500 பாசன வாயில்கள் இதுவரை ஏற்புடைய தரமுள்ளவை யாக்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) தூர் எடுத்தல் செம்மைப்படுத்தல்.—எக்கர் அடித்ததால் கொள்ளளவுத் திறன் குன்றிப் போன ஏரிகளின் படுக்கையில் தூர் எடுப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் அந்த ஏரிகளின் முழு நீர் மட்டத்தையும் உயர்த்த எண்ணியுள்ளது. அப்போதுதான், இழந்த கொள்ளளவுத் திறனில் ஒரு பாதி தூர் எடுப்பதன் வாயிலாகவும், மறுபாதி ஏரியின் முழு நீர் மட்டத்தை உயர்த்துவதன் மூலமாகவும் சரி செய்யப்பட்டு சீர்பெறும் இத் திட்டம், முதலில் முன்னோடி ஏற்பாடாக சில மாவட்டங்களில் செய்து பார்க்கப்பட்டது. இப்போது இத் திட்டம் இம் மாநிலம் எங்கணும் செயலிலுள்ளது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 60 லட்சம் செலவிட எண்ணியுள்ளது. அதனால், 1,250 ஏரிவாய் நிலங்கள் மீட்கப்படுவதுடன் புதிதாக 2,500 எக்கர் பரப்பும் இத் திட்டத்தில் பயன் பெறும். இதனால், 1,562 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தித் திறன் பெருகும். 1966–67-ம் ஆண்டில், 45 எக்கர் ஏரிவாய் நிலங்கள் மீட்கப்பட்டன; 174 எக்கர் பரப்புள்ள புதிய நிலம் இத் திட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்தது. இதற்கு ரூ. 21·09 லட்சம் செலவாயிற்று. இதனால், 98 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தித் திறன் ஏற்பட்டது. 1967–68-ம் ஆண்டிற்கு, ரூ. 8·14 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1967 டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் தேதிக்குள், இவ்வகையில் ரூ. 9·04 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 67 எக்கர் பரப்புள்ள நிலம் இதனால் பாசனம் பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 67 எக்கர் ஏரிவாய் நிலங்கள் மீட்கப்பட்டன. 260 எக்கர் புதிய நிலப்பரப்பு இத் திட்டத்தின்கீழ் பயனடைந்தது.

1968–69 ஆண்டிற்கு ரூ. 7·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 12 பணிகளை மேற்கொள்ள எண்ணியுள்ளது. இவற்றால் 295 எக்கர் பரப்புள்ள ஏரிவாய் நிலங்கள் மீட்கப்படும். 575 எக்கர் பரப்புள்ள புதிய நிலம் இத் திட்டத்தின் கீழ் பயனடையும். இதனால், 360 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தித் திறன் ஏற்படும்.

(iii) புதிய கிணறு மானியத் திட்டம்.—இது மத்திய அரசின் முன் உதவியைப் பெறும் திட்டமாகும். பாதிக் கடனாகவும், பாதி உதவித் தொகையாகவும் இதற்கு, உதவி கிடைக்கிறது.

கிணறு ஒன்றுக்கு அதிக அளவாக ரூ. 5,000 வரையில் கடன் தொகை வழங்கப்படுகிறது. இக் கடன் உதவி இரண்டு சம தவணைகளில் வழங்கப்படுகிறது. முதல் தவணை, கடன் அனுமதி வழங்கப்பட்டவுடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது தவணை கிணறு வெட்டும் வேலைக்காக முதல் தவணை முழுவதும் செலவிடப்பட்டவுடன் கொடுக்கப்படுகிறது. கிணறுகள் வெட்டும் வேலை முடிந்த பிறகு கிணற்று வேலைக்கான செலவில் 25 சதவீதம் ரூ. 500 என்ற அதிக அளவு வரையறைக்குட்பட்டு உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள தாளவாடி பிர்க்காவில் மட்டும் அதன் பின் தங்கிய நிலைமை காரணமாக கிணறு ஒன்றுக்கு அதிக அளவு வரையறை ரூ. 1,500-க்கு உட்பட்டு கிணறுக்கான செலவில் பாதி உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. கடன் பெறுபவர், கிணற்று வேலை முடிந்தவுடன் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு எக்கருக்குக் குறையாத பரப்பளவில் பாசனம் செய்து பயிர் செய்ய வேண்டும். இவ் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் கிணறு ஒன்றுக்கு அதிக அளவு ரூ. 500 என்ற வரையறைக்குட்பட்டு கிணற்றுக்கான செலவில் வழங்கப்படும் 25 சதவீதம் உதவித் தொகை உழவர்கள் தங்களது பணத்தைக் கொண்டே அமைத்துக்கொள்ளும் தரைக் கிணறுகளும் வழங்கப்படும்.

1968 மார்ச் 14] [திரு எ. கோவிந்தசாமி]

1967–68-ல் கடன்கள் வழங்குவதற்கு ரூ. 475 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. 10,000 கிணறுகளை முடிக்கும் பணிக்காக அது ஒதுக்கப் பட்டது. 1967 டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் தேதி வரை ரூ. 429·34 லட்சம் செலவிடப்பட்டது, 23,188 நேர்வுகளில், முதல் தவணை செலுத்தப்பட்டது. அவற்றில் 8,746 நேர்வுகளில், இரண்டாவது தவணையும் பெறப்பட்டது, மொத்தத்தில் 15,235 நேர்வுகளில் இரண்டாவது தவணை வழங்கப் பட்டுள்ளது.

ஏற்கெனவே கூறியுள்ளது போல், இனிமேல் கிணறுகளுக்கான புதிய கடன்கள் முழுவதையும் நில அடைமான வங்கிகள் தங்களது சொந்த திட்டங்களின்கீழ் அல்லது வேளாண்மை மறு நிதிக் கழகத்திலுல் மீண்டும் நிதி உதவி பெற்ற திட்டங்களின் கீழ் வழங்கும். 1968–69-ல் ரூ. 240 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது தவணை செலுத்து வது வகையில் இத் திட்டத்தின் பயனை வரையறுக்க முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. புதிய நேர்வுகளைக் கூட்டுறவுத் துறை கவனித்துக் கொள்ளும். 14,000 கிணறுகளை அமைத்து 14,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதியளிக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(iv) எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் மின்சார மோட்டார் விசை யேற்றங்களையும் வழங்குவதற்கான திட்டம்.—உழவர்கள் தங்களது நிலங்களுக்கு அதிக அளவில் பாசன வசதிக்கு வகை செய்யும் பொருட்டு எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் மின்சார மோட்டார் விசை யேற்றங்களையும் வாங்குவது எளிதாக இருக்கும் வகையில் அவர்களுக்குக் கடன் வழங்க இவ் வேலைத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இவ் வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் உதவித் தொகை எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை. குடியானவர் ஒருவர் அவருக்குத் தேவைப்படும் விசையேற்றத்தின் குதிரைத் திறனை ஒட்டிக் கடன் பெறலாம். கடன் 10 ஆண்டு சம தவணையில் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

1967–68-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில், 1967 டிசம்பர் இறுதி வரையில் ரூ. 100·22 லட்சம் செலவிடப் பட்டுள்ளது. 1,055 எண்ணெய்ப் பொறிகளும், 4,439 மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்களும் வழங்கப்பட்டன. அதன் மூலம் 30,635 ஏக்கர் பாசன வசதிபெறும். 15,318 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிடைக்கும்.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல், 1968–69-ல், எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் மின்சார மோட்டார் விசையேற்றங்களையும் வாங்கு வதற்கான கடன்களை வழங்கும் பொறுப்பு முழுவதும் நில அடைமான வங்கிகளிடமும், வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திடமும் விடப்படும்.

(v) தனியார்க் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.—ஆறு அங்குலம் முதல் 12 அங்குலம் வரையில் விட்டமுள்ள குழாய்க் கிணறுகள் துறையில் கிடைக்கும் சாதனங்களைக் கொண்டு அமைக்கப்படுகின்றன. அவற்றை அமைக்க உழவர்களுக்கு கடனும், உதவித் தொகையும் வழங்கப் படுகின்றன. மாநிலம் முழுவதற்கும் பயனளிக்கும் முறையான திட்டத் திற்கு கூடுதலாக, மும்முறை முயற்சிகளுக்கான தனி மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் கீழ்க்கண்ட பகுதிகளில் செயலில் உள்ளன; அல்லது விரைவில் செயல்படுத்தப்படும்:—

(1) செங்கற்பட்டு மாவட்டம்.

(2) தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.

(3) தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

1967–68-ல் 1,200 கிணறுகளை அமைப்பதென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. **1967** டிசம்பர் திங்கள் **31-ம்** தேதி வரையில் **971** கிணறுகள் அமைக்கப் பட்டன. எஞ்சியவை **1968** மார்ச்சு திங்கள் **31-ம்** தேதிக்கு முன்பு அமைக்கப்படும். அவற்றில் **232 கிணறுகள்** தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டன. அத் திட்டத்தின் கீழ் **300** கிணறுகள் அமைப்பது குறிக்கோள் அளவாகும். **1968–69-ல் 32,000** ஏக்கர் பயனடையும் வகையில் **1,600** கிணறுகள் அமைக்கப்படும்.

(vi) கிணறுகளில் துளைபோடும் திட்டம்.—புதிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதைத்தவிர, அதிக அளவில் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக ஏற்கெனவேயுள்ள கிணறுகளில் துளையிடும் வேலை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. இதற்காக உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. **1967–68-ல் 600** கிணறுகளில் வேலைகள் மேற்கொள்வதென திட்ட மிட்டிருக்க, **1967** டிசம்பர் திங்கள் **31-ம்** தேதி வரையில் **531** கிணறுகளில் துளைபோடப்பட்டது. **1968–69-ல் 500** கிணறுகளில் வேலை மேற்கொள்ளப் படும்.

(vii) வடிமுனைக்குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.—வேளாண்மைக் காரியங் களுக்காக, பூமிக்கடியில் மணல் அடுக்குகளில் உள்ள நீரை மேலே கொணர வடிமுனைக் கிணறுகள் உதவுகின்றன. இவற்றை வேளாண்மைத் துறை யினர் உழவர்களின் நிலங்களிலேயே அமைக்கின்றனர். திட்டப் பகுதி களில் நீர்பற்றுக்குறை ஏற்படும்போதெல்லாம், முன்னதாகவே நாற்றங் கால்களை வளர்க்கவும், கோடைப் பயிர் விளைவிக்கவும் அவை பயன் படுகின்றன. **1967–68-ல்** இதுவரை **1,935** கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டன. **2,000** கிணறுகள் என்ற குறிக்கோள் அளவை அடைய, மேலும் பல கிணறுகள் அமைக்கப்படும். இவற்றில் **890** கிணறுகள், ஒரு தனித் திட்டத்தின் கீழ் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படும். **1968–69-க்கான** குறிக்கோள் அளவு **2,000** கிணறுகளாகும்.

(viii) அரசாங்கக் குழாய்க் கிணறுத் திட்டம், சமுதாயக் கிணறுகள்.—அரசாங்கக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டத்தின் கீழ், வேளாண்மைத்துறை பெரிய பரப்பளவுக்கு பாசனம் அளிப்பதற்கென பெரிய குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து, ஊராட்சியிடம் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் அல்லது, கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் பேணுவதற்காக ஒப்படைக்கின்றது. ஆய்வு வேலை நடந்தேறி வருகின்றது. அத்துடன் இயன்ற இடங்களில் பெரிய தரைக் கிணறுகளும் அமைக்கப்பட்டு அதே முறையில் பேணிவரப்படும். **1967–68-ல்** இதுவரை அத்தகைய ஐந்து சமுதாயக் கிணறுகளுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(ix) கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.—துறையைச் சேர்ந்த பாறை உடைக்கும் பிரிவுகளின் உதவியுடன் ஏற்கெனவேயுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்த உழவர்களுக்கு அரசாங்கம் கடன்கள் வழங்குகிறது. கட்டுப்பட்டுவரும் அரசாங்கச் சேமிப்புத் துறைகளில் வெடி மருந்துகளைக் சேர்த்து வைத்து உழவர்களுக்கு வழங்குவதென ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கிணறுகளில் உள்ள இடிபாடுகளை அகற்றுவதற் கான இயந்திரங்கள் துறையினர் பட்டரைகளில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. **400** கிணறுகளில் இவ் வேலைகளை நிறைவேற்ற திட்டமிட்டிருக்க, **1967–68-ல் 327** கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. **1966–67-ல் 195** கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. **1968–69-ல் 400** கிணறுகளை ஆழப் படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைத்துறை, கிணறுகளில் துளைபோடும் திட்டத்திற்கென **10** விசைத்துளை இயந்திரங்களை வாங்கியுள்ளது. நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோள் அளவை எய்தும் பொருட்டு, மேலும் **50** துளைக் கருவிகளை வாங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

1968 மார்ச் 14] [திரு எ. கோவிந்தசாமி]

III. மண்வளப் பாதுகாப்பு.

மண் அரிப்பைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், பயிர் விளைச்சலுக்குத் தேவையான போதிய ஓதத்தை (moisture) பாதுகாக்கவும், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மூலம் மண் வளத்தைக் காப்பதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். நீலகிரி மாவட்டம் போன்ற பெரு மழையும் மேட்டுப் பகுதிகளும் கொண்ட இடங்களில், சரிவர வகுக்கப்பட்ட முறைகளை மேற்கொண்டு உபரி நீரை வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. பல்வேறு மண்வள, நீர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பயிரிடப்படாத காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உள்ளூரில் கிடைக்கும் தொழிலாளர்கள் அவற்றிற்கெனப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் படுகின்றனர். வேளாண்மை இல்லாத பருவங்களின்போதுதான் இவ் வேலை மேற்கொள்ளப்படுவதனுல், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு வேளாண்மைக் காரியங்களில்லாத சமயங்களில் இந்த வேலைகள் மூலம் வேலை வாய்ப்பு கிட்டுகிறது. மண்வள நீர்ப் பாதுகாப்பு வேலைகள், நீர் அரிப்பு ஏற்படுவதைத் தடுப்பதுடன், ஒவ்வொரு சரிவுத் தளமட்டம் அல்லது கரை அமைப்புக்கெதிராகவும் நீர் பரவுவதற்கு வகை செய்கின்றன. இந்த நீர் மண் வழியாக கசிந்து, ஊற்று நீர் மட்டம் உயர உதவுகிறது. இதன் விளைவாக, இத் திட்டம் செயல்படுகிற பகுதியிலும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள கிணறுகளில் ஊற்று நீர் மட்டம் உயரும். மண் வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் நீர் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் (water-shed Basis) அல்லது துணை நீர் ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் (sub water-shed basis) நிறைவேற்றப்படுகின்றன. 1967-68-ல் சமவெளிகளிலும் மலைப்பகுதிகளிலும் சேர்ந்து 95,000 ஏக்கரில் மண வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது. 1967 டிசம்பர் திங்கள் 31-ம் தேதி வரையில் 75,000 ஏக்கரில் இவ் வேலைகள் நடத்தப் பட்டன. 1968-69-ல் அதே பரப்பளவு நிலங்களில் இவ் வேலைகளை நடத்தத் திட்டமிடப்படுள்ளது.

மண் வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளுக்காக சமவெளிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 50-ம், மலைப் பகுதிகளில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-ம் சராசரியில் செலவாகும். உழவர் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய ஆண்டுத் தவணைத் தொகை, வட்டி உட்பட, சமவெளிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 4-ம், மலைப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 40-ம் ஆகும். ஒவ்வோராண்டும் கிடைக்கிற கூடுதல் விளைச்சல் காரணமாக வேளாண்மை வருமானம் உயர்வதன் விளைவாக வேலைகளுக்கான ஆண்டுத் தவணைகளை உழவர் திருப்பிச் செலுத்துவது எளிதாவதுடன், தனது பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்வதில் தனது நிகர வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை அவர் பயன் படுத்துவது இயலும்.

மண்ணைப் பக்குவப் படுத்துவதற்கான பொருள்களை வழங்குதல்

களிக்கற்களை (ஜிப்சம்) பயன்படுத்தி களர் நிலங்களையும் உவர் நிலங்களையும் பண்படுத்திச் சீரமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இக்களி கற்கள் சலுகையான பாதி விலையில் வழங்கப்படும். இப் பாதி உதவித் தொகையானது மாநில அரசாங்கத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தாலும் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இதைப் போலவே, மண்களில் உள்ள அமிலத் தன்மையை சுண்ணம்பைப் பயன்படுத்தி சரி செய்யவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தென்னுர்க்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் உள்ள 1.000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பண்படுத்திச் சீரமைப்பதற்காக 2,000 டன் களிக்கல் வழங்கும் குறிக்கோள் அளவுடன் இத் திட்டம் 1966-67-ல் தொடங்கப் பட்டது. இத் திட்டம் கோயம்புத்தூர், சேலம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்

களுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும். இந்த ஆண்டும், அடுத்த இரண்டாண்டு களிலும் வழங்கப்படவிருக்கிற களிக்கற்களின் அளவு பற்றிய விவரம் வருமாறு :—

1967–68		8,000 டன்.
1968–69		8,000 டன்.
1969–70		4,000 டன்.

1967-68 முதல் 1970-71 ஆண்டுவரை ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கா அமிலத்தன்மையுடைய நிலங் களைப் பண்படுத்துவதற்காக 1,000 டன் சுண்ணாம்பு வழங்கவும் திட்ட மிடப்பட்டுள்ளது.

நிலத்தைப் பண்படுத்தல்.

பயிர் விளைவிக்கப்படாத, தரிசு நிலங்களைப் பண்படுத்தி மீட்பதற்கு உழவர்களுக்கு உதவும் வகையில் துறை பரம்புப் பொறிகளையும் ட்ராக்டர் களையும் ட்ராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின்கீழ் வாடகைக்கு விடுகின்றது. மேலும், உழவர்கள் வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கென தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் அவர் களுக்கு ட்ராக்டர்களும் விசைத் தூளைக் கருவிகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

ட்ராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

1967–68-ல் பயிர் விளைவிக்கப்படாத நிலங்கள் 7,360 எக்கர் குறித்தும், நடப்புத் தரிசு நிலங்கள் 16,300 எக்கர் குறித்தும் இத் திடடத்தை நிறை வேற்ற திட்டமிடப்பட்டிருக்க, 1967-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் 6,835 எக்கர் பயிர் விளைவிக்கப்படாத நிலங்களிலும், 13,202 எக்கர் நடப்புத் தரிசு நிலங்களிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1968–69-ல் 8,300 எக்கர் பயிர் விளைவிக்கப்படாத நிலங்களிலும், 16,300 எக்கர் நடப்புத் தரிசு நிலங்களிலும், இத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ட்ராக்டர் தவணைக் கொள்முதல் திட்டம்

ட்ராக்டர் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ், பயனடைபவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு முன்பு பெருமளவில் விளம்பரம் செய்வதென இந்த ஆண்டில் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி அது குறித்து விளம்பரப் படுத்தப்பட்டது. ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் வரப்பெற்றன. இந்த ஆண்டில் 260 ட்ராக்டர்களை வழங்குவதெனத் திட்டமிட்டிருக்க முந்திய ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்ட ஒப்பளிப்புகளுக்கென 168 இந்த ஆண்டில் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டன. எஞ்சியவை விரைவில் வழங்கப்படும். 30 விசைத்தூளை கருவிகள் இந்த ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப் படும்.

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டப்படி, அடுத்த ஆண்டிலிருந்து இந்தத் திட்டம் வேளாண்மை-தொழில்கள் கழகத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்படும்.

தர விதைகள், அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள்.

உழவர்களுக்கு தர விதைகளை வட்டாரங்கள் மூலமாக வழங்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அந்த விதைகளைக் கொண்டு நெற் பயிரையும், சிறு தானியப் பயிர்களையும், அதிக அளவு பரப்பளவில் விளைவிக்க அப்போது இயலும். மூல விதைகள் ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அடிப்படை விதைகள் அல்லது முதல்

1968 மார்ச் 14] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

நிலை விதைகள் வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்த அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இம் மாநிலத்திற்கு தேவையான முதல் நிலை நெல் விதைகளையும். சிறு தானிய விதைகளையும உற்பத்தி செய்ய, ஒவ்வொன்றும் 25 ஏக்கர் கொண்ட 230 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் போதுமானவை என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொன்றும் 25 ஏக்கர் கொண்ட 213 பண்ணைகள் 73 இடங்களில் 1966–67-ல் செயல்பட்டு வந்தன. இந்த ஆண்டில் சில பண்ணைகளை மூட வேண்டி வந்தது. சில பெரிய பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன. இம் மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் 70 இடங்களில் உள்ள 221 பண்ணைகள் [ஒவ்வொன்றும் 25 ஏக்கர் கொண்டது] செயல்பட்டு வருகின்றன. 1968–69-ல் இந்த எண்ணிக்கை 230 ஆக உயர்த்தப்படும். 221 பண்ணைகளின் மொத்தம் பரப்பளவு 5,561·73 ஏக்கராகும்.

இவற்றில், 45 பண்ணைகளின் மூலம் 1966–67-ல் ஆதாயம் கிட்டியது. 25 பண்ணைகள் மூலம் இழப்பு ஏற்பட்டது. மொத்தத்தில், ரூபாய் 1,26,301·72 ஆதாயம் கிட்டியது. இந்தப் பண்ணைகளுக்கு கூடுதலாக 1967–68 ல் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் குடுமியாமலையில் பெரிய அரசாங்க வேளாண்மைப் பண்ணை ஒன்று துவங்கப்பட்டது. இந்தப் பண்ணையில் மொத்தப் பரப்பளவாகிய 3,298·38 ஏக்கரில் 1,000 ஏக்கரை முதல் நிலையில் செயல்படுத்துவதற்கென எடுத்துக்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. காடுகளை அகற்றும் வேலை நடந்தேறி வருகிறது. மேம்பாட்டு வேலைகளுக்காகவும் பயிர் விளைவிப்பது குறித்தும் ஒரு பெருந் திட்டம் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பரப்பளவு மேம்படுத்தப்பட்டு பயிர் விளைவிக்கப்பட்டால் இப் பண்ணை மூலம் ரூபாய் 5 லட்சம் நிகர ஆதாயம் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நிலத்தைப் பண்படுத்துவதன் மூலமும், பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும், விதைப் பண்டகசாலைகளையும் பணியாளர்க் குடியிருப்புகளை கட்டுவதன் மூலமாகவும், விதைப் பண்ணைகளுக்கு நிலையான மேம்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. 1964–65 வரையில் 106 விதைப் பண்டக சாலைகள் கட்டப்பட்டன. 26 இடங்களில் பணியாளர்க் குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டன. மேலும் 28 விதைப் பண்டகசாலைகளையும், 20 பணியாளர்க் குடியிருப்புகளையும் கட்டும் வேலை 1965–66-ல் மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1966–67-ல் முடிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு அரசாங்க விதைப் பண்ணையின் மேம்பாட்டுக்காக ஓர் அடங்கல் வரைபடம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. பண்ணை வேலை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கும், பயிர் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் தேவையானவற்றை மதிப்பிட்டு அது தயாரிக்கப்பட்டது. பண்ணைகள் அவற்றின் விளைச்சல் திறனின் அடிப்படையில் வகைப்பாடு செய்யப்படும். ஒவ்வொரு பண்ணையின் விதை உற்பத்தியை அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். தயாரிக்கப்பட்டுள்ள வரைபடங்களின் அடிப்படையில், நிலத்தைப் பண்படுத்தல், பாசன வசதி ஏற்படுத்தல், விதைப் பண்டகசாலையும், பணியாளர் குடியிருப்புகளையும் கட்டுதல் ஆகிய வேலைகள் படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்படும். அதற்கென 1967–68, 1968–69 திட்டங்களில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ட்ராக்டர்களையும் அவற்றிற்குத் தொடர்பான கருவிகளையும் பயன்படுத்திப் பயிர் செய்யும் முறை அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ட்ராக்டர்களுக்கும், கருவகளுக்கும், படிப்படியாக வகை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. 1966–67-ல் 20 டிராக்டர்களுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், 18 டிராக்டர்கள் 1967–68-ல் வாங்கப்பட்டன. 1968–69-ல் 15 டிராக்டர்களை வாங்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

அரசாங்க விதைப்பண்ணைகளில் கலப்பு வகைச் சிறு தானியங்களை உற்பத்தி செய்ய ஏற்கெனவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்கென விதைகள் பக்குவப்படுத்தும் சாதனங்களை 1967–68-ல் ஓர் இடத்திலும் 1968–69-ல் மற்றொரு இடத்திலும் நிறுவ திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

விதைப் பண்ணைகளில் பணிபுரியும் பணியாளர்கள் நிர்வாகத்திலும் விதை உற்பத்தி வேலையிலும், அக்கறை கொள்வதை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு திறமையைக் காட்டுபவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தை இந்திய அரசு தயாரித்துள்ளது. கால நிலைமைகளும் மண் வளமும் இடத்துக்கிடம் வேறுபடுவதைக் கருத்தில் கொண்டு, அப் பரிசுகள் வழங்குவதற்கென இம் மாநிலம் நான்கு கட்டுக்கோப்பான வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வேளாண்மைக் கால நிலைமைகளையொட்டி ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் மிகவும் செவ்விய முறையில் செயல்பட்ட பண்ணையை தெரிந்தெடுப்பதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. 1964–65, 1965–66 ஆண்டுகளில் விளைவிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் இவ்வேலைத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும்.

தர விதைகளை வழங்குவதும் பெருக்குவதும்.

1967–68-ல் 2,780 டன் முதல் நிலை நெல் விதைகள் ஆண்டுதோறும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்க இது வரை 2,287 டன் விதைகள் வழங்கப்பட்டன. ஆண்டு முடிவிற்குள் குறிக்கோள் அளவு அடையப்படும். 1968–69-லும் 2,780 டன் வழங்கப்பட்டன. சிறுதானியப் பயிர்களை விளைவித்த அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் போதிய இடம் கிடைக்கவில்லை. பாதகமான பருவ நிலைமைகள் ஆரம்ப நிலை விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதைப் பாதித்தன. அதன் விளைவாக விதைகள் வழங்குவது பாதிக்கப்பட்டது. 1966–67-ல் 354 டன் விதைகள் வழங்கப்பட்டன. 1967–68-ல் 506 டன் விதைகளை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் 356 டன் விதைகள் வழங்கப்பட்டன. 1968–69 ல் 506 டன் விதைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்க விதைப் பண்ணையிலிருந்து ஆரம்ப நிலை விதை தெரிந்தெடுத்த உழவர்களின் நிலங்களில் பெருக்கப்படும். அங்கு கிடைக்கும் இரண்டாம் நிலை விதைகளை அந்த உழவர்கள் மற்றெல்லா உழவர்களுக்கும் பயிர் விளைவிப்பதற்காக வழங்குவார்கள். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அத்தகைய உழவர்களுக்கு " கிராம சகாயக்குகள் " என்று பெயர். அவர்களுக்கு அப்பணிக்கென உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றது. 1967–68 முதல் இந்த உதவித் தொகைக்கு உதவி வழங்குவதை இந்திய அரசு நிறுத்திவிட்டது. மேலும், இந்த வேலைத் திட்டம் முழுமன நிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் செயல்படவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கிராம சகாயக்களிடமிருந்து விதைகளை வாங்கிச் சேர்த்து வைத்து வழங்கும் முறை செங்கற்பட்டிலும், மதுரையிலும் முன்னோடி அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்பட்டது. அம் முறை மனநிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் செயல்படவில்லை. இந்த இரு திட்டங்களும் இப்போது கைவிடப்பட்டன. அதே சமயத்தில் மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகளை பயிரிடும் முறை கொண்டு வரப்பட்டதின் மேல், விதைப் பெருக்க வேலையை வேளாண்மைத் துறை நேரடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதாவது தனியார் நிலங்களில் விதைப் பண்ணைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து, விதைகளை வாங்கி அவற்றை உழவர்களுக்கு வழங்கும் வேலையை துறை மேற்கொள்ள வேண்டி வந்தது. மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகள் பயிரிட்டுள்ள பரப்பளவில் 50 சத வீதத்திற்கு வேளாண்மைத் துறை விதைகளை நேரடியாக வழங்க வேண்டுமென்று நோக்கமாகும். பிற தானிய வகைகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொரு வேளாண்மைப் பிரிவின் தேவைகளை முன்னதாக மதிப்பிட்டு, வேளாண்மைத் துறையின் மேற்பார்வையின் கீழ் போதிய அளவுக்கு விதைகளை உற்பத்தி செய்து துறை மூலம் விதைகளைப் பங்கிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 14] [திரு. எ. கோவிந்தசாமி]

கோவையிலுள்ள மத்திய விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் சாதனங்களை வாங்கும் வேலை முடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்கூடத்தில், பகுப்பாய்வுப் பணி நடந்து வருகிறது. ஓராண்டில் 10,000 மாதிரிகளை பகுப்பாய்வு செய்யும் பணி அங்கு தொடர்ந்து நடக்கும்.

VI. ரசாயன உரங்கள்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்கு மிகச் சிறந்த ஊட்டமளிப்பதாக அமைவது ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதாகும். பயிர் வளர்ச்சிக்கு நைட்ரஜன், பாஸ்வரம், பொட்டாஷ் ஆகிய உரங்கள் ஊட்டமளிக்கும் முக்கியப் பொருள்களாகும். பாஸ்பேட், பொட்டாஷ் உரங்கள் சாதாரண வாணிப முறையில் வழங்கப்படுகின்றன. மத்திய உரங்கள் பொதுச்சேமிப்பி லிருந்து (central pool) நைட்ரஜன் உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன; இம் மாநிலத்திற்கு இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள உர அளவு, வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) நடத்துகிற அரசு வாணிப திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 1967 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து உள்நாட்டுத் தொழிற்சாலைகள் அவற்றின் உற்பத்தியில் 50 சதவீத அளவை பொதுச் சேமிப்பில்லாமல் வெளிச் சந்தையில் விற்க இந்திய அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இச் சதவீத அளவை 1968 அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 70 சதவீதத்திற்கு உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் நைட்ரஜன் உரத்தைத் யூரியா தயாரிக்கும் பொதுத்துறை யிலுள்ள ஒரே தொழிற்சாலையான நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கார்ப்ப ரேஷன், வெளிச் சந்தையில் விற்கக்கூடிய அளவில் பாதியை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை செய்ய ஒப்புக் கொண்டது. இம் மாநிலத்திற்கு மத்தியப் பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் நைட் ரஜன் அளவில் சுமார், 40 சதவீதம் கலவை உரங்கள் தயாரிப்பிற்காக உரக் கலவை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நேரடியாகப் பயன் படுத்துவதற்கான உரங்கள் பெரும்பாகம் கூட்டுறவு நிறுவனம் மூலம் வழங்கப்படுகிறது. செங்கற்பட்டு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தனியார் வாணிபம் மூலமும் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

ரசாயன உரங்களை முறையாக வழங்க கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இயலாத விடங்களில் தனியார் மூலம் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் மத்திய சேமிப்பிலிருந்து உரங்கள் வழங்க இந்த ஆண்டு முதல் எல்லா மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய உரப் பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து ரசாயன உரங்கள் வழங்குவ தற்காக மாநில அரசு மூலம் வருவாய்த் துறை வாரியம் உணவு உற்பத்தி) இந்திய அரசுக்கு ஆண்டுக்குத் தேவையான உர அளவுப் பட்டியை அனுப்புகிறது. ஒவ்வோர் ஆண்டுக்கும் தேவைப்படும் உர அளவை அந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்திற்கு முன்னதாகவே வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) உன்னிப்பாக மதிப்பிடுகிறது. பயிரிடப்பட்ட பரப்பு, உரமிடக்கூடிய அளவு, புதிய வகை விதைகளுக்கான திட்ட வேலை, பாசனம் முதலியவற்றிற்கு விடப்பட்ட புதிய பரப்பளவு ஆகிய வற்றைக் கணக்கில் கொண்டு வேளாண்மைத் துறை இயக்குநருடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் மேற்கண்டவாறு மதிப்பிடப்பட்டு, தேவையின் நிலைப்பட்டி இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

மாவட்ட வாரியாக உரங்கள் ஒதுக்கப்படும் பணியை வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின ஆலோசனையுடன் வருவாய்த் துறை வாரியம் மேற்கொள்கிறது. மாவட்டத்திற்குள், வேளாண்மை, கூட்டுறவுத் துறை அலுவலர்களின் ஆலோசனையுடனும் நிலையங்களின் கருத்தறிந்தும் கலெக் டர்கள் உரங்களை வழங்குகின்றனர். 1967–68-ம் ஆண்டில் 1·63 லட்சம்

டன்கள் நைட்ரஜன் உர வகைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உள் நாட்டில் தயாரிக்கப்படும் நைட்ரஜன் உர வகைகளின் கணிசமான பகுதி எவ்விதக் கட்டுப்பாடின்றி வெளிச் சந்தையில் விற்கப்படுகிறது. எனவே, மிகு பயன் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம், வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம், பலவகைப் பயிர்களைப் பயிரிடும் திட்டம், நிலக்கடலை, பருத்தி புகையிலை ஆகிய ஏற்றுமதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பயிர்கள் விளைவிக்கும் திட்டம் போன்ற சிறப்புத் திட்டங்களுக்காக மட்டுமே உரவகைகள் வழங்க இந்திய அரசு வாக்களித்துள்ளது. இச் சிறப்புத் திட்டங்களுக்கான நைட்ரஜன் உரத் தேவை 0·84 லட்சம் டன் ஆகும். இது போதாது என்றும் தமிழ்நாட்டிற்கு அதிக அளவு உரங்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்றும் இந்திய அரசுக்கு முறையீடு செய்யப்பட்டது. இந்திய அரசு பின்னர், இந்த ஆண்டுக்காக 1·04 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகளை ஒதுக்கியது. முந்திய ஆண்டுகளில் பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து நைட்ரஜன் உரவகைகள் மட்டும் வழங்கியிருக்க, கலப்பு உரவகைகளுக்குப் பதிலாக, டி அமோனியம் பாஸ்பேட், அமோனியம் பாஸ்பேட் 14–14–14 கலப்பு உரவகைகள் போன்ற கலப்பு உரவகைகளையும் இந்திய அரசு வழங்கியுள்ளது. ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள 1·04 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகளில் 0·77 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் ஏற்கனவே வந்துள்ளன. எனவே பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து கிடைக்கும் உரவகைகளைப் பொறுத்த வரையில் மாவட்டங்களுக்குப் போதிய அளவு உரம் கிடைத்துள்ளது. எஞ்சிய 0·27 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் 1967 மார்ச் இறுதிக்குமுன் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து கிடைக்கும் உரவகைகளைத் தவிர, 0·34 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் வெளிச் சந்தையிலிருந்து கிடைக்கு மென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நெய்வேலியிலிருந்து கிடைக்கும் யூரியா, எண்ணூரிலிருந்து கிடைக்கும் அமோனியம் சல்பேட், அமோனியம் பாஸ் பேட், சென்னை உரத் தயாரிப்பு நிறுவனத்திலிருந்து கிடைக்கும் 14–14–14 கலப்பு உரவகை ஆகியவை இதிலடங்கும். வெளிச் சந்தையிலிருந்து மொத்தம் 0·17 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன எனத் தெரிய வருகிறது. இரசாயன உரங்கள் வழங்கப் படுவதைச் சீரமைக்கும் பொருட்டு வேளாண்மைச் சிறப்புத் திட்டங்கள் அனைத்திலும் பங்குகொள்ளும் எல்லா உழவர்களுக்கும் உரங்கள் வழங்கு வதற்கான அட்டைகளை வழங்கும் முறைக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதன் மூலம் உழவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உரங்களைப் பெறுவது உறுதி ஆகியதுடன் ஊழல்கள் நடப்பது தடுக்கப்பட்டது.

1968-69-ம் ஆண்டிற்காக 2·40 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் தேவைப்படுமென கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன்தரும் பயிர்வகை களுக்கு மட்டும் 0·65 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் தேவைப்படும். பிற பயிர் வகைகளுக்கு 0·73 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரவகைகள் தேவைப்படும். உரமிடும் திட்டத்தின்கீழ் 14–14–14 கலப்பு உர வகைகளைத் தவிர அடுத்த ஆண்டில் 1 : 2 : 1 என்ற வீதத்தில் கலக்கப்பட்ட புதிய வகை உரமொன்றை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம், வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத்திட்டம், பல்வேறு பயிர்களைப் பயிரிடும் திட்டம், பிற சிறப்புத் திட்டங்களுக்காக இந்த ஆண்டில் உரப் பற்றாக்குறை ஏற்படவில்லை. விரைவில் சாதாரணத் திட்டத்திற்குக் கூட, உரங்கள் கிடைப்பதில் தடை எதுவுமிராதென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வழங்கப்படும் உரங்கள் தரமானவையாக இருக்கின்றனவா என்பதையும் உரங்களில் கலப்படம் எதுவும் ஏற்படாத வண்ணமும் பார்த்துக்கொள்வது அவசியமாகும். இதற்காக உரச் சோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று கோயம் புத்தூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. மாதிரி உரங்கள் இந்த ஆய்வுக்கூடத் திற்கு அடிக்கடி சோதனைக்காக அனுப்பப்படுகின்றன. உரம் வழங்குவது குறித்த வேலை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. உரம் வழங்கு வேலை யைத் திறம்பட மேற்பார்வை செய்வதற்காகவும் தரக் கட்டுப்பாடு வேலையை

நன்கு நிறைவேற்றுவதற்காகவும் வேளாண்மைத்துறைத் துணை இயக்குநர் பதவியில் உரத் தலைமை ஆய்வாளர் பதவியொன்று புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் தற்போதுள்ள மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியின் பதவிக்குக் கூடுதலாக இப்பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலம் முழுவதிலும் வழங்கப்படும் உரங்களின் தரத்தினை இந்த நடவடிக்கையினால் முறைப்படுத்த முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

VII. உள்ளூர் எரு.

தழை எரு.

இம் மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் பகுதி முழுவதிலும் தழை எருவை பயன்படுத்த வகை செய்வதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறை பசுந்தழை விதைகளை வர்த்தக நிறுவனங்கள் மூலமாகவும் குடியானவர்கள் மூலமாகவும் வழங்குகின்றது. இக்காரியத்திற்காக காடுகளிலிருந்தும் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் பசுந்தழை பெறப்படுகின்றது. வேளாண்மைத் துறை பசுந்தழை விதைகளை அடக்க விலையில் 85 சதவீத விலையில் வழங்குகின்றது. இந்த 15 சதவீத உதவித் தொகையையும் விட்டுவிடுவது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ் விதைகள் 1962-63 வரையில் அரசாங்கக் கணக்கில் வழங்கப்பட்டன. 1963-64 முதற்கொண்டு இவ்வேலை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இத்துறை வழங்குவதற்கான விதைகள் தனியார் நிலங்களில் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றிய நிலங்களில் விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதன் மூலம் பெறப்படுகிறது. தனியார் நிலங்களில் விதை உற்பத்தித் திட்டம் குறித்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 முதல் ரூ. 15 வரை விளைச்சல் முன் பணம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த முன் பணம் விதைகளை வாங்கிக் கொள்ளும் சமயத்தில் வசூலிக்கப்படத் தக்கதாகும். பசுந்தழை விதை உற்பத்திக்கு நல்ல வாய்ப்புள்ள வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் 10 ஏக்கர் பரப்பளவில் விதைப் பண்ணையை அமைக்கும்படியும் பசுந்தழை உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் வட்டாரம் தன்னிறைவு கொண்டதாகும் வரையில் அல்லது பசுந்தழை உர உற்பத்திக்கான வாய்ப்பு முழுவதும் தீர்ந்து போகும் வரையில் பசுந்தழை உர உற்பத்தி பரப்பளவை அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்படியும் வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, பசுந்தழை உர உற்பத்திக்கான தேவை அதிக அளவில் உணரப்பட்டு வருகின்றது. பசுந்தழை உர உற்பத்தியை பெரிய அளவில் அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் புறம்போக்கு நிலங்கள், கால்வாய் கரைகள், சாலையோரங்கள் ஆகிய இடங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், பொதுப்பணித் துறை, நெடுஞ்சாலைத் துறை ஆகியவை, செடிகளையும், பசுந்தழை கொடுக்கக்கூடிய மரங்களின் பதியங்களையும் நடுவதன் மூலம் 1968-69-ல் இத் திட்டத்தை மும்முரமாகச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறை இதற்காக அவசியமான விதைகளையும், மரங்கள் நடுவதற்கான பதியங்களையும் வழங்கும். பசுந்தழை உர உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு இது பெருமளவில் உதவுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பிட்ட கிராம ஊராட்சிகளில் தழை விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான முன்னோடித் திட்டமொன்று 1963-64-ல் தொடங்கப்பட்டது. விதை உற்பத்தி குறித்து குறைந்த அளவு ஒரு போகப் பசுந்தழை எருவகைத் தாவரங்களை வளர்ப்பதற்காக, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகவும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்

காகவும் இக்குறிப்பிட்ட ஊராட்சிகளுக்கு ரூ. 5,500 நீண்டகாலக் கடன் உதவி வழங்கப்படுகிறது. நிலக்கடலை அல்லது பாசனம் பெறும் கருந் தானியங்கள் போன்ற இரண்டாம் போகப் பயிரை ஊராட்சி ஒன்றியம் விரும்பினால் பயிரிடலாம். விளைச்சலுக்கான செலவு குறித்து ஆண்டொன்றுக்கு ரூ 1,000 குறுகிய காலக்கடன் வழங்கப்படுகின்றது. இத் தொகை பசுந்தழை விதைகள் சேர்ப்பிக்கப்படும் சமயத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது. விதை உற்பத்தித் திட்டத்தில் குறிப்பிட்ட ஊராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக மேஸ்திரி ஒருவரின் பணி இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றது. ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் கிணறு வெட்டும் பணியை முடிப்பதும், கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உற்பத்தி வேலையைத் தொடங்குவதும் 1967–68-ம் ஆண்டு வேலைத் திட்டமாகும். 1968–69-ல் நிதிப் பற்றுக்குறையினால் இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் சில இடங்களுக்கு நீட்டிப்பது சாத்தியமில்லை. ஆனால், தற்போது இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் இடங்களில் உற்பத்தி நிலைமை உறுதிப்படுத்தப்படும்.

விதைப் பண்ணைகள், குடியானவர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகிய உற்பத்திச் செய்யும் விதைகள் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 என்ற வீதத்தில் வழங்கப்படுகின்றது. மற்ற ஆதாரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் விதைகள் நல்ல தரமுள்ளவையாக இருந்தால் அவை பரிசோதித்துப் பார்த்து வாங்கப் படுகின்றன. 1967–68-ம் ஆண்டில் 3,600 டன் விதைகளை வழங்கவும் 1968–69-ம் ஆண்டில் இதே அளவு விதைகளை வழங்கவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

நகர்ப்புறக் கலவை எரு.

நகர்ப்புறத்தில் கிடைக்கிற மலம், குப்பை முதலிய கழிவுப்பொருள்களை அறிவியல் முறையில் கலவை எருவாக மாற்றிப் பயன்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இவ்வேலைத் திட்டம் சென்னை மாநகராட்சி, 35 நகராட்சிகள், 350 பேரூராட்சி மன்றங்கள், 6 நகரியக் குழுக்கள் ஆகியவற்றினால் செயல்படுத்தப் படுகின்றது.

கலவை எரு உற்பத்தியை மேற்கொள்வதற்காக ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு இதனால் ஏதேனும் விரயம் ஏற்படுமாயின் அதைச் சரிக்கட்ட அரசாங்கம் தொடர் செலவில் 25 சதவீதம் வரையில் உதவித் தொகை வழங்குகின்றது. 1967–68-ம் ஆண்டில் 7·00 லட்சம் டன்களும் 1968–69-ம் ஆண்டில் 8·00 லட்சம் டன்களும் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு குறைந்த அளவு நிதி ஒதுக்கமே செய்துள்ளதால் உற்பத்தி அளவு குறித்த இலக்கு குறையலாம்.

கிராமக் கலவை எரு.

இம்மாநிலத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் கலவை எரு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக உள்ளூர் எரு ஆதாரங்களை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டமொன்று 1957–58-ம் ஆண்டில் முதற்கண் 81 வட்டாரங்களில் தொடங்கப் பட்டது. பின்னர் இத்திட்டம் ஆண்டுதோறும் பிற வட்டாரங்களுக்கு படிப் படியாக நீட்டிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது இத் திட்டம் எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயலிலிருந்து வருகின்றது. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள கழிவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் கிராமக் கலவை எருவாக மாற்றுவதற்கு இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்தகைய கலவை எருவைத் தயாரிப்பதற்கு தனிப்பட்ட குடியானவர்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றது.

கலவை எரு உற்பத்தியில் தனிப் பயிற்சிபெற்ற கலவை எரு மேம்பாட்டு ஆய்வாளர் ஒருவர் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் இத்திட்டத்திற்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்றார். மேலும் ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் முற்போக்கு நோக்குள்ள 100 குடியானவர்களுக்கு கலவை எரு உற்பத்தி, அதன் பயன் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது.

நான்காவது திட்ட இறுதியில் ஆண்டுக்கு 75 லட்சம் டன் எரு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் எனத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967--68-ம் ஆண்டில் 64 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்ற இலக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க, 31—12—1967 வரை 40·73 லட்சம் டன் கலவை எரு உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ல் இந்த உற்பத்தி அளவை 68 லட்சம் டன்களாக அதிகரிக்கப்படும்.

கழிவு எரு (Night Soil Compost)

1,500 முதல் 4,000 வரை மக்கள் தொகையுள்ள கிராம ஊராட்சிகளில் தெருக்களைத் துப்புரவு செய்வது மூலம் கிடைக்கும் குப்பைக் கூளங்கள், பிற கழிவுகள், மலப்பொருள்கள் ஆகியவற்றைக் கலவை எருவாக மாற்றியமைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். எரு தயாரிப்பதற்கான மனை, வண்டிகள் வாங்குவதற்காகவும் துப்புரவு ஏற்பாடுகளைப் பேணி வருவதற்காகவும் ஊராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. 1967–68-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஊராட்சிகளுக்கு ரூ. 9·71 லட்சம் கடனாக வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டம் 1968–69-ம் ஆண்டிலும் செயல்படுத்தப்படும். 1967–68-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் 1,757 ஊராட்சிகளில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 1967–68-ல் மேற்கொண்டும் 500 ஊராட்சிகளிலும் 1968–69-ல் மேலும் பல ஊராட்சிகளிலும் இத்திட்டத்தினை செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காவது ஆண்டு இறுதிக்குள் ஆண்டொன்றுக்கு 3 லட்சம் டன் உற்பத்தியை எய்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் 2 லட்சம் டன் உற்பத்தி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருக்க 1968–69-ல் இந்த உற்பத்தியை 2·20 லட்சம் டன்களாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைத் துறையின் ஏனைய வேலைத் திட்டம் அடுத்து வரும் பத்திகளில் சுருக்கமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(அ) குறைந்த விலையில் ரசாயனப் பொருள்களை வழங்கி பூச்சிகளையும் நோய்களையும் ஒழித்தல்.

(ஆ) தெளிப்பான்களையும் தூவு கருவிகளையும் குறைந்த விலையில் வழங்குதல்.

(இ) பூச்சி ஒழிப்பு மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(ஈ) தொழிற் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

1967–68-ம் ஆண்டில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளும் காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளும் அடக்க விலையில் 65 சதவீத விலையில் வழங்கப்பட்டன. அவை உணவுப் பயிர்கள் குறித்து பயன்படுத்தப்பட்டாலும், வாணிபப்பயிர்கள் குறித்து பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவை இக் குறைந்த விலையிலேயே விற்கப்பட்டன. உணவுப் பயிர்களுக்கான உதவித் தொகையின் சதவீதத்தில் 10 சத வீதம் அதிகரிக்கப்பட்டது. வாணிபப் பயிர்களுக்கான உதவித் தொகை 15 சத வீதம் குறைக்கப்பட்டது. நடப்பாண்டில் ஏறத்தாழ ரூ. 300 லட்சம் மதிப்புள்ள பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

நான்காவது திட்டத்தில் உணவுப்பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 45 லட்சம் பரப்பளவில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் 36 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமென இலக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க, 38 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968–69-ல் 40 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். வாணிபப் பயிர்கள் குறித்து தனியான இலக்குகள் முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளன.

நெற்பயிர்களின் மீது பெரிய அளவிலும் பருத்தி மீது சிறிய அளவிலும் விமானம் மூலம் பூச்சி கொல்லிகளைத் தெளிக்கும் பணி முதன் முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது வரையில் வேர்க் கடலைப் பயிர் குறித்து மட்டுமே விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டு வந்தது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஒரு சிறு பரப்பளவின் மீது சென்ற ஆண்டு விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. இதனால் நல்ல பயன் கிட்டியது. விமான மூலம் மருந்து தெளிப்பதனால் குறுகிய காலத்தில் அதிகப் பரப்பளவில் மருந்து தெளிக்க முடிகின்றது. மேலும் ஒரே வகையான பயிர் அதிக பரப்பளவில் பயிரிடப்படுகையில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதனால் இடைவெளியின்றி ஒரு சீராக மருந்து தெளிப்பது சாத்தியமாகின்றது. இதனால் கிடைக்கும் பயனும் மனநிறைவு அளிப்பதாகவே உள்ளது. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள மாவட்டங்களில் 1,64,740 ஏக்கர் பரப்பளவில் நெற்பயிரின்மீது விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது.

				ஏக்கர்.
தென் ஆர்க்காடு	..	..	..	10,000
வட ஆர்க்காடு	..	..	..	13,000
செங்கற்பட்டு	..	..	..	13,600
மதுரை	..	..	..	22,400
கோயம்புத்தூர்	..	..	..	45,940
இராமநாதபுரம்	..	..	..	4,400
திருநெல்வேலி	..	..	..	55,400

1968–69-ல் ரூ. 20 லட்சம் செலவில் 3 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவின் மீது விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மருந்து தெளிப்பதற்கான செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்குச் செலவும், பூச்சி கொல்லி மருந்துகளின் விலையில் உதவித் தொகை வழங்கப்படாத பகுதிச் செலவும் குடியானவரால் ஏற்கப்படுகின்றன. மருந்து தெளிப்பதற்கான செலவில் மூன்றில் இருபங்குச் செலவு மாநிலத்தின் திட்டச் செலவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மத்திய அரசு 50 சத வீதம் உதவித் தொகை வழங்குகின்றது.

இதைத் தவிர, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நடப்பு பிஷாணம் பருவத்தில் நெற்பயிர் மீது பெரிய அளவில் தரைமீதிருந்தே மருந்து தெளிக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் 48,000 ஏக்கர் பரப்பளவு மீது மருந்து தெளிக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1968 மார்ச் 14] [திரு. எ. கோவிந்தசாமி]

தெளிப்பான்களையும் தூவு கருவிகளையும் வழங்குதல்.

கையால் இயக்கப்படும் தூவு கருவிகளும் தெளிப்பான்களும் ஓராண்டிற்கான குறைந்த விலையில் 50 சதவிகிதத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. நான்காவது திட்டக் கால அளவில் 25,000 தெளிப்பான்களையும் 2,000 தூவு கருவிகளையும் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல், 5,000 தெளிப்பான்களும், 400 தூவு கருவிகளும் வழங்கப்பட்டன. 1968—69-லும் இதே அளவு தெளிப்பான்களும் தூவு கருவிகளும் வழங்கப்படும்.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்து சோதனை ஆய்வுக்கூடம்.

வர்த்தக நிறுவனங்கள் பொது மக்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் விற்பனைக்கு அனுப்பும் பூச்சி கொல்லி மருந்துகளையும் காளான் அழிப்பு மருந்துகளையும் சோதித்துச் சான்றளிப்பதற்காகவும், இத் தகைய பொருள்களுக்கான தரங்களை முடிவு செய்யவும் வகை செய்யும் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இக்காரியத்திற்காக கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை, கோயில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றாக மூன்று ஆய்வுக் கூடங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

வேளாண்மைக் கல்வி.

1965 ஜூன் திங்களில் தொடங்கப்பட்ட மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரி 1967–68-ல் தொடர்ந்து விரைவாக முன்னேறியது. மாணவர் இல்லங்கள் கட்டும் பணி முடியும் தருவாயில் உள்ளது. கல்லூரிக் கட்டிட வேலை விரைவாக நடந்து வருகின்றது. இந் நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காக 1968–69 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 39.92 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. B. Sc. (வேளாண்மை) பாடமுறையின் இறுதியாண்டு வகுப்புகள் 1968 ஜூன் திங்களில் செயல்படத் தொடங்கும். 1967–68 கல்வி ஆண்டில், கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பட்டமேற்படிப்பு பாட முறைகளில் சேர்க்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 46-லிருந்து 61-ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. வேளாண்மை நலப் பரப்புப் பாட முறையில் புதிய பட்டமேற் படிப்பு பாடமுறை ஒன்று 1968–69 முதற் கொண்டு தொடங்கப்படவிருக்கிறது. 14 வேளாண்மைப் பள்ளிகளும் மன நிறைவுதரும் வகையில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் செயல்பட்டுவரும் சிறுபாசன—நீர் பயன் குறித்த பயிற்சி நிலையம் 1–1–1968 முதற்கொண்டு வட்டாரப் பயிற்சி நிலையமாக மேநிலைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. கேரள, மைசூர் மாநில மாணவர்கள் இப் பயிற்சி நிலையத்தில் சேர்ந்ததன் காரணமாக இந் நிலையம் மேற் சொன்னவாறு மேநிலைப்படுத்தப்பட்டது. புதுச்சேரி போன்ற பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் இப்பாடமுறையில் சேருவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சி.

1967–68-ல் கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும் இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. பல்வேறு வட்டார ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் துணை நிலையங்களிலும் வேளாண்மை ஆராய்ச்சிப் பணி ஒரே சீராகவும் மன நிறைவு தரும் வகையிலும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இந்த ஆய்வாண்டில், மேம்படுத்தப்பட்ட ஐந்து பயிர் வகைகள் வெளியிடப்பட்டன. அவையாவன:—பருத்தி (MCU 4) வேர்க்கடலை (TMV 7) எள் (KRR 1), நன்செய் பச்சைப் பயிர் (ADT 1), ஒட்டு மொச்சை (COI ஆகியவையாகும். இந்தியாவில் பயிர் செய்யப்பட்டுவரும் வாணிப வகையை

சேர்ந்த பருத்தியில் புதிய கண்டுபிடிப்பாகிய பருத்தி MVC 4 (பயிர் வகை EL 123) மிகச் சிறந்ததாகும். 70-ம் நெம்பருக்கு மேற்பட்ட நூற்புசக்தி கொண்டதாகும். தமிழ் நாட்டில் கோடை கம்போடியா பகுதியில் பயிரிடுவதற்கு இது மிகவும் எற்றதாகும். இதனைப் பயிரிடுவதனால் நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கின்றது. மேலும் இது நோய் எதிர்ப்பு சக்தி கொண்டதாகும். MCU 2-க்குப் பதிலாக, இவ்வகை பயிர் செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நிலக்கடலையில் மேநிலைப்படுத்தப்பட்ட TMV-7 என்ற புதிய வகையும் KRR-1 என்ற புதிய எள் வகையும் நல்லதரம் உடையதாகும். TMV-7 வகையைத் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பயிரிடலாம். KRR-1 வகை எள்ளை கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 40,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலேயே பயிரிடமுடியும். காவிரி சங்கமுகப் பகுதி முழுவதிலும் புதிதாக வெளியிடப்பட்டுள்ள பச்சைப் பயிர் ADT-1 வகையைப் பயிரிடுவதனால் நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கும். இப்பயிர் வகையினால், விளைச்சல் 18 சதவீதம் கூடுதலாகக் கிடைக்கின்றது. மேலும், இப்பயிர் வகை 80 நாட்களுக்குள் அறுவடைக்குத் தயாராகிவிடுகிறது. கோடைக்காலத்தில் நெல் பயிரிடப்படாதபோது நன்செய் வயல்களில் இவ்வாறு பச்சைப் பயிர்களைப் பயிரிட முடியும். பலவகையான கலப்பினங்களை மும்முரமாகச் சோதித்துப் பார்த்ததன் பலனாக ஒட்டுமொச்சை கலப்பினம் இப்போது கிடைத்துள்ளது, இது இரு வகைகளில் பயன்படும். இதற்கு டாலிசாஸ் கோயம்புத்தூர் என்று பெயர். இவ் வகைப் பயிரை எல்லாப் பருவகாலங்களிலும் பயிரிடலாம். இது சத்துணவு மிக்கதாகும். புரதப்பொருளும் கொழுப்புப் பொருளும் இதில் அதிகம். மேலும், 120 நாட்களில் இதனை அறுவடை செய்யலாம் அன்றியும் மழை நீர்கொண்டும் பாசன நீர்கொண்டும் இதனைப் பயிர் செய்யலாம்.

இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் முன்னேறிவரும் ஆராய்ச்சி வேலையை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகம் தானிய வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பிற பயிர் வகைகள் ஆகியவற்றில் தேசிய அடிப்படையில் ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் பலவற்றை வகுத்துள்ளது. ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டங்களின்கீழ் வரும் வேலைத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு முழு நிதி உதவியும் வழங்குகின்றது. 1–7–1967 முதற்கொண்டு பருத்தி குறித்த அனைத்திந்திய ஆராய்ச்சித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எண்ணெய் வித்துக்கள் குறித்த அனைத்திந்திய ஆராய்ச்சித் திட்டம் 1–4–1968 முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்ட பின் வேர்க்கடலை, எள், ஆமணக்கு போன்ற எண்ணெய் வித்துக்கள் குறித்து பெரிய சிக்கல்கள் அனைத்தும் முனைந்து தீர்க்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கால்நடைகளுக்கான தீவன வகைகளின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் அனைத்திந்திய ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் பரிசிலனையில் இருந்து வருகிறது. 1966–67-ம் ஆண்டிலும் 1967–68-ம் ஆண்டிலும் அரிசி, கம்பு, சிறு தானியங்கள் ஆகியவை குறித்து வகுக்கப்பட்ட அனைத்திந்திய ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் குறித்து இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மண்வளப் [illegible]

மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் தற்போது கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை, கோயில்பட்டி, கடலூர், மதுரை, காஞ்சீபுரம், குடியாத்தம் ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. அதிக அளவு எருக்களைப் பயன்படுத்துவது குறித்து குடியானவர்களுக்கு தக்க ஆலோசனை வழங்குவதற்காக இந்த ஆய்வுக் கூடங்களில் மண்வள மாதிரிகள் இலவசமாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. வேளாண்மை

உற்பத்திக் குழு பரிவுரை செய்துள்ளபடி வட்டார வாரியான மண்வள விளக்கப் படங்களைத் தயாரிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள பல்வேறு மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில் மண் மாதிரிகளைப் பரிசோதனை செய்ததன் விளைவாக அறிந்தவற்றின் அடிப்படையில் மேற்சொல்லப்பட்ட மாவட்ட வாரியான மண்வள விளக்கப் படங்கள் தயாரிக்கப்படும். மண் வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒவ்வொன்றும் திங்களொன்றுக்கு 1,250 மண் மாதிரிகளை ஆய்வு செய்யும் திறனுடையதாகும். ஆனால் ஆடுதுறை ஆய்வுக் கூடமோ மாதமொன்றுக்கு 4,000 மண் மாதிரிகளை சோதனை செய்யும் திறன் உடைத்தாகும. இப்பகுதியில் முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் ஒப்புதல் வழங்கியதனால் இந்த ஆய்வுக் கூடத்தின் திறன் அதிகமாகியது. இம் மாநிலத்திலுள்ள மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் எழிலும் இதுவரை 1,13,771 மண் மாதிரிகள் சோதனை செய்யப்பட்டு எந்த அளவுக்கு உரங்கள் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமென்பது பற்றியும் நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பற்றியும் இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் ஆலோசனை வழங்கியுள்ளன. 1968–69-ம் ஆண்டில் இந்த ஏழு ஆய்வுக் கூடங்களிலும் 1,08,000 மாதிரிகள் சோதனை செய்யப்பட்டு உழவர்களுக்கு இலவசமாக ஆலோசனை வழங்கப்படும். மோட்டார் வண்டிகளில் இயங்கும் மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் சிலவற்றை இந்திய அரசு இந்த ஆண்டில் வழங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஊர் ஊராகச் சுற்றிவரும் இந்த ஆய்வுக் கூடங்களினால் ஏராளமான மாதிரிகளை விரைவாகச் சோதனை செய்வது சாத்தியமாகும். மேலும், சோதனை முடிவுகளையும் அந்தந்த இடங்களிலேயே தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பு முழுவதிலும் முனைப்பு நடவடிக்கைகள் மூலமாக மும்முர வேளாண்மை மேம்பாட்டுப் பணிகளை மேற்கொண்டு ஒரு ஏக்கருக்கான விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 13—4—1960 அன்று தொடங்கப்பட்டு 1960 ஜுன் திங்கள் முதற்கொண்டு செயல்படத் தொடங்கியது. இவ் வேலைத் திட்டம் முதற்கண் ஐந்தாண்டுத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இவ் வேலைத் திட்டத்தை நான்காவது திட்டக்காலத்திலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது. 1960-ம் ஆண்டில் 23 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் பயிரிடப்படும் பகுதியில் 20 சத வீதப் பரப்பில் தொடங்கப்பட்ட இவ் வேலைத் திட்டம் இப்போது இம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 36 வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நடப்பாண்டில் 13·04 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

காவிரி சங்கமுகத்தின் தலையாய பயிராகிய நெற்பயிர் இத் திட்டத்தின் தொடக்கத்தில் மேம்பாட்டு வேலைக்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இம்மாவட்டத்தில் பயிர் செய்யப்படும் பிற முக்கிய பயிர் வகைகளும் அதாவது வாழை, கரும்பு, தென்னை, கருந்தானியங்கள், காய்கறி வகைகள், நிலக்கடலை, புகையிலை, பருத்தி, எள் ஆகியவையும் பிந்திய ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டன.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடப்பாண்டில் மிகப் பெரிய நோக்கத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் வேளாண்மை மாவட்ட மும்முரத் திட்டம் பெரும் பங்கு ஏற்று வேளாண்மை உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் காணும் பணியில் பேருதவி செய்தது. காலம் காலமாக ஒருபோக சம்பா பயிர் விளைவிக்கப்பட்ட நிலங்களில் ஆடுதுறை—27 வகை நெல்லை முதல் போகப் பயிராக வளர்த்து இரண்டு போக நெற் பயிர் வகையை பயிரிட்டதன் மூலம் 2·1 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு கூடுதலாக நெல் பயிரிடப்பட்டது.

மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டம்.

மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அத்திட்டம் 1965–66-ல் அம்மாவட்டங்களில் தொடங்கப் பட்டது. இந்த மாவட்டங்களில் உள்ள குடியானவர் ஒவ்வொருவருக்கும் முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கற்பித்தல், பண்ணைத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தல், பண்ணைக்குத் தேவையான பொருள்களை வழங்குதல், கடன் வசதியளித்தல், தற்கால வேளாண்மை முறைகளைக் கையாளும் முறையை நடைமுறையில் செய்து காட்டுதல், பிரச்சாரம் செய்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் மூலமாக நெல், சோளம், கேழ்வரகு ஆகிய முக்கிய உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தியையும் இவற்றுடன் மாறி மாறிப் பயிரிடப்படும் வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற வாணப முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பயிர்களின் உற்பத்தியையும் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் மொத்தம் 133 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றில், நிலையான பாசனவசதி கொண்ட 10,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவு கொண்ட 83 வட்டாரங்களில் வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரும், கிராம நிலையில் பணிபுரியும ஐந்து பணியாளரும் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு குடியானவர்களுக்கும் தனிப் பண்ணைத் திட்டங்கள் அடிப்படையில் விதைகள் உரங்கள், பூச்சி கொல்லி மருந்துகள், மேம்படுத்தப்பட்ட கருவிகள், கூட்டுறவுகள் மூலம் கடன் வழங்குதல் போன்ற உற்பத்திக்கான உதவிகளை உரிய காலத்தில் போதிய அளவிற்கு வழங்குவதே இவ்வேலைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். தர விதைகள், உரங்கள், பூச்சி கொல்லிகள், நவீன கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி குடியானவர்கள் முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இவ்வேலைத் திட்டம் வகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு பயிருக்கும் முனைப்பு நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குடியானவருக்கும் தனிப் பண்ணைத் திட்டங்களை கிராம நிலைப்பணியாளர்கள் தயாரிக்கின்றனர். இதன் மூலம் கிராம நிலைப் பணியாளர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. வேளாண்மையில் நவீன முறைகளைக் கையாளும்படி குடியானவர்களுக்கு அறிவுறுத்தவும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

அந்தந்த வட்டாரத்தின் வேளாண்மைத் துறை துணை இயக்குனரின் மேற்பார்வையில் ஒவ்வொரு மாவட்டமும் உள்ளது. இத்துணை இயக்குநர் ஒவ்வொருவரும் மாவட்டத்தின் திட்டப் பகுதி அதிகாரியாவார். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு மாவட்டங்களிலும் ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திற்கும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

சிறுபாசன பயன் பெறும் பகுதிகளில் மூன்று மாறி மாறிப் பயிரிடும் முறையையும் மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர் சுழற்சி முறையையும் தொடங்குவதற்காக 83 செயல் விளக்கப் பண்ணைகளை 1967–68-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்துவது இதன் நோக்கமாகும். 5 ஏக்கர் கொண்ட ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் தனியே ரூ. 750 செலவிட திட்டமிடப்பட்டது. இவை 1968–69-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் இவ்வேலைத் திட்டத்திற்கென ரூ. 67 லட்சம் செலவாகும். 1967–68-ம் ஆண்டிலும் 1968–69-ம் ஆண்டிலும் முறையே ரூ. 2·84 லட்சமும் ரூ. 2·87 லட்சமும் செலவிடப்படும்.

தமிழ்நாட்டில் "வேளாண்மை உற்பத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம்'— அமெரிக்க உதவித் திட்டம்.

இந்தியாவிற்கு வருகை தந்துள்ள அமெரிக்க உதவித் திட்டக் குழுவின் ஒத்துழைப்புடன் நமது மாநிலத்தில் 1967-ம் ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தி மேம்பாட்டுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. வளர்ச்சிப் பணியாளர்களுக்கு தொழில் நுட்ப உதவியும் பயிற்சி வசதிகளும் அளிப்பதற்கெனவே இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் நமது மாநிலத்தில் வளாண்மை உற்பத்தியை அதிகரிக்க முனையும் வளர்ச்சிப் பணியாளர்

களுக்குத் தேவையான திறமையும் வேளாண்மை அளவும் வழங்கப் படுகிறது. மிகு பயன் தரும் வகைகளில் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தப் படுகிறது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் வளர்ச்சிப் பணிச்சூழ் வேளாண் மைப் பொருளாதாரததிற்கும் கருவிகளையும் யந்திரங்களையும் கவனித்துக் கொள்வதற்கும் மண் வளத்தையும் நீர் வளத்தையும் பயன்படுத்தி நிர்வகிப்பதற்கும் பயிர் பாதுகாப்பிற்கும் வேளாண்மைத் துறைக்கு வேண் டிய வல்லுநர்களை அமெரிக்க அரசாங்கம் கொடுத்துதவியுள்ளது. இந்த வல்லுநர்கள் அனைவரும் தத்தம் பணியினை மேற் கொண்டுள்ளனர். முதற்கண் இத்திட் த்திற்காக இரண்டாண்டுக் கால அளவுசகு அமெரிக்க வல்லுநர்கள் 5 பேர் நியமிக்கப்படுவர். மும்முர வேளாண்மைப் பரப் பளவைக் கொண்ட கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, செங்கற் பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் பயன் தரத்தக்க செயல் விளக்கங்களை மேம் படுத்துவதில் இந்த வல்லுனர்கள் முனைந்து செயல்படுகின்றனர்.

மேலும் இத்திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத்துறை அதிகாரிகள் அமெ ரிக்க நாட்டில் பட்டமின்றி நடைமுறை பயிற்சி பெறவும் இந்த அமெரிக்க உதவித் திட்டம் வகை செய்கிறது. இதன் மூலம் அந்த அதிகாரிகள் தங்கள் பதவிக்கு திரும்ப வந்த பின்னர் தாங்கள் பெற்ற பயிற்சியை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் 5 அதிகாரிகள் இப் பயிற்சி பெறுவதற்காக விரைவில் அனுப்பப்படுவர். மேலும் இம் மாநிலத்திலுள்ள வேளாண்மை வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட உயர் நிலை அதிகாரிஒருவரும் நிர்வாகப் பயிற்சி பெறுவதற்காக அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்படுவார்.

இந்திய-ஜெர்மன் நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

ஜெர்மன் உதவியுடன் மும்முர வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம் 1967-ம் ஆண்டில் நீலகிரி மாவட்டத்தில் தொடங்கப்பட்டது. இத்தகைய திட்டம் ஒன்று முதலில் இமாசலப் பிரதேசத்தில் மண்டி மாவட்டத்தில 1962-ம் ஆண்டு முதல் நடைபெற்று வருகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் செயல்படுவது இரண்டாவது இந்திய-ஜெர்மன் வேளாண்மைத் திட்டமாகும். வேளாண்மை உற்பத்தியில் விரைந்த முன்னேற்றம் காண்பதும் நீலகிரி யிலுள்ள குடியானவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்துவதுமே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். தர விதைகள், சீராக்கப்பட்ட உரம், கூடுதலான பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், நவீன கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன் படுத்தி முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குடியானவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின் கீழ் தேவையான வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றது. வேளாண்மையில் சிறந்த முறைகளைக் கையாளுவதில் குடியானவர்கள் அனைவருக்கும் போதிப்பதும் இத்திட்ட வேலையின் முக்கியமானதொரு வேலைத் திட்டமாகும். உருளைக் கிழங்கு விளைச்சலைப் பெரிதும் பாதிக்கும் நோய் (Late blight) நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள பயிர்களுக்கு ஏற்படாத வண்ணம் பயிர்ப் பாதுகாப்பு செய்வதற்கு இத்திட்டத்தில் முதன்மை அளிக்கப்படும், உருளைக்கிழங்கு பயிர்களில் தற்போது பரவி வரும் ஒருவகை பூச்சியை (Golden Nematode Pest) அழிப்பதற்கும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். சிறு விசை யேர்கள் மூலம் இயந்திர முறையில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவதற்கும் நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதற்காக தெளிப்பு வகை பாசன முறையை மேற்கொள்வதற்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. மிகு பயன் தரும் வாடல் நோயை எதிர்க்கும் பயிர்வகை பயிரிடுவதற்கும் இத்திட்டம் உதவுகிறது.

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள குடியானவர்கள் காய்கறி வகைகளைப் பெருமளவில் பயிரிட முனைந்தாலும் வாணிகத்தில் தனிப்பட்டவர்களே ஈடுபட்டுள்ளதால் அவர்களுடைய விளைபொருள்களுக்குத் தக்க விலை கொடுக்கப்படுவதில்லை. எனவே விளைவிப்போருக்கு நல்ல விலை கிடைப்ப தற்கும் அதே சமயம் வாங்குவோர் நியாயவிலையில் அவற்றைப் பெறு வதற்கும்கூட்டுறவு மூலமாகச் சந்தை வசதிகள் கிடைக்கச் செய்வதுமே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். விளைபொருள்களை எடுத்துச் செல்வதற் குளிர்ப்பதன வசதியும் அத்தகைய ஏனைய வசதிகளும் கொண்டு

வண்டிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இத்திட்டத்தின் வேலைத் திட்டங்களில் ஒன்றாக மேற்கொள்ளப்படும். வேளாண்மையைத் தவிர சிறந்த வகை கால்நடைகளைக் கொண்டு கால்நடை வளர்ப்பினை மேம்படுத்துவது, கோழி இனப் பறவை வளர்ப்பது, தீவனப் பயிர்களைப் பயிரிடுவது ஆகியவற்றிலும் நாட்டம் செலுத்தப்படும்.

சிறந்த வகை உருளைக்கிழங்குகள், பழவகைகள், காய்கறி வகைகள், உரங்கள், பயிர்ப்பாதுகாப்புப் பொருள்கள் (ரசாயனப் பொருள்கள்), விசையேர்கள், ஏனைய பண்ணைக் கருவிகள் ஆகியவற்றுடன் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஆகியவற்றை இத்திட்டத்திற்கென மேற்கு ஜெர்மன் வழங்கும். துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்புடன் இவ்வேலைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்காக வேளாண்மை வல்லுனர்களும், தொழில் நுட்ப வல்லுனர்களும் ஜெர்மனியிலிருந்து இங்கு வருவார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர்களில் 7 பேர் முன்னதாகவே நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு வந்து தங்கள் பணியினைத் தொடங்கியுள்ளனர். ரூ. 18 லட்சம் மதிப்புள்ள கருவிகள் வந்து சேர்ந்துள்ளன. தற்போது பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

வாணிபப் பயிர்கள்.

பருத்தி.

நான்காம் திட்டத்தில் கூடுதலாக 1·45 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி செய்யும் குறிக்கோள் அளவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் திட்டக்காலத்து இறுதியில் 5·80 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி அளவினை எய்த முடியும். பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டமும் முனைப்புத் திட்டமும் மும்முரமாக நிறைவேற்றப்படும். 1968–69-ம் ஆண்டில் அடிப்படை உற்பத்தி அளவாகிய 4·35 லட்சம் பருத்திக்கு மேலாக 0·87 லட்சம் பேல் கூடுதல் உற்பத்தித் திறன் கிடைக்கச் செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் உற்பத்தி அளவு 5·22 லட்சம் பேலாகும். உறுதியாக பாசன வசதி பெறும் பகுதிகளில் பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிக்க அரசாங்கம் அண்மையில் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் முனைப்புத் திட்டத்திற்கு அண்மையில் ஒப்புதலளித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் 60,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி விளைவிக்கப்படும். 1968–69-ம் ஆண்டில் இத்திட்டம் முழுவதுமாக செயல் படுத்தப்படும். 1968–69-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் கூடுதலாக பருத்தி பயிர் செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எப்பொழுதும் வழங்கப்படும் தர விதைகள், உரங்களைப் பயன் படுத்துதல், பூச்சி, நோய் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவை தொடர்ந்து செயல் படுத்தப்படும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடப்பட்ட 450 ஏக்கர் பரப்பளவில் P. R. S. 72 இன ரஷ்ய வகைப் பருத்தியை நடப்பு ஆண்டில் பயிரிடுவதும் வேலையினங்களின் முக்கியமான ஒரு வேலையாகும். ரஷ்ய வகைப் பருத்தியை அந்தப் பகுதியில் தொடர்ந்து பயிரிடுவதால் 1968 கோடைப் பருவத்தில் 1,500 ஏக்கரா பரப்பளவில் பருத்தி பயிரிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969 கோடைப் பருவத்தில் இப்பரப்பளவை 2,500 ஏக்கராவாக அதிகரிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பருத்தி பயிரின்மீது முதன் முதலாக 4,900 ஏக்கரா பரப்பளவில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு மருந்து தெளிக்கும் வசதியை பெரும் பரப்பளவில் செயல் படுத்த இயலுமா என்பது குறித்து 1968–69-ம் ஆண்டில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

கரும்பு வளர்ச்சிக்கான பணிகள் (சாலைப்பணிகள் உட்பட).

மதுராந்தகம் ஆலைப் பகுதியில் 4,000 ஏக்கர் பரப்பில் கரும்பு பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. மேலும் 1967-68-ல 16,000 பரப்பளவில் ஆம்பூர், ஆம்பிக்கூடல், பெண்ணாவு, முண்டியம்பாக்கம் ஆகிய நான்கு இடங்களில் முனைப்பு உற்பத்தி பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

வெல்லம் உற்பத்தி செய்வதற்கும் கரும்பு அதிக அளவில் பயன் படுத்தப்பட்டதால், நாட்டில் கரும்பு உற்பத்தி மொத்தத்தில் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இந்த நிலை சீர்படுவதற்கு சிறப்பு முயற்சிகள் எடுக்கப் பட வேண்டும். ஆலைகளுக்கு கரும்பு விளைவித்துத் தரும் கரும்பு பயிரிடு வோருக்கு ஊக்கமூட்டுவதற்காக அவர்கள் தரும் கரும்புக்கு உயர் விலை அளிக்கப்பட வேண்டுமென இந்திய அரசு நடப்பாண்டில் முடிவு செய் துள்ளது. இத்தகைய உயர் விலை கொடுத்தும் ஆலைகளுக்குத் தேவை யான கரும்பு வந்து சேராதென கருதப்படுவதால், இம் மாநிலத்திலுள்ள ஆலைகள் டன் ஒன்றுக்கு 90 ரூபாயும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகையும் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டதன் விளைவாக ஆலைகளில் பெருமளவு கரும்பு சாறு பிழியப் பட்டு அதிக அளவு சாக்கரை உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று நம்பப்படு கிறது. 1967–68-ம் ஆண்டில் வெல்ல உற்பத்தியின் குறிக்கோள் அளவு 8·37 லட்சம் டன் எனவும் 1968–69-ம் ஆண்டில் வெல்ல உற்பத்தியின் குறிக்கோள் அளவு 8·85 லட்சம் டன் எனவும் திட்டமிடப்பட்டது.

கரும்பை எளிதாகவும் விரைந்தும் எடுத்துச் செல்ல வசதி செய்யும் பொருட்டு கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் சாலை மேம்பாட்டுக்கான திட்டம் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். உதவி பொறியாளர்கள் மூவரின் துணை கொண்டு ஒரு கோட்டப் பொறி யாளரைக் கொண்ட தனிப்பட்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இப் பணிகளை முறை வைப்புப் பட்டியலின்படி நிறைவேற்றும் திட்ட வேலைக்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

எண்ணெய் வித்துக்கள் (முனைப்புத் திட்டம் உட்பட).

1967–68-ம் ஆண்டில் 12·90 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேர்க்கடலை உற்பத்தியை பெரு மளவில் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்து இந்த நாட்டிலுள்ள வேர்க்கடலை விளைவிக்கப்படும் எல்லா முக்கிய பகுதி களிலும் ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு சிறப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்கனவே கொண்டுவரப்படாத செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி, சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள பகுதிகளில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த மாநில அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்துள்ளது. இந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் 5·5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தி அளவை 1·1 லட்சம் டன்னாக அதிகரிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்படும் இத் திட்டம் மூன்றாண்டுக் கால அளவினதாகும். அறிவியல் வகையில் பயிரிடுவதும் பூச்சி, நோய் ஆகியவை பயிர்களை பீடிக்காவண்ணம் பாதுகாப்பதற்கான பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளுவதுமே இத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளாகும். 1967, டிசம்பரில் இத் திட்டம் குறித்த விவரங்கள் தெளிவாக்கப்பட்டதால் அப்பொழுதுதான் இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. எனவே, 1·4 லட்சம் ஏக்கரில் இந்த ஆண்டில் எதிர்பார்த்த பலன் கிட்டாது. ஜனவரியிலிருந்து தொடங்கும் பாசன பருவத்தில் 1967–68-ம் ஆண்டில் 20,000 பரப்பளவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. 1968–69-ம் ஆண்டில் 1·4 லட்சம் பரப்பளவில் பயிரிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இது தவிர, ஏற்கெனவே ஒப்புதலளிக்கப்பட்டுள்ள வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டங்கள் 1967–68-ம் ஆண்டில் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவுக்குக் கூடுதலாக விரிவு படுத்தப்பட்டது. 1968–69-ம் ஆண்டில் இந்த 30,000 பரப்பளவுடன் மேலும் 25,000 பரப்பளவில் வேர்க்கடலை பயிரிடப் படும். முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1966–67-ம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட மாதிரி பயிர் சோதனையின் விளைவு கீழ்க்கண்டவாறு இருந்தது. வேர்க் கடலைப் பயிரிடப்படும் பாசன வசதி பெறும் பகுதிகளை முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படாத பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் முனைப்புத் திட்டம்

பகுதியில் உற்பத்தி 53 சத வீதம் அதிகரித்துள்ளது. மானவாரி வேர்க்கடலை பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் உற்பத்தி 45 சத வீதம் அதிகரித்துள்ளது. தேர்ந்த நிலக்கடலைப் பருப்புகள் வழங்குதல், தக்க காலத்தில் உரங்களைப் பயன்படுத்துதல், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய வளர்ச்சிப்பணிகளை சிறப்புப் பணியாளர் செய்தல் ஆகிய பணிகள் நடந்தேறி வருகின்றன. வேர்க்கடலை, ஏனைய எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவற்றின் இயல்பான மேம்பாடு குறித்து பணியினை மேற்கொண்டுள்ள எண்ணெய் வித்துக்கள் வளர்ச்சி ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம் தொடர்ந்து அப்பணியினைச் செய்து வருகிறது.

முந்திரி வளர்ப்பு.

காடுகள் இல்லாத பகுதிகளில் முந்திரி வளர்ப்பின் கீழ் உள்ள பரப்பளவை அதிகரிக்கும் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக, நான்காவது திட்டக் காலத்தின், குறிக்கோள் அளவாக 20,000 ஏக்கரில் முந்திரி பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு ஏக்கருக்கான கடன் உதவி ரூ. 80-லிருந்து ரூ. 100-ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது இரண்டு ஆண்டுத் தவணைகளில் ரூ. 60 ஆகவும், ரூ. 40 ஆகவும் செலுத்தப்பட வேண்டும். 1967–68-ல் 31–12–1967 வரையில் 3,810 ஏக்கரில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது. எஞ்சியுள்ள மூன்று மாதங்களில் மேலும் 1,190 ஏக்கரில் பயிரிடப்படும். 1968–69-ம் ஆண்டில் 5,000 ஏக்கரில் முந்திரி பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முந்திரி, தென்னை வளர்ப்பு.

முந்திரி, தென்னை வளர்ப்புக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்று 1966–67-ம் ஆண்டு முதல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. நான்காவது திட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் கடற்கரைப் பகுதியில் 8,000 ஏக்கர் பட்டா நிலங்களில் முந்திரி, தென்னை பயிரிடப்படும்; அதாவது, 2,000 ஏக்கர் நிலங்களில் தென்னையும், 6,000 ஏக்கர் நிலங்களில் முந்திரியும் பயிரிடப்படும். இதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு முறையே ரூ. 350-ம், ரூ. 100-ம் நீண்டகாலக் கடனுக வழங்கப்படும். 1967–68-ல் 31–12–1967 வரையில் 1,804 ஏக்கரில் முந்திரியும் 246 ஏக்கரில் தென்னையும் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 2,000 ஏக்கரில் முந்திரி பயிரிட வேண்டும், 500 ஏக்கரில் தென்னை பயிரிட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவை 31–3–1968-ல் எய்திவிட முடியும்.

1968–69-ல் 1,500 ஏக்கரில் முந்திரியும், 500 ஏக்கரில் தென்னையும் பயிரிடவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு தேவையான தென்னம்பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்காக, இத் திட்டப் பகுதியில் தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1968-ம் ஆண்டின் மத்தியில் அந்த வளர்ப்பிடங்கள் தொடங்கப்படும்.

தென்னை வளர்ப்பு.

(i) **தென்னந் தோப்புகளின் பரப்பளவை விரிவாக்கல்.**—ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 300 என்ற வீதத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு 2,000 ஏக்கருக்கு நீண்ட காலக் கடன் வழங்குவதன் மூலம், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 10,000 ஏக்கரில் புதிதாகத் தென்னை பயிரிடப்படும். 1966–67-ம் ஆண்டில், 1,650 ஏக்கரில் தென்னை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் 2,000 ஏக்கரில் தென்னை பயிரிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968–69-ல் 1,500 ஏக்கரில் தென்னை பயிரிட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 14] [திரு வ. கோவிந்தசாமி]

(ii) **முனைப்புத் திட்டம்**.—தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அதிராம்பட்டிணம் பகுதியில், கோப்பான 1,000 எக்கர் பகுதியில் 1963–64-ல் முனைப்புத் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. தென்னை உற்பத்தியை 25 சதவிகிதம் அதிகரிடபதற்கு முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக இத் திட்டம் செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இரசாயன உரங்களையும், இரசாயனப் பொருள்களையும் வாங்குவதற்காக கடன்-உதவித் தொகை கீழே குறிப்பிட்டவாறு வழங்கப்படுகிறது.

எக்கர் ஒன்றுக்கான வீதம்/ரூபாய்.

ஒரு எக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைவான நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் (100 சதவிகிதம் உதவித் தொகை).	ரூ. 180 உதவித் தொகையாக வழங்கப்படும்.
ஒரு எக்கருக்கு மேற்பட்ட ஆனால் ஐந்து எக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைவான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் (50 சதவிகிதம் கடன் ; 50 சதவிகிதம் உதவித் தொகை).	ரூ. 90 கடனாகவும் ரூ. 90 உதவித் தொகையாகவும் வழங்கப்படுகிறது.
ஐந்து எக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலத்தின் உரிமையாளர்கள். (100 சதவிகிதம் கடன்).	ரூ. 180 கடனாக வழங்கப்படுகிறது.

முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மட்டுமே உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. 1963–64, 1964–65, 1965–1966 ஆகிய மூன்றாண்டுகளிலும் ஆண்டொன்றிற்கு 100 எக்கர் நிலம் குறித்து இந்தக் கடன்-உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. மூன்றாண்டுக் காலம் முடிந்து விட்டதால் உதவித் தொகை கொடுப்பது நிறுத்தப்பட்டு, சிறப்புப் பணியாளர்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டனர். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஏற்கெனவே உள்ள முனைப்புத் திட்டப் பணியாளர்களால் முனைப்புத் திட்டப் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் வட ஆர்க்காடு, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் 3,025 எக்கருக்கு இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, 1966–67-ல் மூன்று பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் முனைப்புத் திட்டங்களால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. 1967–68-ல் மேலும் ஒரு நிலையம் மன்னார்குடியில் தொடங்கப் பட்டுள்ளது.

(iii) **கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ப்பு**.—இந்தப் பகுதியில் 500 குடும்பங்களைக் குடியேற்றி, குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஐந்து எக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொரு குடும்பமும் குறைந்த அளவு மூன்று எக்கர் நிலத்திலாவது தென்னை வளர்ப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ள இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. இதனுடன் நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவது மூலம் 7,500 எக்கர் பட்டா நிலங்களில் தென்னை பயிரிடப்படும். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 6,218 எக்கரில் தென்னை பயிரிடப்படும்.

இத் திட்டத்தின் கீழ், கடன் பெறுபவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஆறு தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. வேளாண்மைத் துறைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எப்பகுதியும் ஒதுக்கப்படாததால் 1966–67-லும், 1967–68-ல் இது வரையிலும் புதிய குடும்பங்கள் எவையும் குடியேற்றப்படவில்லை. எனினும் 1967–68-ன் இறுதிக்குள் 50 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டு அவர்கள் நிலத்தின் உரிமையைப் பெற்றவுடன் 150 எக்கரில் தென்னை பயிரிடப்படும். பட்டாதாரர்களுக்கு கடன் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிதாக 1,700 எக்கரில் தென்னை பயிரிடப்படும். ஆண்டிற்கு 1·80 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்குவதென்று குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ல் மேலும் 100 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டு, 1,200 எக்கர் பட்டா நிலங்களில் தென்னை பயிரிடப்படும்.

இலங்கையிலிருந்து திரும்பி வரும் அகதிகளுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கூடுதலாக 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்கு 1967–68-ல் அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இது மத்திய அரசு ஊக்குவிக்கும் திட்டமாகும். 1967–68-ல் கிழக்கு இராமநாதபுரத்தின் தென்னை வளர்ப்புத் திட்டப் பகுதியில், இலங்கையில் இருந்து திரும்பிவரும் அகதிகளின் 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றி, தென்னை பயிரிடுவதற்காக அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. இது, இராமநாதபுரம் திட்டத்தின்கீழ் நிலமில்லாத ஏழைகளின் 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்குக் கூடுதலாகும். மறு வாழ்வு அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் இந்த வேலைத் திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஒப்பளித்தது. இது வரையில் அகதிகள் எவருக்கும் நிலம் ஒதுக்கப்பட்டு அவர்கள் குடியேற்றப்படவில்லை. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1967–68-ல் செலவு எதுவும் செய்யப்படுமென்று தோன்றவில்லை. நிலம் ஒதுக்கப்பட்டால், 1968–69-ல் 100 அகதிகள் குடும்பங்களைக் குடியேற்றலாம்.

(iv) தென்னங்கன்றுகளின் நாற்றிடும் இடங்களை நிறுவுதல்.—தற்போதுள்ள வளர்ப்பிடங்களின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதன் மூலமும், புதிய வளர்ப்பிடங்களைத் தொடங்குவதன் மூலமும், தென்னம்பிள்ளை உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள வளர்ப்பிடங்களின் உற்பத்தித் திறன், ஆறு லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யும்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் தருமபுரியில் புதிய வளர்ப்பிடம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் 6·00 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை வழங்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டதில் 31—12—1967 வரையில் 3·79 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டுவிட்டன. 31—3—1968-க்கு முன்னர் திட்டம் நிறைவெய்திவிடும். 1968–69-லும் 6·00 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்படும்.

(v) ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களை நடத்துதல்.—தென்னை மரங்களை அழிக்கும் ஒரு வகைப் பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் குடியாத்தம், கோயம்புத்தூர், நாகர்கோவில், உடன்குடி (திருநெல்வேலி மாவட்டம்), தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் இரண்டு லட்சம் மரங்கள் பயனடையும் வகையில் இந்த ஒட்டுண்ணி குடியானவர்களது தோப்புகளில் விடப்படுகின்றன. அதிகரித்துவரும் கோரிக்கைக்கேற்ப 1967–68-ல் காஞ்சிபுரம், சேலம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள உச்சிபுள்ளி ஆகிய இடங்களில் கூடுதலாக மூன்று நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. நான்காவது திட்டத்தின் எஞ்சிய காலத்தில் இந்த எட்டு நிலையங்கள் அனைத்தும் தொடர்ந்து செயல்படும்.

தோட்டக்கலை.

பழ உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்.—திராட்சை நீங்கலாக ஏனைய பழங்களுக்கு, ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 300 வீதம், நீண்ட கால உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இது ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 2,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டது. திராட்சைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 6,000 என்ற பேரளவுக்குட்பட்டும் கடன் வழங்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்தில் நீண்டகாலக்கடன் வழங்குவதன் மூலம் 15,000 ஏக்கரில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966–67-ல் 1,474 ஏக்கரில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 31—12—1967 வரையில் 1,098 ஏக்கரில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள் 2,000 ஏக்கரில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கப்படும். 1968–69-ல் 2,000 ஏக்கரில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1968 மார்ச் 14] [திரு. எ. கோவிந்தசாமி]

மாதிரிப் பழத் தோட்டங்கள்.—தற்போது, மாதிரிப் பழத் தோட்டங்கள் சிறு செடிகள் வளர்ப்பிடங்கள், திம்மபுரம், பெரியகுளம், குன்னூர் குற்றாலம், கொடைக்கானல், ஆத்தூர், பூவணி, கூடப்பட்டு, மருங்குளம், ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தென் ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக நான்கு பழத்தோட்டங்களை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதனால், தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பழத்தோட்டம் இருக்க முடியும். 1967–68-ல் சேலம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக இரண்டு பழத் தோட்டங்களை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மனைகள் ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள் அவை இறுதி செய்யப்பட்டுவிடும். இவை பழத் தோட்டங்கள் வளர்ப்பிற்கு மாதிரியாகவும், சிறு செடிகளையும், ஒட்டுச் செடிகளையும் வழங்குவதற்கு அடிப்படையாகவும் இருக்கும்.

வாழை பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம்.—மூன்றாவது திட்டத்தின் இறுதியில் வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் முனைப்புத்திட்டத்தின் கீழ் 7206 ஏக்கரில் வாழை பயிரிடப்பட்டது. நான்காவது திட்டத்தில் மேலும் 12,000 ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்காக மூன்று நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1967–68-ல் தற்போதுள்ள பகுதிகளில் தொடர்ந்து வாழை பயிரிடப்பட்டது. 1968–69-ல் வட ஆர்க்காட்டில் 500 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், செங்கற்பட்டில் 500 ஏக்கரிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் 2,000 ஏக்கரிலும், ஆக 3,000 ஏக்கருக்கு இத்திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பாக்கு.—நாற்றுப்பண்ணைகளைத் துறையினர் வளர்த்து, நல்ல தரமான நாற்றுகளை வழங்குவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூர், கல்லாறு, மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியகுளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குமரிமுனை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் நாற்றுப் பண்ணைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

1966–67-ல் 1·50 லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 1967–68-ல், 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் 53,000 நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நோய் வருமுன் தடுப்பதற்கும், உரமிடுவதற்கும் மும்முரம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உதவித் தொகை ரூ. 100 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு தெளிப்பான்கள் பாதி விலைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 20 தெளிப்பான்களாக 100 தெளிப்பான்களை வழங்க வேண்டும் என்பது நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோள் அளவாகும். 1966–67-ல் 20 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட்டன. அதே அளவு 1967–68-லும் வழங்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1968–69-லும் 20 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

புகையிலை.—பிரசாரத்தின் மூலமும், உதவித் தொகையுடன் கூடிய செய்முறைவிளக்க ஏற்பாடுகள் மூலமும் சிறந்த தரமான விதைகளை வழங்கியும் தாம்பூலப் புகையிலை, புகைக்கும் புகையிலை ஆகியவற்றின் விளைச்சலையும் தரத்தையும் பெருக்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஒரு தடவை செய்முறை விளக்கம் நிகழ்த்த ரூ. 50 உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. முனைப்புப் பகுதியான 6,000 ஏக்கர் பகுதி முழுவதிலும் 1967–68-ல் புகையிலை பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ல் இது தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஹோசூர் பகுதியில் பயிரிடப்பட்ட வர்ஜீனியா புகையிலை (புகையூட்டிப் பாடம் செய்வது) பெங்களூரில் உள்ள எம்.டி.சி. தொழிற்சாலையில் பாடம் செய்யப்பட்டது. இது நல்ல தரமுள்ளதெனத் தெரியவந்தது. இதன் காரணமாக, துறையும், இதைப் பயிரிடுவோரும் இது பயிரிடப்படும் பரப்பளவை அதி

கரிக்க ஊக்கம் ஏற்பட்டது. 1967-68-ன் விளைபொருள், வர்ஜீனியா புகையிலை (F.C.V.) உற்பத்திப் பணியில் பயிற்சிப் பெற்ற துறைப்பணியாளர்களின் தொழில் நுட்ப மேற்பார்வையின் கீழ் பாடம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுவரை கிடைத்துள்ள முடிவுகள் உறுதியளிப்பதாக உள்ளன. தமிழ்நாடு, குஜராத், ஆந்திரா ஆகிய மாவட்டங்களில் வர்ஜீனியா புகையிலை பயிரிடப்படும் பரப்பளவை அதிகரிப்பதற்கான தேவையை இந்திய அரசாங்கமும் வற்புறுத்தியுள்ளது. திட்டமிடப்பட்ட 200 ஏக்கர் பரப்பில் 1967–68-ல் இதுவரையில் 161 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. 1968–69-ல் 300 ஏக்கரில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டத்தின் முடிவில் புகையிலை பயிரிடும் பரப்பை 500 ஏக்கராக அதிகரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நோக்கத்தை எய்துவதற்காக, பாசன வசதிகளுடன் கூடிய, ஒரு ஏக்கர் பரப்புள்ள தகுந்த நிலம் ஒன்றில் கூடுதலாக நாற்றுகளை வளர்த்து முனைந்து பயிரிடுவோருக்கு இலவசமாக நாற்றுகளை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் துறையின் அதிகாரிகள் இருவர், பாடம் செய்தல் முதலியவற்றில் 6 மாதங்கள் பயிற்சி பெற அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். மேலும் ஒருவரை 1968–69-ல் அனுப்பத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வர்ஜீனியா (F.C.V.) புகையிலை உற்பத்தி செய்வோர் அதில் ஊக்கம் காட்டுவதற்காக, கீழ்க்காணும் இனங்களின் கீழ் உள்ள உதவித் தொகைகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன:

1. உரங்களுக்கான உதவித் தொகை (விலையில் 25 சத விகிதம்).

2. பாடம் செய்வதற்காக, உற்பத்தியாளர்களுக்கு உதவித்தொகை (ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய்).

3. பதனிடும் நிலையம் கட்டுவதற்கான உதவித் தொகை (நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000).

4. பயிர்ப் பாதுகாப்பு ரசாயனப் பொருள்கள் வாங்குவதற்காக 35 சதவிகிதம் ஒருபடித்தான உதவித் தொகை.

போதிய நிதிவசதியற்றவரும், பதனிடும் நிலையம் கட்டும் அதிகச் செலவை மேற்கொள்ள முடியாதவருமாகிய வர்ஜீனியா புகையிலை பயிரிடுவோருக்கு பதனிடும் நிலையம் ஒன்றிற்கு ரூ. 4,000 கடனாகக் கொடுக்கப்படும். இந்தத் தொகையானது 5 ஆண்டுகளில் 6 சதவிகிதம் வட்டியுடன் திருப்பி வசூலிக்கப்படும்.

கோக்கோ உட்பட தோட்டச் சிறு பயிர்கள்.—மூன்றுவது திட்டத்தின்கீழ் மதுரை (மங்கள கொம்பு), திருநெல்வேலி (பாபநாசம்), கன்னியாகுமரி (பேச்சிப்பாறை) ஆகிய மாவட்டங்களில், ஒவ்வொன்றிலும் 100 ஏக்கர் பரப்பளவில், கோக்கோ பயிரிடுவதற்கான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று செய்யப்பட்டுள்ளது. கோக்கோ தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1965–66-ம் ஆண்டில் இந்த நிலங்களுக்கருகில் தனியார் நிலங்களில் ஏறக்குறைய ஐந்து ஏக்கர் பரப்பளவில் கோக்கோ பயிரிடப்பட்டது. 1966–67-ம் ஆண்டில் மூன்று நிலங்களும் தொடர்ந்து பணியாற்றின. 23 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் கோக்கோ பயிரிடுவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 300 ரூபாய் வீதம் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. நான்காவது திட்ட காலத்தில் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கி 200 ஏக்கர் பரப்பளவில் கோக்கோ பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கிராம்பு, சாதிக்காய், ஏலக்காய் போன்ற தோட்டச் சிறு பயிர்களையும் மஞ்சள், மிளகாய் போன்ற சுவையூட்டும் பொருள்களையும் பயிராக்கும் பணி மூன்றும் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நான்காவது திட்டக்காலத்தில் மும்முரமாகப் பயிரிடும் நடவடிக்கைகள் மூலமும், பயிரிடும் பரப்பினைக் கூடுமான இடங்களில் விரிவுபடுத்துவது வாயிலாகவும் இப் பயிர்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கீழே காட்டியுள்ளவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்:—

1968 மார்ச் 14] [திரு. எ. கோவிந்தசாமி]

காய்கறிகள்.—பெரிய நகரங்களைச் சுற்றி 30 மைல் பரப்பளவில் உள்ள பகுதிகளில் காய்கறி உற்பத்தியை மும்முரப்படுத்தும் திட்டமும், சமவெளிகளிலும், குன்றுகளிலும் காய்கறி உற்பத்தியை மும்முரப்படுத்தும் திட்டமும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் பூச்சி கொல்லி மருந்து, காய்கறி விதைகள், நாற்றுகள் ஆகியவை பாதி விலைக்கு விற்கப்படும். இத்துடன், காய்கறி உற்பத்தியாளர்களுக்கு உதவும்படியாக, காய்கறிப் பருவக் காலத்தில் குறுகிய காலக்கடன் வழங்கப்படுகிறது. சமவெளியில் பயிரிடப்படும் காய்கறிகள் குறித்து எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120, குன்றுகளில் பயிரிடப்படும் காய்கறிகள் குறித்து எக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 200-ம் குறுகிய காலக் கடனுக வழங்கப்படுகிறது. பயிர்ப்பாதுகாப்பு இரசாயனப் பொருள்கள் குறித்து 1967-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 35 சதவிகிதம் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. சென்னை மாநகரத்திலும், அதைச் சுற்றியும் காய்கறிகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகவும், அரசாங்கப் புறம்போக்குகளையும், பயிரிடக்கூடிய ஏனைய தரிசு நிலங்களையும் பயன்படுத்தி காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்து அதன் மூலம் காய்கறிகளின் விலையைக் குறைப்பதற்கும், "பெருமளவில் காய்கறிகள் பயிரிடும் வேலைத் திட்டம்" என்று திட்டமிடப்பட்டு அரசாங்கத்தில் ஆலோசனையில் உள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் உடனடியாக 150 எக்கரில் காய்கறிகள் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர் பெரும் பகுதியில் பயிரிடப்படும்.

உருளைக் கிழங்கு.—நோய் பற்றாத உருளைக் கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்கான திட்டமும், கொடைக்கானலில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக உள்ள திட்டமும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றன. உருளைக் கிழங்கு விதைகளை உற்பத்தி செய்தல், பயிரிடுதல், நோய்களை அழித்தல் ஆகிய சிக்கல்கள், இந்திய ஜெர்மனி, நீலகிரி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கவனிக்கப்படுவதால் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. 1967–68-ம் ஆண்டில் ஹோசூர் பகுதியில் காட்டு வளத்துறை அளித்துள்ள 137 எக்கர் பரப்பில் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடப்பட்டது. இதில் உள்ள இடர்பாடுகள் காரணமாக உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுவோருக்கு நல்ல தரமான விதைகள் குறிப்பிட்ட விலையில் 90 சதவிகித விலையில் அளிக்கப்பட்டன. பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனப் பொருள்கள் பாதி விலையில் வழங்கப்பட்டன. அறுவடைக் காலத்தில் திரும்பப்பெறும் வகையில் ரூ. 400 குறுகிய காலக் கடனுக அளிக்கப்பட்டது. ஹோசூர் வட்டத்தில் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுவதை மெதுவாக விரிவுபடுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மரவள்ளிக் கிழங்கு.—துணை உணவுப் பொருள்களான மரவள்ளிக் கிழங்கு, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு ஆகியவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான தேவை உணரப்பட்டுள்ளது. சேலம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பயிராகிறது. முக்கியமாக மாவுபொருள் தயாரிப்பதற்காக, சேலம் மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 55,000 எக்கர் பரப்பினில் மரவள்ளிக் கிழங்கு விளைவிக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 49,000 எக்கர் பரப்பினில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிராகிறது. அங்கு அது முக்கிய உணவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், 1967–68-ம் ஆண்டிலிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்கு சுமார் 4,000 எக்கர் பரப்பளவில் முனைப்பு அல்லது மேம்பட்ட முறைகளை மேற்கொண்டு, மரவள்ளிக் கிழங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. முதற்கண் கிள்ளியூர் வட்டாரத்தில், 500 எக்கரில் 1967–68-ல் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. பின்னர் மற்றப் பகுதிகளிலும் முனைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற செய்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் நிறுவப்படும். 1968–69-ல் இத் திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படும். 2,000 எக்கரில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிரிடப்படும்.

சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.—இம் மாநிலம் முழுவதிலும் பரவலாக 8,387 எக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு பயிராக்கப்படுகிறது. துணை உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நடவடிக்கையாக

இப் பயிர் 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் 70,000 டன் விளைவிக்கப்படும். பயிரிடும் பரப்பளவில் தரமான முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமாகவும் பரப்பளவை அதிகரிக்கப்படுவது மூலமாகவும் இவ்வாறு செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயிரிடுவோருக்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் கடன் வசதி அளிக்கப்படும். இக் கடன் தொகை ரொக்கமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ கொடுக்கப்படலாம். கடன் தொகை ரூ. 1,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு அளிக்கப்படும். உற்பத்தி பெருக்கு நோக்கத்துடன் இக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் அடக்க விலையில் 35 சதவிகிதத்தில் அளிக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 500 ஏக்கருக்கு ஒன்று என்ற அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 செலவில் 20 செய்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் நிறுவப்படும். நிலம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் எருக் கலவை, உரம், பயிர் பாதுகாப்பு, இரசாயனப் பொருள் ஆகியவை இலவசமாக வழங்கப்படும்.

1967–68-ல் ஒரு திட்டம் தொடங்கப்பட்டு, 990 ஏக்கரில் இந்தப் பயிரைப் புதிதாகப் பயிரிடுவதற்காக ரூ. 1·49 லட்சம் கடனாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள பகுதிகளில் பயிரிடுவதை மும்முரப்படுத்துவதற்குக் கூடுதலாக, 1968–69-ல் 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

* **திரு. தோ. மு. நல்லசாமி:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய 16-வது மானியக் கோரிக்கை மீதும் 39-வது மானியக் கோரிக்கை மீதும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன் வருகிறேன். "சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்" என்பது பழமொழி. அதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். சொல்கிறோம். ஆனால் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பரிபூரணமாகப் புரிந்துகொண்டு அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறோமா? மற்றத் துறைகளுக்குச் செலுத்தக்கூடிய கவனம் இந்தத் துறைக்கும் செலுத்தப்படுகிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது இல்லை என்றுதான் என் போன்றவர்கள் சொல்ல முடிகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மானியம் கோரப்படும்பொழுது முன்பு நம்முடைய அரசாங்கங்கள், அரசாங்கங்கள் என்று ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அரசும், இதற்கு முன்பு இருந்த அரசும் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள்பற்றி ஓரளவுக்கு கவனிக்கக்கூடியவர்களாய் நாம் இருக்கிறோம்.

ஒரு துறையானது செயல்படும்போது அதனுடைய விளைவுகளை வைத்துத் தான் கணக்கிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது 1965-66-ல் அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி ஆண்டாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அடைய வேண்டிய இலக்கை அடைய முடியவில்லை. அறுபது லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்த்த இடத்தில் 52 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தியாயிற்று. எதிர்பார்த்ததைவிட மிகக் குறைவான உற்பத்திதான் கிடைத்தது. அந்த இலட்சிய எல்லையை அடைய முடியாததற்குக் காரணம் ஏற்கனவே இருந்தவர்களின் கவனக் குறைவோ அக்கறையின்மையோ காரணம் என்ற பொருள்படும்படி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குபிறகு இன்று 1967–68-ம் ஆண்டு முடிந்து 1968–69-க்கு மானியக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற நேரத்தில், உற்பத்தி இலக்கைவிடக் குறைந்திருப்பதற்குக் காரணமாக முந்திய அரசாங்கம் சொன்ன அதே காரணத்தைத்தான் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்பார்த்தது $64\frac{1}{2}$ லட்சம் டன்; ஆனால் அடைந்துவிட்டோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது 60 லட்சம் டன்தான், $4\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் குறைவாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணமாக மழை குறைவு, பருவ மழை தவறி விட்டது என்ற பழைய காரணங்களையேதான் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 1965–66-ல் இந்தத் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 8,72,39.200ஆகும். 1967–68-ன் ஒதுக்கிய தொகை 14 கோடி ரூபாய். எட்டேமுக்கால் கோடி ரூபாய் செலவு செய்த இடத்தில் 14 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, அதாவது மேலும் கிட்டத்தட்ட

1968 மார்ச்சு 14] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு 7 லட்சம் டன் உணவு தானியத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே அவர்களுக்கே திருப்தி இல்லை. ஆகவேதான் இயற்கை கோளாறு காரணமாக இலக்கை அடைய முடியவில்லை என்ற காரணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

''விண்இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின் றுடற்றும் பசி''

என்று வள்ளுவர் கூறியிருப்பது போல், யார் ஆட்சி செய்தாலும் இந்தத் துறைக்கு அடிப்படை மழை. மழை மிகவும் அவசியம் என்பதை உணருகிறோம்.

இந்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்தைப் பார்க்கும்போது 16-வது மானியக் கோரிக்கையிலே சென்ற ஆண்டை விட சுமார் 44 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்து பெரிய தொகையை அதிகப்படியாக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. 39–வது மானியக் கோரிக்கையிலே, மூலதனச் செலவு என்ற அடிப்படையிலே சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவின் தேவையைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டசபைக் கூட்டம் ஒன்றரை மணிக்கு மேல் 15, 20 நிமிடங்கள் கூடுதலாக நடக்கின்றதென்றால் உடனே சாப்பாட்டைப் பற்றி ஞாபகம் வருகிறது. ஜனத்தொகை பெருகி வருகிற நிலையில், ஏழை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவு தானியங்களை வழங்க வேண்டுமென்ற நிலையில், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்று திட்டமிடுகிற நிலையில், விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்கள் (அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்) பெருக வேண்டுமென்ற நிலையில் இந்தத் துறைக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டியிருக்க அதைக் குறைத்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் சென்ற ஆண்டு தமிழ் நாடு பூராவிலும் விவசாயக் கருத்தரங்குகளை நடத்தி மூன்று அம்சங்களைப் பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்து அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று அம்சங்களில் ஒன்று மிகுந்த பயன் தரக்கூடிய தானிய வகைகளைப் பயிரிடுவது. இரண்டாவது ஒரு போக நிலங்களை எல்லாம் இரு போகங்களாக மாற்றுவது. மூன்றாவது சிறு பாசன வசதிகளைப் பெருக்கக் கூடிய திட்டம். இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் கவனம் செலுத்தி விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஆவலை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மிகுந்த பயன்தரக்கூடிய திட்டம் என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கமே முன் வந்து விதைப் பண்ணைகளை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த அரசாங்க காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி விதைப் பண்ணைகள் வருந்தத்தக்க சூழ்நிலையில்தான் நடத்து வருகின்றன. 221 விதைப் பண்ணைகள் இருப்பதை 230 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்ற ஆவலைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 221 விதைப் பண்ணைகள் உள்ள விஸ்தீரணம் 5,561 ஏக்கர். இதிலே விவசாயம் செய்து அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் என்னவென்று பார்த்தால் ரூ. 1,26,301 தான். இந்த அடிப்படையில் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதாக இருந்தால் அவர்கள் விவசாயத்தை விட்டு விட்டு வேறு தொழிலை நாடி ஓடிவிட வேண்டியதுதான். இவ்வளவு குறைந்த லாபத்தில் பண்ணைகள் இயங்குவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டும். ஆராய்ச்சுக்காகச் செலவிடப்படுகிற தொகையை இதிலே குழப்பிக் கொள்ளவில்லை. சில பண்ணைகள் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கின்றன, சில பண்ணைகள்தான் லாபத்தில்வேலை செய்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மிகு பயன் தரக்கூடிய தானிய ரக விதைப் பண்ணைகளில் கவனம் செலுத்தி அவை லாபகரமாக இயங்க வேண்டுமென்பதிலே அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டு போகமாக விவசாயம் பண்ணுவதிலே இரண்டு வகை உண்டு ஒன்று. நீண்டகாலப் பயிர்களைக் குறுகிய காலத்தில் பயிரிட்டு விளையக் கூடிய அமைப்பை உண்டாக்கி இரணடு போகத்திற்குப் பதிலாக மூன்று போகம் பயிரிடுவது, மற்றொன்று ஒரு போகம் பயிரிடுகின்ற இடத்தில் இரண்டு போகம் பயிரிடுவது என்பதிலே கவனம் செலுத்துவது. ஏ. டி. டி. 27 என்ற உயர்ரக நெல்லை ஜூன், ஜூலை மாதத்தில பயிரிட்டு அறு வடை செய்து விட்டு அதற்கு அடுத்தாற்போல் சி. ஓ. 25 என்ற நீண்ட காலப் பயிரைப் பயிர் செய்வதற்குப் பதிலாக, குறுகிய காலப் பயிரான சி. ஓ. 32 அல்லது வேறு ரக நெல்லைப் பயிர் செய்து இரண்டு போகங் களாக மாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முயற்சி நல்ல முயற்சிதான்.

ஒரு போகம் விளையக் கூடிய நிலங்களை கேணிகள் வெட்டி க்ரவுண்ட் வாட்டரை எடுத்து இன்னொரு போகம் விளைவிக்கக் கூடிய திட்டமும் உண்டு. இந்த இரண்டிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் இன்னொரு இடத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இருபோக சாகுபடியில் மேட்டூர் அணை பிப்ரவரி மாதத் தில் மூடப்பட்ட பிறகும் வயலில் நெல் பயிர் விளையாமல் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அது ஒரு புதிய சிக்கல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இரண்டு போக சாகுபடி என்பது சாத்தியப்படாததல்ல. பூமிக்கடியில் உள்ள தண்ணீரை எடுத்து இரு போக சாகுபடியை அதிக அளவில் செய்ய முடியும். அதைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இது இதுவரையில் தனியார் முயற்சியில் விடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர் ஒரு கேணி வைத்து அல்லது பில்டர் பாயின்ட் போட்டு இன்னொரு போகம் பயிர் செய்யலாம். இன்று நிலச் சட்டங்கள் நிறை வேற்றப்பட்ட பிறகு துண்டு துண்டு நிலங்கள் அதுவும் சொந்தக்காரர் களிடம் இல்லாமல் குத்தகைக்காரர்களிடம் இருப்பதினால் குத்தகைக்காரர் கள் உற்சாகமற்ற நிலையில் கேணிகள் அல்லது பில்டர் பாயின்ட்ஸ் போட முடியாததொரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இதனால் உற்பத்தி குறைவு ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக இரு போக சாகுபடி செய்ய முடியாததொரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட அடிப்படையில் மும்முர வேளாண்மை திட்டம் என்ற முயற்சி நல்லதொரு முயற்சிதான். கடந்த காலத்தில் கூட அது அமுலாக்கப்பட்டது. அதிலுள்ள சிக்கல்கள் என்னவென்று பரிபூர்ணமாக புரிந்து கொண்டு அதை நல்ல விதத்தில் நீங்கள் என்ன எண்ணுகிறீர்களோ அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் விதத்தில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டம் என்பது நல்லதொரு திட்டம்தான். 133 வட்டாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் 83 வட்டாரங்களில் வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரும், ஐந்து கிராம மட்ட ஊழியர் களும் அமைப்பது என்று யோசனை செய்திருக்கிறார்கள். ப்ளாக்குகளில் அதிகப்படியான ஆள்கள் இருக்கிறார்கள் என்றும், செய்யக்கூடிய செல விற்குத் தக்க வகையில் வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்றும் சிக்கன அடிப்படையில் ஆள் குறைப்பு செய்வது என்ற திட்டத்தில் இறங்கினோம். இப்போது அவசியத்தை உணர்ந்து ஆள்களை அதிகப்படுத்தும் சூழ் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசானாலும் சரி அல்லது முந்திய அரசாகட்டும் தீவிரமாக சில காரியங்களை செய்ய முற்படும்போது அதற்கு வேண்டிய பணியாளர்களை அந்த அந்த மட்டத்தில் வைத்து காரியங்களை செய்யவேண்டும். ஆள்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் அந்த அளவிற்கு வேலைகள் நடைபெறவில்லை என்று அன்று எதிர் கட்சி யாக இருந்தபோது குற்றச் சாட்டு சாட்டினார்கள். இன்று மீண்டும் அதே நிலைக்கு வந்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டம் நல்லதொரு திட்டந் தான். இதை அமுலாக்க முயற்சிக்கும்போது 1967–68-ல் 2·84 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். இந்த பட்ஜட்டில், 68–69-ல் 2·87 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதை தீவிரமாக அமுலாக்கவேண்டு மென்று விரும்பினால் இன்னும் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப்பட

1968 மார்ச்சு 14] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

வேண்டும். முன்மாதிரியாக மதுரை, திருநெல்வேலி, செங்கற்பட்டு, கோவை மாவட்டங்களில் மட்டும் இதைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களிலும் இதைச் செயல்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக விவசாய அதிகாரிகள்தான் விவசாய மக்களிடையே கூச்சம் இல்லாமல் பழகுபவர்கள், விவசாயிகளும் அதிகமாக ஏற்று உட்கார்ந்து பேசிப் பழகுவது இந்த விவசாய அதிகாரிகளுடன்தான். ஆகவே விவசாயி அதிகாரிகளை எவ்வளவு அதிகப்படுத்தினாலும் நான் அதை வரவேற்கிறேன். அந்தந்த மட்டங்களில் அவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து அவர்கள் விவசாயிகளுடன் கலந்து பேசி உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு காரணமாக இருக்கவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். கரும்பு வளர்ப்பு பற்றி, கரும்பு பயிர் செய்வதில் தமிழகத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்பது என் அவா. தென் மாநிலங்களில் ட்ராப்பிக்கல்களை மேட்டில் உள்ள பிரதேசங்கள் கரும்பு பயிர் செய்வதற்கு உகந்த இடமாகும். நாம் அதிகப்படியான சர்க்கரை ஆலைகளை கூட்டுறவு அடிப்படையில் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். தனியார்கள் நடத்தும் சர்க்கரை ஆலைகளும் வெற்றிகரமாக நடந்து வருகின்றன. ஆனால் 1967–68-ல் நம் அனுபவம் என்ன? அறவைச் சக்தியளவிற்கு நம் நாட்டில் கரும்பு பயிராக்கப்படவில்லை. பயிரான கரும்பும் வெல்ல விலை உயர்வினால் வெல்லமாகக் காய்ச்சப்பட்டு அவை போதுமான அளவிற்கு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு வரவில்லை. அதோடு, அதிகப்படியான விஸ்தீர்ணத்தில் கரும்பு பயிர் செய்வதால் நம் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணமும் நல்லதல்ல. சர்க்கரை ஆலை என்று எண்ணும்போது அவற்றினால் நம் மாநிலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் ஜீவிக்கும் நிலைமையையும், அதை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் நிலையில் நமக்குக் கிடைக்கும் அன்னிய செலாவாணியையும் மனதில் கொண்டு அதில் இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கரும்பு அபி விருத்தி பொறுத்த வரையில் செஸ் நிதி வசூல் செய்கிறோம். டன்னுக்கு ஐந்து ரூபாய் என்று அந்தத் தொகை பொது நிதியில் சேர்க்கப்பட்டு வருவதாக அறிகிறேன். அதை தனியாக வைத்து ஒவ்வொரு ஆலைப் பிரதேசத்திலும் எந்த அளவிற்கு செஸ் நிதி வருகிறதோ அது அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் செலவு செய்யப்படவேண்டும். கரும்பின் இனங்களை அதிகப்படுத்துவது, ஸாயில் டெஸ்டிங், பாதை அபிவிருத்தி செய்வது, பயிர் பாதுகாப்பிற்கான மருந்துகள் அளிப்பது, என்டமாளஜி அபிவிருத்தி செய்வதற்காக இவற்றிற்காக அந்த நிதியை அந்தந்த ஆலைப் பிரதேசங்களுக்கு என்று கொடுக்கவேண்டும். மரவள்ளிக் கிழங்கு பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நல்லதொரு எதிர்காலம் இருக்கிறது. குறிப்பாக சேலம் மாவட்டம், திருச்சியில் ஒருசில பகுதிகள், கன்னியாகுமரியில் சில பகுதிகள் இவ்விடங்களில் மரவள்ளி கிழங்கு நல்ல அளவில் பயிராகிறது. அவை பூச்சிகளால் தாக்கப்பட்டு வியாதிகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்பு முறைகளைச் செய்ய வேண்டும். அதோடு அவை விற்பனை செய்யப்படும்போது விவசாயிகள் வஞ்சிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, வேளாண்மைக் கல்வி. இந்த வேளாண்மைக் கல்வி என்பது நம் நாட்டுக்கு ஏற்ற முறையில், நம் நாட்டு விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக அமைய வேண்டும். நான்கு ஆண்டுகள் விவசாயக் கல்லூரியில் படித்து விட்டு பி. எஸ்ஸி. (அக்ரி.) பட்டம் பெற்றவர் சாதாரணமாக 30, 40 எக்கர் பண்ணையை வைத்து நடத்தக் கூடிய அனுபவம் பெற்றவராகக் கூட இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரிசர்ச் வொர்க் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏடிடி. 27. நெல் CSH1 கோதுமை ஹைப்ரிட் 1 கம்பு என்றெல்லாம் ஒட்டு விதைத் தானியங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். இன்று ஏடிடி. 27-யைக் கண்டு பிடித்தது முந்திய அரசில் இருந்த அமைச்சர்களா அல்லது இப்போதுள்ள அமைச்சர்களா என்பதல்ல கேள்வி, எந்த அமைச்சரும், எந்த அரசியல்வாதியும் அவற்றை கண்டு பிடிக்கவில்லை. இதைக் கண்டு பிடித்த இடம் வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள். ரிசர்ச் வொர்க்கில் ஈடுபட்டிருக்

கிறர்களே, அந்த அன்-நோன் வாரியேர்ஸ்தான். அவர்களுக்கு போக வேண்டிய பெருமையைப் பற்றி நாம் இங்கு சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறேம். ஆகையால் இதற்கு அவர்களுக்கு உரிய இடத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

மு. ப. 11—00 **மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி :** நாங்கள் கண்டு பிடித்ததாகச் சொல்லவில்லை.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : இது நம் சமாச்சாரம் அல்ல. இவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து, விஞ்ஞானம் படித்து, கவனம் செலுத்திக் கண்டு பிடித்திருக்கிறர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய உத்தியோகத் தரத்தை கொடுக்கவில்லை என்பது என் கருத்து. அவர்களுக்குத் தக்க உத்தியோக உயர்வும், கெஜட் பதவி போன்ற உத்தியோக கௌரவமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

இந்த விவசாய ரிசர்ச்சையொட்டிய விவசாய ஆயுதங்கள், டிராக்டர்கள் போனற இயந்திரங்கள் ஆகியவைகளை அமுலாக்குவதில்லை. அவைகளை பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். உலகக் கண்காட்சியிலே பெரிய பெரிய இயந்திரங்களைக் காட்டினர்கள். அவைகளை நம் ஊரில் பயன்படுத்த முடியுமா என்றல் முடியாது. நம் ஊருக்குத் தேவையான இயந்திரங்கள் எவை என்று ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

மண்வளப் பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் சில பகுதிகளிலே வாரிகள் விழுந்து பயனற்றதாக இருக்கின்றன. அவைகளைத் தடுத்து 30 எக்கர், 40 எக்கர் கொண்ட அளவில் மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைக்கவேண்டும். இதற்காக அதிகம் செலவானலும் அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நேரம் குறைவாக இருப்பதனல் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மார்க்கெட்டிங் பற்றி, விவசாய விலைகளைப்பற்றி நாம் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது செலுத்தப்படும் அக்கறை போதாது. கட்டுப்படியாகக்கூடிய அளவில் உரிய விலையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தாலொழிய நாம் எதிர்பார்க்கும் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. (மணியடிக்கப்பட்டது) நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் விடை பெற்றுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். நமது அரசு இன்றையத்தினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையிலும், இந்த நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் மிகச் சரளமாக உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலும் வேளாண்மைத் துறையில் அதிக அளவு அக்கறை செலுத்தியிருப்பது உள்ளபடியே நம் அனைவராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனல் இன்றையத் தினம் உணவு உற்பத்தியை எந்த அளவுக்கு வேகமாகப் பெருக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைத்தாலும் அதற்கு அவ்வப்போது சில இடையூறுகளும் உண்டாவது இயற்கையாக நடந்துகொண்டு வருகிற சம்பவமாக இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஆண்டாண்டு காலமாக இருக்கின்ற கூலித்தகராறின் காரணமாக அங்கு வேளாண்மையில் ஈடுபட்டவர்கள் பாதிக்கப்படும் நிலையிருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மாவட்டவாரியாக அல்லது கோட்டவாரியாக நிரந்தரக் கூலியினை அரசு நிர்ணயித்து அறுவடை, நடவு போன்ற காலங்களில் விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் தகராறு ஏழாவண்ணம் காத்திட நம் அரசு நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 14] [திரு. எஸ். கணேசன்]

விவசாயத்துறை இலாக்காவிலே பணிபுரியும் தோழர்கள் அத்தனைபேரும் பயிர் இருக்கும் காலங்களிலே விவசாயிகளுக்குத் துணைநின்று அதற்கான நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லிவருவது போல அறுவடை முடிந்த பின்னரும் காய்ந்து கிடக்கும் நிலங்களை அவ்வப்போது பார்வையிட்டு அந்த நிலத்தின் தன்மையையும், தரத்தையும், தேவையையும் ஆய்ந்து விவசாயிகளுக்கு ஆலோசனை கூறும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுதிருக்கும் நிலையில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்திலுள்ள தண்ணீரை மட்டும் நம்பி தஞ்சை மாவட்டத்திலும், இதர சில பகுதிகளிலும் உள்ளவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவது என்பது இன்று முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. சென்ற முறை இதே மாமன்றத்தில் ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசும்போது நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் இதில் அக்கறை செலுத்துகிறது என்றாலும் இன்னும் அதிவேகமாக இந்தப் பிரச்சினையிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஒவ்வொரு ஊரிலும், கிராமத்திலும் கண்ணிகள் என்று சொல்லும் சிறு சிறு வாய்க்கால்களில் குழாய்க்கிணறுகள் வைத்து மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்பொழுது இந்தப் பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் கொடுத்து பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். சிறு கண்ணிகளிலே வைக்கப்படும் பம்பு செட்டுகளுக்கு ஆகின்ற செலவை அதைப் பயன்படுத்தும் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்ற தீர்வையில் தண்ணீர்த் தீர்வையாக அதை வசூலித்து அந்தச் செலவை சரிக்கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் தொகுதிக்கு மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் வருகைதந்தபொழுது பூம்புகார் என்ற நகரத்தில் காவிரியின் கடைமடைப் பகுதியாக இருக்கும் நிலத்தைக் காண்பித்தோம். அமைச்சரவர்களையும், அலுவலர்களையும் அழைத்து இது போன்ற கடைமடைப் பகுதிகளில் நீரூற்று உள்ள இடங்களாகப் பார்த்து பம்பு செட்டுகளை வைத்தால் வெற்றிகரமான பயனைத்தரும் என்பதைத் தெரிவிக்கும் வகையில் காண்பித்தோம். அவர்களும் அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே அங்கு வருகைதரவிருக்கும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களும் அதைப்பார்வையிட்டு இதுபோன்ற பம்பு குழாய்க் கிணறுகள் திட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாயூரம் வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கிருக்கும் பெரும்பகுதி விவசாய மக்கள் மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான, ஆதீனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை நம்பி வாழும்படியாக இருக்கிறார்கள். நமது அரசு வேளாண்மைத் துறையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு எந்த அளவிற்குச் சலுகைகள் கொடுத்தாலும் அந்த மடத்தின் நிலங்களை நம்பி தங்கள் வாழ்வை நடத்திச் செல்லும் குடியானவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு அரசு அளிக்கும் எந்த நல்ல பலனும் கிடைப்பதில்லை. எனவே, இதிலே அரசு அதிக அக்கறை செலுத்தி அவர்களுக்கு விவசாயத்துறையிலே அரசு அளிக்கும் அனைத்துக் கடன்களும், மற்றச் சலுகைகளும் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* **திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி:** கனம் தலைவரவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சிக்கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நூற்றுக்கு எண்பது சதவீகிதம் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் இந்த நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் தரும் வகையில் இன்று தமிழக அரசு பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருப்பது வரவேற்க வேண்டிய நல்ல அம்சமாகும். அதே நேரத்தில் இன்று நாட்டிலே பல தொழில் மந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் கிராமப்புறத்தில் வாழும் மக்கள், நூற்றுக்கு நாற்பது சதவிகிதம் விவசாயக்கூலிகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருப்பதுதான். அதனால்தான் பல தொழில் மந்தங்கள்

ஏற்படுகின்றன. இதற்குப் பரிகாரம் காணும் வகையில் விவசாயி களுக்குப் புதிய மாறுதலைச் செய்யவேண்டும். விவசாயச் சீர்திருத்தங் களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன். திட்டக்கமிஷனில் ஆரம்பத்தில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து சதவிகிதம் வார அடிப்படையிலே சாகுபடிதாரர்களைக் கொண்டுவந்தால் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தைக்கொண்டு வரமுடியும்மென்று கூறியிருக் கிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்த நல்ல புரட்சிகரமான திட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மற்ற விவசாயிகளுக்கும் நிலம் கிடைப்ப தற்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தை விரைவாகக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தமிழக அரசு 13,000 குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்ட திட்டமிட்டு இருக்கிறது. இந்தக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டுவதில் குறிப்பாக 75 சதவிகிதமாவது வெற்றிபெற வேண்டுமானால் பல நீர் ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி பிறகு அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளைத் தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தில் தோண்ட வேண்டும். இல்லையென்றால் வீண்விரயம் ஏற்படும் நிலைமையில்தான் போய்முடியும். அப்படி இல்லாது ஆராய்ச்சி நடத்தி குழாய்க்கிணறுகளை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் விதைப்பண்ணைகளில் குழாய்க்கிணறுகள் வைக்கப்பட்டிருப் பதால் இன்றையதினம் அதன்மூலம் கிடைக்கின்ற பலன்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் அந்த முறை தோற்றுப் போயிருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமானால் இன்றைய தினம் ஆராய்ச்சி நடத்தவேண்டும். ஆராய்ச்சி நடத்தி அந்தக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் விவசாய உற்பத்திக்கு இன்றையதினம் அதிகப்படியாக செலவாகிறது. இன்றைக்குப் பலவிதமான நிருபண சாகுபடி முறைகள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிருபண சாகுபடிக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 50 இனமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே புதிய மாற்றம் ஒன்றும் கிடையாது. எப்பொழுதும் சாகுபடி செய்வது போல்தான் இன்றைய தினமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மாற்றி விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையிலே விதை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சென்ற வருஷம் 2,500 டன் விதைகள் ஸ்டாக் இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. இன்றையதினம் அந்த விதைகள் ஸ்டாக் இருப்ப தற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த விதைகளை யாரும் வாங்காமல் இருப்ப தால்தான் அவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது. கீவலூர் பஞ்சாயத்து யூனி யனில் விதைகள் ஸ்டாக் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு வேலை செய் கிற ஆசியர்களுக்குக் கொசு வலை வாங்குவதற்குப் பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, இந்த விதைகளையே அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இன்றைய தினம் விதைகளை விவசாயிகள் வாங்காமல், அவர்களாகவே தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான விதைகளைக் கணக்கிட்டு, எல்லா விவசாயிகளிடமும் தேவை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அந்த மொத்தத் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி விவசாயத்திலும் இன்றைய தினம் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அதாவது பொருளாதாரப் பிரிவு, விவசாயப் பிரிவு என்று தனித்தனியே இருக்கின்றன. அவை ஒன்றாக இணைந்து நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவில் நடைபெறுவதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

1968 மார்ச் 14] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

அதே மாதிரிதான், கடலை, பஞ்சி, கரும்பு, விவசாயம், பருத்தி இவைகளுக்கெல்லாம் தனித்தனி டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தனை டைரக்டர்கள் தேவைதானா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஒரு விவசாய நிபுணர் குழுவைப் போட்டு, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, அந்த ஆலோசனைகளை விவசாயிகளுக்குச் சொன்னால் நல்ல முறையிலே விவசாயிகள் விவசாயத்திலே ஈடுபடுவதற்கு, வேலை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***திரு எஸ். பி. பச்சையப்பன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே மிகவும் பிற்பட்ட வட்டமாக கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் உள்ளது. அதிலும் விவசாயத்திலே மிகவும் பிற்பட்ட வட்டமாக உள்ளது. இப்பொழுதுதான் அது கொஞ்சம் சீருள்ள நிலையிலே வருகின்றது. குறிப்பாக, என்னுடைய வட்டத்திலே அரிய பெருமானூரிலே "ஐ. ஆர்." என்ற நெல் நட்டு ஒரு ஏக்கருக்கு 66 மூட்டை நெல்லை அடைகின்ற நிலை இப்பொழுதுதான் அந்த ஊரிலே வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதையெல்லாம் அனுசரித்து என்னுடைய வட்டத்திற்கு வேண்டிய சலுகைகளைத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசினரால் கொடுக்கப்படுகின்ற டிராக்டர்களை வட்டவாரியாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். என்னுடைய வட்டத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற டிராக்டர்களை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் மேன்மேலும் வளர்ச்சிபெற வட்டவாரியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, அப்படிக் கொடுத்தால் நாங்கள் மேன்மேலும் வளர்ச்சிபெற ஏதுவாக இருக்குமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வட்டத்திலே வடக்கநந்தல் பகுதியிலே ஒரு விதைப் பண்ணை உள்ளது. அந்த விதைப் பண்ணையிலே இருக்கிற விதைப் பொருள்களை எடுத்து கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு, மீதி இருக்கின்றதை மற்ற வட்டங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, அங்கே விவசாய பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன.

என்னுடைய தொகுதியிலே கங்காபுரம் பகுதியிலே கவிராயன்மலை என்ற மலைப்பகுதியில் வசிக்கிற மலைவாசிகள் செடி, முள் இவைகளை வெட்டி விவசாயம் நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி விவசாயம் நடத்தி வருகின்ற அவர்களுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே காபி பயிரிடவும் அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே இருக்கிற புளி, மா, பலா போன்ற மரங்களை சிலர் வெட்டி கரியாக்கி, அதனை அரசாங்க உத்திரவில்லாமல் வெளி மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அதனையும் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உரத்தைப் பொறுத்தவரை உரம் குறைந்த விலையிலே கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய ஏற்பாட்டினைச் செய்து தரவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எப்படிச் சுகாதாரக் கேடு வருவதை அரசாங்கம் முன்கூட்டி தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றதோ அதே போல பயிர்களுக்கு நோய் வராமல் தடுக்க அரசாங்கம் தன்னுடைய சொந்த செலவிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன்.

கழிநீர் திட்டத்தின் கீழ் கோமுகி அணையின்கீழ் 11 அணைகள் உள்ளன. அந்த அணைகளிலிருந்து கழிநீர் வருகின்றதை நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சி அதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தி செய்ய வசதி செய்து தரவேண்டு மென்று இந்த நேரத்திலே மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சியிலே நெய்வாநத்தம் என்று ஒரு ஊர் உள்ளது. அங்கே மணிமுத்தா நதியில் ஒரு அணை கட்டுகிருர்கள். அதனுல் அந்த நெய்வாநத்தம் ஊரிலே இருக்கிற கிராம மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டு, அவர்கள் வெளியே செல்லவேண்டிய நிலையிலே இருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கு நல்ல ஒரு இடம் பார்த்து உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டு மென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக இருப்பிடம் தராவிட்டால் அவர்கள் எல்லாம் தெளிவற்ற நிலையிலே, திக்கற்ற நிலையிலே, வெளியிலே அவதிக்குள்ளாக வேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அவர்களுக்கு உடனடியாக ஒரு இடம் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வட்டத்திலே அரசம்பட்டு பக்கமாக ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று வெள்ளையர் காலத்திலே இருந்து பிரப்போசல் இருந்து வருகிறது. நம்முடைய அரசானது உடனடியாக அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை உள்ளது. அந்த சர்க்கரை ஆலைக்கு அங்கே இருக்கிற விவசாயிகள் கரும்பு எடுத்துச் செல்வதற்கு ரோடு வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, இந்த அரசு ரோடு போட்டுத் தரவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சர்க்கரை ஆலைக்கு 75 சதவிகிதம் கள்ளக்குறிச்சியிலிருந்துதான் கரும்பு கொடுக் கிருேம். இதனுல் இந்தக் கரும்புகளை ஆலைக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்திற்குப் போதுமான ரோடு வசதி செய்து தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சுமார் 210 மாணவர்களுக்கு, வேளாண்மை பாதுகாப்பு பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று வேளாண்மைத் துறையின் சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒரு மேற்பார்வையாளரின்கீழ் சுமார் 3,000 ரூபாய் செலவில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. அப்படி பயிற்சி பெற்றவர்கள் 6, 7 வருஷங்களாக தற்காலிகமாகத்தான் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகி ருர்கள். (அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்).

* **திரு. இல. பலராமன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப் பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து இரண்டொரு அபிப்பிரா யங்கள் கூறலாமென்று கருதுகிறேன்.

இந்த நாட்டிலே, விவசாயிதான் முதுகெலும்பு என்பது எல்லோ ருக்கும் தெரியும். பெரும்பாலான அரசியல் மட்டத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்துதான் இருக்கிறது. அந்த முதுகெலும்பு ஒரு மனிதனுக்கு எந்த விதத்தில ஆதாரமாக, நிமிர்ந்து நிற்கத் தேவையோ அதே போன்றுதான் இந்த நாடு உயர்வுபெற விவசாயிகள் தான் அடிப்படை யானவர்கள் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. ஆனுல் இன்றைக்கு விவசாயிகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள் என்பது பரவலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. இந்த விவசாயி முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதத் திட்டமோ செயல் குறிப்போ புதிதாக வைத்திருக்கவில்லை யென்று நாம் கூறமுடியும்.

விவசாயிகள் அடிப்படையாக நிலத்தில் பயிரிடவேண்டுமென்றால், அந்த நிலத்தினுடைய தரத்தை அவர்கள் முதலாவதாகத் தெரிந் திருக்கவேண்டும். அந்த நிலம் எந்த அளவுக்கு எந்த எருவை ஏற்றுக்கொள்கிறது, எந்த எரு தேவையில்லை என்ற உணர்வு அவர் களுக்கு இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விஞ்ஞான ரீதியிலே பல ரசாயன உரங்களை நாம் உபயோகிக்கும்பொழுது, அந்த ரசாயன உரங்களை கல்வி அறிவு இல்லாத விவசாய மக்கள் உபயோகிக்கும்பொழுது, ஒரு சிலர் அதிகமாக சில உரத்தைப் போட்டுவிடுவதால் அந்த நிலத்தின் தரம் கெட்டுவிடுகிறது. அதனால் அவர்களுடைய சொத்தே பரிபோகிறது என்றேகூடக் கூறலாம். அதற்கு மண் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் மண் ஆராய்ச்சி செய்து இந்த நிலம் இன்ன தரம் என்று கூறவேண்டும். அதில் இன்றைக்கு அதிகமான சிரத்தை இல்லை. நடமாடும் மண் ஆராய்ச்சிக்கூடம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று, இரண்டு நாட்கள் அங்கே தங்கி பட்டாவாரியாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மண் ஆராய்ச்சியைப் பற்றி விளக்கி, அவர்கள் எந்த எரு போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். தாலுகா நகரங்களிலும் மண் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். நடமாடும் மண் ஆராய்ச்சி சாலைகளும் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டு கோள்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சி மருந்து இன்றைக்கு அதிகமான விலை விற்கிறது. தனிப்பட்ட ஒரு சில கம்பெனிகள் அந்த மருந்துகளை தயாரிப்பதினால் அவர்கள் நிர்ணயித்த விலையை அரசாங்கமும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறது என்ற எண்ணம்தான் மக்களிடையே நிலவி வருகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி, அரசாங்கமே பூச்சி மருந்துகள் தயாரிக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மற்ற என்னென்ன வற்றிற்கோ நாம் பணத்தை செலவழிக்கிறோம். குறைந்த விலையில் விவசாய மக்களுக்கு பூச்சி மருந்து கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும், அரசாங்கமே பூச்சி மருந்துகளை தயாரித்தால் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மனிதர்களுக்கு வரும் மலேரியா போன்ற வியாதி களைத் தடுப்பதற்கு மலேரியா இராடிகேஷன் ஸ்கீம் என்றெல்லாம் பல திட்டங்களைப் போட்டு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம். சாதாரண விவசாயிகள் கால் காணி, அரைக்காணி வைத்திருப்பவர்கள் பூச்சி மருந்து அடிக்காத காரணத்தினால், பல வியாதிகள் பயிர்களை பாதிக்கின்றன. இப்படி பூச்சி மருந்து அடிக்காதவர்கள் நிலத்திலிருந்து அடித்தவர்கள் நிலத்திற்கு நோய்கள் பரவி விடுகின்றன. ஆகவே, ஏரியல் ஸ்ப்ரே என்ற முறையில் எல்லா விவசாயிகளுடைய நிலத்திற்கும் ஒரே காலத்தில் மருந்து தெளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டு கோள். இதனால் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள பூச்சிகளை ஒரே நேரத்தில் போக்க முடியும், அதனால் வியாதிகள் பரவாமல் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் கொஞ்சம் கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரும், உண வுத் துறை அமைச்சரும் ஒன்றுபட்டு இயங்கினால்தான் அரசாங்கம் கொள் முதல் செய்கிற நெல்லுக்கு மக்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க முடியும். அப்பொழுது தான் விவசாய மக்களும் ஊக்கத்துடன் நல்ல மாதிரியாக செயல்பட முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் இந்த அவைக்கு ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன்.

கிணறு வெட்ட மானியம் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பட்ஜெட்டில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கிணறு வெட்ட எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லாதது மிகவும் வருத்தத்துக் குரிய விஷயமாகும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் கிணறு வசதியை நம்பி யிருக்கக்கூடிய ஒரு மாவட்டம். விளைச்சல் அதிகமாக உற்பத்தி பண்ணக் கூடிய ஒரு மாவட்டம், ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் மேலும் கிணறுகள்

தோண்டுவதற்கு அதிகமான மானியங்கள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று மாடு வாங்கவும், மற்ற வசதிகள் செய்து கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நாகநதி என்ற நதியின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டுவது பற்றி ஏற்கனவே அரசு பரிசீலனை செய்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி சில குறிப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே, விரைவிலே இந்த நதிக்குக் குறுக்கே ஒரு டாம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி தான் சிவனுதபுரம் கிராமத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி கட்ட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய வேளாண்மைத் துறை மான்யம் குறித்து நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் விவசாயத் துறையிலே நல்ல விதமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, புரட்சிகரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நமது ராஜ்யத்தில் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது தான். அதையொட்டி நமது அரசாங்கம் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலத்தில் எடுத்து வந்திருக்கக்கூடிய தீவிரமான ஆலோசனை களையும், வேலைகளையும் நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த ஆண்டில் இது வரையிலும் உற்பத்தியான உணவைவிட மேலும் 2, 2½ லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி பண்ண வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக் கிறது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு போக நிலத்தை இரு போகமாக்குவது நல்ல விதமான திட்டம் தான். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஆரம்பத்திலே 3 லட்சம் ஏக்கராவில் இரு போகம் விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு மேலும் 4 லட்சம் ஏக்கராவில் இருபோக விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அது இரண்டு லட்சம் ஏக்கராவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு லட்சம் ஏக்கரா வரையில் ஆடுதுறை 27 இருபோகம் சாகுபடி செய்யப்பட்டதால் நல்ல விளைச்சல் பார்க்க முடிந்தது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாக அது அமைந்தது. அவ்வாறு அமைந் திருக்கிறபொழுது, அந்த மாவட்டத்தில் ஒரு விசேஷமான அம்சம் என்ன வென்று பார்க்க வேண்டும். அதாவது முதல் போகம் அறுவடை சமயத் தில் மழை காலமாக இருப்பதனால் மழைத் தண்ணீரில் கதிர்கள் மூழ்கி தானியங்கள் கெட்டுப்போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதற்கு பாதியாக முன்கூட்டியே தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏதேனும் செய்ய முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அணையில் போதுமான அளவுக்கு தண்ணீர் இருந் தால், மே மாத இறுதியிலேயே தண்ணீரை திறந்துவிடுவதன் மூலமாக மழை ஆரம்பமாவதற்கு முன்னலேயே குறுவை மகசூல் அறுவடையை முடித்துவிட முடியும். அந்த முறையில் அரசாங்கம் செய்தால் உதவிகர மாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் கிணறுகள் வெட்டும் வேலையை நாடு முழுவதிலும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இப்பொழுது துண்டு துக்காணி யாகக் கொண்டு வரப்படுகிறது. நாடு முழுவதும் பரவலாக இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதன் மூலம் விவசாயத்தை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முடியும், அதிக உற்பத்தி செய் வதற்கும் முடியும். தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் தண்ணீர் அதிக ஆழத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிக ஆழத்தில் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், சாதாரணமாக கையால் வெட்டுவதற்கு முடியாது. ஆகவே, பரிசோதனை செய்து பார்க்க முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது அதற்காக நிறைய பவர் டிரில்ஸ் தேவை. பவர் டிரில்ஸ் இல்லை என்று சொன்னால், அங்கு ஆட்கள் மூலம் கிணறுகள் வெட்ட முடியாமல் மிகமிகக் கஷ்டமாக

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு ஆலோசனை தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிகம் கொடுப்பது சரியாக இருக்க முடியும்.

கோவில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான கிராமங்களில் பாசன வசதி இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயத்துறையில் தீவிரமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது மிக மிக கஷ்டமாக இருப்பதன் காரணத்தினால் அங்கு சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டி, சமுதாயக் கிணறுகள் மூலம் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால், சாகுபடி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்க முடியும்.

தரிசு நிலங்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சமமான நிலங்கள் திருச்சி, இராமநாதபுரம், தஞ்சை மாவட்டங்களில் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் இருக்கிறது என்று கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. இந்த 3 லட்சம் ஏக்கராவும் இன்றைய தினம் காட்டு இலாகாவின் கீழ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி விவசாய இலாகாவுக்கு எடுத்துக் கொண்டு, விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் கடன்காரர்களாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடனைத் திருப்பித் தரமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அதை ரத்து செய்வதா அல்லது தவணையில் வசூலிக்க வேண்டுமா என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். முற்பகல் 11—30

குத்தகை நெல் அளக்க முடியாத நிலைமை இருப்பதால் இந்த குத்தகை பாக்கியை எவ்வாறு வசூல் செய்வது அல்லது எந்த அளவுக்கு தள்ளுபடி செய்வது, மீதம் கொடுக்க வேண்டியதை எத்தனை தடவைகளில் வசூல் செய்வது என்ற சட்டத்தையும் அரசாங்கம் இயற்றுவதன் மூலமாகத்தான், நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களையும், விவசாயிகளையும் பாதிக்காத அளவுக்கு செய்யமுடியும் அதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மழை காலங்களில் ஈர நெல்லை உலர்த்துவதற்கு, சென்ற ஆண்டு நெல் உலர்த்தும் ஆலைகள் வட்டாரத்துக்கு ஒன்று வீதம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது, இப்போது தான் பூர்த்தியாகி இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அது விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இல்லை. 15, 20 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி தொலைவில் இருப்பதனால் அரசாங்கமே விவசாய இலாகா மூலமாக லாரிகளை வைத்து அந்த தானியங்களை எல்லாம் விவசாயிகளிடமிருந்து சேகரித்துக் கொண்டு வந்து உலர்த்துவது தான் சரியாக இருக்கும். அதையும் செய்ய வேண்டும். ஆடுதுறை—27 என்ற நெல் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிறது. அந்த ஆடுதுறை—27 நெல் தண்ணீரில் நனைந்தால் முளைத்து விடுகிறது. முளைக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆராய்வது நலமாக இருக்க முடியும். இப்படி மழையில் நனைவதினால் முளை வந்து சேதம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி சேதத்தை தடுப்பதற்காக அரசினர் ஒரு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்துக்கு, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கக் கூடாது. ஆங்காங்கு விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் எவ்வளவு உரம் தேவை என்பதை கண்டறிந்து, முன்கூட்டியே கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்போது உரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தழை உரத்தைப் பொருத்த வரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களின் பொறுப்பிலே தழை உரம் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள் அதற்குக் காவல் போட்டு செஸ்பானியா போன்ற தழை உரங்களையும்

வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக விவசாயத்தில் அதிகமான உற்பத்தி செய்ய முடியும், அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய உதவியாக இருக்கும். இம் மாதிரி தீவிரமான ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும். நல்ல முறையில் திட்டத்தைத் தயாரித்து, அதிகாரிகள் மிகவும் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் அதிக ஊக்கத்தையும் உற்சாகத் தையும் கொடுத்தாக வேண்டும். வட்டார லெவலில் இருக்கும் அதிகாரிகளைப் பொருத்தவரையில் அவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே இன்னும் அதிகத் தொடர்பு ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலையை உருவாக்கினால் இன்னும் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை நடத்த முடியும் என்பதை கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. எஸ். சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த 1968–69 ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டில் மிகப் பெரிய அளவில் இயற்கை நமக்கு விரோத மாக இருந்தும் கூட, நாம் கேட்ட 20 கோடி கிடைக்காமலிருந்தும் கூட நாம் 2 லட்சம் டன்னுக்கு அதிகமான உணவை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம், என்றால் உள்ளபடியே சென்ற ஆண்டில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரியும். இதைக் குறிப்பிடும் இந்த நல்ல நேரத்தில் புதுக்கோட்டையில் வாழ்கின்ற மக்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக ஒரு பிரச்னையை இந்த மன்றத்திலும் பாராளுமன்றத் திலும் வலியுறுத்தி வலியுறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். புதுக் கோட்டை பகுதிக்கும் அதைச் சார்ந்த விராலிமலை, ஆலங்குடி, திருமயம் பகுதிகளுக்கும் காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் வரவேண்டும் என்ற அந்தப் பிரச்னையை நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்த மன்றத்திலும், பாராளுமன்றத்திலும்—20 ஆண்டு காலமாக அங்கே இருந்து வருகிற பிரதிநிதிகள் வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அது தேவை என்று நினைக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு உழைக்கின்ற தன்மை படைத்த விவசாயிகள். அந்தப் பகுதி நிலங்கள் மிக நல்ல விளைச்சல் நிலங்கள். காலத்தில் மழை பெய்யாத காரணமாக எடுக்கப்படுகின்ற எந்த நல்ல முயற்சிகளும் கடைசி நேரத்தில் பயன் அற்று போகும் காரணத்தினால் புதுக்கோட்டை மக்கள் இந்த பிரச்னையை வலியுறுத்து கிறார்கள். திருச்சியிலும், புதுக்கோட்டையிலும் நடத்தப்பட்ட விவசாய மாநாட்டிலும்கூட நான் பேசிய போது மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடம் இதை வலியுறுத்தி பேசினேன். காவேரித் தண்ணீர் புதுக் கோட்டைக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்ற முக்கியமான பிரச்னையை வலியுறுத்தும் இதே நேரத்தில் அது வருவதற்கு ஏதேனும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போனால் அமராவதி ஆற்றில் இருந்தாவது புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்கு தண்ணீர் கொடுக்கின்ற முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை தாளவாடி பிர்க்காவில் அந்தப் பகுதியின் பின்தங்கிய நிலைமையின் காரணமாக 1,500 ரூபாய்க்கு குறைந்து கொடுக்கின்ற கிணற்று மானியங்களில் பாதியை தள்ளுபடி செய்திருப்பதாக அமைச்ச ரவர்கள் உரையிலே இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு சுற்றி இருக் கின்ற பகுதிகளும் இன்றைய தினம் பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த கோவை மாவட்டத்தில உள்ள தாளவாடி பகுதிக்குக் கொடுக்கின்ற சிறப்புச் சலுகையை எங்களுக்கும் தரவேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் அமைச்சரவர்களை பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த கிணறுகளுக்கும் பம்பு செட்டு களுக்கும் புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு இந்த மானியத்தில் 92·50 லட்சம்

1968 மார்ச் 14] [திரு. வி. எஸ். சண்முகம்]

ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அவர்களை பாராட்டுகிறேன். பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில் இந்தத் தொகையை பாங்கியிடமிருந்து நாங்கள் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறை புதிதாக இருக்கிறது. இந்த நல்ல நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால்—அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருமக்கள் அந்த பாங்குக்கு போவதற்கே ஒரு விதமான பயம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். லோன் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியதன் பேரில் அப்ளிகேஷன்கள் போட்டு 6 மாதங்கள் ஆகியும் இதுவரையில் பணம் கிடைக்கவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் விவசாயத்துக்கு பணம் தருகின்றபோது 15, 20 நாட்களில் விவசாயியின் கைக்கு பணம் வருகிறது. ஆனால் பாங்குகள் மூலமாக வருகிறபோது காலதாமதம் ஆகிறது. இதற்கான சிறப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக அங்கு அந்த சட்டத்தையே திருத்தி விவசாயிகளுக்கு சாதக மான அளவுக்கு அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வேண்டுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்கள் மிகப் பெரும் அளவு மின்சார இணைப்பு கிடைக்காமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பணம் கட்டிய கேணிகளுக்குக்கூட இன்னும் மின்சார இணைப்பு கிடைக்காமல், அந்த பகுதியில் விவசாய உற்பத்தி ஓரளவு குறைந்து வருகிறது. இதை நாங்கள் விவசாய மாநாட்டிலும் கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னோம். இந்த விவசாய கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைப்பதில் காலதாமதம் தயவுசெய்து தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று இப்போது விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களில் சில களர் நிலங்களாக இருக்கின்றன. அதை மேய்ச்சல் களம் என்று ஒதுக்கி வைத்து கணக்கப்பிள்ளை மணியக்காரர் ஆகியவர் வசதி படைத்தவர்களுக்கு 5, 10 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கூட பட்டாபோட்டு கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள், நிலம் இல்லாதவர்கள் கேட்டால் அந்த களர் நிலத்தை மேய்ச்சல் தளத்திற்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லி ஏழைகளுக்கு பட்டா கொடுப்பது இல்லை. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் கவனித்து பட்டா நிலங்களை ஏழை விவசாய மக்களுக்கு அடைமானம் செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புல் முளைக்காத களர் நிலங்கள் எல்லாம் மேய்ச்சல் தளம் என்ற பெயரில் எங்களுடைய தொகுதியிலும் அதைச் சுற்றிலும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை ஏழை விவசாய மக்களுக்கு இந்தக் காரணங்களை சொல்லி அடைமானம் செய்ய மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, இத்தகைய மேய்ச்சல் தளங்களை விவசாயிகளுக்கு பயன்படுவ தற்கான நிலைமையில் இப்போதுள்ள சட்டதிட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நல்ல நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே கடன் கொடுப்பதிலும் ஆற்று பிரச்னைகளுக்கு ஆவன செய்வதிலும் மின்சார இணைப்புகளை கிணறுகளுக்கு கொடுப்ப திலும் அரசு நல்ல நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பு நல்கிய தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. போஜன்:** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே 1968–69-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக ஓராண்டு காலத்தில் வேளாண்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதிக கவனம் செலுத்தி அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலே 2 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி

களுக்கு இன்னும் அதிகமாகவே உற்பத்தி இருந்திருக்க வேண்டும். இயற்கையின் கோளாறின் காரணமாக உற்பத்தி சிறிது பாதிக்கப்பட்டது. நாம் வேளாண்மையில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தி, விவசாயி களுக்கு வேண்டிய எல்லாவித உதவிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்திலும் மற்ற மாவட்டங்களிலும் சுமார் 570 லட்சம் ரூபாய் செலவில் 9 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விசை ஏற்றங்கள் அமைப்ப தற்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக் கின்றன. நடுத்தர, சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நில அடிமட்டத்திலுள்ள நீரைக் கொண்டு வரும் திட்டங்கள் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. அதையும் உடனடியாக நிறைவேற்றினால் நிலமட்டத்திலுள்ள நீர்வளங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள் கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'இண்டோ–ஜெர்மன் நீலகிரி டெவலெப்மெண்ட் ஸ்கீம்' என்ற திட்டத்தின்மீது உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படும் திட்டம் இருந்து வருகிறது. இந்தப் பயிருக்கு 'லேட் பிளைட்' என்ற நோய் ஏற்படுவதால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விளைச்சல் குன்றி விடுகிறது. ஆகவே இந்த நோய் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கான வழி வகைகளைத் தேடவும், இந்த நோய் பரவாமல் தடுப்பதற்கும் வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தவிர, பூச்சி மருந்துகள் தெளிப்பதற்காகவும் இந்தத் திட்டத்திற்கு 22·2 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது. அதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நீலகிரி மக்களின் சார்பாக மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்திலே கால்நடைப் பண்ணையும், கோழிப் பண்ணையும், பால் பண்ணையும் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது விவசாய மக்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் உதவும்படியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் அடிக்கடி பூச்சி தொல்லைகள் ஏற்படுவதால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, பூச்சி மருந்துகளைத் தெளிக்கலாம் என்று விவசாயி எண்ணினால், அந்தந்த சமயத்தில் மருந்து கிடைப்ப தில்லை. பூச்சி மருந்துகள் அவ்வப்பொழுது உடனடியாகக் கிடைக்க வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீலகிரியிலே உருளைக்கிழங்கைத் தவிர, தேயிலை விவசாயமும் நடைபெறுகிறது. தேயிலை விவசாயிகளுக்குப் புதிதாகத் தேயிலை பயிர் செய்ய ஏக்கருக்கு 2,500 ரூபாய் வேளாண்மை மறுகடன் உதவித் திட்டத்தின்கீழ் நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் உதவி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு அரசு இசைந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும். தேயிலை சாகுபடி செய்யும் திட்டத்தின்மீது 50 லட்சம் ரூபாய் செலவிட முன்வந்திருப்பதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மேலும், ஏற்கெனவே உள்ள சிறிய தேயிலைத் தோட்ட விவசாயிகளுக்கும் இந்தக் கடன் உதவியை அளிக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக நீலகிரியில் மழை இல்லாத காரணத்தால் தேயிலை விவசாயம் நசித்து வருகிறது. நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாக இவர்களுக்கும் கடன் வழங்கினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்தில், மற்ற இடங்களைப்போல் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை. ஆகையால், மற்ற வசதிகளைப் பெருக்கி, விவசாய மக்களுக்குவேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

1968 மார்ச் 14]

***திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்** : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையின்மீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலிலே, விவசாயம் என்பது கட்சி சார்பற்ற பிரச்சினை என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த மானியக் கோரிக்கையில ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் நியாயம் இல்லையென்பதைப்பற்றி, யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்காது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு, அந்தப் பலனை எல்லோரும் அனுபவிக்கிறார்களா என்றுதான் பார்க்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் இந்தத் துறைக்குப் பணம் குறைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல.

இரண்டாவதாக, தமிழ்நாட்டிலே, கோவையிலும், ஆடுதுறையிலும் பல விவசாய ஆராய்ச்சிக் கழகங்கள் ஏற்பட்டு, புதிய புதிய கண்டு பிடிப்புகள் விவசாயத் துறையிலே கண்டுபிடித்து, இன்றைய தினம் உலகம் எங்கிலும் இருந்து பாராட்டுகள் கிடைக்கின்றன என்பதை இந்த அவையிலே கூறி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திலே எவ்வளவுதான் அதிக உற்பத்தி செய்தாலும், எவ்வளவுதான் முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைப் போட்டாலும், நாட்டினுடைய நலனை மனதிற்கொண்டு விவசாயப் பொருட்களுக்கு, விவசாய விளைபொருள்களுக்கு நாம் கட்டுபடியாகக்கூடிய முறையில் விலை கொடுக்காத வரையில் நாம் முன்னேற்றம் காண முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளிநாடுகளில் நடத்துவது மாதிரி விவசாயத்தை ஒரு தொழில்மாதிரி நடத்த முற்பட வேண்டும். அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலும் விவசாயத்தை ஒரு தொழில்மாதிரி நடத்துகிறார்கள். ஆனால் நம் தேசத்தில் மட்டும்தான் விவசாயத்தை ஒரு ஜீவனோபாயத்திற்காக நூற்றுக்கு எழுபது பேர் நடத்தி வருகிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயம் ஒரு கட்டுபடியாகாத தொழிலாக இருந்து வருகிறது. இந்த மாநில அரசும், மத்திய அரசும், விவசாயி களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய முறையில் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பருத்திக்குச் சரியான விலை கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இப்போது 50 ரூபாய் குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளிடத்தில் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிப் போய், வியாபாரிகள் 50 ரூபாய் ஏற்றி விடுகிறார்கள். இடையில் இடைத்தரகர்களுக்கு இந்த 50 ரூபாய் போய்ச் சேருகிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையில் விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் விலை கூட விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவுகளுக்குக் குறைந்து போகக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் விவசாயி. அவர் முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை தன் நிலத்தில் செயல்படுத்துகிறவர். அவர் தன்னுடைய நிலத்தில் ஐ.ஆர். 8 என்ற நெல்லை விதைத்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 80 மூட்டை நெல் அறுவடை செய்தார். அந்த 80 மூட்டை நெல் கிடைப்பதற்காக அவர் தன்னுடைய நிலத்திற்காகச் செலவிட்டது ரூ. 1,200. தன்னுடைய நெல்லை அரசாங்கத்திற்கு விற்றதனால் அவருக்குக் கிடைத்த தொகை 2,200 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே அவருடைய செலவு போக மீதி 1,000 ரூபாய்தான் கையில் மிஞ்சும். இந்த ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவர் என்ன செய்ய முடியும் ? ஆகவே, நெல்லுக்கு மாத்திரம் அல்ல, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் கட்டுபடியாகக்கூடிய முறையில் விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். விளைபொருள்கள் மார்க்கெட்டுக்கு வரும்போது விலைகள் இறங்காதவாறு மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐ.ஆர். 8, ஏ.டி.டி. 27 என்ற விதைகளைப் பெருக்கு வதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஒரு கருத்தை விவசாய நிபுணர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். இந்த விதைகள் எல்லாம் ஒட்டு விதைகள். ஒரு நெல்லிலிருந்து, ஒரு பயிரிலிருந்து தோன்றியவை. இரண்டு ரக விதைகளை எடுத்து ஒட்டி உண்டாக்கியது. இவை எல்லாம் மூலவிதைகளைப்போல கடைசி வரையில் இருப்பதில்லை. மூன்று, நான்கு, ஐந்து தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு இந்த விதைகளினுடைய வீரியம் குறைந்து பின்னேக்கிப் போகக் கூடும். இந்த விஷயத்திலே விவசாய ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் கவனம் செலுத்திவர வேண்டும். ஐந்தாறு தலைமுறைகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் புதியதோர் ஒட்டு விதைகளை உண்டாக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, எல்லா நிபுணர்களும் அதிகக் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு இதனு டைய வீரியம் குறையாமல் பாதுகாக்க வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையில் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் குறைவாக இருக்கிறது. விவசாயத் துறைக் கும் நீர்ப்பாசனத் துறைக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். இந்த வருடம் கிராண்டு அணைக்கட்டில் ஒரு உடைப்பு ஏற்பட்டது. பட்டுக்கோட்டைக்கு அருகில் 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தேவையான நாற்று விடப்பட்டிருந்தது. இந்த உடைப்பின் காரணமாகப் பாழாயிற்று. இதனால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. மேலும் அவர்கள் இரண்டாம் போகத்திற்குப் பயிரிட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது.

இரண்டாம் போகம் தஞ்சை ஜில்லாவில் மாத்திரம் அதிகரித்துக் கொண்டு போவது சரியல்ல. காரணம், தஞ்சை ஜில்லாவில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சராசரி விளைச்சல் மிகவும் குறைவு. ஏக்கருக்கு 20 மூட்டை கூட இருக்காது. ஆனால், கோவை மாவட்டத்தில் ஏக்கரொன்றுக்கு முப்பது மூட்டை, நாற்பது மூட்டை என்று விளைவிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சராசரியாக முப்பது, நாற்பது மூட்டை விளைவிக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் முன்னேற்றகரமான கருத்தை வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறைகளை யெல்லாம் அனுஷ்டித்து அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். அங்கும் இரண்டாம் போகத்தை விஸ்தரிப்பது என்று சொல்லும் அளவுக்கு, கீழ் பவானிப் பகுதியில் நாம் ஏற்கனவே விட்ட அளவுக்குமேல் தண்ணீர் விட்டால், நிச்சயமாக நிரூபித்துக் காட்டுவோம், இந்தத் தேசத்தில் உற்பத் தியைப் பெருக்கிக் காட்டுவோம், தஞ்சை ஜில்லாவையும் விட, என்பதை அமைச்சரவை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

* **திரு. ஏ.ஆர்.சுப்பையா முதலியார்** : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர் களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் பேரில் சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று முக்கியமாகத் தேசீய வருமானத் தில் 50 சதவீதம் விவசாயத்தின் மூலமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் மிகக் குறைந்த காலத்தில், மிக அதிக அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற திட்டத்தின்கீழ், இன்று வேளாண்மைத் துறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். மிகக் குறைந்த காலத்தில், குறைந்த அளவு தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு, அதிக அளவுக்கு எப்படி மகசூலைப் பெருக்குவது என்பதைத்தான் நாம் இன்றைக்கு ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. காரணம், கிட்டத்தட்ட 150 லட்சம் ஏக்கர் நம்முடைய நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதில் நெல் உற்பத்தியாகக்கூடிய பரப்பு 62 லட்சம் ஏக்கர். அதில் 1968–69-ல் 25 லட்சம் ஏக்கரில் மிகப் பலன்தரும் நெல் பயிர் செய்வதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏ. டி. டி. 27, சி. ஓ. 5, ஐ. ஆர். 8 என்ற வகைகளைப் பயிரிடுவதாகத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 62 லட்சம் ஏக்கரில் நெல் பயிராகும் இடத்தில் 25 லட்சம் ஏக்கரில் மிகப் பலன் தரக்கூடிய நெல் பயிர் செய்யப்படுவதாகத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் கிட்டத்தட்ட நாலில் ஒரு பகுதியில்தான் அதிக உற்பத்திக்கு இன்று நாம் திட்டம் போட்டிருக்

1968 மார்ச் 14] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

கிரோம். முக்கியமாக நமக்குத் தேவையானது, குறைந்த தண்ணீரைக் கொண்டு அதிக உர்பத்தி பண்ணக்கூடிய 'ஸெமி ட்ரை பேடி' ஆகும். அந்த வகையில்தான் நம் நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் முயற்சி, அதிக இடங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய நிலைமை இல்லை. காரணம், இன்று நாம் போட்டிருக்கிற திட்டமெல்லாம் அதிகத் தண்ணீர்த் தேவை உள்ளது. அதிகத் தண்ணீர் வைத்து, அதிக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். என்னுடைய வேண்டுகோள், நாட்டில் நான்கில் ஒரு பகுதிக்காகத் திட்டம் போடுகிறோம். அந்த அளவிற்கு அதை நான் வரவேற்கிறேன், ஆனால், நான்கில் மூன்று பகுதியுள்ள நிலத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 110 லட்சம் ஏக்கரில் 25 லட்சம் ஏக்கருக்கு நாம் திட்டம் போடுகிறோம். பாக்கி முக்கால் பகுதிக்கு நாம் முக்கியமான திட்டம் ஒன்றும் போடவில்லை. அதற்கும் தீவிரத் திட்டம் வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், "ஸெமி ட்ரை பேடி" வேண்டும் என்பது. எங்கள் பகுதியில், நான்கு வருஷம் விளையாவிட்டாலும் நாங்கள், எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் சொன்னபடி, முப்பது மூட்டை எடுக்கக்கூடிய நெல் தினுசு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி தேவை. ஒரு பக்கம் ஆராய்ச்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றாலும், முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆளும கட்சியில் இருப்பவர்களுடைய எண்ணம் அதிகத் தண்ணீர் தேவைப் படக்கூடிய நெல் தேவை என்பது. அதை மனத்தில்கொண்டு, குறைந்த தண்ணீர் வைத்து, அதிக உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய நெல் திட்டத்தையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விதைப் பண்ணைக்கு இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம் வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஓரிடத்தில் 3,200 ஏக்கர் வைத்து, விதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. ஆனால், மேற்கொண்டும் கேட்டுக்கொள்வது விதைப் பரிசோதனை (ஸீட் டெஸ்ட்) தேவை என்பது. விதைப் பரிசோதனை செய்து, அதன் மூலமாக நல்ல விதைகள் எல்லோருக்கும் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை வேண்டும். பொதுவாக, சர்க்காரிலிருந்து வரக்கூடிய விதைகள் எல்லாம் தரமுள்ளவைதான் என்கிற க்யாரண்டி இல்லை. சர்க்கார் விதைகள் 'ஸ்டாண்டர்ட்' ஆக இல்லை என்ற குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி ஃபிக்ஸ் பண்ணி, நல்ல தரமுள்ள விதையாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய முக்கியமான வேண்டுகோள், மரவள்ளிக் கிழங்கு இருக்கிறது, அதைப் பயிரிடுவதற்குத் தண்ணீரே வேண்டாம், அது நல்ல புரதச் சத்துள்ளது, நாட்டுக்கு அது மிகவும் தேவை, மலையாளத்தில் எல்லோரும் அதைக்கொண்டே வாழ்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம், குறைந்த தண்ணீரில் நன்றாக விளையக்கூடிய மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிரிட்டு அதை விருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை நமது மாநிலத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சியைப் பற்றி, எம். யூ. சி. 4, பருத்தி விதை, டி.எம். 7, நிலக்கடலை விதை ஒட்டு மொச்சை என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1967–68-ல் இந்த ஆராய்ச்சி யாருக்காவது தெரியுமா? வேளாண்மைத் துறையில் நேரடியாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தெரியுமா என்றால், தெரியாது. ஒன்றிரண்டு ரகங்கள்தான் என் போன்றவர்களுக்கே தெரியக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாய ஆராய்ச்சி முடிந்தவுடன், அதனுடைய பயன் விவசாய மக்களுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமையில் 'ஃபாலோ–அப்' தேவை. விளம்பரம் தேவை. மக்களிடம் தொடர்பு வைத்து, அதைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில் ஆராய்ச்சியின் முடிவுகள் மக்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலையில் ஒரு செயின் ஆஃப் ஆக்ஷன் வேண்டும்.

மண் வளப் பரிசோதனை (ஸாயில் டெஸ்ட்) நிலையங்களை ஆறு, ஏழு இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். மோபைல் வான்மூலம் அந்த வசதியை மேலும் பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மும்முரா வேளாண்மைத் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால், அது செயல்படும் முறை சற்றுக் குறைவாக இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறைபற்றிய குறிப்பின் 32-வது பக்கத்தில், "இதன்மூலம் கிராம நிலைப் பணியாளர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. வேளாண்மையில் நவீன முறைகளைக் கையாளும்படி குடியானவர்களுக்கு அறிவுறுத்தவும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எங்களுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தொடர்பைக் குறைக்கக் கூடிய நிலைமையில் 'ஃபார்ம் ப்ளான்' வேண்டாம் என்று கலெக்டர் நினைக்கிறார். இது இரண்டு இலாக்கா இருப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய தொந்தரவாகும். திட்டங்களெல்லாம் ஒரு இலாக்காவிடம் கொடுக்க வேண்டும். நன்றாகச் செயல்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதன் மூலமாக விரிவுபடுத்தினால் பொறுப்பு ஏற்படும்.

கிணறு வெட்டும் திட்டம் வரவேற்கக் கூடியதுதான். ஆனால், அதிலே கொஞ்சம் வருத்தத்தைத் தரக்கூடியது என்னவென்றால், 1968–69-ம் ஆண்டில், 16,000 கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக மூன்று கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 11 கோடி ரூபாய் செலவுக்கு வழி வகுக்கப் படுகிறது. வேளாண்மைத் தொழில் கழகம், நில அடைமான வங்கி மூலமாக என்று கண்டு இருக்கிறது. உடனடியாகச் செய்ய முடியுமா, இந்த வருஷத்திற்கு வருமா என்று ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. ஆகையால், நம்முடைய மாநிலத்திற்குரிய பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சமுதாயக் கிணறு சம்பந்தமாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதெல்லாம் ஒரு முனையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் பஞ்சாயத்தில்கூட சமுதாயக் கிணறு திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு இலாக்காமூலம் செயல்பட்டால் நன்றாகச் செயல்படும்.

பவர் ஸ்ப்ரேயர் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், ஒவ்வொரு கிராம சேவக் ஏரியாவுக்கும் ஒரு பவர் ஸ்ப்ரேயர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி

நண் பகல் 12–00 விட்டால் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நல்ல முறையில் அமையும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றால், ஒரு பவர் ஸ்பேரயர் ஒவ்வொரு கிராம சேவக் பொறுப்பில் இருக்கும்படி ஒரு திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைக் குறித்து ஞாபகப்படுத்தி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* **திருமதி சு. குப்பம்மாள்:** தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். நமது அரசு, பதவிக்கு வந்தவுடன் மாவட்ட வாரியாக விவசாயக் கருத்தரங்குகளுக்கு ஏற்பாடுசெய்து, விவசாயிகளைக் கூட்டி வைத்து, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, ஆங்காங்கேயுள்ள அதிகாரிகளைச் சந்தித்து நடக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகளை அவ்வப்போது செய்து வருகிறார்கள். இதுபோல எல்லாம் இதற்கு முன் இருந்த மந்திரி சபை செய்தது கிடையாது. விவசாயிகளை அவர்கள் மறந்து செயல்பட்டு வந்ததற்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அவர்களுக்கு நல்ல பாடத்தைக் கற்பித்தார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடன்தான் விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய உரம் கிடைக்காமல் அல்லல்படும் நிலைபோகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிற நிலை வந்திருக்கிறது. நல்லபொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஏராளமாக மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சில குறைகளைச்சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றை நீக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்யாற்றில் இருந்து போளூர் ஏரிக்கு தண்ணீர் வரக்கூடிய கால்வாய் தூர் வாரப்படவேண்டும். சண்பகத்தோப்பில் நல்ல அணைகட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக மண்டகுளத்தூர் ஏரியை சீர்திருத்த வேண்டும். ஜவ்வாது மலையில் விவசாயிகள் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போளூர் டவுனில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு விவசாயக் கடன் பாங்கு ஒன்று ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போளூர் தாலூக்காவில் கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகளின் நலனுக்காக அங்கே சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்: மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின்மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். தமிழக அரசு வேளாண்மைத் துறையில் வேகமாகவும், துரிதமாகவும் செயல்படுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் விவசாய மக்கள் படும் கஷ்டங்களையும், அல்லல்களையும் கண்டு வேதனைப்படுகிறேன். ஏனெனில் இந்த ஆண்டில் விவசாய மக்கள் புதிய கிணறு வெட்ட மானியம் பெற்று முதல் தவணை வாங்கி ஓராண்டு ஆகியும், இரண்டாவது தவணை கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர்களது வாழ்க்கையே ஸ்தம்பித்துவிட்டது. விவசாயம் பாதிக்கப் பட்டுவிட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக என்னுடைய வடஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஒவ்வொரு இடத்திலும் புதிதாக பத்து, இருபது பம்பு செட்டுகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு அமைத்து ஓராண்டு ஆகியும் இன்னமும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் பயிர் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் வேதனைப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக மனுக்கள் வந்துள்ளன. அதை அமைச்சருக்கு அனுப்பியுள்ளேன். 1968-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ஆம் தேதிக்குள்ளாகவாவது அந்தக் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு போக நிலத்தை, இருபோகமாக மாற்றிச் சாகுபடி செய்திருக்கிறவர்களுக்கு நிலவரி ரத்து செய்யப்படுவதாக இங்கே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் கிருஷ்ணகிரி வட்டத்திலும், சாத்தனூர் பகுதியிலும் அதுபோல இருபோகமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கழகத்தின்மூலம் கிணறுகள் வெட்டவும், விசையேற்றங்கள் ஏற்படுத்தவும் கோவை மாவட்டத்திற்கு 160 லட்சம்ரூபாயும், ராமநாதபுரத்திற்கு 45 லட்சம் ரூபாயும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கு 145·50 லட்சம் ரூபாயும், மதுரை மாவட்டத்திற்கு 100 லட்சம் ரூபாயும், தருமபுரி மாவட்டத்திற்கு 100 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அது வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். வடஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஏன் ஒதுக்கப்படவில்லை? அங்கே விசையேற்றம் வேண்டியதில்லையா, கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியதில்லையா என்பதைச் சிந்தித்து நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீரிய விதை வழங்குவதில் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது. ஒருவருக்கு வீரிய கம்பு என்று கொடுக்கப்பட்டது. அது சாதாரணக் கம்பாக இருக்கிறது. அதுபோல ரசாயன உரங்கள் வழங்குவதிலும் கலப்படம் செய்யப்படுகிறது.

யூரியா மூட்டையில் மணல் கலந்து விநியோகிக்கப்படுகிறது. போளூரில் தி. மு. க. செயலாளர் அவர்களின் சகோதரர் வாங்கிய மூட்டையிலேயே 10 சதவிகிதம் மணல் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தி. மு. க. செயலாளர் வாங்கியதா? அல்லது வழங்கியதா?

திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்: அவர் வாங்கியதில்தான் கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் கார்டு முறை வந்துவிட்டால் நல்லது. கலப்படம் செய்வதைத் தடுக்க கார்டு முறை வரவேண்டும்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின்கீழ் இந்த ஆண்டிலே சுமார் 71 லட்சம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது, இது வேதனைப்படவேண்டிய விஷயம். இப்படி 71 லட்சம் குறைத்தால் சிறுபாசனத் திட்டமே க்ஷீணதசை அடைந்துவிடும். எனது தொகுதியில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட அணைகள் உடைந்திருக்கின்றன. சிறு சிறு ஏரிகள் உடைந்து கிடக்கின்றன. டி. டி. ஸி. மீட்டிங்கில் வற்புறுத்தியும் செயல்படாமல் இருக்கிறது. அவற்றை உடனடியாகச் செப்பனிட 1968–69–ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திருமதி. கே. பி. ஜானகியம்மாள்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற ஆண்டுகளில் பெரும் அணைக்கட்டுகள் கட்டுவதற்கும், மற்றப்பல காரியங்களுக்கும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தும், விவசாயம் பெருகுவதற்கும், ஏழை விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கும் எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வேளாண்மைக்காகச் சிறுபாசனத் திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது. அதைச் செய்வதற்காக இன்றைய தினம் தமிழக அரசு கொடுத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளில், சிறுபாசனத்திற்காக அதிக கவனம் செலுத்தியிருப்பதற்காக நான் வரவேற்கிறேன். 1967–68-ம் ஆண்டில் 223·10 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1968–69-க்கு 253 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருப்பது வரவேற்கக் கூடியது. சிறு பாசனத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு ஆவல்கொண்டு இருப்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. இம்மாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிகப்படியாகக் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதை பார்க்க முடியும். என்னுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மேலக்காலிலிருந்து மாடக்குளம்வரையில் ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அதில் இருபக்கமும் தென்னை மரங்கள் வளர்ந்து அந்தக் கால்வாய் மூடிப்போய்க் கிடக்கிறது. அந்தக் கால்வாயை மராமத்து செய்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப் பயன்படும். அதேமாதிரி தஞ்சை மாவட்டத்திலும் வடிகால் திட்டத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, ஒரு மாஸ்டர் பிளான் அதற்காகப் போட்டு விசேஷ கவனஞ் செலுத்தினால் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு அதிகப் பயன் கிட்டும். லட்சக்கணக்கான டன் உணவு உற்பத்தி பெருக உதவும். ஒரு ஏக்கருக்கு 15 மூட்டை அல்லது 20 மூட்டைதான் தஞ்சையில் இப்பொழுதுகிடைக்கிறது. இந்தவடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் மதுரை மாவட்டத்தில் விளைவதைப்போன்று ஒரு ஏக்கருக்கு 30 மூட்டை முதல் 40 மூட்டைவரையிலும் விளையச் செய்வதற்கு வழியிருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக ஒரு மாஸ்டர் பிளான் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மண்வளப் பரிசோதனையும் செய்ய வேண்டிய ஒன்றுதான். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் காலத்திலே மண் வளப் பரிசோதனை நடந்து எப்படிப்பட்ட நிலங்கள் என்று தரம் பார்த்து அப்பொழுது தீர்வையை நிச்சயம் செய்தார்கள். இப்பொழுது பார்த்தால், அந்த நிலம் நல்ல நிலமாக இருக்கும், முதல் தரமான நஞ்சை நிலமாக இருக்கும், அதற்கு 10 ரூபாய் கிஸ்தி என்று இருக்கும், அதே சமயத்தில் உப்பு நிலமாக இருக்கும், அதற்கு 40 ரூபாய் என்று கிஸ்தி இருக்கும். ஆகவே அப்

படி இல்லாமல் நல்ல நிலங்கள் எவையெவை, உப்பு நிலங்கள் எவையெவை என்று பார்த்து அதற்குப்பிறகு தீர்வையை நிர்ணயம் செய்தால் அதன்மூலம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேயிலைத் தோட்டங்களில் பார்த்தால் ஒருவருக்கு 1,000 ஏக்கர் சொந்தம் என்றால், பக்கத்தில் உள்ள புறம்போக்கு நிலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு அதுவும் எனக்கு சொந்தம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், பட்டா இருக்கிறதா என்று பார்த்து பட்டா இல்லையென்றால் அவற்றை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், பட்டா இருந்தால் அதற்கும் சேர்த்துத் தீர்வை வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாகக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடமலைக்குண்டு பகுதியில் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் விவசாய மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சாதனையை ஏற்படுத்திய நம்முடைய சர்க்காரை நான் வரவேற்கிறேன். வாழ்த்துகிறேன். அதே மாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எவ்வளவு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றது என்று பார்த்து, சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். அடுத்தது சிறு விவசாயிகள் பட்டிருக்கின்ற கடனைப் பற்றியும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகக் கடன் தேவைப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தெருக்களிலே எல்லாம் புதிய புதிய வட்டிக் கடைகளும் பெருகிவிட்டன. அந்தக் கடைகளிலே விவசாயிகள் கடன்கள் அதிகமாகப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் வாங்காமல் இருக்கவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு காலத்தில் கடன் கிடைக்கவேண்டும். கூட்டு பட்டா என்ற காரணத்தால் கடன் கிடைக்காமல் போகிறது. உடனடியாகக் கிடைக்கக் கூடிய வழியைச் செய்தால் அவர்கள் புதிய வட்டிக் கடைகளுக்குப் போய் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது. மேலும் கரும்பு அல்லது நிலக்கடலை, பருத்தி, மிளகாய் போன்றவற்றை விவசாயம் செய்யக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க வேண்டும். நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடம் என்பதை அமைத்து அதன் மூலம் உதவி செய்யலாம் அப்படி இன்று சில ஜில்லாக்களிலே இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் அது கிடையாது. அதுமாதிரி அமைத்து பருத்தி, கடலை, வெல்லம் மிளகாய் எள்ளு, முந்திரி, போன்றவற்றிற்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு வழி செய்தால்தான் சிறு விவசாயிகள் எல்லாம் பயன் அடைவார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு விவசாயி பொருளை விற்கிறான் என்று சொன்னால் உண்மையாக 50 பைசாதான் விவசாயிக்கு கிடைக்கிறது. மீதி 50 பைசா இடைத் தரகர்களுக்கு சுரண்டலாகப் போய்விடுகிறது. இடைத் தரகர்கள் அவற்றை சுரண்டக் கூடிய நிலையைத் தடுத்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடங்களை அமைத்து பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உரம் தயாரிக்கக் கூடிய நேரத்திலே ரசாயன உரம் என்பதோடு பசுந்தாள் உரத்தையும், கம்போஸ்டு உரத்தையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே அதிகப்படியாக விசேஷ கவனஞ்செலுத்தி அதன் உற்பத்தியில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்க செய்தால் தழை உரங்களும் கம்போஸ்டு உரங்களும் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கக் கூடிய வசதி ஏற்படும். இந்த குறைபாடுகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது பல நல்ல அம்சங்களையும் வரவேற்று, சிறுபாசனத் திட்டங்களையும், ஏழை எளிய மக்களையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு எதிர் காலத்திலே ஒரு நல்ல வேளாண்மைப் பெருக்கத்தை உண்டாக்கி இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கரு. சீமைச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் இதற்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னது போல் உணவு உற்பத்தி என்பது மிகவும் முக்கியமான பிரச்னையாகும்.

எந்தத் தொழிலிலே நாம் முன்னேறி இருந்தாலும் உணவு உற்பத்தியிலே ஒரு கணிசமான அளவுக்கு முன்னேறுவிட்டால் அது தன்னிறைவு பெற்றதாகச் சொல்லமுடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதிலே, ஒரு போகத்தை இரண்டு போகங்கள் ஆக்குவோம், நிறைய கிணறுகளைத் தோண்டுவோம், விவசாயிகளுக்குப் பம்புசெட்டுகள் கொடுப்போம் என்று சொல்வதினாலேயே உணவு உற்பத்தி பெருகிவிட்டது என்று சொல்லமுடியாது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முன்னால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது, அவர்கள் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் அறுவடை செய்தவுடனேயே கடன் கொடுத்தவர்கள் பாக்கிக்காக நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்ற நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளின் கடன் எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதை மாநில முழுவதற்கும் ஒரு சர்வே செய்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில கல்டிவபிள் வேஸ்ட் லேண்ட் எங்கு எங்கு இருக்கிறது, விவசாயம் செய்யக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்கள் எங்கு எங்கு இருக்கிறது என்று சர்வே செய்ய வேண்டும். ஒரு போகத்தை இரண்டு போகமாக மாற்றுவதற்கு முன்னால் சர்வே செய்து, அவற்றை எந்த அளவுக்கு விவசாயத்திற்கு கொண்டு வரமுடியும் என்று பார்கவேண்டும். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் போதாது என்றுதான் சொல்லமுடியும். மற்ற டிமாண்டுகளுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவுதான், விவசாயத்திற்கு 50 சதவீதமாவது ஒதுக்கியிருந்தால் என்போன்ற விவசாயிகள் வரவேற்க முடியும். சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக 1966-67-ல் 324·99 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் 247·61 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1968-69-ல் 253 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 72 லட்சம் வரை குறைந்திருக்கிறது. சிறு பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் முழு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட ரயத்வாரி கண்மாய்கள் 12,231 இருக்கின்றன. அவற்றில் கடந்த 12 ஆண்டுக்கால ஆட்சியிலே 1,390 தான் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஜமீன்தாரி கண்மாய்களை எடுத்துக் கொண்டால் 12,418 இருக்கின்றன. அவற்றிலே கடந்த 15 ஆண்டுக்கால ஆட்சியிலே 3,767 கண்மாய்கள் தான் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றியெல்லாம் ராயப்பா ரிப்போர்ட்டிலே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பாக்கும் பொழுது பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை எல்லாம் முடித்துவிட்டோம் சிறு பாசனத்திற்குத்தான் கவனம் செலுத்தவேண்டும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்பொழுது கிட்டத்தட்ட 20 ஆயிரம் கண்மாய்கள் மராமத்துச் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன ஆகவே இவற்றில் அதிகமான கவனஞ்செலுத்தினால்தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தூர் எடுப்பது, செம்மைப்படுத்துவது என்ற வகையில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் 1967–68-ல் 8·14 லட்சம் ரூபாய் 1968–69-ல் 7 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஒதுக்கப்பட்டதைவிட 1,14,000 ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையில் அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பொருள்களின் விலை எந்த அளவு இருந்தது, இப்போது எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்பிட்டு பார்த்து நெல் விலையை அதிகமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் முன்பு ஒரு மூட்டை புண்ணாக்கு 3 ரூபாயாக இருந்தது, இப்போது 50 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு

மாடு பத்து வருடத்துக்கு முன்னால் 100 ரூபாய் என்றால் இப்போது 500 ரூபாயாக விற்கிறது. அப்போது ஆண்களுக்கு ஒரு நாளைக்குக் கூலி 36 காசாக இருந்தது. இப்போது கிட்டத்தட்ட 2½ ரூபாய், 3 ரூபாய் என்ற அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு பித்தளைப் பாத்திரம் ஆறணாவுக்கு வாங்கியது, இப்போது 16 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு ஒரு ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு போனால் ஒரு வேஷ்டி, துண்டு, சட்டையெல்லாம் வாங்கலாம். இப்போது பத்து ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு போனால்கூட எல்லாவற்றையும் வாங்க முடியாது. தீப்பெட்டி 2 காசாக இருந்தது 7 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. மண்ணெண்ணெய் 12 காசாக இருந்தது 40 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்படிப் பத்துப் பதினைந்து மடங்குக்கு மேல் மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் ஏறியிருக்கும்போது நெல்லின் விலையை மட்டும் உயர்த்தாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் 1959-ல் ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே—

'The greatest incentive to the agriculturists is to go all out and increase the yield in their lands to the utmost extent and to assure them of a reasonable price for the produce.'

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, அதிலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் எதுவும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு கடிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 100 ரூபாய் விலை, இவ்வளவு அசல் இவ்வளவு லாபம் என்று கூறுகிறான். ஆனால் ரத்தத்தை வியர்வையாகப் பாடுபடுகின்ற விவசாயி தான் விளைவித்த பொருளுக்கு என்ன விலை என்பதைச் சொல்ல முடியாத நிலையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆகவே இன்றையத் தினம் உள்ள விலைவாசி நிலைமைக்கேற்ப நெல்லுக்கு விலையை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும், விவசாயி முன்னேற முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாக, இப்போது ஒரு ஏக்கரிலே 560 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதிலே செலவு 250 ரூபாய் போக 310 ரூபாய் மிச்சமாகிறது. ஆக, மூன்று ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அந்த ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு அந்த விவசாயி திருவிழாவுக்குப் போகவேண்டும், கல்யாணச் செலவு செய்யவேண்டும், பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்கவேண்டும், வைத்திய வசதி செய்ய வேண்டும். அந்த ஆயிரம் ரூபாயிலே இவற்றையெல்லாம் செய்துக் கொள்ள முடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் ஒரு ரயில்வேத் தொழிலாளிக்கு 2,500 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. வைத்திய வசதி, வீட்டு வசதி எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். மில் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டால் 3,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. வைத்திய வசதி, வீட்டு வசதி கொடுக்கிறார்கள், போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு பார்க்கும்போது விவசாயிகளின் நிலைதான் மோசமாக இருக்கிறது.

(மணி அடிக்கப்பட்டது)

* **திரு. கே. என். சாமிநாதன்:** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்று ஓராண்டுக்குள்ளாக விவசாயத் துறையில் தமிழகம் எவ்வளவோ முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு போக நிலங்களை இரு போகமாகவும், இரு போக நிலங்களை மூன்று போகமாகவும் ஆக்கியது மகத்தான சாதனையாகும். கடந்த ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் சென்ற ஆண்டு மழை மிகக் குறைவாக இருந்தும், அணைக்கட்டுப் பகுதிகளில் மழை மிகக் குறைவாக இருந்தும் கூட நல்ல முறையில் நெல் மகசூல் கிடைத்திருப்பது அரசின் முயற்சியை எடுத்துக்

காட்டுவதாக இருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டுகளாக நாட்டை ஆண்டவர்கள் விவசாயத் துறையில் சரியான அக்கறை காட்டாததன் விளைவாகத்தான், மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப்போட்டு நிறைவேற்றியும் உணவுப் பொருள்களுக்கு வெளிநாட்டை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் விவசாயத்திற்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

உதாரணமாக, விவசாயிகளுடைய குறைகளைக் கேட்டறிவதற்காக மாவட்டந்தோறும் விவசாயக் கருத்தரங்குகளை நடத்தி, அவற்றிலே கூறப்பட்ட கருத்துகளுக்கு மதிப்பளித்து உடனடியாக சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வந்து இருக்கின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற முறை இதே மன்றத்தில் விவசாய மானியக் கோரிக்கைமீது பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டேன். "விவசாயிகள் ஒவ்வொருவரும் தனிப்பட்ட முறையில் டிராக்டர்கள் வாங்கி வைத்து உபயோகிக்க முடியாது. ஏனென்றால் டிராக்டர் விலை 30,000 ரூபாய்க்குக் குறைவில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் டிராக்டர்களை வாங்கி மலிவான வாடகைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டேன். ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் டிராக்டர்கள் வாங்கி வைக்கப்பட்டு விவசாயிகளுக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்து வருகிற நிலைமை இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது. அதேபோல் கோவை மாவட்டத்தில் நடந்த விவசாயக் கருத்தரங்கில் பேசியபோது என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். 15 நாட்களுக்குள்ளாக அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் என்னிடம் வந்து அந்தச் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தருவதற்கான ஆலோசனைகளை நடத்தினார்கள். விவசாயிகளுடைய குறைகளைக் கேட்ட உடனேயே அதற்குத் தகுந்த பரிகாரங்களைத் தேடுகின்ற நடவடிக்கையில் சர்க்கார் உடனடியாக ஈடுபடுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இவற்றைக் கூறினேன்.

இனி, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை உள்ள சில குறைபாடுகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளக்கோயில் ஊராட்சி ஒன்றியம், மூலனூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளும் சேர்ந்தது என்னுடைய தொகுதி. வெள்ளககோயில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் கீழ் பவானி பகுதியில் பாசனம் பெறுகிறது. மற்றப் பகுதிகள் மிகவும் வறண்ட நிலைமையில், குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் ஆண்டுதோறும் லாரிகள் மூலமாகத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. வெள்ளக்கோயில், தீத்தாம்பாளையம் ஆகிய இரண்டு ஊர்களுக்கு தண்ணீர் ஊற்றுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட லாரி வாடகை ஏறத்தாழ பத்து ஆண்டுகளுக்கு 50,000 ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு ஆட்சியில் இருந்தவர்களிடம் எவ்வளவோ சொல்லியும் கவனிக்காமல் இருந்து விட்டார்கள். நம்முடைய அரசு, புதிய அரசு, அறிஞர் அண்ணாவின் தலைமையில் இயங்குகின்ற அரசு, குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் வகையில் அதற்கான திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரும் என்று நம்பிக்கையோடு இருக்கிறேன். அந்தப் பகுதி மக்களும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்.

மூலனூர் பகுதிக்கு எந்தவித நீர்ப்பாசனத் திட்டமும் பயன்தரவில்லை. அந்தப் பகுதி அமராவதி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலோ, பரமபிக்குளம் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலோ பயன்பெற வசதி இல்லை. ஒரே வழி, கண்ணடிப்புத்தூர் என்ற இடத்தில் அமராவதியிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டித் தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதன்மூலம் அந்தப் பகுதி நிலங்கள் பசுமையாக முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதற்கு முந்தி இருந்த அரசுகூட நில ஆராய்ச்சி செய்துபார்த்து 100 அடிககு ஒரே பாறையாக இருககிறது, தண்ணீர் இல்லை என்ற

முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு எப்படியாவது மனம் வைத்து நிறைவேற்றித் தந்தால் அந்தப் பகுதி செழிப்பாக முடியும். வெள்ளக்கோயில் பகுதிக்கு வாய்க்கால் வர வேண்டுமென்றால் கேரள முதலமைச்சருடன் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலந்துபேசி ஒப்பந்தம் செய்தால் ஆனைமலையாறு, நீராறு தண்ணீர் நம்முடைய பகுதிக்கு வர முடியும். அதன்மூலம் பரம்பிக் குளம் ஆளியாறு வாய்க்காலை வெள்ளக்கோயில் பகுதிவரை நீட்ட முடியும். இந்தத் திட்டங்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திறமை யினாலும், ஆற்றலினாலும் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரி வித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வ தற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியை முதலில் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில், வேளாண்மை செய்ய இடம் வேண்டும், தகுந்த ரகங்கள் வேண்டும், நல்ல தரம் வேண்டும், உரம் வேண்டும், நீர் வேண்டும், பிறகு நிதி வேண்டும். இவை அனைத்தும் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் நிறைய இடம் இருக்கும் இடத்தில் நல்ல தரமான விதைகள் போட்டு, நல்ல உரங்கள் போட்டுச் செய்தாலும் நீர் மிக மிக அவசியமானது. சில பகுதிகளில் நீர் வளம் இயற்கையாகவே நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. குறிப்பாக சோழநாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு நீர் வளம் நிறைந்து ஆறுகள் பல நன்றாக ஓடுகின்றன. ஆறுகளில் நிறையத் தண்ணீரும் ஓடுகிறது. ஆனால் ராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு ஆறுகள் இருந்தாலும் அவற்றில் தண்ணீர் ஓடுவதில்லை, மணல்தான் ஓடுகிறது. அங்கு ஆற்று நீர் இல்லாவிட்டா லும் ஊற்று நீர் அதிகமாக இருக்கிறது. காரைக்குடியில் எலக்ட்ரோ கெமிக்கல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட்டில் மூன்று ஆழ் கிணறுகள் வெட்டப் பட்டன. ஒவ்வொரு கிணற்றிலும் ஒவ்வொரு நாளும் லட்சம் காலன் தண்ணீர் கொடுக்கிறது என்ற நல்ல தகவல் கிடைத்து அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. காரைக்குடி பகுதியில் நல்ல வளமான ஊற்றுகள் இருக்கின்றன. இப்படி நல்ல பல ஊற்றுகள் இருந்த போதிலும், அவற்றைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தும் வகையில் விசை இயந்திரங்களைக் கொடுத்து அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிறையத் தண்ணீர் இருந்தாலும் அந்தத் தண்ணீரைப் பயிருக்குமட்டும் பயன்படுத்துவதில்லை. மின்சாரம் தருவதற்காகவும் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. அங்கு நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான நிலம் உள்ள இடத்தில் கைத்தொழில்களை வளப் படுத்தவேண்டுமென்று நினைக்கக் கூடாது. நிலம் அதிகமாக உள்ள இடத்தில் விவசாயத்தைத்தான் வளப்படுத்தவேண்டும். நிலம் அதிக மாக இருந்தும் நீர்வளம் இல்லாதவிடங்களில் நீர்வளத்தைக் கொடுக் கும் விதத்தில் ஊற்றுக் கிணறுகளை அதிகமாகத் தோண்டி மின்சார வசதியோடுகூட அந்த நீரை எடுத்து வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு உப யோகப்படுத்தவேண்டும். தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் ஒவ்வொரு எரியாவிலும் போக்தமடை வைத்து ஆழ்கிணறுகள் தோண்டப்பட வேண்டும். அவற்றில் பம்ப்செட்களைப் பொருத்தி தண்ணீர் எடுத்து வழங்கப்படவேண்டும்.

பிற்பகல் 12–30

காரைக்குடிப் பகுதியிலிருந்து வருகிற அரிசி, மிகுந்த ருசி உள்ள அரிசி என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். முள்ளிக்குண்டு, புதுப்பட்டி, ராயபுரம் கத்திரிக்காய் சிறியதாக இருந்தாலும் நல்ல ருசியாக இருக்கும். அப்படி ருசியாகவுள்ள அரிசி, கத்திரிக்காய் இவை கிடைக்கவேண்டுமென்றால் அவ்விடங்களில் தண்ணீர் வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். அதற்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்படவேண்டும். அத் திட்டங்கள் இப்போது இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந் தாலும் அவற்றை வலுப்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

குறிப்பாகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இலாகாக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, தென்னைக்காக கடன் வாங்குவதற்கு எந்த இலாகா விற்குச் செல்லவேண்டும் என்று விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத நிலையில் பாதிக் காலம் அதில் ஓடிவிடுகிறது. அங்கு பேப்பர் சுற்றுகிற நிலையில் பாதிக் காலம் ஓடிவிடுகிறது. கடைசியில் அந்த விவசாயி கடன் வாங்கும் போது அவருக்கு வருவது கால் பகுதிதான் வருகிறது. இந்த நிலை அகற்றப்பட்டு விவசாயிகளுக்குத் தெரியக்கூடிய அளவில் செய்து பேப்பர்களைத் துரிதமாக அனுப்ப அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உரம் தயார் செய்வதுபற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். செயற்கை உரங்கள் தயார்செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படுகின்றன. மண்ணில் எந்த வளம் இருக்கிறதோ, அதைச் சற்று அதிகப்படுத்த இந்தச் செயற்கை உரங்கள் பயன்படுகின்றனவே தவிர, மண் வளத்தை மேம்படுத்தும் அளவிற்குச் செயற்கை உரங்கள் பயன்படுவதில்லை. ஆகவே இயற்கை உரங்களை நல்லமுறையில் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இயற்கை உரங்களை யார் எங்கு அதிகமாகத் தயார் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப் பரிசு வழங்கும் ஒரு முறையைக் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தினால் நல்ல லாபகர மாக இருக்கும். இயற்கை உரங்கள்மூலம், தழை உரம், பசுந்தாள் உரம், கம்போஸ்ட் உரம் இவைமூலம் மண்ணை வளப்படுத்தவேண்டும், இப்போது செயற்கை உரங்கள்மீது ஒரு மோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதில் நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தத் தேவையில்லை. இயற்கை உரங்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதில்தான் நாம் அதிகபபடி யான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நான் ஒன்றை முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள், கம்ப்யூட்டர்ஸ் வந்தவுடன் எங்களுக்கு வேலை போய்விடுகிறதே என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது அதேமாதிரி ஒரு நிலை விவசாயத் துறையில் இருக்கிறது. எந்த இடங்களில் நிலப் பரப்பு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களில் மக்கள் தொகை அதிகமாகயிருந்தால் அங்கு ட்ராக்டர்கள், இயந்திர ஹார்வெஸ்டேர்ஸ், டிரான்ஸ்ப்ளான்டேர்ஸ், இவற்றை உபயோகப்படுத்துவது என்பது சரியல்ல. அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. கம்ப்யூட்டேர்ஸ் வைப்பதால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது என்று படித்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதேபோல் இந்த வாயில்லாப் பூச்சிகள், எங்களுக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது என்று ஒரு காலத்தில் சொல்லக் கூடும், இந்த இயந்திரச் சாதனைகள் அதிகமானால். ஆகவே நில வளம் அதிகமாக இருந்து மக்கள் தொகை குறைவாக இருக்கும் இடங்களில், வேலை செய்வதற்குத் தகுந்த அளவில் ஆள்கள் இல்லாத விடங்களில், ட்ராக்டர்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்த உதவி செய்ய லாமே தவிர, நிலப்பரப்புக் குறைவாக இருந்து மக்கள் தொகை அதிக மாகயிருக்கும் இடங்களில் அங்குள்ளவர்களுக்கு ட்ராக்டர்கள் போன்றவை வழங்கப்படக்கூடாது, அப்படி வழங்குவதினால் அங்குள்ளவர் களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படும். ஆகவே இதில் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சிகப்பு லைட் எரிவதால் இத்துடன் முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

* **திரு. ஆர். கருப்பையா:** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது பேச எனக்கு அனுமதி கொடுத்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நம் தமிழகம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைக் கொண்டதொரு மாநிலமாயிருந்தாலும், விவசாய வளர்ச்சியில் நாம் பின்தங்கித்தான் இருக்கிறோம். விவசாயிகள் வாழவேண்டும், அவர்கள் வளரவேண்டும் என்று பேசுகிறோம். ஆனால் அரசாங்கம் கொடுக்கிற சலுகைகள் முழுமையும் விவசாய மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் விவசாயி களுக்காகச் செய்கிற ஒவ்வொரு திட்டத்தின் பலனும் விவசாயிகளுக்கு

1968 மார்ச் 14] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

நெருக்கடியில்லாமல், தாமதம் இல்லாமல் போய்ச் சேருவதற்கு வழி வகை காணவேண்டும். விவசாயத் துறையில் நவீன இயந்திர முறைகளைக் கையாண்டால்தான் உணவுப் பற்றுக்குறையை நாம் போக்க முடியும். ஆகவே விவசாயிகள் நவீனப் படிப்பினைப் பற்றியதை அறிந்து கொள்ளத்தக்க வசதிகளை அந்த அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தித் தர அரசு வழிவகுக்கவேண்டும். ஆகவே குறிப்பாக தஞ்சை, திருச்சி போன்றயிடங்களில் விவசாயக் கல்லூரிகள் அமைத்து அங்குள்ள மக்களுக்கு எளிதான முறையில் விவசாயத்தைப் பற்றிய அறிவை வளர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்போது விவசாயிகள் ஊக்கம் குன்றியிருக்கிறார்கள்: காரணம், அவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. விவசாயத் தொழில் செய்யக்கூடிய மக்கள் பின்தங்கிய பகுதிகளில் இருப்பதால் மற்றத் தொழில்கள் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் இவர்களுக்குக் கிடைக்காது, கிடைப்பதும் இல்லை. இவர்கள் வருவாயும் குறைகிறது, வசதிகளும் குறைகின்றன. ஆகவேதான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி, 'கெட்டாலும் பட்டணம் சேர்' என்று பட்டணங்களுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவர்கள் மனதிலிருந்து அகற்றப்படவேண்டும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் தரும் திட்டங்களை, அவர்கள் வளர்ச்சி அடைவதற்கான திட்டங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு மிக மிகத் தேவையானது உர வகைகள். இன்று உரவகைகள் உற்பத்தி செய்வதில் ஆளுக்கொரு கம்பெனி வைத்து நடத்திவருகிறார்கள். அதனால் நல்ல முறையில் கலவை செய்யாத உரங்கள் இன்று நாட்டில் நடமாடி வருகின்றன பல கம்பெனிகள் உர வகைகளைத் தயார் செய்கிறார்கள். மண், கல் போன்றவற்றைக் கலந்து, குறிப்பிட்ட அளவு யூரியா, சல்ப்பேட், சத்துப் பொருள் கலக்கப்படாத உரங்கள் இன்று விற்பனைக்கு வருகின்றன. இதைக் கண்காணித்து நல்ல உர வகைகள் விற்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ரசாயன உரத்தை விட இயற்கை உரங்கள்தான் நல்ல பலனைத் தரும். ஆகவே புதுத்திட்டத்தை வகுத்து கால்நடை உரங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக கால்நடைகளுக்கு அதிகப்படியான மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்கப்படவேண்டும். விவசாயிகள், நாலைந்து மாடுகள் வைத்திருப்பவர்கள்கூட மேய்க்க இடமின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் மாடுகளை வைத்துக்கொள்ளாமல் முழுமையும் கலப்பு உரம் வாங்கிப்போடுகிறார்கள். கலப்பு உரம் போடுவதால் பூச்சிகள் தோன்றி பயிர்கள் சாவியாகின்றன. இந்நிலை போக்கப்படவேண்டும். தஞ்சையைப் போன்று திருச்சி மாவட்டத்தையும் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கட்டளை புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பகுதிகளில் கிணறுகளுக்காக 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்தக் கிணறுகளுக்கு மின்சாரமும் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்று அங்குள்ள விவசாய மக்கள் மோட்டார்கள் போன்றவைகளை வாங்கி வைத்திருந்தும் மின்சார இணைப்பு செய்து தரப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக விவசாயக் கடன். இப்போது $8\frac{3}{4}$ சத விகிதத்துக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். எனவே விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை எப்படிக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க முற்படுகிறார்களோ அதற்கேற்ப விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களுக்கு வட்டியில்லாமல் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். வட்டித் தவணைகூட பத்து வருஷமாக இருக்கிறது. இதை 15 ஆண்டாகவோ அல்லது 20 ஆண்டாகவோ உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய உற்பத்தி நாட்டிலே பெருகவேண்டுமென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் அவசியம் ஒரு டிராக்டர் இருக்க வேண்டும். ஊராட்சி மன்றம் கொடுக்கக்கூடிய கடன் ரூ. 3,000 லிமிட்டிலேயே இருக்கிறது. அதற்குமேல் வேண்டுமென்றால் ஆர்.டி.ஓ., கலெக்டர் அனுமதி வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதை 5,000 ரூபாய்வரை

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கலாம் என்று ஒரு சட்டத்தை, நியதியைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன்.

குறிப்பாக விவசாயிகளுக்குப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் இல்லாததால் தங்கள் பயிர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கவலைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிம்மதியாக இருக்க பயிர்ப் பாதுகாப்பை இந்த அரசு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக்கோரிக்கையின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக் காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். தமிழக அரசாங்கம் விவசாயத்துறையில் நல்ல ஊக்கம் காட்டி செய்துகொண்டு வருகிறது. முன்னுலிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் கொடுக்காத காரணத்தால் விவசாயிகள் உற்பத்தியை நல்ல முறையில் செய்யாமல் உணவு உற்பத்தியில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலிருந்துகொண்டு வந்தார்கள். அதனால் மக்கள் உண்பதற்கு நல்ல உணவு கிடைக்காமல் அல்லல்பட்டு, அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததை நாம் அறிந்தோம். நமது விவசாய அமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் விவசாயக் கருத்தரங்குகளை அமைத்து ஆங்காங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே அரசாங்கம் கடன்களை அவ்வப்போது கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்தார்கள். நில அடைமான பாங்குகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் பணம் கொடுக்கவும், கிணறு தோண்டுவதற்கு உதவியும், பம்பு செட்டுகளை அமைத்துக்கொடுக்கவும், ஏரிகளைச் செப்பனிடவும், கால்வாய் களைத் தூர் எடுத்து நல்லமுறையில் செய்யவும் ஆங்காங்கு சென்று பார்வையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையில் நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், உரம் முதலிய எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டம் விவசாயத்துறையிலே மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு மலைக் காடுகள் நிறைந்திருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் காடுகளெல்லாம் எஸ்டேட் காடுக ளாக இருக்கிறது. அந்த எஸ்டேட் ஃபாரஸ்டிலே இருபதாயிரம் எக்கரா போன்ற அளவில் செந்தரக்கோட்டை பகுதியில் முள்காடுகளாக இருக கின்றன. அந்த முள்காடுகளை அப்புறப்படுத்தி அங்கே நல்லமுறையிலே பயன்படுத்தி அரசாங்க மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு அமைத்தால் தமிழகத்தில் பருப்பு முதலான பண்டங்கள் கிடைக்காது அல்லல்பட்டு இருக்கும் சூழ்நிலையில், அந்த இருபதாயிரம் எக்கர் நிலத்தில் பருப்பு போன்ற பயிர்களை, துவரை, கடலை போன்ற விதைகளைப் போட்டு பயிரிட்டு மாதிரிப் பண்ணையாக அமைத்தால் இந்தப் பருப்புப் பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பம்பு செட்டு களுக்கு கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டு ஒரு கிராமத்தை சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் ஒரு கிராமத்திற்கு மட்டும் பம்பு செட்டிற்குக் கனெக்ஷன் கிடைக்காம லிருந்தால் ஒன்றைச் சொல்லிவிடலாம். பல கிராமங்களிலே விவசாயிகள் பணத்தைக் கடனாக வாங்கி வைத்து, அவர்கள் கிணற்றையும் வெட்டி விட்டு கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் அல்லல்படக்கூடிய நிலையில் அங்கே இருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களிலே 40 பம்பு செட்டு, 50 பம்பு செட்டு, 20 பம்பு செட்டு என்று அமைத்து கனெக்ஷன் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகப் பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய பகுதியில் பல ஏரிகளைத் தூர் எடுக்கவும், செப்ப னிடவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே பெருவாரியாக இருப்பவர்கள்

காங்கிரஸ்காரர்கள்தான். அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, பொதுப் படையான உணவு உற்பத்தியைச் செய்யக்கூடிய ஏரிகளைத் தூர் எடுக்கும் முறையில் பாகுபாடான முறையில் இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யக் கூடாது என்ற முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். அந்த ஏரிகளை அரசாங்கமே மேற்கொண்டு தூர் எடுத்து, சிறுசிறு கால்வாய்களைச் செப்பனிட்டு அந்த ஏரிகளில் நல்ல முறையிலே தண்ணீர்வர விவசாய அமைச்சரவர்கள் உத்தரவைப் பிறப்பித்து நல்ல முறையில் எங்கள் பகுதி விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று எங்கள் பகுதி காட்டுப்பிரதேசமாக இருப்பதால் அங்கே சிறுசிறு எஸ்டேட் ஃபாரஸ்டுகள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள விவசாயி கள் தழைகளை அவ்வப்போது எடுத்துப்போடவும், எஸ்டேட் ஃபாரஸ்ட்டு களில் ஆடுமாடுகளை மேய்க்கவும் பஞ்சாயத்து வாயிலாகவோ அல்லது அரசாங்கத்தின் வாயிலாகவோ செய்து ஆடுமாடுகளை மேய்க்கவும், தழை உரம் கிடைக்கவும் வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் பகுதியில் பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் என்று ஒரு ஸ்கீம் இருக்கிறது. அது பலவருஷமாக அப்படியே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் கீழ்பகுதியில் அணை கட்டுவதனால் தர்மபுரி வட்டத்திலேயுள்ள ஒவ்வொரு ஏரியிலும் தண்ணீர் தாராளமாக வந்து நிரம்பும். அதனால் தர்மபுரி நகரத்திலேகூட தண்ணீர் பஞ்சம் வராது. அத்தகைய பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. முன்னாலேயிருந்த அரசாங்கத்தால், பல காங்கிரஸ்காரர்களின் நிலம் அதனால் போகிறது என்பதால் அந்த பஞ்சப்பட்டி ஸ்கீம் நிறுத்தப்பட்டது. ஒரு இன்ஜினியரும் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார். அதை உடனடியாக எடுத்து அமல் நடத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஏதுவாக இருக்கும். அந்தப் பகுதி புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறி விவசாயத்திற்கு ஆவன செய்ய முடியும். அரசாங்கம் அதையெல்லாம் ஏற்று நடத்தி விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்பேரில் என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே விவசாயம்தான் முக்கியமான பிரச்சினையாகும். விவசாயம் செழித்தால்தான் இந்த நாடு செழிக்கும். ஆகையினாலே, விவசாயத்திலேயுள்ள சிறுசிறு குறைபாடுகளை அப்பொழுதைக்கப்பொழுது நிவர்த்தி செய்தால் விவசாயிகள் உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள்.

இன்றைக்கு விவசாயத்திலே உள்ள குறைபாடுகளில் ஒன்று உர விநியோகம். உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சாதாரண விவசாயிகள் இதைப் பெற முடியவில்லை. பெருநிலச் சொந்தக்காரர்கள் உரங்களை வாங்கி சேமித்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகையினாலே உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பங்கீடு முறையைக் கொண்டுவந்து எல்லா விவசாயி களுக்கும் சரளமாகக் கிடைக்கும் முறையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இரண்டாவது, மின்சார இணைப்பு சம்பந்தப்பட்டது. ஒரு விவசாயி மின்சாரம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தால் அந்த மின்சாரம் வாங்குவதற்கு ஒரு வருஷம் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையிலே மின்சார இணைப்பு நிரம்ப காலதாமதம் ஆகிறது. விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். மருதாசலம்] [1968 மார்ச் 14

மூன்றாவது, இந்த விதை அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் விதைப் பண்ணை ஏற்படுத்தி, அந்தந்த பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு சுலபமான முறையிலே விதை கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நான்காவதாக, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்ட பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதாவது, அடி வெட்டுக் கிணறு வெட்ட விவசாயிகளுக்கு 5,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்கு மணியக்காரரிடம் சர்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும். அவருக்கு ரூ. 100, 200 கொடுத்தால்தான் கையெழுத்துப் போடுவேன் என்று சொல்வதன் மூலம் விவசாயிகள் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் கிணறு வெட்டுவதற்காக அந்தப் பணம் வாங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. மணியக்காரர்கள் பணம் வாங்குவதை நிறுத்தச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, என்னிடத்திலே மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுத்திருக்கிறேன். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, என்னுடைய பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு விவசாயத்தை நம்பித்தான் பெரும்பாலான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். மதுக்கரைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் வாழ்பவர்கள் சாதாரண விவசாயத்தை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே எந்தவிதமான குளத்துப் பாசனமோ வாய்க்கால் பாசனமோ கிடையாது. கிணற்றை நம்பித்தான் அந்தப் பகுதியிலே விவசாயத்தைச் செய்யமுடியும். அப்படி இருக்கும்பொழுது அந்தக் கிணறுகளிலே தண்ணீர் கிடையாது. அடிவெட்டு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடையாது. போர் வெல் போட்டாலும் தண்ணீர் கிடையாது. இதனால் விவசாயமெல்லாம் காய்ந்து வெயிலிலே சுவித்துவிட்டது. அதன் காரணமாக, வாங்கிய கடனையும் கொடுக்கமுடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக, சர்க்கார் தன்னுடைய கடன்களை வசூலிப்பதை ஒரு வருடத்திற்கு தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே விவசாயிகள் வாழ ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையிலே, அவர்களுடைய கடன் வசூலை ஒரு வருடத்திற்கு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயப் பண்ணை என்று ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த விவசாயப் பண்ணையிலே விதைகள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அந்த விதைப் பண்ணைகளிலே வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளிகள். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தினம் ரூ. 1, ரூ. $1\frac{1}{4}$ கூலி கிடைக்கிறது. சர்க்கார் பண்ணையிலே வேலை செய்யச்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கே இவ்வளவு குறைந்த கூலி கொடுத்தால், மற்ற தனிப்பட்ட முதலாளிகள் இதைவிடக் குறைந்த கூலி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்கள். ஆகையினாலே, உடனடியாக சர்க்கார் பண்ணையிலே வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான கூலியைக் கொடுத்தால், அவர்கள் இன்னும் உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். நல்ல முறையிலே விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காகவும் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் வேலை செய்வார்கள். அந்த முறையிலே சர்க்கார் விதைப் பண்ணையிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அதிகக் கூலி கொடுப்பதுடன் யாதா மாதம் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களை பர்மனெண்ட் செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வதுடன் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாதாரண விவசாயிகள் பல இடங்களிலே வேலை இல்லாமல் இந்தக் காலங்களிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு பல இடங்களிலே மராமத்து வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. மராமத்து வேலைகளில்—தூர் எடுத்தல்

1968 மார்ச் 14] [திரு. என். மருதாசலம்]

கண்மாய்களை வெட்டுதல் போன்ற வேலைகளில்—அவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தோமானால் அவர்களும் வாழ முடியும், வேலைகளும் முடியும். அவர்கள் வாழ வழி ஏற்படும். அந்த முறையிலே சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமானால் இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே விவசாய உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். இன்றைக்கு விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடிய மக்களும் நல்ல முறையிலே வாழ முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு எம். வில்லியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் இப்பொழுது நமது அரசு நல்ல ஊக்கம் கொடுத்திருப்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் சொல்வதுபோல முன் அரசு வேளாண்மைத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லையென்றும், அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறைந்து போயிற்று என்றும் சொல்வது ஆதாரமற்றது என்றே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தது என்பதையும் மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் எதிர்பார்த்த அளவு உற்பத்தி இல்லை என்பதையும் நாம் அனைவரும் அறிவோம். அதற்குக் காரணம் திட்டத்தில் குறைபாடு இருக்கிறது என்பதல்ல. வானம் பொய்த்ததுதான் காரணம் என்பதை நாம் அறியவேண்டும். 1965–66-ல் நமது மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாமல் அநேக மாநிலங்களில் பருவநிலை தவறி விட்டதன் காரணமாக உற்பத்தி குறைந்து விட்டது. ஆகையால் முன் அரசுதான் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டு ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டு என்றும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

பெரும் பாசனத் திட்டங்கள் முழுவதும் பூர்த்தி அடைந்து விட்டன. ஆகவே, சிறு பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த முறையிலே அபிவிருத்தி செய்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த முறைகளையெல்லாம் கையாள வேண்டும். சிறு பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த அளவிலே நல்லமுறையிலே ஆராய்ச்சி செய்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஏனெனில், பல இடங்களில் 3,000, 4,000 ரூபாய்கள் செலவு செய்தும் பிரயோஜனப்படாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து எந்த எந்த இடங்களில் தண்ணீர் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அதன்பிறகு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் நஷ்டம் ஏற்படாமலிருக்கக் கூடும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இயற்கை உரத்தை உபயோகிப்பதை நாம் இப்பொழுது விட்டுவிட்டோம். விவசாயிகள் இப்பொழுது அதிகமாக இயற்கை உரத்திலே கவனம் செலுத்தாமல் விட்டுவிட்டார்கள். முன்பெல்லாம் பசுந்தாள் போன்ற இயற்கை உரங்களை நல்ல முறையில் மேற்கொண்டதால், உபயோகித்ததால், நல்ல பலனை அடைந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அதை விட்டுவிட்டு இந்த இரசாயன உரத்தை கட்டாயமாக உபயோகப்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக நிலங்கள் சாரம் அற்று, சத்து அற்றுப் போய்விட்டது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, இயற்கை உரத்தையும் அதிகமாக உபயோகிக்கத்தக்க வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மண் வள ஆராய்ச்சி மிக முக்கியம், அவசியம். சில நிலங்களில் யூரியா உபயோகிப்பதால் மண் பலன் தராமல் போய் விட்டது. ஆகையால் மண் வளத்தைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். மண்ணை ஆராய்ச்சி செய்து அங்கு விவசாயம் செய்தால் நல்லமுறையில் பலன் இருக்கும். அதற்கேற்ற முறையில் மண் வள ஆராய்ச்சி எல்லா இடங்களிலும் அதிகமாக, பரவலாகச் செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் ஒரு சில மாவட்டங்களில்தான் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பித்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக அவைகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வழிசெய்வதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்யாறு இடதுகரை கெனலில் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடத்த குழித்துறையில் ஒரு சப்டிவிஷன் சமீப காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்காக எஸ்டிமேட் எல்லாம் தயாரித்து ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சுமார் 15 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆகும் என்று ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கும் வேலைகள் செய்து முடித்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக்கொண்டு வரலாம். ஆகவே, ரிபோர்ட்படி அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தக்கலை என்ற ஒரு இடத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி துவக்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. 150 ஏக்கர் இடமும் இருக்கிறது. மிகவும் வசதியான பிரதேசம். அந்த இடத்தில் ஒரு அக்ரிகல்சுரல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் முன் இருந்த அரசிடம்கூட வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இந்த அரசாவது அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிணற்றுப்பாசன வசதி குமரி மாவட்டத்தில் அதிக
பிற்பகல் 1-00. மாக இல்லை. ஆனால், சில பிரதேசங்களில் அதற்கேற்ற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் கிணற்றுப் பாசன வசதி செய்து கொள்வதற்காக தனியார் கடன் வேண்டும் என்று கேட்டால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை சர்க்கார் அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கே. பி. எஸ். மணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன் வருகிறேன். இந்த மானியத்துறை நம்முடைய தேசத்தில் மிகப் பெரிய ஒரு அவசரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய துறையாக மாறிவிட்டது. காரணம், மக்களுடைய உணவு பற்றாக் குறைதான். கடந்த கால அரசைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்கள் எங்களுடைய திட்டத்தைத் தானே இந்த அரசு நிறைவேற்றுகிறது என்று வாய்ப் பேச்சுக்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலும், மக்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கிற முறையிலும் அந்த அரசு தவறிவிட்டது என்பதை அவர்களே ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. எடுப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு முறையாக செயல்பட்டதன் காரணமாகத்தான் அதிகமான விளைச்சல், மகசூல் ஏற்பட்டு மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒத்துகொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற முறைகளில் இந்த அரசு வெற்றி கண்டிருக்கிறது. கடலோரப் பகுதிகளில் கிராமங்களில் கழிவு நீர் வீணாகப் போகாமல், லிப்ட் இர்ரிகேஷன் மூலம், ரிவர் பம்ப் ஸ்கீம் மூலம் மறு முறை அந்தத் தண்ணீரை வயலுக்கு அனுப்புகிற ஒரு முறையை பயன்படுத்துவதற்கு ஆராய்ச்சியை துரிதப் படுத்தி, அதைப் பரிசீலனைக்குக் கொண்டுவந்து, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்ணீரை சிக்கனப்படுத்துவதில் இந்த அரசு சற்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். வருகிற தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டே ஒரே காலத்தில் சிக்கனமாக சாகுபடி செய்துவிட முடியும். அதில் அங்கு இருக்கிற விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள் என்னவென்றால்

5 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்பவர்கள் தண்ணீர் வந்த உடனேயே சாகுபடி செய்ய முடியாத ஒரு தரமற்ற நிலையில் வாழ்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு திட்டம் வகுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் பொது நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, அங்கிருக்கிற டிராக்டர்களை வைத்துக்கொண்டு, தண்ணீர் வந்த ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளேயே, 10, 20 நாட்களுக்குள், அல்லது 30 நாட்களுக்குள் எல்லா நிலங்களையும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒரு பெரிய திட்டத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வகுக்க வழிவகைகள் செய்தால், உண்மையாகவே முதல் எபிலேயே கழிவு நீர் வீணாகாமல் சாகுபடி செய்துவிடலாம். ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தவுடன் ஒரு சில மிராசுதாரர்கள் சாகுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். பாக்கி கழிவு நீர் வீணாகப் போகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த, அதே சந்தர்ப்பத்தில் பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்திலேயே சிறிய நிலச்சொந்தக்காரர்களும் சாகுபடி செய்வதற்கான திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரி திட்டத்தை இந்த ஆண்டு கொள்ளிடம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் நடத்த முடிவு எடுத்து, எங்கள் கவுன்சிலிலும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எலிகள் தொல்லையை ஒழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இடங்களிலும் வரப்பு பெரியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, வரப்புகளை அழித்து அவைகளைச் சிறியதாக ஆக்கிவிட்டால், எலிகள் குடியிருப்பதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு எலிகளின் தொல்லையை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில் மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால், தர்மபுரம் ஆதீனத்திற்கு 12 000 வேலி நிலம் இருக்கிறது. திருவாடுதுறை ஆதீனத்திற்கு 6,000 வேலி நிலம் இருக்கிறது. இப்படி ஆயிரக்கணக்கான வேலிகள் நிலம் இருந்தும், விவசாயிகள் இந்த நிலங்களை முறையாகப் பயன்படுத்தி சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்து நல்ல முறையில் கொண்டுவர முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கண்காணிப்பு இல்லை. கடந்த கால அரசு எப்படி கண்காணிப்பு இல்லாமல் விட்டுவிட்டதோ, அதேபோல் கோவில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் கண்காணிக்கப்படாமல் இருப்பதனால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சர்க்காருடைய விவசாயத் திட்டங்களை அவர்கள் உடனடியாக ஏற்று, அதாவது மராமத்து செய்வது, காமன் போர் வெல்ஸ், சமுதாய நலத் திட்டங்களின் கீழ் மக்களுக்குத் தேவையான தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வது, அதாவது வறட்சியான பிரதேசங்களுக்கு, மேடான பிரதேசங்களுக்கு தண்ணீர் வருவதற்கு பொதுக்கிணறுகளை ஏற்படுத்துவது போன்ற முறைகளை எண்டவ்மெண்டு போர்டும், கோவில் ஸ்தாபனங்களும் ஏற்றுக்கொண்டு அமல் நடத்த முன்வந்தால்தான், ஆயிரக்கணக்கான டன் நெல்லை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அது விஷயமாக கோவில், மட நிர்வாகிகளை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசு தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்ய தீவிரமான திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் ரயிலில் போகும் பொழுது இரண்டு பக்கமும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் தரிசாகக் கிடப்பதைக் காணலாம். சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களின் இரண்டு பக்கங்களிலும், நடுவிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன. செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு மாவட்டங்களில் ஏது காரணமோ தெரியவில்லை, ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களை தீவிரமாக சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு தீவிரத் திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொடுத்து, அவசரமாக நடவடிக்கை எடுத்து, இந்த ஆண்டுக்குள்ளேயே அந்தத் திட்டத்தை

நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்தால், லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். மேலும், பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாரெஸ்டு இலாகாவின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் உபயோகம் இல்லாத நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்துவிட முடியும்.

இறுதியாக, பெர்டிலைஸர், உரம் உற்பத்தி சம்பந்தமாக, உர உற்பத்தி சாலையிலிருந்து நேரடியாக பிளாக்குகளுக்கும், அவைகளினால் இயங்குகின்ற சங்கங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக உர விலையைக் கம்மியாக்கிக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. மு. அலங்காரம்:** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத்துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பேசுகிறபொழுது, அண்மையில் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதி இரு பெரும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் அவதிப்பட்ட நேரத்தில் தமிழக அரசு மகத்தான ஒத்தாசை செய்திருக்கிறது.

"உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு"

என்பதுபோல், நமது சட்ட அமைச்சர் ஓடியோடி வந்தார். மேலும் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் திரு. ராயப்பா அவர்களும், மாவட்ட கலெக்டர், துணைக்கலெக்டர் அவர்களும் உதவி செய்தது, நிவாரண வேலைகளைச் செய்தது கிழக்கு ராமனதபுரத்திற்கே ஒரு பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். அப்படி உதவி செய்தது விவசாயிகள் பிரச்சினையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி எந்த அளவுக்கு அணுகுகிறது என்பதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. மாவட்ட விவசாயக் கருத்தரங்குகளை நடத்தி விவசாயிகளுக்குள்ள பிரச்னையைப் பரிசீலித்து, விவசாய சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து, பிரச்னைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் தேடுவதற்கு மாவட்டவாரியாக விவசாய மாநாடுகள் நடத்தி வருவது திராவிட முன்னேறறக்கழக ஆட்சியின் ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

மேலும் இந்த ஆண்டு ஏறக்குறைய உணவு உற்பத்தி சுமார் 60 லட்சம் டன்னாகப் பெருகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 1966-67-ல் உற்பத்தியானதைவிட இரண்டு லட்சம் டன் அதிகமாகவும், 1965-66-ல் உற்பத்தியானதைவிட 7·4 லட்சம் டன் அதிகமாகவும் உற்பத்தியாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியினுடைய திறமையினால் பெருகியிருக்கிறது. இது மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழிகாட்டியாக உள்ள புள்ளி விவரம் என்று தெரிகிறது. ஆகவே, தமிழக அரசின் நல்ல நிர்வாகத் திறமையினால் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் நல்ல நிலைமை ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது.

நான் கிழக்கு ராமனதபுரத்தைப் பற்றி சிறு சிறு விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள முற்படுகிறேன். பெரிய பெரிய திட்டங்களை நாம் செயல்படுத்துவதோடுமட்டுமல்லாமல் பாசன வசதிக்குரிய அடிப்படையான சிறிய திட்டங்கள் சிலவற்றையும் நிறைவேற்றினால்தான் உற்பத்திப் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை)

முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தால் பல கண்மாய்கள் உடைப்பெடுத்திருக்கின்றன. அந்தக் கண்மாய்களில் தற்காலிகக் கரைகள் அமைத்து தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் நிரந்தரமாக கரை போட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 14] [திரு. மு. அலங்காரம்]

மேலும், அந்த வட்டாரத்தில் பல கண்மாய்களில் தத்து போட்டிருக்கிற முறை தவருனதாக இருக்கிறது. கண்மாய்களில் நீர்மட்டத்தை, அதாவது லெவலை சரியாக நிர்ணயிக்காமல் தத்தை சில கண்மாய்களில் மேடான இடத்திலும் சில கண்மாய்களில் தாழ்வான இடத்திலும் கட்டியிருக்கிருர்கள். அதனுல் சில இடங்களில் நீர் தேங்காமல் ஓடிவிடுகிறது. சில கண்மாய்களில் அதிகமாக நீர் தேங்கி வெள்ளம் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே கிழக்கு ராமனுதபுரத்தில் இந்தக் குறையை பரிசிலித்து, அது சம்பந்தமாக வருகிற மனுக்களை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளம் ஏற்படுகிறபோது, வீணுகப் போகும் நீரை ஓட்டுவதற்கு வடிகால் வசதி செய்யவேண்டும். வடிகால் வசதி இல்லாததன் காரணமாக, பல நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை அடித்துச் செல்கின்றன. அதனுல், பல கிராமங்கள் சேதப்படுகின்றன. மேலும், நீர்மட்ட லெவல் சரியாக இல்லாததால், கண்மாய், உள்புறத்தில் இருக்கும் ரயத்துக்களுக்கும், கண்மாய் வெளிப்புறத்தில் இருக்கும் ரயத்துக்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறுகள் முற்றி வருகின்றன.

முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய 113 கிராமங்கள் இனும் கிராமங்களாக இருக்கின்றன. இதனுல் அவர்களுக்குச் சரியானபடி உதவி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. 113 கிராமங்களிலுள்ள ரயத்துக்களுக்கு நபர் ஜாமீன் மீது கடன் வழங்கி, விவசாயத்தை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு நமது தமிழக அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பரம்பரையாக, தலைமுறை தலைமுறையாக உழைத்து வந்த விவசாயிகளுக்கு, ரயத்துவாரிப்பட்டா வழங்கி அந்த விவசாயிகளை நாம் ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

மேலும், சில அடிப்படைத் திட்டங்களை நாம் அந்தத் தாலூகாவிற்கு தனிக்கவனம் செலுத்திச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடைப்பு எடுத்த பல கண்மாய்களையும், ஏரிகளையும் தூர் எடுத்து புதுப்பிக்கப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தாலூகா லெவலில் உள்ள மேஜர் டாங்குகளை புல்டோசர்களைக்கொண்டு அகலப்படுத்தி, கரையைச் செப்பனிட்டு, ஸ்குரு ஷட்டர்ஸ் போட்டு தண்ணீரைத் தேக்கினுல் நல்ல மகசூல் கிடைக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

ஓடைகளின் குறுக்கே புதிய அணை கட்டுதல் என்ற சிறு பாசனத் திட்டத்திலே முதுகுளத்தூர் தாலூகாவில் ரகுநாதபுரம் என்ற குண்டாறு ஓடுகிறது. அதிலே கமுதிக்கு அருகிலுள்ள கீழடி என்ற இடத்திலே மலட்டாறு அணை கட்டி, முதுகுளத்தூர் தாலூகாவில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால், அந்தத் தாலூகா நல்ல நிலையை அடைய முடியும். அந்தத் தாலூகா மக்கள் சிறிய விவசாயிகளாக இருப்பதாலும், நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளாக இருப்பதாலும், அங்கு நிலையாகத் தங்க முடியாமல், தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு வந்து, அறுவடை செய்து, இறந்த பிணத்தைக்கூட ஆற்றில் தூக்கி எறிந்துவிட்டு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த மக்களுக்கு நிரந்தரமான வாழ்க்கையைக் கொடுப்பதற்கான நல்லதொரு திட்டத்தை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தமிழக அரசு வந்த பிறகு அந்த வட்டாரத்து மக்களுக்கு ஒரு திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திருப்தி தொடர்ந்து நீடிக்கும் வகையில் நாம் நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய நல்ல பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

வைகையிலிருந்து பிரிந்து செல்கிற ஒவ்வொரு கால்வாயையும் நல்ல படியாகச் சீர்படுத்தி, அந்தக் கால்வாய் மூலமாகப் பாசன வசதி செய்யக் கூடிய பெரிய பெரிய மேஜர் டாங்குகளுக்குத் தண்ணீர் விடும் நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, வைகையிலிருந்து பிரிகிற கூத்தங்காலுக்கு எஸ்டிமேட் போட்டுப் பல வருஷங்கள் ஆகியும், வேலை இன்னும் நடைபெறவில்லை. அதற்குக் காரணம், அந்தக் கால்வாயின்

நிலத்தை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து அந்த நிலத்தை உழுது வருகிறார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்தி, அந்தக் கால்வாயைச் சீர்படுத்தினால் ஏறக்குறைய 100 கிராமங்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும். வைகை நதியில் பார்த்திபனூரிலிருந்து காக்கூருக்கு பிரிகிற அந்தக் கால்வாயை காக்கூர் கண்மாய்க்கு வரச்செய்ய வேண்டும். மூன்று மைல் நீளம் ஒரு மைல் அகலமுள்ள கண்மாய் அது. அதை ஆழப்படுத்தி அதிலுள்ள வடிகால் (தத்தின்) மூலமாக ரகுநாதபுரம் என்ற குண்டாற்று வழியாக ஷட்டர்ஸ் போடப்பட்டுள்ள பல கண்மாய்களுக்குப் பாயக்கூடிய தொடர்பாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. தொடர்ச்சியான சில முக்கியமான கண்மாய்களைச் செப்பனிட வேண்டும்.

சாயக்குடி வட்டாரத்தில் சக்கிலியன் ஓடைத்திட்டம் இருக்கிறது. அந்த ஓடை பழுதுபட்டு மேடாக இருக்கிறது. அதையும் சீர்படுத்தினால் கடலாடி வட்டாரத்தில் உள்ள பல கண்மாய்கள் சீர்படும்.

மேலும், மேஜர் கண்மாய்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எடுத்து ஆழப்படுத்தினால், அங்கு நிலையான வாழ்க்கை வசதி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி கூறி, உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. மு. மாரிமுத்து : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முற்படுகிறேன்.

கடந்த 1967-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2-ந் தேதியில் ஆத்தூர் வட்டத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடிகளுக்கு உரிய காலத்தில் நிவாரணம் அளித்தமைக்கும், பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சீர்செய்ய இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் கடன் வழங்கியமைக்கும் விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத் திட்டத்தில், விதைப் பண்ணை அமைத்தல், எரு உற்பத்தி செய்தல், இரசாயன உரங்கள், நவீனக் கருவிகள், வாணிகப் பயிர்கள், பழ உற்பத்தி, கிழங்கு வகைப்பயிர் உற்பத்தி, வேளாண்மைக் கல்வி, வேளாண்மை ஆராய்ச்சி, தீவிர சாகுபடி செய்தல், பயிர்ப் பாதுகாப்பு, சிறு பாசனம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள் வகுத்து, வேளாண்மையைப் பெருக்க, அமைச்சர் அவர்கள் மான்யக் கோரிக்கையில் பல திட்டங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இத்திட்டங்களில் மிக முக்கிய இனங்களுக்கும் பலன்தரும் இனங்களுக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கி, வேளாண்மையைப் பெருக்க, வழிவகை செய்திருப்பது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும்.

குறிப்பாக, சேலம் மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். அப்படியிருந்தும், இவ்வருடம் புதிய மானியக் கிணறுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப்படாதது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். விவசாயம், 75 சதவீதம் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியிருப்பதால், அருள்கூர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் குறைந்தது 2000 கிணறுகளுக்காவது நிதி ஒதுக்கிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடன்தொகை நில அடைமான வங்கியில் பெறும் போது "D" கார்டு, கண்டிஷன் ஆகிய பட்டா நிலங்களுக்கு ஒருசில காரணத்தால் மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதனால் அரிசனக் குடிகளும் ஏழை விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விதியைத் தளர்த்தி, மேற்கண்ட பட்டாதாரர்கள் கடன் பெற வழிவகை செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த விண்ணப்பங்களை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, கடன் தொகை வழங்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் மின் உற்பத்தி செய்யப்பட்டபோதிலும் இன்னும் ஒருசில பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படாமலிருக்கிறது. குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு அதிகம் தேவைப்படுவதால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் விஸ்தரிப்பை அதிகரிக்கவும், மின்சார மோட்டார்கள் வழங்கவும்,

1968 மார்ச் 14] [திரு. மு. மாரிமுத்து]

அதிகப்படியான கடன் தொகை வழங்கவும் இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் 100 கிராமங்களில் இன்னும் 45 கிராமங்களுக்கு மின் விஸ்தரிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்த இடங்களுக்கு மின் விஸ்தரிப்பு அளிப்பதுடன் மின்சார மோட்டார்களுக்குக் கடன் தொகை வழங்க மாவட்ட அளவில் அதிக நிதி ஒதுக்க ஆவன செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனது தொகுதியைச் சுற்றிலும் மலைகள் இருப்பதால் மழைக் காலத்தில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடிப் பயனில்லாமல் கடலில் கலந்து விடுகிறது. இந்த நீரை, உளியடாம், காட்டுக்கோட்டை, வலசைக்கல்பட்டி, கவர்பனை, சிறுவாச்சூர் ஆகிய இடங்களில் தேக்கி வைத்து பயிர்களுக்குப் பயன்படுத்த ஏரிகள் அமைக்க அரசு ஆவன செய்து தரும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எனது தொகுதியில் 5,000-க்கும் மேற்பட்ட மேய்ச்சல் தரிசு நிலங்கள், புத்தூர், நாவக்குறிச்சி, நாவலூர், வீரகனூர், கெடாவூர் ஆகிய கிராமங்களில் இருக்கிறது. மலையைச் சார்ந்து இக்கிராமங்கள் இருப்பதால் மேய்ச்சல் தரைக்கென நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டியதில்லை. ஆகவே, இந்த நிலங்களில் நிலமற்ற அரிசனக் குடிகளை குடியேறச்செய்து, மத்திய அரசின் உதவியுடன் கூடிய திட்டத்தில், காலனிகள் அமைத்து, விவசாயத்தைப் பெருக்க ஆவன செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் தற்போது பழப் பண்ணை எதுவும் இல்லை. தலைவாசல் தொகுதியில் நிறைய தரிசு நிலங்கள் இருப்பதால் ஒரு பழப் பண்ணையுடன் கூடிய நாற்றங்கால் நிறுவி, செயல்படுத்த ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்திட்டம் லாபகரமான ஒன்றாகும். மேலும், இதன்மூலம் பழச்செடிகள் விவசாயிகளுக்கு எளிதில் கிடைக்க ஏதுவாகும். சேலம் மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே இருந்த திம்மாபுரம் பழப் பண்ணை தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சேர்ந்துவிட்டதால், சேலம் மாவட்டத்திற்கென ஒரு பழப் பண்ணை அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கு ஒரு முக்கியப் பயிராகும். கிழங்கிலிருந்து ஸ்டார்ச், சவ்வரிசி முதலியவைகள் தயார் செய்யப்படுகின்றன. இப்பொருட்கள் அந்நிய செலாவணிக்குப் பயன்படும் வகையில் இருப்பதால் உற்பத்தியைப் பெருக்க, விவசாயிகளையும், தயாரிப்பாளர்களையும் ஊக்குவிக்க ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்பட ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சின்னக்கல்வராயன்மலை, பெரியக் கல்வராயன்மலை ஆகிய இடங்களில் கடுக்காய் விளைகிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் இதன் உற்பத்தி குறைந்துகொண்டே வருகிறது. இது ஒரு லாபகரமான வணிகப் பொருளாக இருப்பதாலும், மலைகளில் அதிகப்படியாக உற்பத்தி ஆவதாலும், மலைவாசி மக்கள் இதன் பலனை அடைய ஒரு திட்டம் வகுத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க ஆவன செய்து தரும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன நலத் துறையின் கீழ், அரிசன முன்னேற்றத்திற்காக நிலக் காலனிகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இத்திட்டத்தில் ஒரு நபருக்கு 1,500 ரூபாய் கடன் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் கடன் தொகை கிணறு வெட்டவும், மாடு வாங்கவும், சாலைகள் அமைக்கவும், நிலத்தைத் சீர்திருத்தம் செய்யவும் கொடுக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் குறைந்த தொகையாதலால், இந்த நான்கு வேலைகளும் ஒழுங்காகச் செய்ய முடிவதில்லை. இதனால் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இத்திட்டத்தில் நபர் ஒருவருக்கு குறைந்தது மூவாயிரம் ரூபாயாவது அளிக்க வழிவகை செய்துதரும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துளேபோடும் கருவி (Rock Blasting) சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உரிய காலத்தில் கிடைப்பது இல்லே. சுமார் பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மனுக்கள் சேலம் உதவிப் பொறியாளரிடம், விவசாயிகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலேயில் இருந்துகொண்டிருக் கின்றன. மேற்கொண்டு பத்து துளேபோடும் கருவி வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல நிலத்தைச் சீர்ப் படுத்த புல்டோசர்கள் மாவட்டத்தின் அளவில் அளிக்க ஆவன செய்து தரும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாறைகளே உடைக்க தோட்டாக்கள் சேலம் மாவட்டத்தில் எளிதில் கிடைப்பதில்லே. இந்த மாவட்ட மக்கள் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு வந்துதான் உபயோகிக்கிருர்கள். மாவட்ட அளவில் ஏற்காட்டில் தோட்டாக்கள் வினியோகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத் துறையிலே பணியாற்றக்கூடிய இயக்குநர் அவர்கள் தொழில் நுட்பம் வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டு மென்ற என் அவாவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக மருத் துவத் துறை, கால்நடை, மராமத்து போன்ற துறைகளில் இருப்பது போல் தொழில் நுணுக்கமுள்ளவராக இயக்குநர் இருந்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் இத்துறையில் உள்ள எல்லா திட்டங்களேயும் செயல் படுத்தவும், புதிய திட்டங்களே உருவாக்கவும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இத்துறையின் ஆணிவேர்களாக இருக்கக்கூடிய மேஸ்திரி, ஃபீல்ட்மேன், கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர், டெப்போ கிளார்க், என்ஜின் டிரைவர்கள், சாயில் கன்சர்வேஷன் அசிஸ்டெண்டு ஆகியவர்களின் பணியை ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு ஊதிய உயர்வும், பதவி உயர்வும் உரிய காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டால், மேலும் விவசாயத் திட்டங்கள் துரிதமாக நடக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த ஊழியர் களுடைய குறைகளேயெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து விவசாயத்தைப் பெருக்க அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். மேலே கூறிய ஊழியர்களில் 75 சத விகிதம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய பதவி உயர்வு விகிதாசார அளவில் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டு மென்று கூறி இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கே. என். குமாரசாமி**: பேரவைத் தலேவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது சில கருத்துக்களேச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு விவசாயத் துறையிலே அதிக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும். இன்னும் பெரிய அளவிலே கவனம் செலுத்தி விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதில் சில சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும், அதைப் பொருட் படுத்தாமல் விவசாய அபிவிருத்திக்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு இடமில்லேயென்ற அடிப்படையிலே அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பல பகுதிகளிலே வீணுகப் போகின்ற தண்ணீரை பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் செயல்படுத்தலாம். குறிப்பாக லோயர் பவானி பகுதியிலே வீணுகும் தண்ணீரைக் கொண்டு இன்னும் அதிக பூமியில் பாய்ச்சி உணவுப்பயிரை விளேவிக்கலாம். இதனுல் உற்பத்தி அதிகமாகும். கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் பகுதி வறண்டுபோய்விட்டது. அந்தப் பகுதியில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டு

மென்று நான் முன்பு சட்டசபையிலும் பேசியிருக்கிறேன். இந்த அரசுக்குக்கூட கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதுபற்றி பரிசீலனையில் இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் பல வருடங்களுக்கு முன்னாலே போடப்பட்டு, சில செல்வாக்குள்ளவர்களால் தடைப்பட்டுவிட்டது என்று அறிகிறேன். செல்வாக்குள்ளவர்கள் தங்கள் பூமிக்கு மட்டும் நீர் கிடைக்கும்படியான நிலைமையை உருவாக்கியிருந்தார்கள். அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் 100,120 அடி ஆழம் கிணறு வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, மேல்பவானி, குந்தா கழிவுநீர்த் திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறோம். தற்போதைய நிலையில் அந்தப் பகுதியில் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 150 அடி ஆழம் வெட்டினாலும் தண்ணீர் வருவதில்லை. இதன்காரணமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள மூன்று நான்கு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பாலைவனமாக மாறிவிடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. மேல்பவானி, குந்தா கழிவுநீர்த் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக லோயர் பவானிப் பகுதிகளில் பயிர் பாதிக்கப்படுமோ என்று பயப்பட வேண்டியதில்லை. அதிகமாக வரும் தண்ணீரைக் குளம், குட்டைகளில் தேக்கிவைத்துக்கொள்ளக் கூடிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதில் காலதாமதமோ, பண நஷ்டமோ ஆகும் என்று அரசு பயந்தால், அந்த நஷ்டத்தை அங்குள்ள விவசாய மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்காக நாம் முதலில் விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவு அதிக அளவில் இருக்கிறது. வேளாண்மை கட்டுபடியாகவில்லையென்று சில விவசாயிகள் ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரக் கட்டணம் மிகக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்காவிட்டாலும், அடிசனல் செக்யூரிட்டி டிபாஸிட்டையாவது அதிகப்படியாக வசூலிக்காமல் இருந்தால் போதும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக அடிசனல் செக்யூரிட்டி டிபாஸிட்டாக 600, 700, 1,000 ரூபாய் என்று விவசாயிகளிடம் வசூலிக்கிறார்கள். அவர்கள் பணம் கட்ட முடியாத நிலையில் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளிடத்தில் பணம் வசூல் செய்துதான் மின்சாரத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை நாட்டிலே இருந்தால் நல்லது அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஓட்டுகின்ற யூனிட்டுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் அதிகமாக மின்சாரத்தை ஓட்டிவிட்டோம் என்பதற்காக வசூல் செய்வது அநியாயமானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்தி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஏராளமான பூமி வளப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல்லாம் வளப்படுத்தி, விளைநிலமாக மாற்றுவதற்கு அதிக மூலதனம் வேண்டும். அவர்கள் குத்தகை விவசாயிகளாக இருப்பதால் பெரும் மூலதனம் செலவு செய்து விளைநிலமாக மாற்றினால் பின்னால் என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகின்ற குத்தகை விவசாய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ஏராளமான பூமி வளமடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. பதினைந்து இருபது ஆண்டுகளாக அவர்கள் அப்படியே குத்தகைக்குப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கின்றனர். ஆகவே அந்தப் பூமிகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்குவதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு, விளைநிலமாக மாற்றுவதற்கு, பண்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அவர்களுக்கு உறுதி உண்டாக்க நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் பழத்தோட்டம், பால்பண்ணை, தென்னந் தோப்புகள் முதலியவற்றிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல விளை நிலங்களைக்கூட பால்பண்ணை என்ற திட்டத்தின்மூலம் விதிவிலக்குப்பெற்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அவர்கள் தரிசு நிலமாகப் போட்டு

வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை எல்லாம் விவசாய உற்பத்தி செய்வதற்கான முறையில் உருவாக்கிக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியை மேலும் அதிகம் உண்டாக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின் கீழ் இந்தமாதிரியான நிலங்களையெல்லாம் விதிவிலக்கின்கீழ் கொண்டுவரக் கூடாது. இன்றைக்கு நிலத்திலே பாடுபடுகின்றவர் ஒருவர், பலனை அனுபவிக்கிறவர் வேறு ஒருவர் என்ற நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். ஒருவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற உரிமை இருக்கும்போது, அதில் பாடுபடுகிறவனுக்கும் உரிமை இருக்கத்தான் வண்டும். அந்த நிலைமை இன்று நாட்டிலே இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிலத்திலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்குச் சீரான உரிமை இன்று கொடுக்கப்படவில்லை. தான் செய்த வேலைக்குக் கூலி கொடுத்தால் போதும் என்று கூலிக்காரர்கள் எண்ணிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இது நல்ல போக்கு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல்லாயிரக் கணக்கான நிலமில்லாத விவசாயிகள்தான் இன்று பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் இல்லை. அப்படி நிலத்தில் நேரடியாகப் பாடுபடக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஃபாரஸ்டு நிலங்களையெல்லாம் ஒதுக்கிக்கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். யார் யார் நேரிடையாக நிலத்தில் பாடுபடுகிறார்களோ அவர்களுக்கே நிலம் உரிமையாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான வழிவகைகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 1–30. அடுத்தபடியாக பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் பற்றி ரொம்ப காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பூச்சியினால் விவசாயப் பயிர்கள் அழிக்கப்படுகிறது. மருந்து அடித்தாலும் கூட அதையும் மீறிக்கொண்டு பயிர்களை அழித்துவிடுகின்றன. இப்படி இரண்டு வெள்ளாமை போகுமானால் அடுத்த வெள்ளாமைக்குப் பயிர் வைக்க அவனால் முடியாது. ஆகவே கண்டிப்பாக இந்த அரசு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு ஊக்கம் இருக்கும்.

அமோனியம் சல்பேட் அதிகமாக நிலத்திற்குப் போடுவதனால் பூமியின் இயற்கைச் சத்து மிகவும் குறைந்து வருகிறது, விளைச்சல் குறைகிறது, தரமும் கெட்டுப்போகிறது. இயற்கை உரங்களை அதிகப்படுத்துவதன்மூலம் தான் நிலத்தின் தரத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். விளைச்சல் அதிகமாகக் கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக இயற்கை உரத்தை விவசாயிகளின் உதவியோடு அதிகப்படுத்த எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிறுபாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக எங்கள் பிரதேசத்தில் உள்ள குளம் குட்டைகள் நல்லமுறையில் செப்பனிட்டாக வேண்டும். புதுக்கிணறு எடுப்பதற்கு அந்தப் பிரதேசத்தில் இன்றைக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. ஒரு கிணறு எடுக்க அந்தப் பிரதேசத்தில் 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் 10 ஆயிரம் ரூபாயாவது கடனைக் கொடுத்து, விவசாயிகளைப் பத்தாயிரம் போட்டுக் கொள்ளச் சொல்லலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக குந்தா கழிவுநீர்த் திட்டத்தைச் சரியாகக் கண்காணிப்போடு நடத்த வேண்டுமென்று கோரி, இந்த மானியத்தில் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்கு என் நன்றி. இன்று உணவு உற்பத்தித் துறையில் நெல் விவசாயம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியமாகிய தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் விவசாயம் எந்த அளவு இருக்கிறது, அந்த விவசாயத்தைச் செய்கின்ற மக்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கிடைக்கிறது என்பதை நாம் முக்கியமாக உணர்தல் வேண்டும்.

1968 மார்ச் 14] [திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்]

குறிப்பாக அவர்களது ஊக்கமும் ஆக்கமும் கெடுகின்ற வகையில் தான் கடந்த ஆட்சியில் போட்ட வருமான வரியை இந்த அரசு 3 மடங்காக்கி இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் என்றால் நெல் விவசாயம்தான். ஏக்கருக்குத் தீர்வை 8 ரூபாய்க்குக் குறைந்த நிலம் 5-இல் இருந்து 8 சதவீதம் வரையில் தான் இருக்கும். அம்மாதிரி இருக்கிற நிலையில் வரிச்சலுகை நிச்சயம் கிடைக்காது என்பதை உணர்தல் வேண்டும். ஒரு பக்கம் நிலவரி, இன்னொரு பக்கம் விவசாய வருமான வரி, ஆக இரண்டுவித வரி நிலத்தின் மீது போடப்படுகிறது- உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும் என்கிற நேரத்தில் இப்படி இரட்டை வரியைப் போட்டாக வேண்டுமா என்பதை முதலில் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவையில் ஓரளவுக்கு வருமானம் வந்தபோதிலும் அதை நம்பி தாளடி சம்பாப் பயிரில் கிடைத்த வருமானத்தையும் போட்டுவிட்டார்கள். அவை அழிந்துபோய் இன்றைக்கு விவசாயிகள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே நிலை நீடித்தால் 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதிக்குள் 7 லட்சம் டன் அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ததுபோல வருகிற ஆண்டில் எதிர் பார்க்க முடியாது. நெல் சாகுபடியில் வருமானம் வராததால் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய பணப்பயிர்களை விரும்பியே பலர் சென்றுவிடக்கூடும். எந்தக் கட்சியினுடைய பிரச்சாரத்தைக் கேட்டோ சொல்வதாகக்கொள்ளக்கூடாது, லாபம் இருக்கிற பக்கம்தான் மக்கள் திரும்புவார்கள். லாப நோக்கோடு நெல் விவசாயம் செய்வதைத் தவறு என்று சொல்லக் கூடாது. நிலவரி மீது இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கான சர்சார்ஜ் 50 சதவிகிதத்தில் இருந்து 100 சதவிகிதம் வரைக்கும் கொடுக்கிறோம், இந்தமாதிரி வரிச்சுமை ஏறிக்கொண்டே போவதை இந்த அரசு குறைத்தாக வேண்டும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற இந்த அரசின் கொள்கைக்கு வரிச்சுமையை ஏற்றிக்கொண்டே செல்வது நன்மை பயக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக் மின்சார பம்பு செட்டு, ஆயில் பம்பு செட்டு வைத்திருக்கிற மக்களுக்காவது வரிச்சுமையைக் குறைத்து ஆக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பம்பு செட்டுகளுக்காக சில இடங்களில் 1,200 கடன் வழங்கப்படுகிறது. இதை ஐந்தாண்டுக்குள் திரும்பத் தரவேண்டும் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக முழுமானியக் கிணறு அடிப்படையில் 10 ஆண்டுகளில் திரும்பப்பெற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கும்போது ஆவணங்களைப் பெறுவதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதை நிவர்த்திக்கவும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றத்திலும் டிராக்டர்கள் புல்டோசர்கள், ஸ்ப்ரேயர்கள் இருக்கின்றன. அவை பழுதுபட்டால் உடனடியாக பழுது பார்க்க மெக்கானிக்ஸ் இல்லை. மேலே அனுப்பி பழுது பார்ப்பதற்குள் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே விவசாய இலாகா ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இதற்கென தனி வசதி செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரசாயன உரங்கள் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் இருக்கிற இடங்களில் நல்லமுறையில் கிடைக்கின்றன. மற்றும் ஐ. எம். எஸ். போன்ற இடங்களிலும் பரவாயில்லை. மற்ற இடங்களில் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுடைய தேவையை முன்கூட்டியே கணக்கிட்டு, நம்மிடம் உள்ளனவற்றுக்குத் தகுந்தாற்போல காலத்தில் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தீவிர விவசாயச் சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழே நல்ல சாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தி

செய்யப்பட்ட பொருள்களை உடனுக்குடன் சந்தைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு ஏற்ற முறையில் இந்தத் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அவை முன் இருக்கும்படியான இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியங்களிலே என் கட்சியின் சார்பிலே கொண்டுவந்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் 44, 45 பக்கத்திலே இந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையே இப்பொழுதுதான் கவனிக்கப்படுகிறது. இதுவரை முன்னால் இருந்த பழைய அரசாங்கம் செய்ததும் சரியே, அதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்களும் சரியே, விவசாயம் ஒரு மூன்றும் தரமாகத்தான் கருதப்பட்டதே தவிர அது முதல் தரமாகக் கருதப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாத நிலைதான் இருந்தது. உணவுப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினாலேதான் குடியானவர்களை மனிதர்களாகக் கருதும்படியான நிலை ஏற்பட்டது, அந்தப் பற்றுக்குறை வாழ்க வாழ்க என்று விவசாயிகளின் சார்பாக நான் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவுப் பற்றுக்குறை இல்லாதிருந்து இருக்குமானால் விவசாயிகள் கவனிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் குற்றவாளிகளாக, திருடர்களாகக் கவனிக்கப்பட்டுக் கொண்டு இருப்பதைப் பற்றியும் நான் என்னுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் வேலை பார்க்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களை உயர்வாகவும், பாக்கியிருக்கிற டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறவர்களைக் குறைவாகவும் கருதப்பட்டது. ஏனென்றால் புள்ளி விவரங்கள் தவறாக கொடுப்பதிலே அவர்களைப்போல் யாரும் முடியாது. இப்பொழுது விவசாய இலாகாவிற்கு அந்தப் பழி வந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகு விவசாயப் பண்டங்களின் விலை ஏறியதினாலே, பற்றுக்குறை ஏற்பட்ட காரணத்தினாலே ஜனத் தொகை அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தினாலே ஓரளவுக்கு விவசாயம் கவனிக்கப்படுகிறது. பாரத தேசத்திலே உணவுப் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. நான் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற சமயத்திலே இது எனக்கு அவமானகரமாக இருந்தது. இந்தியாவிலிருந்து வந்தாலே பிச்சையெடுப்பதற்காகத்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணும்படியான நிலை இருந்தது. பூமாஸண்ட் என்ற இடத்திலே நடந்த விவசாயிகள் மாநாட்டிலே அப்படிப் பேசிக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது கிரேக்மென் என்பவர் என்னை அங்கே அறிமுகப்படுத்திப் பேசச் சொன்னார்கள், நான் இந்தத் தேசத்திலே விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறதென்று சொன்னேன். பாக்கி இருக்கும்படியான தேசங்களிலே உணவு உற்பத்தி ஓரளவுக்கு எட்டியாகிவிட்டது. இன்னும் இதைப்போல் இரு மடங்கு உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகள் நம்முடைய தேசத்திலே இருக்கின்றன, எக்கருக்கு 2,000 பௌண்ட் ஆக இருப்பதை 4,000 பௌண்ட் ஆக ஆக்குவதற்கான சக்தியும் திறமையும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது. சரியான முறையிலே நவீனமான முறையிலே விவசாயத்தைக் கையாள்வோமானால் 90 மிலியன் டன் என்று சொல்கிறார்களே அதை 190 மிலியன் டன் என்ற அளவிலே அந்த இலக்கை எட்டிப்பிடிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் நாங்கள் இருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டிலே நம்முடைய சென்னை மாநிலம், பஞ்சாப் மாநிலம் இந்தத் துறையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆராய்ச்சிகள் பலனுள்ளவையாக இருக்கின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 30 லட்சம் டன்னாக இருந்தது. இன்றைக்கு 60 லட்சம் டன் அளவுக்கு ஏறியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்கம் 7 லட்ச டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம், அதிகமாக என்று பெருமையாக

சொல்லிக்கொள்ளலாம். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்திலே முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் போட்ட திட்டங்களின் காரணமாகத்தான் 52 லட்சம் டன் வரை உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்டால் மிகையாகாது என்று கருதுகிறேன். பருவ மழை சரியாக இருந்து விவசாயம் சரியான முறையில் செய்யப்படுமானால் உற்பத்தி அதிகமாகும். ஆனால் பருவ மழை தவறிப் பெய்யக் கூடிய அல்லது பொய்க்கக்கூடிய காரணத்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். பருவத்தை உத்தேசித்து, காலத்தை உத்தேசித்து, பயிரை உத்தேசித்துத் தான் உற்பத்தியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பலவிதமான சூழ்நிலைகளின் காரணமாகத்தான் உற்பத்தி பெருகுமே தவிர இதிலே கெட்டிக்காரத் தனம் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் பற்றுக்குறை ராஜ்யமாக இருந்ததை உபரி ராஜ்யமாக மாற்றி விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. நாங்கள் சொன்னது தப்பு, பருவ மழை தவறிவிட்டது. அதனால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலை என்று சொல்கிறார்கள். இதையேதான் முன்னால் இருந்த அரசாங்கமும் சொன்னார்கள். இரண்டு பருவ மழை பெய்த வுடன் அவர்கள் அது எங்கள் சாமர்த்தியம் என்று சொன்னார்கள், இரண்டு மழை இல்லை என்று சொன்னவுடன் இப்பொழுது அதைத் திருத்திக்கொள்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்திலே இப்படித் திருத்தம் என்றால் இன்னும் எத்தனை திருத்தங்கள் வரும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1966–67-லே மேட்டூரிலே தண்ணீர் இல்லை, மழையில்லை. அதனால் உற்பத்தியில்லை. இப்பொழுது மழையிருக்கிறது என்பதால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. 8 கோடி, 9 கோடி ரூபாய் செலவிலே 52 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்தார்கள் என்றால், இப்பொழுது 5 கோடி 6 கோடி அதிகமாகச் செலவு செய்து 7 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இருக்கக்கூடிய பருவ நிலவரத்தைப் பொறுத்துத்தான் உற்பத்தி இருக்கும். நெல் பயிரைப் பொறுத்தும் இருக்கிறது. தண்ணீரை அதிகமாக விட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது பழங்காலத்திற்குள்ள நிலை. இன்றைக்கு அப்படியல்ல. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைந்த தண்ணீரிலே சிறந்த விதையை உபயோகப்படுத்தி ஜாக்கிரதையாகப் பாசன வசதிகளைச் செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்னும்படியான நவீன நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலை. 30, 40 வருடங்களுக்கு முன்னால் வாய்க் காலில் 20 டியூட்டி என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது 60 டியூட்டி என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. குறைந்த தண்ணீரிலே அதிகமான உற்பத்தி செய்வதற்கேற்ற வகையில் விவசாயி களுக்குச் சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுப்போமானால், உணவு உற்பத்தி யைப் பெருக்க முடியும். விவசாயத்தை நாங்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்கள் தான். விவசாயிகளுக்குப் பயனுள்ள திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா அவர் களுக்கு உடனடியாக வசதிகள் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து பலன் தந்த வித் துக்களை எல்லாம் காலாகாலத்தில் நல்லமுறையில் கொடுத்தால் உற்பத்தி யைப் பெருக்க முடியும். கோயம்புத்தூரில் விவசாயப் பண்ணை நல்லமுறை யிலே நடந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட வித்துக்களை எல்லா இடங் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் ஆடுதுறை விவசாயப் பண்ணையும் இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதையும் எல்லாஇடங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அங்கே வேலை செய்கிறவர்களைப் பாராட்டுகிறோம். அந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலே இருக்கிறவர்கள் நிபுணர்கள்தான், சிறந்தவர் கள்தான், அவர்களுக்கு வசதிகள் இல்லை. போதிய ஊதியம் இல்லாத தால் மனச்சோர்வோடு இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்க மும் கொடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே விவசாயச் சர்வகலாசாலை அமைக்கவேண்டும். கோயம்புத்தூரிலே அதை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மத்திய சர்க்கார் அதற்கு உதவி கொடுப்பதாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நல்லது. அப்படிச் செய்தால் மதுரையில் இருக்கிற ஆடுதுறையில் இருக்கிற விவசாய ஆராய்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் நல்ல

முறையில் பயன்படுத்த முடியும். முன்னால் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் பலர் இருந்தார்கள், எல்லோரும் கூலியாக வேலை செய்தார்கள். இப்பொழுது 100-க்கு 70 சதவீதம் 60 சதவீதம் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டால் கல்வியறிவு பெறாதவர்களே கிடையாது என்று சொல்லலாம். பழைய காலத்திலே வறுமை வாட்டிக்கொண்டிருந்ததினாலே விவசாயத்தை நாடிக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அதிகமாக வருமானம் கிடைத்தால்தான் விவசாயத்தை நம்பி வருகிறார்கள். அதிக தண்ணீர் வேண்டுமென்பதல்ல, குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு நல்ல வித்துக்களைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய முறையில் புதுப்புது நெல் வரவேண்டும். நண்பர் திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னதைப்போல மானாவாரி, தோட்டக்கால் இவற்றில் செமி டிரை பேடி கிராப்-ஐ அதிகம் பயிரிடவேண்டும். தஞ்சாவூரில் இருக்கும் படியான வித்துக்களை தோட்டக்காலிலே இறைவைப் பாசனத்திலே உற்பத்தி செய்தால் இரண்டு பங்கு வேளாண்மை கொடுக்ககூடிய நிலை இருக்கிறது.

கீழ்பவானி அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் 'டிரை ஏரியா இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதாவது. கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு போன்ற வற்றைப் பயிரிடக்கூடிய பகுதி. கோவையைப் பொறுத்தவரை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து நெல்லுக்கு என்று ஒரு பகுதி விடப்பட்டு நான்கு மாத காலத்திலே நிறைந்த உற்பத்தியைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள் கோவை விவசாயிகள். விவசாயிகளுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் எல்லாக் காரியத்தையும் தீர்த்துக் கொடுக்கும் ஆற்றல் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. இன்று விவசாயிகளுக்கு நஷ்டமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவனுக்கு லாபம் இல்லையென்றாலும் அவனுக்கு நஷ்டமாவது ஏற்படாமல் தடுக்க முடியும். அதை ஒரு பைலட் ஸ்கீமாகவாவது அரசாங்கம் ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

கைத்தொழில் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்றால் விவசாயம் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்தில்தான் நாட்டின் சுபிட்சம் இருக்கிறது. நாட்டின் சுபிட்சம் பட்டணத்தில் இல்லை, சிமெண்ட் ரோடுகளில் இல்லை, தார் ரோடுகளில் இல்லை. கிராமங்களில் விவசாயிகளுடைய உழைப்பில்தான் நாட்டினுடைய சுபிட்சம் இருக்கிறது. அப்பேற்பட்ட சுபிட்சத்தைப் பெறுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது ? தொழிலிலே முதல் போடுகிறவனுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் போட்டால் 50 லட்சம் ரூபாய் வரை கூட கடன் கொடுக்கப்படுகிறது, விவசாயி ஆயிரம் ரூபாய் கடனைக் கூடக் காலா காலத்தில் வாங்க முடிவதில்லை. தொழிலில் உற்பத்தி செய்யும்படியான பொருள்களுக்கு நிர்ணயிக்கும்படியான விலை, வேலை செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம், வாடகை, வட்டிப் பணம், டிப்ரிசியேஷன் ஆகியவை எல்லாம் போட்டு அதற்கு மேல் லாபம் வைத்து விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயி உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு சர்க்கார் சொல்லுகிற விலைதான். முந்திய சர்க்காரும் சரி, இப்போதைய சர்க்காரும் சரி இதிலே ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறார்கள். 'நீங்கள் தியாகம் செய்யவேண்டும்' என்று விவசாயிகளுக்கு உறிதோபதேசம் செய்கிறார்கள். அவனுடைய உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு, விவசாயினுடைய உழைப்பு என்ன, அவனுடைய குடும்பத்திற்கு என்ன செலவாகும் இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்ப்பதே இல்லை. மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். விவசாயிக்கு அத்தியாவசியம் இல்லையா ? மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்? செகரடேரியட்டில் ஐந்தாம் தரத்தில் உள்ள பியூன்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களையும்விட மோசமான நிலைமையில் நடுத்தர விவசாயிகள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த பியூன்களுக்கு மாதம் 100 ரூபாய் வீதம் வருஷத்திற்கு 1,200 ரூபாய் வரும். அதே நேரத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பத்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிக்கு

1968 மார்ச் 14] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.]

எக்கருக்கு 100 ரூபாய் வீதம் 1,000 ரூபாய்தான் வரும். இங்குள்ள கீழ்த்தர சிப்பந்தியைவிட நடுத்தர விவசாயி மோசமான நிலையில் இருக்கிறுன். சர்க்கார் பண்ணையில் ஒரு எக்கருக்கு எவ்வளவு செலவாகி யிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கட்டுமே.

இப்போது இருக்கும்படியான நிலைமையில் விவசாயிக்கு விவசாயி பாகுபாடு இருக்கிறது. கரும்பு விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிக்கும், நெல் விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிக்கும் இடையே பொத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. கரும்பு பயிர் செய்கின்றவன் ஒரு எக்கருக்கு குறைந்தது 35 டன் விளைவை அடையமுடியும். அதிலிருந்து 3,500 ரூபாய் வருமானத்தைப் பெறமுடியும். ஆனுல் அதே நேரத்தில் நெல் விவசாயம் செய்தவன் பெறுவது 150 ரூபாய்தான். (குறுக்கீடு) ஆம், அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் 450 ரூபாயிலே செலவுகள் போக மீதி இருப்பது 150 ரூபாய்தான். உங்களுடைய கட்சியிலே விவசாயம் தெரிந்தவர்களை வைத்துக்கொண்டு இதைப் பற்றிப் பேச நான் தயாராக இருக்கிறேன். அரசியலுக்காக எது வேண்டுமானுலும் பேசலாம். நான் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கணக்குப் போட்டுச் சொல்லுகிறேன். உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள்தான் இன்று இந்த நாட்டிலேயே தியாகம் செய்கிருர்கள். அவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டப்படவில்லை. அப்பேற்பட்ட விவசாயியைத் திருடன் என்றும், கொள்ளைக்காரன் என்றும், கள்ளமார்க்கெட்காரன் என்றும் சொல்லக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. ஒரு எக்கர் கரும்பு விவசாயம் செய்யக்கூடியவனுக்கு 2,000 ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது, பருத்தி பயிர் செய்தால் 700 ரூபாய் கிடைக்கிறது, நிலக் கடலை பயிர் செய்தால் 500 ரூபாய் கிடைக்கிறது. நெல்லைத் தவிர மற்றவற்றைப் பயிர் செய்கிறவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிருர்கள். அதற்காக நான் பொருமைப்படவில்லை. நெல்லை வெளியிலே விற்கும் போது இரண்டு பங்கு விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்பதை ஒப்புக்கொள் கிருர்கள். அந்த அளவுக்கு விலை கொடுத்து வாங்க சக்தி இருக்கிறது. இப்படி வெளியில் விற்கும்போது சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை சமூகத் துரோகமானது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திராவில் குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் வரை கொடுத்திருக்கிருர்கள். மேற்கு வங்காளத்தில் விலையை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிருர்கள். இதைப் பற்றிச் சொன்னுல் ஜெகஜீவன்ராமே சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்லு வார்கள். சரியான விவசாயியாக இருப்பாரானுல், உற்பத்திச் செலவு மற்றவற்றையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டும். நான் நேரடியாக அவரிடத்திலே பேசினேன். 'ராஜ்ய சர்க்கார் இவ்வளவு விலை அதிகமாகக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்களானுல் நாங்கள் எற்றுக்கொள்ளத் தயார்' என்று என்னிடம் சொன்னுர்கள். யாராவது குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் எல்லோரும் சரி என்றுதான் சொல்லுவார்கள். பத்தாயிரம் ரூபாய் பெறுமான வீட்டை ஏழாயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்கினுல் 'ஆமாம், சரிதான்' என்றுதான் மற்றவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்காகத்தான் கிராமங் களுக்காகத்தான் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறேம் என்று சொன்னுர்கள். வரவேற்கிறேன். படியரிசித் திட்டம் பொருளாதாரப் பிரச்சினை, சிரமமான காரியம். அதை அதிகமாக விஸ்தரிக்கப் போவ தில்லை. எல்லா இடத்திற்கும் கொடுக்க முடியாது என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பது என்ற நிலையில் இந்த விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னுர்கள். இப்போதாவது ஏன் கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையை விவசாயிக்குக் கொடுக்கக்கூடாது ? எட்டு லட்சம் டன் வசூல் செய்துவிட்டோம், நீங்கள் யார் கேட்பதற்கு என்கிருர்கள். அவர்கள் சந்தோஷமாகவா கொடுத் தார்கள் ? வெளியில் இரண்டு பங்கு விலை விற்கும்போது சந்தோஷமாகவா உங்களிடம் கொடுத்தார்கள்? தைரியமிருந்தால் நீங்கள் ஒரு சட்டம் போடுங்கள். இந்த விலைக்கு உங்களிடம் இருக்கும் எல்லா நெல்லையும் சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கொண்டு வாருங்கள். அதற் கு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.] [1968 மார்ச் 14

பிறகு நீங்கள் கிராமத்திற்குள் போக முடியுமா? ரோட்டில் நடக்க முடியுமா? அதற்குப் பிறகு ஒரு மாத காலமாவது இந்த மந்திரிசபை நீடிக்க முடியுமா? 'ஃபைன் வெரைட்டி' என்று சொல்லுகிருர்கள். நம்முடைய நாட்டில் ஃபைன் வெரைட்டி இல்லையா? சி.ஓ. 19 நெல்லுக்கு 48 ரூபாய் கொடுக்கிருர்கள்; சி.ஓ. 25-ம் அதே மாதிரி ரகந்தான். அது தரத்தில் குறைந்தது என்று சொல்லி 46 ரூபாய்தான் தருகிருர்கள்.

பிற் பகல் 2-00. இது என்ன நியாயம்? ஷார்ட் டேர்ம் க்ராப்ஸ், மீடியம் டேர்ம் க்ராப்ஸ், லாங்க் டேர்ம் க்ராப்ஸ் என்று பிரித்திருக்கலாம். ஒவ்வொரு பயிருக்கும் ஒவ்வொரு விலை போடுங்கள். என்னவோ போன ப்ரொக்யூர்மெண்ட்காரன் போட்டது போட்டதுதான். 50 60, 70 கிலோஸ் என்று எடுக்கிருர்கள். வெளியில் இரண்டு பங்கு விலை கிடைக்கும்போது கொஞ்சம் கொடுத்து சிலரை தவருக நடக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிருர்கள். எட்டு லட்சம் டன் வந்திருக்கிறது. திட்டவட்டமான ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இதுதான் சர்க்காரின் விலை என்று போட்டால் ஒரு மாதத்திற்குள் இந்த அமைச்சரவை எந்த அளவுக் கஷ்டத்திற் காளாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெல் மட்டுமல்ல, பழ வர்க்கங்கள், மற்ற எவ்வளவோ தானிய வகைகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இனிமேல் சமுதாயத்தில் படித்தவர்கள் விவசாயத்தை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்ருல், அறிவுள்ளவர்கள் விவசாயத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ருல், திறன் உள்ளவர்கள் விவசாயத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ருல் எல்லா வசதிகளையும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதே என் வேண்டுகோள். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும், கட்டுபடியான விலை கிடைக்க வேண்டும். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து இன்ன விலை என்று தீர்மானம் செய்யுங்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அரிசியை அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்காமல் பொருளாதாரப் பிரச்னையாகக் கருதவேண்டும். பொருளாதார நிலையில் எவ்வளவோ கோடி நஷ்டம் என்று சொல்கிருர்கள். கொள்கைகளை வகுப்பது ஒரு அமைச்சர், நிறைவேற்றுபவர் இன்னெரு அமைச்சர். உணவு அமைச்சர் வேறு, விவசாயத் துறை அமைச்சர் வேறு. திட்டங்களை வகுப்பது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. விவசாயத் துறை அமைச்சர் சொல்வதற்கெல்லாம் சலாம் போடும் நிலையிருந்தால் அவர் விவசாயிகளின் பிரதிநிதியாக இருக்க முடியாது. அவர் சண்டை போட வேண்டும். எங்கள் விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவுதானே கொடுக்கிறீர்கள், இதோ பார் என்று சொன்னுல் அவரை விவசாயிகளின் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். மக்கள் மனதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்காமல் அரிசியல் பிரச்சினையாகச் செய்ய வேண்டும். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது சர்ச்சில் சொன்னுர்,

"Give us the tools, we will finish the job,"

என்று. வேண்டிய ஆயுதங்களை கொடுங்கள், விஷயத்தை முடித்து விடுகிறேன் என்று சர்ச்சில் அப்போது சொன்னுர். அதைத்தான நான் தமிழக விவசாயிகள் சார்பில் சொல்கிறேன். எங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும், கட்டுபடியான விலையையும்—லாபகரமான விலை என்று சொல்லவில்லை—கொடுங்கள், இந்தப் பிரச்சினையை நாங்கள் தீர்த்து விடுகிறோம். இல்லாவிடில் இப்போதில்லாவிட்டாலும் பிறகு அதற்காக பொது மக்கள் திரண்டெழுவார்கள் என்று எச்சரித்துச் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாயிகள் பிரச்சினையைக் குறித்து அதிகம் அக்கறையோடு 26 உறுப்பினர்கள் சீரிய கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிருர்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன நல்ல கருத்துக்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி தெரி விக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவற்றில் செயல்படுத்தக்கூடிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தயாராயிருக்கிறோம். சாத்தியக்கூறுகளுக்கு

அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிக்க முடியாத நேரத்தில் அவர்கள் அதற்காகக் கவலைப்படக் கூடாது. இது விவசாயத்துறை மானியமாக இருந்தாலும் இந்த மானியத்தின்மீது பேசும்போது உணவு இலாகா குறித்தும், மின்சார இலாகா குறித்தும், நீர்ப்பாசன இலாகா குறித்தும், கூட்டுறவு இலாகா குறித்தும்—இவ்வளவு இலாகாக்களின் பிரச்சினைகளையும் சேர்த்து இதில் பேசியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவிற்கும் நான் பதில் சொல்லமுடியாவிட்டாலும் ஒருசிலவற்றைக் குறிப்பிட நான் தயாரா யிருக்கிறேன்.

திரு. கருத்திருமன் விஷயத்திற்கு நான் பிறகு வருகிறேன். புதிய அரசு ஏற்பட்ட பிறகு ஒருபோக சாகுபடி தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்ததை இருபோக சாகுபடியாக மாற்றியமைத்தோம். ஏற்கனவே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது அவர்கள் இதையெல்லாம் செய் திருக்கலாம், நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தைத் துணிந்து செய்ததால் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோமே தவிர குறைபாடு எதுவும் வந்துவிட வில்லை. இருபோக சாகுபடி மூலம் ஏற்கனவே குறுவை சாகுபடி செய்யக்கூடிய மூன்று லட்சம் ஏக்கரையும், சம்பா சாகுபடி செய்து வந்த ஆறு லட்சம் ஏக்கரையும் இருபோக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர வேண்டு மென்று முயற்சித்தபோது ஐந்து லட்சம் அளவிற்குத்தான் இருபோக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடிந்தது. சாத்தனூர் பாசனத்தில் உள்ள வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 5,700 ஏக்கர்களும், கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கத்தில் 10,000, தாம்பரபரணியில் 1,000, மஞ்சளாற்றில் 1,000 ஏக்கர்கள் இருபோக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப் பட்டன. அதன் விளைவாக இன்று இரண்டு லட்சம் டன் கூடுதலாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இதை எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட மறுக்கமாட்டார்கள். வானம் பொய்த்து மழை காலாகாலத்தில் பெய்யாத நேரத்திலும் தஞ்சையில் எடுத்த முடிவின் காரணமாக ஒருபோக சாகுபடியை இரண்டு போக சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்ததால் அமோக விளைச்சல் தரக்கூடிய ஐ.ஆர். 8, ஆடுதுறை 27-ஐ விவசாயிகள் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க விவசாயிகளின் முயற்சியால் இன்றைய தினம் அமோக விளைச்சல் திட்டத்தின்கீழ் 66–67-ல் 5·2 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அது 1967–68-ல் 14 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை முன்னேற்றம் என்று ஏற்றுக் சொள்ளக்கூடாதா? இதை ஏற்றுக்கொள்ள எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறுத்தால் அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் மறுக்கிறார் களே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. 1968–69-ல் 20 லட்ச மாக உயர்த்த இருக்கிறோம். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இன்று விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் எல்லாம்—கொடவுன்களில் தங்கி மருந்துகள் விற்கக்கூடிய, பொருள்களை விற்கக்கூடிய அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் இன்று நேரிடையாக வயல்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளோடு விவசாயிகளாக பழகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இன்றைய தினம் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் எல்லாம் நிலங்களுக்குச் செல்லும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் பி.எஸ்ஸி. படித்திருந்தும் அரைக்கால் சட்டை யோடு வயல்களுக்குச் செல்லவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அவர்களும் அதைச் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய் வதற்காக 141 டிப்போ க்ளார்க்குகளை நியமித்திருக்கிறோம். லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளாக இருந்தவர்களை அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்கு களாக நியமித்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை அந்தயிடத்திலிருந்து அப்புறப் படுத்தி விவசாயிகளோடு நெருங்கித் தொடர்பு கொள்வதற்கான ஏற்பாடு கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. நேற்றையதினம் கூட முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை நீக்கிவிடுவோம் என்று யாரோ அமைச்சர் பேசியதாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரை யாருமே சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். கூடுதலாக நியமிக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கைதான் பல யிடங்களில் இருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. பி.டப்ள்யூ.டி. இலாகாவில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ட்ராக்டர் ட்ரைவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம்

விவசாய இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் ட்ரைவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தது. அதையும் ஏற்றுக்கொண்டு அந்த ட்ரைவர்களுக்கும் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தாற்காலிக பதவியில் உள்ள மஸ்தூர்களைப் படிப்படியாக 25 சதவிகிதம் நிரந்தர ஊழியர்களாக மாற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே இவர்கள் கதை எல்லாம் கவனிக்கப்படாத நிலை இருந்தது. அதை நாங்கள் கவனித்திருக்கிறோம். அதனால் விவசாய துறையில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் அந்த அரசைப் பாராட்டும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவது எங்கள் பொறுப்பு என்பதை உணருகிறோம். சந்தர்ப்பம் வரும்போது செய்வோம்.

அடுத்தபடியாக, ரசாயன உரம். தமிழகத்திற்கு 1,63,000 டன் நைட்ரஜன் தேவை. மத்திய அரசு நமக்கு ஒதுக்கியது 83,000 டன். நாம் வற்புறுத்திய பிறகு கூடுதல் ஒதுக்கியது 21,000 டன். மொத்தம் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியது 1,04,000 டன். இதுவரையில் வந்து சேர்ந்திருப்பது 77,000 டன். மீதி 27,000 டன் விரைவில் கிடைக்கும். வெளி மார்க்கட்டில் விற்க அனுமதிக்கப்பட்ட உரத்தில் 17,000 டன் நைட்ரஜன் கிடைத்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உரத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் குறைபாடுகள் விவசாயிகளிடமிருந்து இந்த ஆண்டு வரவில்லை. அதற்கு மாறாக உரம் தேங்கியிருக்கிறது என்ற நிலைமைதான் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. திரு. சகாதேவக் கவுண்டர் அவர்கள் கலப்படம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். கலப்படம் உரம் வாங்கிச் சென்றவர் யார் என்று சொல்லும் நேரத்தில் அதை விற்றவர் யாராக இருக்கக்கூடும் என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒருமுறை கலப்படக் குற்றம் சம்பந்தமாகத் தண்டிக்கப்படும் நேரத்தில் வண்டி ஓட்டி வந்தவனும், மூட்டை தூக்கியவனும் தான் தண்டிக்கப்பட்டானே தவிர முதலாளி தண்டிக்கப்படவில்லை. இதுபற்றிய விவரத்தை நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைக் கேட்டால் உங்களுக்குச் சொல்வார்கள்.

கார்டு முறை பரவலாக வேண்டுமென்று கட்மோஷன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்குவதில் உள்ள பல குறைகளை எடுத்து கருத்தரங்குகளிலே கூறியதின் விளைவாக அத்தகைய குறைகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படாவண்ணம், முதன் முதலில் உயர் விளைச்சல் தரும் ரகப்பயிர்களுக்கு கார்டு முறை மூலம் உரம் வழங்க உத்திரவிடப்பட்டது. முதலில் இம்முறை தஞ்சையில் மட்டும் நடைமுறையில் இருந்தது. உரத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்ற கருத்து இருந்தது. உரத்தின் விலை ஏறியதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்காரின் 'டீவேல்யூஷன்'தான். மேலும் மத்திய சர்க்கார் 1967-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ம் தேதிவரை, ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைப்பதற்கு முன் இருந்த விலைக்கும் அதன் பின்பிருந்த விலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை மான்யமாக கொடுத்தனர். அதன் பின்பு நிறுத்திவிட்டார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் உரத்தின் விலை ஏறியிருக்கிறது. உரம் நியாயமான முறையில் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக வட ஆர்க்காடு, தஞ்சாவூர், செங்கல்பட்டு, கோயம்புத்தூர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களில் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் வழங்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை என்று வந்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின்கீழ் எல்லா நிலங்களுக்கும் பூச்சி மருந்து ஏககாலத்தில் அடிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். 1,64,740 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நெற்பயிருக்கு ஆகாய விமானம் மூலம் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொள்கைக் குறிப்பிலே ஆகாய விமானம் பறப்பதாகக் காட்டப்பட்டிருப்பது இதைக் குறிப்பதற்காகத்தான். வெள்ளையாக இருக்குமிடம் மருந்து தெளித்துக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறது. சிகப்பு, குளங்களை இருக்கிறது. அங்கு தேவையில்லை என்பதற்காக, அடுத்த ஆண்டு 20 லட்ச ரூபாய் செலவில் 3 லட்சம் ஏக்கருக்கு ஆகாய விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்

டத்தின்கீழ் விவசாயியிடமிருந்து பூச்சி மருந்தின் மொத்த விலையில் மான்யம் போக 65%ம், மருந்து தெளிப்பதில் ஏற்படும் செலவில் 1/3 பங்கையும் வசூலிக்கப்பட்டது. மீதி 2/3 பங்கு செலவை மாநில அரசும், மத்திய அரசும் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளிலிருந்து வெளியிடப்படும் விதைகளை மாநில விதைப்பண்ணைகளில் பெருக்கி விவசாயிகளுக்கு வழங்குகிறோம். இந்த 'பிரைமரி ஸீட்ஸ்' கிராம சகாயக்குகள் மூலம் தயார் செய்யப் படுகிறது. அதற்காக 100 கிலோ விதைக்கு 5 ரூபாய் மான்யமாக வழங்கப்பட்டது. முன்பு தரமில்லாத, தண்ணீர் வசதியில்லாத நிலத்தை, வெளியார் நிலத்தை எடுத்தார்கள். பக்கத்தில் 100 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடியவற்றை 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்கினார்கள். 1,000 பெறக்கூடியதை 2,000, 3,000 கொடுத்து வாங்கினார்கள். இதனால் அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டு திறந்த அந்தப் பண்ணைகளை மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. தண்ணீர் வசதியில்லாததாலும், தரம் இல்லாத காரணத் தாலும் லாபம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. அதனால்தான் மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்று 70 பண்ணைகள் தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பண்ணைகளையும் மூடும்படியான நிலைமைதான் இருக்கிறது. தரமாக, நல்ல முறையில் பணியாற்றக்கூடிய பண்ணைகள் 50 இருக்கின்றன. மெச்சத்தகுந்த முறையில் எல்லா வசதிகளுடன் கூடிய பண்ணைகள் குறைவு. சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களையும், வேண்டியவர்களின் நிலங்களையும் எடுத்தார்கள். மூடப்பட்டவைகளைப்பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொன்னால் நேரம் போதாது என்ற காரணத்தினால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகின்றேன். சென்ற அரசாங்கம் அவசரம் அவசரமாக இவ்வாறு செய்ததால் விதைப் பண்ணைகளுக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கத்தால் தவறுகள் ஏற்பட்டன. தவறு எங்களால் ஏற்பட்டது அல்ல. அதற்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு பண்ணையையும் நேராகப் பார்த்து சரியான முறையில் செய்யவேண்டுமென்ற பொறுப்பில் செய்துவருகிறோம். நமது மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூரில் இயங்கக்கூடிய மத்திய சோதனைக்கூடம் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைத் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டு பேசியதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடுதுறை பண்ணையில் பணியாற்றுபவர்களுக்கும், கோயம்புத்தூர் ஆய்வுக்கூடத்தில் பணியாற்றுபவர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இப்போதாவது அவர் களுக்கு வந்தது குறித்து பாராட்டுகிறேன். பத்தாண்டு காலமாக இருந்தவர்கள் என்றாவது கோயம்புத்தூர் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலிருப்ப வர்களுக்கும், ஆடுதுறைப் பண்ணையில் இருப்பவர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காங்கிரஸில் கருத் திருமன் அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியினராகத்தான் கருதப்பட்டாரே தவிர உண்மையிலே காங்கிரஸ்காரர் என்று கருதப்படவில்லை. முதலமைச்சர் எப்படிச் சொல்கிறாரோ அப்படி நான் நடந்துகொள்வதாகக் கூறினார்கள், அதுதான் என் கடமை. மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சரையும், விவசாய அமைச்சரையும் உணவு உற்பத்தியில் அதிக அக்கறை காட்ட வில்லை என்று திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களை வெளியிலே மட்டுமல்ல இந்த அவையிலும் எதிர்த்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியிருக் கிறார்கள். இந்த நிலையை அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், உணவு உற்பத்தி அமைச்சர், விவசாய அமைச்சர் என்று இரண்டு பேர்கள் இருக்கலாமா என்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருந்த நிலைமை என்ன? உணவு அமைச்சர் திரு. இராமையா, விவசாய அமைச்சர் திரு. கக்கன். அப்பொழுதில்லாத இந்த யோசனை இப்பொழுது எப்படி வந்தது? அண்ணா அவர்கள் கொடுக்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்றத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம், அவர்கள் கூறுவதை எல்லா வற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம்.

புதிய முறையிலே நில அடைமான பாங்கின் மூலமும், 'அக்ரோ இண்டஸ்டிரீஸ் கார்ப்பொரேஷன்' மூலமாகவும் கடன்கள் வழங்கப்படும்.

இதில் அரசாங்கம் தன் பங்குத் தொகையாக ரூ. 100 இலட்சத்தை தந்தால் சுமார் 10 கோடியாகக் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு பாங்கு மூலமாகக் கொடுப்பதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள் அதைத் தவிர்க்கத்தான் கூட்டுறவு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். பழைய முறையில் இல்லாமல் புதிய முறையில் இயங்கி, கிணறு வெட்டக் கடன், பம்பு செட்டுகளுக்குக் கடன் வாங்கவும், அகரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் பம்பு, டிராக்டர்கள் வழங்கவும் வசதிகள் கிடைக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இவைகள் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது.

சமுதாய நலக் கிணறுகள் மதுரை மாவட்டம் மல்லம்பட்டியிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் செம்மறிகுளம், ஆழ்வார்த்தோப்பு, சீலத்திகுளம் ஆகிய மூன்றிலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தொழுதாங்குடியிலும் ஆக இந்த ஐந்து இடங்களில் வெட்டுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

முந்திரித் தொழிலில் முக்கியத்துவம் காட்டவேண்டுமென்று திரு. பூவராகன் அவர்கள் சொன்னார்கள். முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக 2,500 எக்கரைப் பயன்படுத்தி புதிய ஊக்கத்தைக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்குச் சலுகை கொடுத்து செய்ய இருக்கிறோம். அதில் இந்த ஆண்டு 1,000 எக்கரும், அடுத்த ஆண்டு 1,500 எக்கரும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். குறிப்பாக அவர்களுடைய ஊருக்கு அருகில் உள்ள குறிஞ்சிப்பாடி பகுதி பயன்படுத்தப்படவிருக்கிறது.

அடுத்து, கரும்பு அபிவிருத்தி திட்டத்தின்கீழ் இப்பொழுது ரோடு போடப்படுகிறது. நான் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு இதற்கு வேண்டிய வேலைத் திட்டங்களையெல்லாம் துரிதப்படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் நல்ல முறையிலே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே, இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே பல கரும்பாலைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பணம் பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் வற்புறுத்திப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். சில கரும்பு ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பணம் வராத நிலை இருக்கிறது. அதையும் வசூலிப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக 1968–69-ல் 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தேவைப்பட்டால் இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கவும் தயங்க மாட்டோம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ரோடுகள் போடுவதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டுகளை தயாரித்து அனுப்பும்படி சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களுக்கு கரும்பெடுத்துச் செல்லக்கூடிய வழிகளில் ரோடு போட்டுத் தரவேண்டுமென்ற நோக்கம்தான் இருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சியிலே உடனடியாக 12 ரோடுகள் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, எஸ்டிமேட் போடச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

தஞ்சையிலே விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டிலே கூட கோரிக்கை இருந்தது. இந்த ஆண்டிலே கூட அந்தக் கோரிக்கையைச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு கோயம்புத்தூரிலே 162 மாணவர்களும், மதுரையிலே 80 மாணவர்களும், அண்ணாமலை நகரிலே 75 மாணவர்களும் பரீட்சை எழுதுவார்கள். இதிலே 17 பேர் தவிர்த்து மீதி 300 பேருக்கும் வேலை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மேலும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டுமானால் 2 கோடி ரூபாயும் 500 எக்கர் நிலமும் தேவை. ஆனால் அவ்வளவும் முதலிலே தேவையில்லை. முதலிலே 25 இலட்சம் ரூபாயும் 400 எக்கர் நிலமும் மாவட்டத்திலிருந்து தேவை. சில மாவட்டங்களிலே பணம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். சில மாவட்டங்களிலே நிலம் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். பணம் கிடைத்தால் நிலம் கிடைக்கவில்லை. நிலம் கிடைத்தால்

1968 மார்ச் 14] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

பணம் கிடைக்கவில்லை. ஆகையினால் இந்த ஆண்டு அதைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலையிருக்கிறது. தஞ்சையிலே அதை உண்டாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தஞ்சையிலே பெரிய நிலப்பிரபுக்காரர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணமும் கொடுக்கலாம்; நிலமும் கொடுக்கலாம். இந்த நேரத்தில் தூத்துக்குடியிலிருந்து ஆறுமுகசுவாமி நாடார் என்பவர் 17 இலட்சம் ரூபாய் தருவதாகவும், அந்தக் கல்லூரிக்கு ஆறுமுகசுவாமி அக்ரிகல்சுரல் காலேஜ் என்று பெயர் வைக்கும்படியும் சொன்னார்கள். அதுவும் போதாது என்ற காரணத்தாலே அதைச் செயல்படுத்தமுடியாமல் இருக்கிறோம். அவசியமானால் பிறகு அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம் என்ற நிலையில் அதை இப்பொழுது செயல்படுத்த முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நமது நல்லசாமி அவர்கள் இடத்திலே இல்லாவிட்டாலும் அவருக்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1965-66-லே பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கிய தொகை 8 கோடியே 72 இலட்சம் ரூபாய். ஆனால் 1967-68-லே பட்ஜெட்டிலே 14 கோடியே 48 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தி அதிகரிக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இன்றைய நிலையில் இருக்கிற சூழ்நிலையில் கட்டிடங்களைக் கட்டியிருக்கிறோம். மக்களுக்குத் தேவையானதெல்லாம் வழங்கியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையிலே உற்பத்தியைப்பற்றி அவர்கள் குறை சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஏதோ அவசரத்திலே அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். இந்த ஆண்டு உற்பத்தி பெருகித்தான் இருக்கிறது என்பதையும் அவர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

காப்பிட்டல் அவுட்லே-யிலே (டிமாண்ட் 39-லே) பணம் குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய திட்டமே கட்டிடம் கட்டுவதையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய காரியங்களுக்குச் செலவிட வேண்டுமென்பதுதான். அதன் காரணமாகவே காபிட்டல் அவுட்லேயில் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விதைப்பண்ணையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன்

அடுத்து ஷுகர்கேனைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஷுகர்கேனை நல்ல முறையில்தான் பயன்படுத்துகிறோம். அந்தந்த கரும்பு ஆலைகளுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கரும்பையே கொண்டுவரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் அதைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனுஷ்கோடி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஏடிடி 27 விதை பாக்கியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விதை தேங்கி இருப்பதனால் ஒன்றும் தவறில்லை. விதைக்குத் தட்டுப்பாடு இருப்பதனால் இந்த ஆண்டு உற்பத்தி கணிசமான அளவு இருப்பதனால் விதைகளைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறோம். மற்ற இடங்களில் பயன்படுத்த உதவும் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆடுதுறை 27 நெல்லை நெல்லை பீஹார் மாநிலத்திற்கு 3,000 டன் விலைக்குத்தான் கொடுத்தோம்; இலவசமாகக் கொடுக்கவில்லை. மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அதை இன்ட்ரட்யூஸ் பண்ணக்கூடிய நிலை இருக்கறது.

திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். நல்ல தரமான விதைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கூட பிலிப்பைனிலிருந்து விதைகொண்டு வந்தார்கள். இந்த ஆடுதுறை நெல்லை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்; நாம் கொண்டுவந்த நெல்லை உபயோகிக்கவில்லையேயென்று அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கோபம். அவர்கள் அங்கிருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை உபயோகிக்கவில்லையேயென்று அவருக்குக் கொஞ்சம் கோபம் இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அமைச்சர் அவர்கள் பிலிப்பைன் நெல் என்ன விலையென்று கேட்டார்கள். நான் விலை கொஞ்சம் அதிகம்தான், ஆனால் தரமான விதை என்று சொன்னேன். நான் இலவசமாக அனைவருக்கும் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: ஆனால் அந்த நெல்லை வாங்க வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்திய விஷயம் எனக்குத் தெரியும். அதை அவர் மறுப்பதற்கு இல்லை. இப்பொழுது வேண்டுமானாலும்—இந்த சபையிலே வேண்டுமானாலும்—அதை ஒத்துக் கொள்ளுவதற்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த நெல்லை இலவசமாக மற்றவர் களுக்கு வழங்கியதற்கு. . .

திரு. பி ஜி. கருத்திருமன்:—அதே பிலிப்பைன் நெல்லை கோயம்புத்தூர் அக்ரிகல்சுரல் காலேஜுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாது போல இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: கொடுத்த விஷயத்தை எனக்குச் சொன்னால்தானே தெரியும். இரகசியமாகக் கொடுத்தால் எனக்கு என்ன தெரியும் ?

இன்னும், புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலே காட்டு நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதை விவசாயத்திற்குத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை வன இலாகா மானியத்திலே பேசும்பொழுதே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிட—காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்ததைவிட—அதிகமாக 6,000 பம்ப் செட்கள் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றும் அதிலே ஒன்றும் குறைவு ஏற்படவில்லை என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சகாதேவ கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்று சொன்னார்கள். கிணற்றுக் கடன் விஷயத்தில் இரண்டாவது தவணைத் திட்டத்தின்கீழ் அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அதற்கும் தொகை ஒதுக்கித்தான் இருக்கிறோம். 15,000 கிணறுகளை இரண்டாவது திட்டத்தின்கீழ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய பணமும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அவருடைய பகுதியில் கிடைக்கவில்லையென்று அவர் சொன்னால், அதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அதை கவனித்து வழங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

15,325 பேர்களுக்கு இரண்டாம் தவணைக் கடன் கொடுக்க உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். மேலும் 240 இலட்சம் ரூபாய் புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் வசதிகளையெல்லாம் நமது சர்க்காரே செய்திருக்கிறது. அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு வழி வகை இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் 4 பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே, தஞ்சை மாவட்டத்திலே இது கட்டாயமாக வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தும் அவர்களுடைய பொது நிதியிலிருந்து இதை வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் சொந்தத்திலே ஒரு டிராக்டர் வாங்கி வைத்திருக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். தீவிர சாகுபடி உள்ளவர்கள் தற்போதே வாங்கியிருக்கிறார்கள். நிதி வசதி இல்லாதவர்களைக் கூட பொது நிதியிலிருந்து வாங்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம். நாங்கள் பொறுப் புக்கு வந்தபிறகு 260 டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலே 168 டிராக்டர்களுக்கு கடந்த அரசு உத்தரவு மட்டும் 2, 3 ஆண்டு

காலத்திற்கு முன்னேயே போட்டு, வாங்கிக் கொடுக்காமல் விவசாயிகளை நடுத்தெருவிலே விட்டுவிட்டுப் போனார்கள். அந்தக் காலத்திலேயெல்லாம் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சர்க்காரைக் கண்டித்துப் பேசவில்லை. என்னோடு அவர்கள் 10 ஆண்டு காலம் இருந்தார்கள். அப்பொழுதுகூட இதற்காக அவர் சண்டை போட்டதை நான் பார்க்கவில்லை. ஆனால் கடந்த அரசாங்கம் உத்தரவுப் போட்டுவிட்டுப் போன அந்த 168 டிராக்டர்களையும் நாங்கள் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் பொறுப்புக்கு வந்தபிறகு 92 டிராக்டர்கள்தான் இப்பொழுது புதிதாக வழங்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் விவசாயத்திலே அதிக அக்கறைக் காட்டவேண்டும்; சண்டை போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சண்டைதான் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவிலே டிராக்டர்கள் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அளவிலே தான் 20 டிராக்டர்கள் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கென்று அதிகமானத் தொகையைப் பெற்று அதிகமான டிராக்டர்களை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே இருந்த நிலையில் டிராக்டர்களை வாங்குவது கஷ்டமாக இருந்தது. வசதி உள்ளவர்கள் தான் வாங்கக் கூடிய நிலை இருந்தது. ஆனால் நாங்கள் குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், மத்திய நிலையில் இருப்பவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், 5 ஏக்கர் நஞ்சை அல்லது 10 ஏக்கர் புஞ்சை இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் டிராக்டர் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், அது எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இல்லை. 600 பேர்களுக்கு மேல் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிபாரிசோடு டிராக்டர்கள் வேண்டுமென்று 300 வந்தாலும் கூட நாங்கள் முறைப்படி எடுக்கின்றபொழுது 212, 211 பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கும். அதிலே 105, 106 டிராக்டர்கள்தான் இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்படும். மீதமுள்ளவை அடுத்த ஆண்டிலே அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக உத்தரவாதத்துடன் முதல் பிரையாரிட்டியிலே வழங்கப்படும் என்றும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத் துறையிலே அதிக அக்கறை காட்டக்கூடிய சூழ்நிலை தான் இப்பொழுது இருக்கிறது. அது தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இருந்தாலும், நாம் எப்படி விவசாய கருத்தரங்கு நடத்தி பலருடைய கருத்தையறிகிறோமோ, அதைப் போலவே அவர்களும் கருத்தரங்குகள் நடத்தி நீர்ப்பாசனத் துறையிலே அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதே போல் இங்கே திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் இதைச் சொல்லுகிறார்கள். உணவு மானிய விவாதத்திலே பேசும்பொழுது கூடச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் தவறாமல் பேசுவார் என்று அறிந்துதான் அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவர்கள் நிலத்துக்கு வட்டி போட்டீர்களா என்று கேட்டார்கள். நிலத்திற்குக்கூட 6 சத வீதம் வட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது.

Cost of labour and inputs Rs. 277. Interest at 6 per cent on the cost of the land Rs. 75. Interest on working capital at 8½ per cent Rs. 12. Water Cess and land revenue Rs. 15. Survey charges Rs. 5.

1966–67-லே உற்பத்தி செலவு 384, அது 1967–68-லே 409 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் அந்த வைக்கோலினுடைய விலையை சேர்த்திருக்கிறோம். ரூ. 75-ஐ சேர்த்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே சென்ற ஆண்டு 277 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே நிகர வருமானம் 202 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. கரும்பு விவசாயத்தில் 2,000 ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று தன்னுடைய உரையிலே திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [1968 மார்ச் 14

[பிற்பகல் 2–30] ஆனால், அதே நேரத்தில் விவசாய வருமான வரி போடவேண்டும் என்று கரும்பு உற்பத்தியாளர்களை அழைத்து 'உங்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வரும்?' என்று கேட்ட நேரத்தில் அப்பொழுது ரூ. 2,000 கிடைக்குமே என்று கேட்காமல், 'உங்களுக்கு ரூ. 200 தான் கிடைக்குமா என்று கேட்டால், ஆமாம் என்று தலையை அசைத்துவிட்டு போங்கள்' என்று திரு. கருத்திருமன் சொல்லக்கூடிய நிலைமையைத்தான் நான் பார்த்தேன். உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: காஸ்டு ஆஃப் கல்டிவேஷன் எவ்வளவு என்பதை மறுபடியும் விளக்கமாகச் சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நான் விளக்கமாகத்தான் சொன்னேன். மறுபடியும் ஒரு முறை சபையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சாப்பாட்டிற்கு நேரமாகிவிட்டது. அவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் நான் அதைத் தருகிறேன். அவர்கள் சொன்னபடி வட்டியையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லியிருக்கிறேன். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் போல் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்த காரணத்தினால்தான், வட்டியையும் சேர்த்துத்தான் கணக்குக் கொடுத்தேன்.

ஆந்திர மாநிலத்தில் அதிகமாக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆந்திராவில் நெல்லை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அதை மறுக்க வேண்டாம். நாங்கள் இங்கு நெல்லை வாங்கி வியாபாரம் செய்யவில்லை. குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, இன்னும் அதற்கு மேல் அதிகமாக சப்ஸிடி கொடுத்து ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். லாப நோக்கத்தோடு வாங்கி விற்கவில்லை. கேரளத்தில் அவர்கள் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு கிடையாது. ஏதாவது கொஞ்சம் ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கூடுதலாக விலை கொடுத்து ப்ரொக்யூர் செய்யவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் நாம் கொடுக்கிற விலை நியாயமான விலை. அந்த விலை குறைவு என்று திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் போன இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்லியிருக்கிறேன், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார், நியாயமான விலைதான் என்று. ஆனால், என்ன சொன்னாலும் அவர் ஒத்துக்கொள்ளாததில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆத்திரப்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. திரு. ஜகஜீவன் ராம் போன்றவர்கள் சொல்வதையே ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கும்பொழுது, நான் சொல்வதை அவர் ஒத்துக்கொள்வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. விவசாயிகளை இப்பொழுதாவது இந்த அரசு கவனிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது, உணவுப் பஞ்சத்தை தவிர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாராட்டுத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லிய மற்ற அரிய கருத்துக்களுக்கும் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் மட்டுமல்லாமல் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் யோசனை சொல்லலாம். முதல் அமைச்சர் சொல்கிறபடியெல்லாம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் கடமை, கட்சித் தலைவர் சொல்வதைக் கேட்பதுதான் கடமை. கட்சித் தலைவரைக் காற்றில் விடுவது என்றால், அது கட்சிக் கட்டுப்பாடு ஆகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: கட்சித் தலைவரைக் காற்றில் விடுவது என்பதை வாபஸ் பெறவேண்டும். எதற்காக காற்றில் விடுவது, நம்பிக்கை இருக்கும்பொழுது?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: காற்றில் விடுவது என்றால், அப்படிச் சொல்வது எக்காளமாகிறது. ஏதோ அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியாது போலவும், விலை நிர்ணயம் செய்தது தவறு என்பது போலவும் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு மட்டுமல்ல, வெளியிலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.........

1968 மார்ச் 14]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திரு. ஜெகஜீவன்ராமை நான் நேரில் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் ராஜ்ய சர்க்கார் இன்ன விலைதான் என்று சொன்னால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அதற்காக எனக்கும் அவருக்கும் ஏதோ அபிப்பிராயபேதம் இருப்பதைப்போல் மூட்டிவிட்டு, நீங்கள் ஒன்றும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எதற்கு எடுத்தாலும், மத்திய சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லுங்கள், விலையை ஏற்றுங்கள், நீங்கள் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று திரு. ஜெகஜீவன் ராம் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கூறுகிறார். அது அவர்களிடத்தில் ரகசியமாகச் சொன்னது. ஆனால் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டபொழுது, திரு. ஜெகஜீவன்ராம் வெளிப்படையாகவே சொல்லியிருக்கிறார். உங்களுக்கு விவசாயம் தெரியவில்லை என்று கருத்திருமன் சொல்கிறாரே என்று பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டபொழுது, எனக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொன்னவர்களுக்குத்தான் விவசாயம் தெரியாது; எனக்குச் சொந்தமாக பண்ணை இருக்கிறது. 25 எக்கர் நிலம் இருக்கிறது, நீண்ட கால அனுபவம் இருக்கிறது என்று திரு. ஜெகஜீவன்ராம் சொல்லியிருக்கிறார், அப்படிப்பட்ட தலைவர் பேசுகிறதையே அவர் ஒப்புக்கொள்ளாதபொழுது, நாங்கள் சொல்வதையா ஒத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள் ? அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியில் இருக்க வேண்டியவர் என்று ஏற்கனவே சிலர் கருதுகிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அடிக்கடி என்னுடைய நண்பர் இப்படி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். சுதந்திரமாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு சுதந்திர நாட்டில் உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : சுதந்திராக் கட்சியின் மூலக் கொள்கையும் அதுதான். அப்படி சுதந்திரம் இல்லாத நிலையில் கட்டுண்டு இருக்கிறவர், விலையைப்பற்றி பேசும்பொழுது மட்டும் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்.

2½ மணிக்கு மேலாகியும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு இந்த விவாதத்தின்பொழுது தங்களுடைய உயர்ந்த கருத்துக்களை தெரிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், நான் பதில் சொல்கிற நேரத்திலும் இருந்து என்னுடைய உரையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் இந்த மான்யத்தின் மீது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், உண்மையிலேயே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை போதாது, அதை உயர்த்த வேண்டும் என்றுதான் பேசினார்கள். உறுப்பினர்கள் கூறிய அத்தனை கருத்துக்களையும் குறிப்பு எழுதி வைத்திருக்கிறேன். மற்றவர்களும் குறிப்பு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, நடைமுறைக்கு உகந்ததாக உள்ள திட்டங்களை அவசியம் அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை பூரணமாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I want to seek one small clarification from the Hon. Minister. The Hon. Minister has stated that in the Thanjavur district, there is a lot of surplus fertilizer and I think there must be a lot of fertilizer in the entire State. In view of the fact that we have got surplus fertilizer, the Hon. Minister can come

forward with a token suggestion to reduce the price of fertilizer by the State Government itself subsidising it or as the hon. Leader of the Opposition, Thiru Karuthiruman, has suggested, to increase the procurement price of paddy.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உறுப்பினர் அவர்களுடைய முதல் கேள்வி நியாயம். இரண்டாவது கேள்விக்கு உங்கள் துணைக்கு திரு. கருத்திருமன் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டது பற்றி எனக்கு மகிழ்ச்சி. 78,000 டன் உரம் தஞ்சாவூரில் இருக்கிறது. வருகிற ஆண்டுக்கு வேண்டிய உரம், ஹையீல்டிங்குக்கு வேண்டிய உரம் இப்பொழுதே ஸ்டாக் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தேவையான உரம் அதிகமாக வந்தால், நார்மல் ப்ரொகிராம் உள்ள இடங்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்ற திட்டம்தானே ஒழிய, இதற்கு சப்ஸிடி கொடுப்பதற்கு இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம். வருமானத்திற்கு வழி காட்டுங்கள். அதன் பிறகு விலையைக் குறைப்பதுபற்றி யோசிக்கலாம். வரியும் போடக் கூடாது, விலையையும் இறக்க வேண்டும், ஒரு படி அரிசி திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும், நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலையையும் ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், 'கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை, என்ற அளவுக்குத்தான் நிலைமையை உண்டாக்கும். திரு. கருத்திருமன் விலையை உயர்த்தும்படி கேட்டார்கள் என்றால், உங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுவிட்டார்கள், இனி நீங்கள் கேட்க வேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு விளக்கம். என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளில் விலை உயர்த்த வேண்டும் என்பது ஒன்று. ரசாயன உரத்தின் விலையை ஏற்றியிருப்பதன் காரணமாக, போன டிசம்பர் மாதத்தில், குறைந்த விலை ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 46·5-லிருந்து ரூ. 56 வரைக்கும் என்று கோர்ஸ் வெரைடிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையைத் திருப்பி நிர்ணயம் செய்யும் பொழுது அதைக் குறைத்துவிட்டார்கள், அந்த அளவிலாவது விலையை ஏற்றிக்கொடுப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதுகூட உணவு இலாகாவையும் சேர்த்து, நீர்ப்பாசன இலாகாவையும் சேர்த்து, மின்சார இலாகாவையும் சேர்த்து, கூட்டுறவு இலாகாவையும் சேர்த்துப் பேசுகிறார்கள். உணவு இலாகா அமைச்சர் ஏற்கனவே அவருக்கு பதில் சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுதும் சொல்வார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த அரசு மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற விலையைத்தான் கொடுக்கிறது என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்கள் சொல்வதையே மறுபடியும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் சொல்கிறமாதிரி அவர்களுக்கு வருகிற தபால் புது மாதிரி தபால். ஏறக்குறைய புதுமாதிரி தபால்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய தஸ்தாவேஜுகள் என்னிடம் இருக்கின்றன. மத்திய அரசு இந்த விலையைக் கொடுங்கள் என்று நிர்ணயித்த விலையைத்தான் இந்த அரசு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர் இரண்டு விதமாகவும் சொல்கிறார்கள். திரு. ஜெகஜீவன் ராம் ஒரு பெரிய தலைவர், அவர் தன்னிடம் ஒருவிதமாகச் சொன்னதாகச் சொல்லி திரு. கருத்திருமன் திருப்தி அடைகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அவர் மீது கோபமும் கொள்கிறார். எனக்குப் பொருள் விளங்கவில்லை. திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்கள், 'என்னைவிட யார் குடியானவன் இருக்கிறான்' நான் இப்பொழுதும் விவசாயம் செய்கிறேன்' என்று ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்கு மட்டுமில்லை. இந்த அரசாங்கத்தின் விலை நிர்ணயக் கொள்கை 'ப்ரொட்யூஸர் அண்டு கன்ஸ்யூமர் ஓரியண்டெட்' இரண்டு பேர்களுடைய நன்மையையும் சேர்த்துக் கருதிச் செய்வது. ப்ரொட்யூஸர் என்பது அல்ல, கன்ஸ்யூமர் என்பது அல்ல, பீபிள் ஓரியண்டெட் பிரைஸ் பாலிஸி. இந்த அரசாங்கத்தினு

டைய கொள்கை அக்ரிகல்சரல் பிரைஸ் கமிஷன் சொன்னாலும் சரி, திரு. ஜெகஜீவன்ராம் சொன்னாலும் சரி, யாருக்கும் பின்னாலே ஒளிந்து கொண்டு விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. நியாயமான விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும் கெடுதல் இல்லை; விவசாயிகளுக்கு வேறு வகைகளில், பெர்டிலைஸர், இன்னும் கடன் போன்ற மற்ற வசதிகள் இவை மூலம் வேண்டிய உதவியைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. இந்த அரசுக்கு விவசாயிகளிடத்தில் கொஞ்சம்கூட அக்கறை குறையவில்லை. எனவே மிகத் தெளிவாக இந்த அரசின் விலை நிர்ணயக் கொள்கை என்னவென்றால், கன்ஸ்யூமர்ஸ், ப்ரொட்யூஸர்ஸ் இரண்டு பேர்களுக்கும் கட்டுபடியாகும்படியான கொள்கை என்பதை மீண்டும் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. திரு. ஜெகஜீவன்ராம் இந்த விலையைக் கொடுங்கள் என்று போட்ட உத்தரவை இந்த அவையின் முன்னால் வைப்பார்களா? இந்த விலையைத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இதற்குமேல் கொடுக்கக் கூடாது. இதுதான் நிர்ணயித்த விலை என்று போட்டிருக்கிற உத்தரவை இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கண்டிப்பாக வைக்க முடியும். நாங்கள் மறைத்துக் கொண்டு எங்கேயும் போய்விட முடியாது. இந்திய அரசாங்கம் விலையை நிர்ணயிக்கிறது. அந்த விலை அக்ரிகல்சுரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் அங்கீகரித்த விலைதான். அவர்களுக்கு வேண்டும் என்றால், இப்பொழுதே கூட, இன்னும் இரண்டு நிமிஷத்திலேயே காண்பிக்க முடியும். ஆனால், அவர்கள் இப்படி விவாதிப்பது, சபைக்கு மரியாதை காட்டுகிறார்களா என்பதைக் கூடச் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்த விலையைத்தான் கொடுக்கிறோம். அப்படியிருந்தும், 'சொன்னார்கள், சொன்னார்கள்' என்றால் அவர்களுக்கு இருக்கும் அந்தரங்கமான போக்குவரத்து எனக்குத் தெரியாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்றுகூட இல்லாமல் இப்படிப் பேசுகிறார்கள். கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும் போதுகூட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் ரூ. 43, 45, 48 என்று கொடுக்கிறோம். ஆந்திரா மாநிலத்திலும் அதேபோலத்தான் மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, புதிதாக அதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை, என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. சுப்பையா முதலியார் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் உரையை ஒட்டிய விளக்கம் கேட்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, பலவகையிலும் கஷ்டப்படும் தொகுதி என்னுடைய தொகுதி. அங்கே 'ஸெமி ட்ரைபேடி' சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு விளக்கம் இல்லை. அதைப் பற்றி விளக்குமாறு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி: கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்ட அந்த ரகத்தைக் குறித்து, சம்பந்தப்பட்ட இலாகா நிபுணர்களைக் கலந்து கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் பேசும்போது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மறந்துவிட்டேன். தாளடிப்பயிரில் கோ. 25 போட்டதால் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்தப் 'பேட்டர்ன்' மாற்றப்பட வேண்டும் என்று அதை மாற்றி, ஏ.எஸ்.டி. 5, கோ. 24 போன்றவற்றை புதிதாக புகுத்த இருக்கிறோம். அதோடு ஏடிடி. 3 குறைந்த அளவில் தண்ணீர் தரப்பட்டு, விவசாயிகள் பிழைக்கும் அளவில் இருப்பதால் அந்த விதையை

1000 டன் வாங்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்கிற மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். இதை தஞ்சாவூரில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் உணவுத் துறையில் முன்னேற்றம் காண ஒத்துழைத்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு என் நன்றியையும் தெரிவிக்கிறேன்,

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை. ஆனால், 434-வது வெட்டுத் தீர்மானம், மிகவும் நியாயமானது, நேர்மையானது. ஆகவே, அதில் கண்டவற்றிற்கு உடனடியாக பதில் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், ஒரு தலைப்பட்சமாகச் செய்யாமல், கிணறு வெட்டி, மின்சாரக் கட்டணம் கொடுத்து, விவசாயம் செய்கிற, நெல் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு 'ரிபேட்' கொடுக்க வேண்டும் என்பது மிக மிக அவசியமானதாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பி, அந்த அடிப்படையில் என் வெட்டுத் தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு திரு ஏ. கோவிந்தசாமி : மின்சாரம் யூனிட் 17 காசுக்கு உற்பத்தி செய்து, 8½ காசு என்று குறைவான விலையில் கொடுக்கிறோம். இது மற்ற மாநிலங்களில் கொடுப்பதைவிட மிகக் குறைவானது. வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் இருந்ததற்காக நன்றி.

மாண்புகு பேரவைத் தலைவர் : இனி நிதிக் கோரிக்கைகளின் மீது வாக்கெடுப்பு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் அவற்றை வற்புறுத்தவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அவை முன் உள்ள கேள்வி :

" கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 14,48,76,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும் "

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது அவைமுன் உள்ள கேள்வி :

" கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 45,30,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்."

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

பிற்பகல் 2-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. *Reports, Notifications and other papers.*

* 44. Note on Community Development and Panchayat Development (English and Tamil).

* 45. Financial Supplement under Demand Community Development (English and Tamil).

@ 46. Speech by Hon. Minister for Local Administration (Tamil).

இணைப்பு

(13-ம் பக்கத்திலுள்ள 213-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவின் விடையைக் காண்க,)

இம்மாநிலத்தில் 1960 முதல் 1966 வரை இரவு நேரத்தில் லாரி போக்குவரத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட விபத்துக்களின எண்ணிக்கை, இறந்தவர்களின எண்ணிக்கை, அத்தகைய சாலை விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள்,

1960 முதல் 1966 வரை இரவு நேரத்தில் லாரிகள் போக்குவரத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட விபத்துக்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ..	6 634
மேற்சொன்ன விபத்துக்களில் உயிர் இழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை	1,166

இந்த மாநிலத்தில் அத்தகைய சாலை விபத்துக்களைத் தடுப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட பல நடவடிக்கைகளில் கீழ்க்கண்டவையும் அடங்கும்.

(1) முக்கியமான இடங்களில் தக்க அறிவிப்புப் பலகைகளை வைத்தல்.

(2) வேகமாகவும், அசட்டையாகவும் ஓட்டுபவர்களைத் திடீர் சோதனை மூலம் கண்டுபிடித்தல், அவ்வாறு குற்றம் செய்யும் வண்டி ஓட்டிகள் மீது நீதிமன்ற நடவடிக்கை எடுத்தல்.

(3) அதிக வேகத்தில் ஓட்டுபவர்களை வேகமானி மூலம் கண்டு பிடித்து நடவடிக்கை எடுத்தல்.

* Despatched to Members on 12th March 1968.

@ Placed on the Table of the House on 13th March 1968.

(4) வண்டிகளின் முன்புறமுள்ள பெரிய விளக்குகள் எதிர்புறத்திலிருந்து வரும் வண்டி ஓட்டிகளின் பார்வையை மறைக்கும் வகையில் அதிக வெளிச்சமுள்ளவைகளாக இருப்பதைத் தடுப்பதற்காக, தக்கவாறு மறைக்கப்பட்டிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளல்.

(5) தேவையான இடங்களில் ஒரு வழிப் போக்குவரத்துத் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வருதல்.

(6) முறையான பிரச்சாரம் மூலம் வண்டி ஓட்டிகளையும் பொது மக்களையும் போக்குவரத்து விதிகளைச் சரிவரப் பின்பற்றும்படி அறிவுறுத்தல்.

(7) தேவையான இடங்களில் சாலைகளை அகலப்படுத்துதல்.

Number of accidents caused by lorries during night from 1960 *to* 1966, *number of deaths and steps taken to prevent such road accidents in this State.*

Total number of accidents caused by lorries during night from 1960 to 1966	...	6,634
Number of deaths in the above accidents	...	1,166

The following are among the several steps taken to prevent such road accidents in this State :

(1) Putting up of proper sign boards at important places.

(2) Conducting surprise checks to detect cases of rash and negligent driving, and prosecuting the erring drivers.

(3) Conducting of regular speed traps.

(4) Ensuring that the head lights of vehicles are suitably covered as not to blind the drivers of vehicles coming in the opposite direction.

(5) Introduction of one way traffic system wherever necessary.

(6) Educating the drivers and the general public regarding better observance of the traffic rules, through regular propaganda.

(7) Broadening of narrow roads wherever necessary.

LIBRARY
25 NOV 1968
STATE LEGISLATURE, MADRAS